BHAKTAVATSALAM
FIFTY YEARS OF PUBLIC LIFE

BHAKTAVATSALAM
FIFTY YEARS OF PUBLIC LIFE

Being

A COMMEMORATION VOLUME

issued on the occasion

of the

Seventy-sixth Birth day

of

Sri. M. BHAKTAVATSALAM

Madras, October, 1972

ப க் த வ த் ஸ ல ம்

ஐம்பது ஆண்டு பொதுப்பணி

பக்தவத்ஸலம்
ஐம்பது ஆண்டு பொதுப்பணி

பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்த பெரியோர் தம்
பாராட்டுக்கள் அடங்கிய

தொகுப்பு நூல்

திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்களின்

76-வது பிறந்த நாளையொட்டி

வெளியிடப்பட்டது.

சென்னை, அக்டோபர், 1972

PREFACE

Some time back, some of us began to consider how best to commemorate the Seventy-sixth birthday of Shri M. Bhaktavatsalam, our revered elder statesman, and it was then suggested that a volume containing appreciative assessment of his indelible part in the various facets of public life in this State for over half a century, may be prepared and dedicated to him on the happy occasion. This idea has now blossomed into this attractive and informative book.

Leaders of various political parties and prominent individuals in the spheres of religion, art, literature, social welfare, education and industry have contributed to this book with their messages and articles. To them we express our deep sense of gratitude.

Shri Rajaji, Shri Henry Austin, General Secretary of Congress, Shri M. Karunanidhi, Shri K. Kamaraj, Shri E. M. S. Namboodripad, Shri Sa. Ganesan and Shri C. Achutha Menon prominent members of various political organisations have expressed heartily their appreciation of the valuable services of Shri Bhaktavatsalam. Indeed this chorus of praise for a senior politician from leaders of different political persuasions is an indication of the robust health of our young democracy.

Religious heads, educationists, administrators, scholars in Tamil, poets, lawyers, doctors, journalists, industrialists, prominent people from other States and others have written in praise of Shri Bhaktavatsalam for his services in their respective fields.

Shri Uma Shankar Dikshit, has emphasised that Shri Bhaktavatsalam is assured a respected place in the history of Tamil Nadu in particular and free India in general.

Shri Jagjivan Ram and Shri M. Ananthasayanam Ayyangar remind us of his memorable part in the freedom struggle; Shri M. Karunanidhi, Shri C. R. Pattabhiraman and Shri G. Ramachandran praise his administrative ability; Shri N. D. Sundaravadivelu, Shri T. P. Meenakshisundaranar and Shri N. Subbu Reddiar point out his achievements in the field of Education; Shri K. C. Pant, Shri V. C. Shukla, Shri O. V. Alagesan and Shri H. N. Bahuguna speak of his devotion to the National movement as his life-breath; Shri K. R. Karanth and Shri K. A. Damodara Menon narrate his services to the neighbouring states; Shri A. M. Paramasivanandam, Shri K. Appadurai, Shri T. Muthukannappan and other Tamil savants laud his services to Tamil; Shri P. S. Veeruswami Pillai, Shri K. Sarangapani, Shri T. N. Sivathanu, Shri M. M. Dandapani Desikar and other exponents of fine arts acknowledge his abiding interest in arts; Shri N. Mahalingam. Shri P. Marudai Pillai, Shri S. Narayanaswami and other magnates of industry refer to his contribution to the cause of industrial growth.

Shri B. Gopala Reddy, Shri R. Venkataraman, Shri M. A. Manickavelu and Shri G. Bhuvarahan colleagues of his in the Madras Ministry, express their warm appreciation.

The late Shri C. N. Muthuranga Mudaliar, maternal uncle of Shri Bhaktavatsalam, has found more than a mere mention in many of the contributions. The purity of his personal conduct and the honest motivation of his public activity have profoundly influenced Shri Bhaktavatsalam's life and his approach to his work.

That simplicity, humility, sobriety and unobtrusive efficiency are Shri Bhaktavatsalam's forte is brought out by many. Some have opined that he was easily the best administrator we have had in Tamil Nadu with the possible exception of Shri Rajaji.

It has also been reiterated that Shri Bhaktavatsalam vigorously initiated the movement for renovation of temples and places of worship and rehabilitation of religious instituitions.

Smt. Sarojini Varadappan, daughter of Shri Bhaktavatsalam, has given us an unique contribution. With touching references to things and events she has vividly portrayed Shri Bhaktavatsalam 'the man'.

We acknowledge the help given us by way of donations and advertisements, to bring out this publication. To Shri N. Mahalingam, Shri T. S. Krishna, Shri R. Venkataswami Naidu, Shri P Marudai Pillai, Shri S. Narayanaswami and Shri S. Viswanathan, in particular, we are deeply indebted.

Shri N. Mahalingam took deep interest in this effort and gave us advice and guidance in the many details that count, that this book may be attractive in appearance and of abiding value in its contents.

Shri Kondah. Kasi. Seetharamon of Sree Agastya Printers has had this book elegantly printed. He worked as one with us from the very inception of this effort. The attractive cover display is the work of Artist Shri 'Vinoo', done in a very short time.

Smt. Santhi Lakshmi Narayanan helped the Committee by looking to its office work. So also Kumari A. V. Vasantha of Bangalore who undertook some of the important duties assigned to her. Shri T. S. Umapathy and Shri T. S. Mani were at the ungrudging service of the Committee day and night. To all of them and to others who did their mite for the success of this venture, the Committee is deeply obliged.

Shri Bhaktavatsalam is on the threshold of his Seventy-sixth year with a memorable credit of fifty years of intense public service. With no yearning for the much-needed rest and undeterred by results, he continues as ever to do his best for the country.

To us it is a rare privilege and an unique honour to dedicate this precious volume to him.

CHAIRMAN AND
MEMBERS OF THE COMMEMORATIVE
VOLUME COMMITTEE

Madras-5
25—10—1972

CONTRIBUTORS

1. Sri V. V. Giri, *President of India*
2. ,, C. Rajagopalachariar, *Former Governor General*
3. ,, S. Radhakrishnan, *Former President*
4. Smt. Indira Gandhi, *Prime Minister of India*
5. Sri Sankaracharya Swamigal of Kancheepuram
6. ,, Azhagiasingar Jeeyar Swamigal of Ahobila Mutt
7. ,, Shunmuga Desika Gnana Sambanda Paramacharia Swamigal of Dharmapuram Mutt
8. ,, K. K. Shah, *Governor of Tamil Nadu*
9. ,, M. Karunanidhi, *Chief Minister of Tamil Nadu*
10. ,, K. Veeraswami, *Chief Justice of Madras High Court*
11. ,, Jagjivan Ram, *Defence Minister of India*
12. ,, Uma Shankar Dixit, *Health Minister of India*
13. ,, Fakhrudhin Ali Ahmed, *Agriculture Minister of India*
14. ,, H. N. Bahuguna, *Minister of Communications*
15. ,, K. C. Pant, *Minister, Ministry of Home Affairs*
16. ,, V. C. Shukla, *Minister of Defence Production*
17. ,, Mohanlal Sukhadia, *Governor of Mysore*
18. ,, B. D. Jatti, *Lt. Governor of Pondicherry*
19. ,, Devaraj Urs, *Chief Minister of Mysore*
20. ,, C. Achutha Menon, *Chief Minister of Kerala*
21. ,, K. Kamaraj, *Former President of Congress*
22. ,, E. M. S. Namboodripad, *Former Chief Minister of Kerala*
23. ,, Henry Austin, *General Secretary, Indian National Congress*
24. ,, K. S. Ramaswamy, *Deputy Minister, Union Government*
25. ,, Sardar Ujjal Singh, *Former Governor of Tamil Nadu*
26. ,, P. Kakkan, *President, T. N. C. C. (O)*
27. ,, M. Ananthasayanam Ayyangar, *Former Speaker of Lok Sabha*
28. ,, C. R. Pattabiraman, *Former Union Minister*
29. ,, R. R. Iyer
30. ,, T. Chengalvarayan, *Former Mayor of Madras*
31. ,, K. C. Reddy, *Former Union Minister*
32. ,, G. Ramachandran, *Chairman. Khadi & Village Industries Commission*

33. Smt. Mary Clubwala Jadhav
34. „ Ammu Swaminathan
35. Sri N. D. Sundaravadivelu, *Vice-Chancellor, Madras University*
36. „ K. S. Sivasubramanyam, I. A. S.
37. Dr. Raja Sir Muthia Chettiar of Chettinad
38. Sri O. V. Alagesan M. P., *Former Union Minister*
39. Dr. B. Gopala Reddy, *Former Governor of U. P.*
40. Sri K. R. Karanth, *Former Minister of Madras*
41. „ R. Venkatraman, *Former Member, Planning Commission*
42. „ K. A. Damodara Menon, *Former Minister of Kerala*
43. „ V. T. Rangaswami Aiyangar, *Advocate*
44. „ S. Nijalingappa, *Former Chief Minister of Mysore*
45. „ Sadiq Ali, *President, Congress (O)*
46. Dr. V. Raghavan
47. Sri K. Santhanam, *Former Union Minister*
48. Smt. Lilavathi Munshi, *Bharathiya Vidya Bhavan*
49. Sri A. Uttandaraman, I. A. S. (Retd.)
50. Dr. Malcolm S. Adiseshiah
51. Sri M. A. Manickavelu, *Former Minister of Tamil Nadu*
52. „ Vijaya Regunatha Thondaman, *Pudukottai*
53. „ K. S. G. Haja Sheriff, *Industrialist*
54. „ Kavi Yogi Sudhananda Bharathi
55. „ D. Ramalinga Reddy, *Advocate*
56. „ Munagala Pattabiramiah
57. „ R. Sadasivam, *Rtd. Justice of Madras*
58. „ K. P. Madhavan Nair, *Former Secretary, A. I. C. C.*
59. „ S. Narayanaswamy M. L. C.
60. „ N. S. Venkatakrishnan, *Sholavandan*
61. Sir P. T. Rajan
62. Sri R. Ramachandra Iyer, *Chief Reporter, Indian Express*
63. „ V Venkatasubba Reddiar, *Former Chief Minister of Pondicherry*
64. „ S. R. B. Pattabirama Rao M. P., *Former Minister of Andhra*
65. „ R. R. Diwakar, *Former Union Minister*
66. Dr. K. S. Sanjivi M. D.
67. Sri S. R. Venkatraman, *Servants of India Society*
68. „ R. V. Ramasundaram Pillai
69. „ C. A. Vaidyalingam, *Judge of the Supreme Court*
70. „ A. K. D. Rangaswamy Raja, *Rajapalayam*

71. Smt. Sarojini Varadappan

72. Sri N. Mahalingam, *Member, Tamilnadu Planning Commission*

73. ,, K. Kamalakannan, *Former Mayor of Madras*

74. ,, Muthukumaraswami Thambiran Swamigal of Tirupanandal Mutt

75. ,, Gnana Prakasa Desika Paramacharya Swamigal of Kancheepuram

76. Srimad Swamigal of Gnaniyar Mutt, *Thirupathiripuliyur*

77. Sri Sivananda Mounaguru Swamigal of Thiruvalam

78. ,, G. Bhuvarahan M. P., *Former Minister of Tamil Nadu*

79. ,, P. C. Kalyana Sundaram

80. Dr. T. P. Meenakshi Sundaranar, *Former Vice-Chancellor of Madurai University*

81. Sri K. R. Kalyana Raman of *Walaja Deenabandhu Ashramam*

82. Namakkal Kavignar V. Ramalingam Pillai

83. Sri K. V. Jagannathan, *Editor, Kalaimagal*

84. ,, T. M. Narayanaswami Pillai, *Former Vice-Chancellor of Annamalai University*

85. ,, M. Rathakrishna Pillai, *Former Mayor of Madras*

86. ,, A. R. Subbiah Mudaliar M.L.A.

87. Panmozhi Pulavar K. Appadurai

88. Sri A.V.R. Krishnaswami Reddiar, *President, Tamil Writers Association, Tiruchi*

89. ,, Tiruloka Sitaram, *Editor, "Sivaji"*

90. ,, P. Marudai Pillai, *Industrialist*

91. ,, N. M. R. Subbaraman, *Madurai*

92. ,, Anbu Amu. Karunaiyananda, *Professor of Madurai Tamil Sangam*

93. Purisai S. Murugesanar

94. Sri V. K. Ramaswami Mudaliar ex M. L. C.

95. Professor A. M. Paramasivanandam

96. Dr. T. Muthukannappan

97. Sri K. Sarangapani, *Veteran Actor*

98. Dr. N. Subbu Reddiar, *Head of the Department of Tamil, Thiruvengadavan University, Tirupathi*

99. Sri A. Kuppuswami Naidu ex M. L. A.

100. ,, P. S. Veeruswami Pillai, *Nadaswara Vidwan*

101. ,, M. D. Thiagaraja Pillai, *Koradacheri*

102. ,, M. Subramania Mudaliar, *President, Congress Freedom Fighters Association, Sholavandan*

103. ,, S. Narasimhan, *Headmaster, M. CT. Muthiah Chettiar High School, Madras*

104. Sri M. Chinnaswami Pillai
105. „ R Krishnaswamy Naidu M. L C. *Former President, Tamil Nadu Congress Committee*
106. „ M. M. Dhandapani Desikar, *Isai Pulavar of Dharmapuram Adheenam*
107. „ Kripananda Variar
108. „ Sa. Ganesan M. L. C.
109. „ Puli Meenakshisundaram, *Thirumangalam*
110. „ T. N. Sivathanu, *Veteran Actor*
111. „ T. Sampath ex. M. L. A., *Kumbakonam*
112. „ Na. Parthasarathi, *Editor, "Dheepam"*
113. Smt. Soundara Kailasam
114. Sri Akilan
115. Kumari Jayanthi Sundararajan

Mrs. and Mr. Bhaktavatsalam with their daughters Mrs. Sarojini Varadappan, and Mrs. Rukmani Sundararajan, grand daughter Kumari Jayanthi and grand son Master Sridhar.

BHAKTAVATSALAM COMMEMORATIVE COMMITTEE

Chairman

C. R. Pattabiraman

Treasurer

M. Rathakrishna Pillai

Members

S. Narayanaswami
N. Mahalingam
T. S. Avinashilingam
Mrs. Mary Clubwala Jadhav
Poondi A. Krishnaswamy Vandaiyar
K. S. G. Haja Sheriff
Mrs. D. L. Gopal Ratnam
Akilan
K. Subbaraya Mudaliar
C. R. Santhanam
C. R. Umapathy
K. Kamalakannan
K. E. Sundara Mudaliar
R. R. Iyer
D. Ramalinga Reddy
Vellore V. C. Sadasivan
V. K. Ramaswamy Mudaliar
K. Thiruvengadam Pillai
K. V. Govinda Rao
Karuppiah
N. Ramakrishnan (CONVENOR)

Editorial Board

N. Ramakrishnan
Akilan
M. Rathakrishna Pillai
Karuppiah

Hon. Editor of the Commemorative Volume

Karuppiah

Cover Design: VINU

Printed by : KONDAH. KASI. SEETHARAMON
at SREE AGASTYA PRINTERS,
Madras - 35

Wrapper
Printed at : IDEAL PRINTERS,
Madras - 6

முன்னுரை

தமிழ்நாட்டின் மூத்த தேசியத் தலைவர்களின் முன்னணி வரிசையில் உள்ள முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. எம். பக்தவத்ஸலம் அவர்களின் 76-வது பிறந்த நாளையொட்டி, சென்ற ஐம்பது ஆண்டுகளில் பல்வேறு துறைகளில் அவர் ஆற்றியுள்ள பணிகளை விரிவாக எடுத்துக் கூறும் வகையில் ஒரு தொகுப்பு நூலினைத் தயாரித்து, அவரிடம் அதனை அளித்திட வேண்டும் என்று மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு எங்களிடையே முகிழ்த்த எண்ணம் இன்று வடிவம் பெற்றிருக்கிறது.

திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்களுடன் ஏதேனும் ஒரு துறையில் தொடர்பு கொண்டிருந்த பல்வேறு துறையினர் — பல்வேறு கட்சிகளைச் சார்ந்த தலைவர்கள் — கட்சிச் சார்பற்ற அறிஞர்கள்— மொத்தம் 115 பெருமக்கள் இந்நூலுக்குக் கட்டுரைகளையும், செய்திகளையும், கவிதைகளையும் வழங்கி யிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனைவருக்கும் எங்களது இதய பூர்வமான நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இந்திய தேசிய காங்கிரசின் பொதுச் செயலாளர் டாக்டர் ஹென்றி ஆஸ்டின், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தலைவர் திரு. கருணாநிதி, ஸ்தாபன காங்கிரசின் தலைவர் திரு. காமராஜ், மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர் திரு. நம்பூதிரிபாத், சுதந்திரக் கட்சியின் தலைவர் திரு. சா. கணேசன், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த கேரள முதலமைச்சர் திரு. அச்சுத மேனன் — இவ்வாறு பல அரசியல் கட்சிகளைச் சேர்ந்த தலைவர் பெருமக்கள் திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்களின் பணிகளை மனமாரப் பாராட்டி யிருக்கிறார்கள். இந்திய ஜனநாயகம் ஆரோக்கிய நிலையில் இருக்கிறது என்பதற்கு இது சிறப்பானதொரு எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகின்றது.

சமயத் தலைவர்கள், கல்வித்துறை வல்லுநர்கள், ஆட்சித்துறை நிபுணர்கள், தமிழ் அறிஞர்கள், கலைஞர்கள், வழக்குரைஞர்கள், பத்திரிகை ஆசிரியர்கள், பிற மாநிலங்களைச் சேர்ந்த பெரியோர், தொழில்துறையாளர்கள் — இவ்வாறு பலர் அவரவர் துறையை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்களின் சிறப்புக்களை எடுத்துச் சொல்லி யிருக்கிறார்கள்.

''நாட்டின் வரலாற்றில் தமக்கென சிறப்பானதொரு இடத்தை திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் உறுதியாகப் பெற்றிருக்கிறார்'' என்று மத்திய நலத்துறை அமைச்சர் திரு. உமா சங்கர் தீட்சித் அவர்கள் வலியுறுத்தி உள்ளார்.

விடுதலை இயக்கத்தில் திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் வகித்த பங்கு குறித்து திரு. ஜெகஜீவன்ராம், திரு. எம். அனந்தசயனம் அய்யங்கார் போன்றவர்களும், நிர்வாகத்துறையில் அவரது சாதனைகள் குறித்து திரு. சி. ஆர். பட்டாபிராமன், திரு. ஜி. ராமச் சந்திரன், திரு. கருணாநிதி போன்றவர்களும், கல்வித்துறையில் அவரது பணிகள் குறித்து திரு. என். டி. சுந்தர வடிவேலு, திரு. தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார், டாக்டர் ந. சுப்பு ரெட்டியார் போன்றவர்களும், தேசிய இயக்கமே அவரது உயிர் மூச்சு என்பது குறித்து திரு. கே. சி. பந்த், திரு. வி. சி. சுக்லா, திரு. ஓ. வி. அளகேசன், திரு. எச். என். பகுகுணா போன்றவர்களும், பிற மாநிலங்களுக்கு அவர் ஆற்றிய பணிகள் பற்றி திரு. கே. ஆர். கரந்த், திரு. கே. ஏ. தாமோதர மேனன் போன்றவர்களும், தமிழ் மொழிக்காக அவர் ஆற்றிய தொண்டு குறித்து பேராசிரியர் அ. மு. பரமசிவானந்தம், பன்மொழிப் புலவர் கா. அப்பாத்துரை யார், டாக்டர் தி. முத்துக் கண்ணப்பன் போன்றவர்களும், கலைத் துறையில் அவரது ஈடுபாடு குறித்து நாதஸ்வர வித்துவான் பி. எஸ். வீருசாமி பிள்ளை, கலைஞர் கே. சாரங்கபாணி, கலைஞர் டி. என். சிவதாணு, திரு. எம். எம். தண்டபாணி தேசிகர் போன்றவர்களும், தொழில் துறையின் சார்பில் திரு. நா. மகா லிங்கம், திரு. பி. மருதைப் பிள்ளை, திரு. எஸ். நாராயணசாமி போன்றவர்களும் எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்களுடன் அமைச்சரவையில் சகாக் களாக இருந்த திரு. கோபால ரெட்டி, திரு. ஆர். வெங்கட்ராமன், திரு. எம். ஏ. மாணிக்கவேலு, திரு. ஜி. பூவராகன் முதலியவர்களும் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்களின் தாய்மாமன் காலஞ்சென்ற முத்துரங்க முதலியார் அவர்கள் மிகப் பெரும்பாலான கட்டுரைகளில் மத்திய இழையாக இடம் பெற்றிருப்பது குறிப்பிட வேண்டிய

ஒன்று ஆகும். பெரியவர் முத்துரங்க முதலியார் அவர்களின் தனி வாழ்வு நெறியும், பொது வாழ்வு முறையும் திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்களின் வாழ்க்கையைப் பெரிதும் நிர்ணயித்தன என்பதனைப் பலர் எடுத்துக் காட்டி யிருக்கிறார்கள்.

திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்களின் அடக்கம், எளிமை, நிதானம், ஆரவாரமின்மை ஆகிய சீரிய பண்புகளைப் பல கட்டுரைகள் வலியுறுத்தி உள்ளன.

நிர்வாகத் துறையில் அவரது மறுக்க வியலாத திறமையைப் பலர் சுட்டிக்காட்டி யிருக்கிறார்கள். ராஜாஜி அவர்கள் நீங்கலாக, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர்களில் திரு பக்தவத்ஸலம் அவர்களின் நிர்வாகத் திறமைக்கு இணையான திறமை வேறு எவரிடத்திலும் இல்லை என்பது திரு. ஜி. ராமச்சந்திரன் அவர்களின் மதிப்பீடு.

இந்து சமய மறுமலர்ச்சிக்கு திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் அடிப்படை அமைத்தார் என்பதனையும் பலர் எடுத்துக்காட்டி யிருக்கிறார்கள்.

திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்களின் மூத்த புதல்வி திருமதி சரோஜினி வரதப்பன் அவர்கள் ஒரு அருமையான கட்டுரையை வடித்துக் கொடுத்திருக்கிறார். நெஞ்சை உலுக்கும் பல விஷயங்கள் அதில் இடம் பெற்றுள்ளன. பக்தவத்ஸலம் என்ற 'மனிதரை' உணர்ந்திட அந்தக் கட்டுரை நிச்சயமாக உதவுகிறது எனலாம்.

இந்நூல் தயாரிப்புப் பணி சிறப்பாக நடைபெற்றிட விளம்பரங்கள், நன்கொடைகள் மூலம் பல அன்பர்கள் உதவியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, திரு. நா. மகாலிங்கம், திரு. டி. எஸ். கிருஷ்ணா, திரு. ஆர். வெங்கடசாமி நாயுடு, திரு. பி. மருதைப் பிள்ளை, திரு. எஸ். நாராயணசாமி, திரு. எஸ். விஸ்வநாதன் ஆகியவர்களுக்கு நூல் தயாரிப்புக் குழுவினர் பெரிதும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இனிய அன்பர் திரு. நா. மகாலிங்கம் அவர்கள் நூல் தயாரிப்பு சம்பந்தமான பல நுட்பமான விஷயங்களில் மிகுந்த அக்கறை காட்டினார். இந்த நூல் செம்மையாக அமைய வேண்டும் — இது நீண்ட காலம் பாதுகாத்து வைக்கக் கூடியதாக அமைய வேண்டும்— நூலின் வடிவமைப்பு பார்ப்போரை ஈர்ப்பதாக இருக்க வேண்டும்— என்றெல்லாம் அவர் வலியுறுத்தினார். அவரது ஏராளமான அலுவல்களுக்கிடையே இது பற்றிய ஆலோசனைகளையும், கருத்துக்களையும் அவர் வழங்கினார்.

இந்த நூலினைச் சிறப்பாக அச்சிட்டுக் கொடுத்திருப்பவர் ஸ்ரீ அகஸ்தியா பிரிண்டர்ஸ் நிறுவனத்தின் உரிமையாளர் திரு. கொண்டா. காசி. சீதாராமன் அவர்கள். அவர் எல்லா வகைகளி லும் எங்களிலே ஒருவராக இருந்து பணியாற்றினார். மிகக் குறைந்த காலத்தில் எழில் மிக்க வண்ண முகப்பு ஓவியத்தை வரைந்து கொடுத்த ஓவியர் ''வினு'' அவர்களுக்கும், குழு அலுவல்களில் உற்சாகத்துடன் பணியாற்றிய திருமதி சாந்தி லட்சுமிநாராயணன், பெங்களூரில் இருந்த வண்ணம் குழுவினருக்காகச் சில முக்கிய பணிகளைச் செய்திட்ட குமாரி ஏ. வி. வசந்தா, இட்ட பணிகளை இரவு பகல் பாராமல் செய்து முடித்த திரு. டி. எஸ். உமாபதி, திரு. டி. எஸ். மணி ஆகியவர்களுக்கும் குழுவினரின் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்.

ஐம்பது ஆண்டுகள் பொதுப்பணி ஆற்றிய பின்னர், எழுபத்தி ஆறாவது வயதிலே அடியெடுத்து வைத்துள்ள நிலையில், ஓய்வு தேடாமல் — பயன் கருதாமல் — நாட்டுச் சேவையே தமது உயிர் மூச்சு என்று தொடர்ந்து பணியாற்றிடும் பெரியவர் திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்களுக்கு இந்தத் தொகுப்பு நூலினை வழங்குவதில் நாங்கள் பெருமகிழ்ச்சியும், பெருமையும் அடைகின்றோம்.

சென்னை - 5
25—10—1972

தலைவரும், உறுப்பினர்களும்,
நூல் தயாரிப்புக் குழு

பாராட்டு வழங்கியோர்

1. திரு. வி. வி. கிரி, குடியரசுத் தலைவர்
2. „ சி. ராசகோபாலாச்சாரியார், முன்னாள் கவர்னர் ஜெனரல்
3. „ எஸ். ராதாகிருஷ்ணன், முன்னாள் குடியரசுத் தலைவர்
4. திருமதி இந்திரா காந்தி, இந்தியப் பிரதமர்
5. ஸ்ரீ காஞ்சி ஆசாரிய சுவாமிகள்
6. ஸ்ரீ அஹோபில மடம் அழகிய சிங்கர் ஜீயர் சுவாமிகள்
7. ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள், தருமையாதீனம்.
8. திரு. கே. கே ஷா. தமிழ்நாடு கவர்னர்
9. „ மு. கருணாநிதி தமிழ்நாடு முதலமைச்சர்
10. „ கே. வீராசாமி, சென்னை உயர்நீதிமன்ற பிரதம நீதிபதி
11. „ ஜெகஜீவன்ராம், இந்தியப் பாதுகாப்பு அமைச்சர்
12. „ உமா சங்கர் தீட்சித், இந்திய சுகாதார அமைச்சர்
13. „ பக்ருத்தீன் அலி அகமத், இந்திய விவசாய அமைச்சர்
14. „ எச். என். பகுகுணா, இந்திய தபால்-தந்தி துறை அமைச்சர்
15. „ கே. சி. பந்த், உள்துறை விவகார அமைச்சக அமைச்சர்
16. „ வி. சி. சுக்லா, பாதுகாப்பு உற்பத்தி அமைச்சர்
17. „ மோகன்லால் சுகாதியா, மைசூர் கவர்னர்
18. „ பி. டி. ஜட்டி, லெப். கவர்னர், பாண்டிச்சேரி
19. „ தேவராஜ் அர்ஸ், மைசூர் முதலமைச்சர்
20. „ சி. அச்சுத மேனன், கேரள முதலமைச்சர்
21. „ கே. காமராஜ், முன்னாள் காங்கிரஸ் தலைவர்
22. „ ஈ. எம். எஸ். நம்பூதிரிபாத், கேரள முன்னாள் முதலமைச்சர்
23. டாக்டர் ஹென்றி ஆஸ்டின், பொதுச் செயலாளர், இந்திய தேசிய காங்கிரஸ்
24. திரு. கே. எஸ். ராமசாமி, மத்திய உதவி அமைச்சர்
25. „ சர்தார் உஜ்ஜல் சிங், தமிழ்நாடு முன்னாள் கவர்னர்
26. „ பி. கக்கன், தலைவர், தமிழ்நாடு ஸ்தாபன காங்கிரஸ் கமிட்டி
27. „ எம் அனந்தசயனம் அய்யங்கார், லோகசபை முன்னாள் சபாநாயகர்
28. „ சி. ஆர். பட்டாபிராமன், முன்னாள் மத்திய அமைச்சர்
29. „ ஆர். ஆர். அய்யர்
30. „ டி. செங்கல்வராயன், சென்னை மாநகர முன்னாள் மேயர்
31. „ கே. சி. ரெட்டி, முன்னாள் மத்திய அமைச்சர்

32. திரு. ஜி. ராமச்சந்திரன், தலைவர், கதர்-கிராம
தொழில்கள் கமிஷன்
33. திருமதி மேரி கிளப்வாலா ஜாதவ்
34. ,, அம்மு சுவாமிநாதன்
35. திரு. நெ. து. சுந்தரவடிவேலு, துணை வேந்தர்,
சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்
36. ,, கே. எஸ். சிவ சுப்பிரமணியம் ஐ. ஏ. எஸ்.
37. டாக்டர். ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார்
38. திரு. ஓ. வி. அளகேசன், எம். பி., முன்னாள் மத்திய அமைச்சர்
39. டாக்டர் பி. கோபால ரெட்டி, உ. பி. மாநில முன்னாள் கவர்னர்
40. திரு. கே. ஆர். கரந்த், சென்னை ராஜ்ய முன்னாள் அமைச்சர்
41. ,, ஆர். வெங்கட்ராமன், திட்டக் கமிஷன் முன்னாள் உறுப்பினர்
42. ,, கே. ஏ. தாமோதர மேனன், கேரள முன்னாள் அமைச்சர்.
43. ,, வி. டி. ரங்கசாமி அய்யங்கார், வழக்குரைஞர்
44. ,, எஸ். நிஜலிங்கப்பா, மைசூர் முன்னாள் முதலமைச்சர்
45. ,, சதிக் அலி, தலைவர், ஸ்தாபன காங்கிரஸ்
46. டாக்டர் வே. ராகவன்
47. திரு. கே. சந்தானம், முன்னாள் மத்திய அமைச்சர்
48. திருமதி. லீலாவதி முன்ஷி, பாரதீய வித்யா பவனம்
49. திரு. ஏ. உத்தண்டராமன், ஐ. ஏ. எஸ். (ஓய்வு பெற்றவர்)
50. டாக்டர். மால்கம் ஆதிசேஷையா
51. திரு. எம். ஏ. மாணிக்க வேலு, தமிழ்நாடு முன்னாள் அமைச்சர்
52. ,, விஜய ரகுநாத தொண்டமான், புதுக்கோட்டை
53. ,, கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா ஷெரீப், தொழிலதிபர்
54. கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார்
55. திரு. டி. ராமலிங்கா ரெட்டியார்
56. ,, முனகால பட்டாபிராமையா
57. ,, ஆர். சதாசிவம், சென்னை உயர்நீதிமன்ற ஓய்வு பெற்ற நீதிபதி
58. ,, கே. பி. மாதவன் நாயர், முன்னாள் பொதுச் செயலாளர்,
இந்திய தேசிய காங்கிரஸ்
59. ,, எஸ். நாராயணசாமி, எம். எல். சி.
60. ,, என். எஸ். வெங்கடகிருஷ்ணன், சோழவந்தான்
61. ,, சர். பி. டி. ராஜன்
62. திரு. ஆர். ராமச்சந்திர அய்யர், பிரதம நிருபர்,
'இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்', சென்னை
63. ,, வி. வெங்கடசுப்பா ரெட்டியார்,
புதுவை முன்னாள் முதலமைச்சர்
64. ,, எஸ். ஆர். பி. பட்டாபிராமராவ், எம். பி.,
முன்னாள் ஆந்திர அமைச்சர்
65. ,, ஆர். ஆர். திவாகர், முன்னாள் மத்திய அமைச்சர்
66. டாக்டர் கே. எஸ். சஞ்சீவி
67. திரு. எஸ். ஆர். வெங்கட்ராமன், இந்திய ஊழியர் சங்கம்

68. திரு ஆர். வி. ராமசுந்தரம் பிள்ளை
69. ,, சி. ஏ. வைத்தியலிங்கம்,
இந்தியத் தலைமை நீதிமன்ற நீதிபதி
70. ,, ஏ. கே. டி. ரெங்கசாமி ராஜா, ராஜபாளையம்
71. திருமதி சரோஜினி வரதப்பன்
72. திரு. நா மகாலிங்கம், தமிழ்நாடு திட்டக்குழு உறுப்பினர்
73. ,, கே. கமலக்கண்ணன், சென்னை மாநகர முன்னாள் மேயர்
74. ஸ்ரீ முத்துக்குமார சுவாமி தம்பிரான் சுவாமிகள்,
திருப்பனந்தாள் மடம்
75. ஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள், காஞ்சீபுரம்
76. ஸ்ரீமத் சுவாமிகள்,ஞானியார் மடாலயம், திருப்பாதிரிப்புலியூர்
77. ஸ்ரீ சிவானந்த மவுனகுரு சுவாமிகள், திருவலம்
78. திரு. ஜி. பூவராகன் எம். பி., முன்னாள் தமிழக அமைச்சர்
79. ,, பி. லி கல்யாணசுந்தரம்
80. டாக்டர் தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார்,
மதுரைப் பல்கலைக்கழக முன்னாள் துணை வேந்தர்
81. திரு. கே. ஆர். கல்யாணராமன், வாலாஜா தீனபந்து ஆசிரமம்
82. நாமக்கல் கவிஞர் வெ. ராமலிங்கம் பிள்ளை
83. திரு. கி. வா. ஜகந்நாதன், ஆசிரியர், ''கலைமகள்''
84. ,, டி. எம். நாராயணசாமி பிள்ளை, அண்ணாமலைப்
பல்கலைக்கழக முன்னாள் துணை வேந்தர்
85. ,, எம். ராதாகிருஷ்ண பிள்ளை,
சென்னை மாநகர முன்னாள் மேயர்
86. ,, ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார், எம். எல். ஏ.
87. பன்மொழிப்புலவர் கா. அப்பாத்துரையார்
88. திரு. அ. வெ. ர. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார்,
தலைவர், தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம், திருச்சி
89. ,, திருலோக சீதாராம், ஆசிரியர் ''சிவாஜி''
90. ,, பி. மருதைப்பிள்ளை, தொழிலதிபர்
91. ,, நா. ம. ரா. சுப்பராமன், மதுரை
92. ,, அன்பு அமு. கருணையானந்தா,
மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பேராசிரியர்
93. புரிசை திரு. சு. முருகேசனார்
94. திரு. வி. கே. ராமசாமி முதலியார்,
முன்னாள் மேலவை உறுப்பினர்
95. பேராசிரியர் அ. மு. பரமசிவானந்தம்
96. டாக்டர் தி. முத்துக்கண்ணப்பன்
97. கலைஞர் திரு. கே. சாரங்கபாணி, பழம் பெரும் நடிகர்
98. டாக்டர் ந. சுப்பு ரெட்டியார், தமிழ்த் துறைத் தலைவர்,
திருவேங்கடவன் பல்கலைக்கழகம், திருப்பதி
99. திரு. ஏ. குப்புசாமி நாயுடு, சட்டமன்ற முன்னாள் உறுப்பினர்
100. நாதஸ்வர வித்துவான் திரு. பி. எஸ். வீருசாமி பிள்ளை

101. திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை, கொரடாச்சேரி

102. ,, மு. சுப்பிரமணிய முதலியார், தலைவர்,
காங்கிரஸ் அரசியல் தியாகிகள் சங்கம், சோழவந்தான்

103. ,, எஸ். நரசிம்மன், தலைமை ஆசிரியர், எம். சிடி. முத்தையா செட்டியார் உயர்நிலைப்பள்ளி, சென்னை

104. ,, எம். சின்னச்சாமி பிள்ளை

105. ,, ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு, எம்.எல்.சி.
முன்னாள் தலைவர், தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி

106. ,, எம். எம். தண்டபாணி தேசிகர்,
தர்மபுர ஆதீன இசைப்புலவர்

107. ,, திருமுருக கிருபானந்த வாரியார்

108. ,, திரு. சா. கணேசன், எம். எல். சி.

109. ,, புலி மீனாட்சிசுந்தரம், திருமங்கலம்

110. கலைஞர் திரு. டி. என். சிவதாணு, பழம் பெரும் நடிகர்

111. திரு. டி. சம்பத், சட்டமன்ற முன்னாள் உறுப்பினர்,
கும்பகோணம்

112. ,, நா. பார்த்தசாரதி, ஆசிரியர், ''தீபம்''

113. திருமதி சௌந்தரா கைலாசம்

114. திரு. அகிலன்

115. குமாரி. ஜெயந்தி சுந்தரராஜன்

பக்தவத்ஸலம் தொகுப்பு நூல் தயாரிப்புக்குழு

தலைவர்

சி. ஆர். பட்டாபிராமன்

பொருளாளர்

எம். ராதாகிருஷ்ண பிள்ளை

உறுப்பினர்கள்

எஸ். நாராயணசாமி
நா. மகாலிங்கம்
டி. எஸ். அவிநாசிலிங்கம்
திருமதி மேரி கிளப்வாலா ஜாதவ்
பூண்டி அ. கிருஷ்ணசாமி வாண்டையார்
கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா ஷெரீப்
திருமதி டி. எல். கோபால் ரத்தினம்
அகிலன்
கே. சுப்பராய முதலியார்
சி. ஆர். சந்தானம்
சி. ஆர். உமாபதி
கே. கமலக்கண்ணன்
கே. ஈ. சுந்தர முதலியார்
ஆர். ஆர். அய்யர்
டி. ராமலிங்க ரெட்டியார்
வேலூர் வி. சி. சதாசிவன்
வி. கே. ராமசாமி முதலியார்
கே. திருவேங்கடம் பிள்ளை
கே. வி. கோவிந்த ராவ்
கருப்பையா
என். ராமகிருஷ்ணன் (கன்வீனர்)

ஆசிரியர் குழு:

என். ராமகிருஷ்ணன்
அகிலன்
எம். ராதாகிருஷ்ண பிள்ளை
கருப்பையா

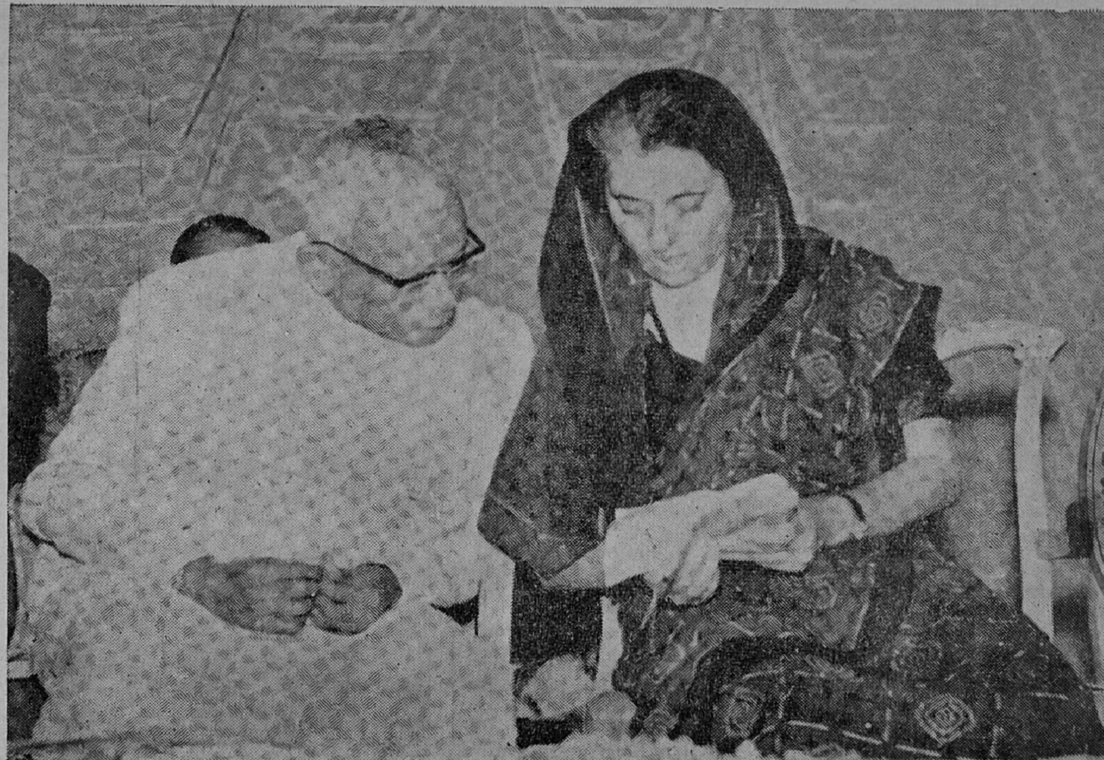
தொகுப்பு நூல்
கௌரவ ஆசிரியர்

கருப்பையா

முகப்பு ஓவியம் : விஜு

அச்சிட்டவர் : கொண்டா. காசி. சீதாராமன்,
ஸ்ரீ அகஸ்தியா பிரிண்டர்ஸ்,
சென்னை - 35

அட்டை அச்சிட்டது : ஐடியல் பிரிண்டர்ஸ்,
சென்னை - 6.

With Prime Minister Smt. Indira Gandhi

सत्यमेव जयते

RASHTRAPATI BHAVAN,
NEW DELHI-4.

October 25, 1972.

I am happy to know that friends and admirers of Shri Bhaktavatsalam are planning to present him a commemorative volume in recognition of his 50 years of Public life. Shri Bhaktavatsalam held many important positions in public life, both before and after the attainment of Independence. As Chief Minister of Madras, he made a valuable contribution towards the all-round development of the State. I offer my felicitations to Shri Bhaktavatsalam and wish him many more years of active and fruitful service in the cause of the country.

C. RAJAGOPALACHARI

NAOROJI ROAD
CHETPUT
MADRAS-31

I always found Sri Bhaktavatsalam correct in his conduct of public affairs. I am glad his 50 years services are being duly appreciated.

C Rajagopalachari

"Girija"
30, Edward Elliot Road,
MYLAPORE, MADRAS-4.

September 4, 1972.

My dear Pattabhiraman,

Thank you for your letter of the 15th August, 1972. I am glad to know that you are bringing out a volume in honour of Sri Bhaktavatsalam. You have my best wishes for this.

Yours sincerely,

(S. Radhakrishnan)

Sri C. R. Pattabhiraman
Chairman,
Bhaktavatsalam-Fifty Years
of Public Life Committee,
Madras-5

From P. M.'s Letter
to Sri C. R. Pattabiraman

I am glad that you are planning to celebrate Sri Bhaktavatsalam's 76th birth day. He is one of our veteran freedom fighters and has rendered great service to Tamil Nadu and to the nation.

I regard him highly.

Indira Gandhi

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி

ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ மடம்

காஞ்சிபுரம்

முகாம் : காஞ்சீபுரம் தேதி : 19—8—1972

ஆசிச் செய்தி

தொண்டை மண்டலத்தில் உயர்ந்த வம்சத்தில் பிறந்து கடவுள் பக்தி, தேச பக்தியுடன் அரசியலில் பிரவேசித்து அனேக ஆண்டுகள் மந்திரி பதவிகள் வகித்து வந்த காலத்திலும் கோயில் திருப்பணிகளிலும் மற்றும் சமயப்பணிகளிலும் சிரத்தையுடன் ஈடுபட்டுக்கொண்டு தொண்டு புரிந்து வந்த - தற்போதும் தொண்டு புரிந்துவரும் ஸ்ரீ பக்தவத்ஸலத்திற்கு ஸமீபத்தில் எழுபத்தாறுவது வயது ஆரம்பமாவதை இவருடைய நண்பர்கள் விமரிசையாகக் கொண்டாட முன்வந்திருப்பதை அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறோம்.

ஸ்ரீ பக்தவத்ஸலம் மேன்மேலும் சமயத் தொண்டுகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டு கடவுள் அருளால் எல்லா மேன்மைகளையும் அடைவாராக.

ஸ்ரீ அஹோபில மடம் 44-வது பட்டம்

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஜீயர் சுவாமிகள்

வாழ்த்துரை

ஸ்ரீமான் எம். பக்தவத்ஸலம் அவர்களின் ஐம்பதாண்டு பொதுப்பணித் தொகுப்பு நூல் தயாரிப்புக் குழுவினரால், ஸ்ரீமான் பக்தவத்ஸலம் அவர்களின் 76-வது பிறந்த நாள் விழா நாளது அக்டோபர் மாதத்தில் வருகிறது என்றும், அவ்வமயம் ஒரு சிறப்பு நூலும் வெளியிடப்படவிருக்கிறது என்பதையும் அறிந்து நாம் மிகவும் ஸந்தோஷிக்கிறோம்.

ஸ்ரீமான் பக்தவத்ஸலம் சட்டக் கல்லூரியில் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு வழக்கறிஞரானார். அன்று முதல் இளம் வயதிலேயே தம்மை நாட்டுப் பணிக்காக அர்ப்பணித்துக்கொண்டார். மக்களிடம் நேசமாகப் பழகுபவர். நெருங்கிப் பணி செய்பவர். மற்ற மாநிலங்களைவிட தமிழகம் சிறந்து விளங்க ஊக்கமுடன் பற்பல நற்பணிகள் செய்திட்டார். அவர் மனோரதித்த கார்யங்களைச் செய்து முடிக்க பற்பல இலாகாக்களில் மந்திரி பதவியை வகித்திருக்கிறார். இவரைப்போன்று பல்லாண்டுகள் மந்திரி பதவி வகித்தவர் யாரும் இல்லை. 'நிர்வாகத்தில் புலி' என்கிற புகழைப் பெற்றார். முதலமைச்சராகவும் இருந்து நற்பணிகள் பல ஆற்றியுள்ளார்.

பதவி உயர, உயர பேச்சில் நிதானம் வேண்டும். அவர்கள் மனத்தில் உள்ளதைப் பிறர் அறிய முடியாமல் இருக்க வேண்டும். இதை காம்பீர்யம் என்பார்கள். ஸ்ரீமான் பக்தவத்ஸலம் அவர்களிடம் இதை நாம் காண முடிந்தது. அவசரப்பட்டு எதையும் சொல்லவும் மாட்டார்; செய்யவும் மாட்டார். நாட்டுப் பணி புரிபவர்களில் திறமை மிக்கவர் எனப் பலர் புகழக் கேட்டிருக்கிறோம்.

இவைகளிலும் மேலாய் தெய்வ பக்தியிலும், தர்ம கார்யங்களிலும், தர்ம ஸ்தாபனங்களிலும் விசேஷ அனுபவமும், ஆஸ்திக்யமும் பெற்று விளங்கினார்.

இந்து மத தர்ம ஸ்தாபன அமைச்சராக இருந்து பக்ஷபாதமின்றி தமது கடமையை நன்கு செய்து வந்த விவரம் நாடும் நகரமும் நன்கறியும். நாம் நேரில் அனுபவித்துள்ளோம்.

இவர் முன்னோர்கள் தார்மிகர்களாகவும், பகவத் பக்தர் களாகவும் இருந்திருக்கிறார்கள். இவருடைய தாய் மாமன் ஸ்ரீமான் முத்துரங்க முதலியார் அவர்கள் அமாவாசை காலங்களில் திருவள்ளூருக்கு வந்து ஸ்ரீ வீரராகவனைச் சேவித்து ப்ரார்த்தனையைச் செலுத்திச் செல்வார்கள். அவருடன் இவர் பலமுறை வந்திருப்பதையும் நாம் நன்கறிவோம். இன்றும் பூந்தமல்லி பேட்டையிலுள்ள இவரைச் சார்ந்தவர்கள் அமாவாசை தினம் ஸ்ரீ ராகவன் தீர்த்தம், துளசி ப்ரஸாதங்களைப் பெற்றுக்கொண்ட பிறகு காலை ஆகாரத்தை சாப்பிடுவதாகக் கேள்விப்படுகிறோம். இவ்விதம் பரம்பரையாக தர்மிஷ்டர்களாக இருப்பதால்தான் இவருக்கு பக்தவத்ஸலம் என்ற பெயர் பொருத்தமுடையதாகிறது. இவர் வருங்காலத்தில் ஆஸ்திகராக இருக்கப் போகிறார் என்பதை முன்கூட்டியே உணர்ந்து பெரியோர்கள் இப்பெயர் சூட்டினர் என்றால் அது மிகையாகாது.!

இவருடன் நாம் நெருங்கிப் பழகும் சந்தர்ப்பம் ஒரு சமயம் ஏற்பட்டது. அதாவது அஹோபில மடத்து ஆதீன பரம்பரையைச் சேர்ந்த திருவள்ளூர் ஸ்ரீ வீரராகவப் பெருமாள் ப்ரும்மோத்ஸவ காலங்களில் எழுந்தருள ஒரு மண்டபம் கட்டினோம். அந்த மண்டபத்தின் திறப்பு விழாவிற்கு முன்னாள் எம். எல். ஸி. பூந்தமல்லி ஸ்ரீ எம். சேஷாசாரியார் மூலம் ஸ்ரீமான் எம். பக்தவத்ஸலம் அவர்களை வரவழைத்தோம். அப்பொழுது அவர் முதன் மந்திரியாக இருந்தார். அவர் அதற்கு இசைந்து வந்திருந்தார். அந்தச் சமயத்தில் மிக்க எளிமையுடன் இருந்தார். ரத்தினச் சுருக்கமாகப் பேசினார். அவருடைய தெய்வப க்தியும், பண்பும் நம்மை மிகவும் கவர்ந்தன.

ஸர்வேச்வரனை பகவானை பக்தவத்ஸலன், பக்த பராதீனன் பக்தப்ரியன் என்றெல்லாம் சொல்வதுண்டு. தார்மிக கைங்கர்யங்களில் ஊக்கமும், தேசத்தொண்டும், கடவுள் பக்தியுள்ளவர்களிடத்து அன்பும் நிறைந்துள்ள இவருக்கு பக்தவத்ஸலம் என்ற பெயர் பொருத்தமுடையதே என்று எண்ணினோம். தர்ம ஸ்தானங்களான ஸ்ரீ அஹோபில மடம், ஸ்ரீ வானமாமலை மடம் முதலிய மடங்களில் எம்பெருமானைப் பூஜித்துவரும் வைணவ மடாதிபதிகளிடத்திலும் இவர் வத்ஸலராக இருந்துள்ளார். கலிகாலத்தினால் ஏற்படும் தீங்கு மடங்களுக்கு ஏற்படாமல் பரிபாலனம் செய்து வந்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஸ்ரீமான் பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் எந்தெந்த சமயங்களில் நல்ல கார்யங்களைச் செய்ய விரும்புகிறாரோ, அவ்வப்போது இவரது மனோரதத்தைப் பூர்த்தி செய்துவைக்க வேண்டுமென்று ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்மனைப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

குருபாதம்

தருமையாதீனம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த
பரமாசாரிய சுவாமிகள்

தருமபுரம்,
மாயூரம் அஞ்சல்
10—9—1972

''ஞாலம் நின்புகழே மிக வேண்டும் தென்
ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே''

நல்லறங் காவலர்

பலவகைப் பண்பாட்டிலும், சிறப்பாக ஆன்மீகத்துறையிலும் சிறப்புற்றிருந்த நமது பாரத நாடு சென்ற இருநூற்றுண்டுகளில் அன்னியர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டு அத்தகைய சிறப்புக்கள் பலவும் நிலை குலைந்த நிலையில் இருந்தது. குறிப்பாகப் பொருளாதார நிலை சீர்கேடடைந்து பேச்சுரிமை, எழுத்துரிமை, உயர் பதவி உரிமை முதலியவற்றை இழந்து அடிமைத்தளைப்பட்டு வருந்தியது. இதனை அறிந்த அறிஞர் பலர் தங்கள் தனிப்பட்ட வாழ்க்கையைப் பெரி தாகக் கருதாமல் நாட்டின் விடுதலை ஒன்றையே பொருளாகக் கருதித் தங்கள் வாழ்க்கை முழுவதையும் நாட்டின் விடுதலை ஒன்றற்கே அர்ப்பணித்து இன்னல்கள் பலவற்றை ஏற்று அயராது உழைத்தனர். இத்தகைய நிலையில் தென்னகத் தலைவர்களாக நின்ற பலருள், தமிழ்நாட்டின் முன்னுள் முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் ஒருவர்.

வழக்கறிஞர் தொழிலுக்குத் தகுதி பெற்ற இவர் படிப்பை முடித்த அப்பொழுதே நாட்டுப் பணியில் ஆர்வம் கொண்டு அத் தகைய தலைவர் பலருடன் இணைந்து விடுதலை இயக்கத்தில் பலவகை களில் பங்கு பெற்று உழைத்தார். மும்முறை சிறை சென்றார். விடுதலைக்குப் பின்னர் நாட்டின் நற்பணிகள் பலவற்றில் சிறப்பான பங்கு பெற்றார். இருபது ஆண்டுகள் தமிழ்நாட்டின் பல்வேறு துறை அமைச்சராயிருந்து பின் முதலமைச்சராகவும் பணியாற்றி ஞர். இக்காலங்களில் இவரது பரந்த அரசியல் அனுபவம் நம் நாட் டிற்குப் பலவகைப் பயன்களைத் தந்தது. நாட்டுப் பற்றுடன் சமயப் பற்றும் கொண்ட இவரது தலைமையால் தென்னாட்டுக் கோயில்களும், அறநிலையங்களும் செழிப்புற்றன என்றல் மிகை யாகாது. இச்சிறப்பு நோக்கி நமது ஆதீனம் 25-வது குருமகா சந்நிதானம் அவர்கள் இவருக்கு 'நல்லறங் காவலர்' என்னும் பட்டம் வழங்கி ஆசீர்வதித்தார்கள். இவரது ஐம்பது வருடப் பொது வாழ்வுப் பணிகளின் தொகுப்பு நூல் ஒன்றைச் சென்னை அன்பர்கள் பலர் வெளியிட முன் வந்திருப்பது பாராட்டத்தக்கது.

இத்தொகுப்பு நூல் நன்முறையில் வெளிவந்து பயன் தரவும், நல்லறங் காவலர் அவர்கள் பல்லாண்டுகள் பணிபுரிந்தும், பணி புரிபவர்க்கு வழிகாட்டியும் வாழ ஸ்ரீ செந்தமிழ்ச் சொக்கன் திருவருளைச் சிந்திக்கின்றேம்.

He represents a confluence where the old and the new, the past and the present meet.

A TRUE GANDHIAN

K. K. Shah,
Governor of Tamil Nadu

I am glad to know that a commemoration volume is proposed to be presented to Thiru M. Bhaktavatsalam, former Chief Minister of Tamil Nadu on the occasion of his 76th birthday. This is a fitting honour and I welcome it. I offer my warm greetings to him on the occasion and wish him many happy returns of the day.

I have known Thiru Bhaktavatsalam for a long time in public life. His courtesy, kindness and modesty are proverbial. He is one of those stalwarts of our freedom struggle who gave up everything when they were about to launch on a comparatively steady and promising career. He has done a lot to promote Gandhiji's constructive programmes.

In or out of office, he has always contributed his mite and continuously taken prominent part in public life in Tamil Nadu and is held in great esteem by all. When I attended the function to celebrate his birthday last year I was pleasantly surprised that representatives and or leaders of many political parties were

not only present but paid high encomiums for his selfless services both in government and out of government.

Tamil Nadu has earned the reputation of being one of the progressive states and is blessed with a stable administration, thanks to wise leadership of political parties either in office or in opposition. Thiru Bhaktavatsalam has the longest experience as an administrator functioning in successive Cabinets and dealing with all the important portfolios. He was also Chief Minister of Tamil Nadu.

It was a distinction and recognition of his ability and selfless services that Thiru Bhaktavatsalam was chosen leader of the Indian Delegation to the International Labour Organisation Conference in Geneva in 1956 and alternate leader of the Indian Delegation to the World Food Congress in U.S.A. in 1963. His experience in public life and insight into administration add weight to his opinions on various public issues.

By nature religious and pious, Thiru Bhaktavatsalam sticks to moral and spiritual values in personal as well as public life. The temples in Tamil Nadu are famous for the architectural beauty and fine specimens of sculpture. He takes a lot of interest in the renovation of old temples and lends active support to Bhakti movements.

A true Gandhian at heart and in spirit, Thiru Bhaktavatsalam represents a confluence where the old and the new, the past and the present meet. He can look back with pride and derive satisfaction from the fact that he was one of the patriotic soldiers in the army of Mahatma Gandhi, fighting for freedom and after winning freedom, the people made him one of the nation-builders. May he live long to continue to serve India.

முதலமைச்சர்

1—10—1972

மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணம் உண்டு என்பதை உணர்ந்து, அதைச் சொல்லக் கூடிய பெருந் தன்மையும் வாய்ந்தவர் திரு. எம். பக்தவத்சலம் அவர்கள். விடுதலை இயக்க வீரராகவும் — ஆட்சி இயந்திரத்தை முறையாக இயக்கத் தெரிந்த சீரிய நிர்வாகியாகவும் — பொதுவாழ்வில் நீண்ட காலம் பணியாற்றிப் பேரும் புகழும் பெற்றவர். முதுமையிலும் ஓய்வின்றிப் பணி புரியும் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களின் ஐம்பது ஆண்டுப் பொதுப் பணியை எடுத்துக் கூறத் தொகுப்பு நூல் தயாரிக்கப்படுவது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும்.

இச்சீரிய முயற்சி இனிது நிறைவெய்த என் மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

(மு. கருணாநிதி)

K. VEERASWAMI
CHIEF JUSTICE

HIGH COURT BUILDINGS
MADRAS-1

September 17, 1972

My dear Chairman,

I am glad to hear that a commemorative volume is proposed to be published on the eve of the completion by Thiru M. Bhaktavatsalam, of his 75th year. I have known him for well over a quarter of a century. As you have rightly said in your communication, he was one of the veteran freedom fighters in the pre-Independent days, and since Independence, he has been continuously in the administration of the affairs of this State. I recall with pleasure my personal association with him, especially when he was Chief Minister. In connection with the administrative matters in the Judiciary, we had often met and held discussions. He is one of the very few in our country who can claim longest experience in Government. As a friend, as a Chief Minister, and as a Leader in public affairs, I hold him in very high regard and esteem. May he be spared for many more years to come with health and happiness.

Yours sincerely,

(K. VEERASWAMI)

सत्यमेव जयते

MINISTER OF DEFENCE, INDIA

NEW DELHI

Dated, the 22nd August, 1972.

Shri M. Bhaktavatsalam is one of our distinguished leaders who has served the country in various capacities during the last 50 years. He has always been a true Gandhian who has believed in simple living and high thinking. When Independence came he was inducted into the Madras Cabinet and he made his mark as an able administrator. Later, he filled with distinction the high office of the Chief Minister of the State.

Inspite of his advanced age, Shri Bhaktavatsalam is still active in public life. I wish him many more years of service to the nation.

(Jagjivan Ram)

MINISTER OF
WORKS & HOUSING AND HEALTH &
FAMILY PLANNING, INDIA

MESSAGE

It gives me a great pleasure to send my hearty congratulations to Shri M. Bhaktavatsalam, the veteran freedom fighter and former Chief Minister of Tamil Nadu, upon his completion of 50 years of public life and 75 years of his age during this month. Although Shri Bhaktavatsalam qualified for taking to the legal profession, he gave up the legal career and threw himself into the freedom movement under the unique and inspiring leadership of Mahatma Mohandas Karamchand Gandhi. He was thrice arrested and convicted and suffered imprisonment for his country. During other periods he sincerely and devotedly participated in Gandhiji's constructive programme.

Shri Bhaktavatsalam was a member of Tamil Nadu's Cabinet of Ministers for nearly 20 years and during this long period he distinguished himself as Minister-in-Charge of various departments and finally as Chief Minister of the State.

Even at this ripe old age he is devoting all his time and energy, with a remarkable single-mindedness, on promotion of the abiding interests of people of Tamil Nadu. There can be no doubt that he is assured a respected place in the history of Tamil Nadu in particular and free India in general. On this memorable occasion I send my hearty felicitations to Shri Bhaktavatsalam and wish him many more years of devoted service to the progress of Tamil Nadu in the best of health and good cheer.

(Uma Shankar Dikshit)

सत्यमेव जयते

MINISTER OF AGRICULTURE,
GOVERNMENT OF INDIA,
NEW DELHI

13, September, 1972

MESSAGE

Shri M. Bhaktavatsalam's contribution to the fight for Indian freedom and for the building up of a prosperous Tamil Nadu can be equalled by few other patriots from the South. I wish your function commemorating his 76th Birthday every success.

(Fakhruddin Ali Ahmed)

The field workers see in him a servant, a leader and an elder statesman.

MATCHLESS COURAGE

H. N. Bahuguna,
Minister of Communications, India.

Indian National Congress from its inception, specially so during the Gandhian Era, drew to its ranks eminent sons and daughters of India.

In the Gandhian Era, as the edge of the battle against the mighty Empire sharpened, the association with the Indian National Congress meant the highest hall mark of suffering, sacrifice and surrender of the pleasures of personal life to the call of the Nation.

The ensuing battle of freedom threw up various leaders in different parts of the country whose sole claim to recognition was their intense desire to serve the cause of freedom. Shri M. Bhaktavatsalam belongs to the category of these leading lights of the Independence movement.

Shaped in the true Gandhian tradition, Shri Bhaktavatsalam represents the dedication and commitment which Congressmen were called upon to exhibit in spite of the stress and strains which fell to their lot during this struggle and thereafter in the matter of reconstruction of India's socio-economic and political fabric.

In sheer humility and devotion to the cause, Shri Bhaktavatsalam is par excellence. Age has not affected his enthusiasm and determination to work for the realisation of a just social and economic order.

His transparent honesty of purpose, his matchless courage, his infinite will to defy even the limitations of age, his total faith in his mission, his excellent capacity for team work, his total identification with the masses and his refusal to accept the belief which weaker human beings share— that the path to serve the Nation lies through the seat of power has illumined his path through out his mission of service to the cause of Tamilnadu and India.

Shri Bhaktavatsalam has had the benefit of having worked shoulder to shoulder with the great leaders of Indian Revolution. He had also the privilege of serving the people of Tamilnadu as Minister and Chief Minister. He detests power politics.

He is a valuable colleague and a comrade to those with whom he has occasion to work. The field workers see in him a servant, a leader and an elder statesman. His colleagues see in him their true friend, philosopher and guide.

To some of us who have watched him from a distance he always provides a great inspiration. He has proved that given dedication, one can serve the Nation under all circumstances.

Old in age but young in spirit he represents a link of the glorious past of the Congress with its turbulent present in Tamilnadu. His life and work will continue to inspire young men and women all over the country.

May Providence continue to bless him with robust health in the service of the Nation.

सत्यमेव जयते

MINISTER OF STATE,
MINISTRY OF HOME AFFAIRS,
NEW DELHI.

August 22, 1972

MESSAGE

I am glad to know that well-wishers and admirers of Shri Bhaktavatsalam will be bringing out a commemoration volume to mark the completion of 75 years in the rich and eventful life of this veteran leader. Shri Bhaktavatsalam was in the Government of Tamil Nadu for a long time and his valuable contributions to the development of the State in various fields are well known. It speaks volumes for his strong sense of purpose and duty that he does not allow age to hamper his public activity. I hope and pray that he will continue to serve the State and the country for many many years to come.

I have great pleasure in conveying my hearty felicitations to Bhaktavatsalamji and wish him many happy returns of the day.

K C Pant

(K. C. Pant)

MINISTER OF DEFENCE PRODUCTION
INDIA

New Delhi

October 6, 1972

MESSAGE

Shri M. Bhaktavatsalam is a distinguished son of Tamil Nadu who has made a valuable contribution to the progress of the State. Holding important public offices for nearly two decades, he brought to bear his influence and mature judgement in the solution of the problems of the State. His tenure as Chief Minister was successful in many ways.

Many of us will respect him for his deep interest in the tradition and culture of this country and the zeal with which he devoted himself to the task of renovating temples and preserving architecture. He has also been responsible for many literary efforts which have served to give to the younger generation a rich treasure of Tamil literature.

(Vidya Charan Shukla)

GOVERNOR OF MYSORE

RAJ BHAVAN
BANGALORE

21st September 1972

MESSAGE

I am glad to know that Sri Bhaktavatsalam, a veteran Freedom Fighter and former Chief Minister of Tamil Nadu will be 75 years old in October 1972. Sri Bhaktavatsalam's services to Tamil Nadu and his simple style of living and devotion to work are any day a model for youngsters to emulate.

I wish Sri Bhaktavatsalam many more happy returns, through the commemorative volume that is being published.

(Mohanlal Sukhadia)

सत्यमेव जयते

B. D. JATTI
LIEUTENANT GOVERNOR

RAJ NIVAS
PONDICHERY

29th September 1972.

MESSAGE

It gives me great pleasure to learn that a commemorative volume in honour of Thiru M. Bhaktavatsalam an elder statesman of Tamilnadu on the occasion of his completion of 75 years of age, is to be brought out in October 1972.

A dedicated political leader, Thiru Bhaktavatsalam has had a commendable career in public service for half a century. Associated himself with the freedom movement of the nation even from his early years, he has always been a staunch supporter of Gandhiji's ideals.

On the occasion of his 76th birthday celebration, I wish him long and healthy life.

(B. D. Jatti)
Lieutenant Governor

D. DEVARAJ URS
Chief Minister

GOVERNMENT OF MYSORE

VIDHANA SOUDHA,
BANGALORE-1.

Dated, 31 August, 1972

MESSAGE

I send my hearty greetings on the happy occasion of the 76th birthday of Shri M. Bhaktavatsalam. As a veteran freedom fighter and as a Cabinet Minister for over a decade, he has rendered immense service not only to the people of Tamil Nadu but the whole country. May he be given perfect health and many more years of life to serve the country.

D. Devaraj Urs
31/8

(D. Devaraj Urs)

C. ACHUTHA MENON
CHIEF MINISTER,
KERALA

TRIVANDRUM

September 25, 1972.

Dear Shri Ramakrishnan,

I am happy to note that a commemorative volume in honour of Shri M. Bhaktavatsalam, an elder statesman of Tamil Nadu is to be published in October 1972 when he completes 75 years of age.

I know Shri Bhaktavatsalam as a veteran freedom fighter and former Chief Minister of Tamil Nadu. On the occasion of his 76th birthday I convey my good wishes to him.

Yours sincerely,

(C. Achutha Menon)

Shri N. Ramakrishnan,
Bhaktavatsalam-Fifty Years
of Public Life Committee
Madras-5

கு. காமராஜ் போன்: 441373

8, திருமலைபிள்ளை ரோடு,
தி. நகர், சென்னை-17

20—9—72

அன்புள்ள நண்பருக்கு,

தங்கள் கடிதம் கிடைத்தது. திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களின் 76-வது பிறந்த தினத்தை ஒட்டி ஒரு தொகுப்பு நூல் வெளியிடுவது சாலப் பொருத்தமுள்ளதே. அயராத தேசத் தொண்டு செய்யும் மனப்பான்மை சிறு வயது முதற்கொண்டே திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டதற்கு அவரது மாமா திரு. சி. என். முத்துரங்க முதலியார் அவர்கள் முக்கிய காரணம் ஆவார். எந்த விதமான எதிர்ப்பு வந்தாலும் மனந்தளராது, துடி துடிப்புடன் ஆக்க வேலைகளில் ஈடுபடும் மனப்பக்குவம் பெற்றவர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள். பொதுத் தொண்டில் நீண்ட கால அனுபவம் பெற்ற மிகச் சிலரில் அவரும் ஒருவர். ஆழ்ந்து சிந்தித்துச் செயல்படும் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களது சீரிய முயற்சிகளால் பயனடைந்த பொதுநலப் பணிகள் எண்ணிலடங்காது.

அவரது பொதுப்பணி நீண்ட நாட்கள் தொடர்ந்து நடக்க எனது நல்லாசிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தங்களன்புள்ள,

காமராஜ்

(கு. காமராஜ்)

திரு. நா. ராமகிருஷ்ணன்
கன்வினர்,
பக்தவத்ஸலம்-ஐம்பது ஆண்டு பொதுப்பணி
தொகுப்புநூல் தயாரிப்புக்குழு
சென்னை - 5

E. M. S. NAMBOODIRIPAD

10, SANTHI NAGAR
TRIVANDRUM-1

19-8-'72.

Dear Shri Pattabhi Raman,

I have received your letter of 15-8-'72 with regard to Shri Bhaktavatsalam's Seventy-five Years of public life. I am very sorry that, due to heavy pre-occupations, I am not in a position to contribute any article.

I take this opportunity to pay my tribute to him, whose services to the Freedom struggle were truly great.

Yours sincerely,

E. M. S. Namboodiripad

Shri C. R. Pattabhi Raman,
Chairman,
Bhaktavatsalam-Fifty Years of Public Life Committee,
Madras - 5

ALL INDIA CONGRESS COMMITTEE

5, Dr. Rajendra Prasad Road,
NEW DELHI-1

September 22, 1972.

Bringing out a commemorative volume highlighting 50-year public work of Sri M. Bhaktavatsalam, who will be completing 75 years of age in October, 1972, is a befitting honour to a statesman of his standing.

Sri Bhaktavatsalam's political career is not only inspiring for all of us but also an example of sacrifice, patriotism, self-lessness and dedication. His work after Independence in his State should be a matter of pride for the people. As a Cabinet Minister and then as Chief Minister of Tamilnadu he has rendered valuable contribution in the development of the State. Even at this age he is active and we should hope and pray for his long and inspiring life.

Henry Austin

(HENRY AUSTIN)

DEPUTY MINISTER OF
EDUCATION & SOCIAL WELFARE
INDIA

New Delhi,

October 10, 1972

MESSAGE

I am happy to associate myself with the celebrations of 50 years of Public Life of Shri Bhaktavatsalam.

Shri Bhaktavatsalam is known to everyone as a great patriot and administrator. He had taken part in every phase of the Freedom Struggle. He has been a leading public figure in Tamil Nadu and has occupied Ministerial office for more than two decades. Throughout his career he has earned a good reputation as a clean politician, an able administrator and a respected leader.

Shri Bhaktavatsalam's contribution, as Minister and then as Chief Minister, to the growth and development of Tamil Nadu is immeasurable. During his stewardship there was almost a renaissance of temple administration and hundreds of temples were renovated and rebuilt.

As an individual he has always been respected and befriended by all sections of population irrespective of political differences and views. He has been an institution himself.

I pray Almighty for Shri Bhaktavatsalam's long life and his dedicated service to the Nation as before.

K S Ramaswamy

(K. S. RAMASWAMY)

Ujjal Singh

Tel: 48861

12, Kasturba Gandhi Marg
NEW DELHI-1

MESSAGE

I had the pleasure of coming into contact with Shri Bhaktavatsalam during the tenure of my office as Governor of Tamil Nadu for five years.

I have seldom known a person holding the high and responsible office of the Chief Minister so simple and so unassuming as Shri Bhaktavatsalam. He is kind hearted, soft spoken and is a perfect gentleman. He never speaks ill of others. Even for political adversaries, he has never used a harsh word or foul language.

He is every inch a patriot and has been a staunch freedom fighter having suffered imprisonment for several years.

As an elder statesman and an administrator of rich and long experience, his advice on several matters can be of great value for the good of the people of the State. I wish him many more years of useful life.

Ujjal Singh

(Ujjal Singh)

தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி

தந்தி: காங்கிரஸ்
போன்: 82535

சத்தியமூர்த்தி பவன்
54, ஜெனரல் பேட்டர்ஸ் ரோடு,
சென்னை - 2.

அன்புடையீர்,

வணக்கம். எனது பெருமதிப்புக்கும், மரியாதைக்கும் உரிய திரு. எம். பக்தவத்சலம் அவர்களது அரை நூற்றாண்டு பொதுத்தொண்டைத் தொகுத்து வெளியிட முன் வந்துள்ள தொகுப்பு நூல் தயாரிப்புக்குழுவினருக்கு எனது மனமார்ந்த நன்றி.

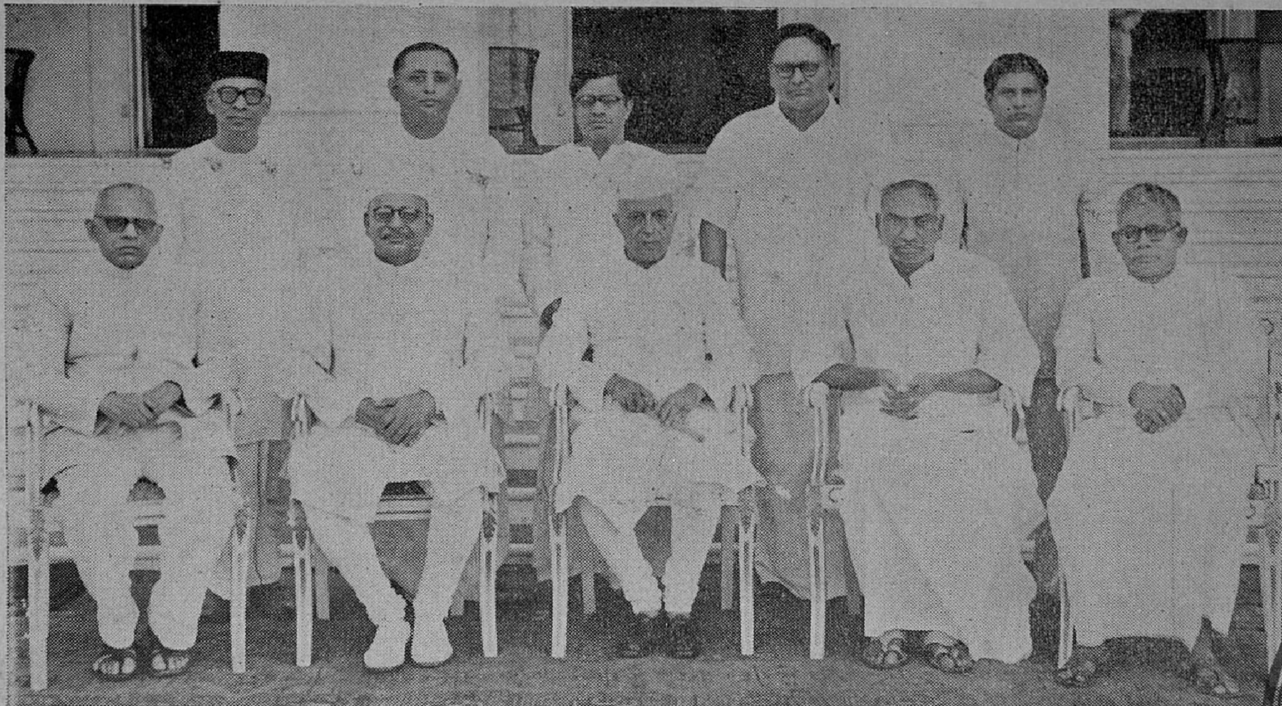
திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் தமிழ்நாட்டின் தலை சிறந்த நீண்ட பழந்தலைவர்களில் ஒருவர், என்பது மிகை யாகாது. அவரது எளிமையும், எல்லோருடனும் இனிய முறையில் கலந்துறவாடும் பண்பும் மிகவும் போற்றத் தகுந்ததும் பின்பற்றத் தகுந்ததும் ஆகும். சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகளாகத் தன்னைத் தேசத்தொண்டுக்கு அர்ப்பணித்துக் கொண்டு ஆக்க வேலைகளில் இயன்றவரை மனந்தளராது ஈடுபட்டுவரும் உத்தமமான இத்தலைவரை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும். ஊக்கமும், விவேகமும் ஒருங்கே சேர்ந்து ஏராளமான திருப்பணிகளை ஓயாமல் ஒழியாமல் தெய்வத் திருக்கோயில்களுக்கும், தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கும் ஐயந்திரிபறச் செய்த பெருமையும் அவர்களுக்கே உண்டு.

அப்பெருந்தகையார் இன்னும் நீண்ட நெடுங்காலம் வாழ்ந்து பொதுத்தொண்டுகள் புரிய எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள் புரிவாராக.

தங்களன்புள்ள,

(பி. கக்கன்)
தலைவர்

திரு. நா. ராமகிருஷ்ணன்,
கன்வீனர்,
பக்தவத்ஸலம் ஐம்பது ஆண்டு பொதுப்பணி
தொகுப்புநூல் தயாரிப்புக்குழு,
சென்னை - 5

MADRAS CABINET 1954
with Prime Minister Nehru and Governor Sriprakasa

Smt. Indira Gandhi came out successful through all the risks and wise men like Bhaktavatsalam and Subramaniyam joined her.

SWEET TEMPER

M. Anantasayanam Ayyangar,
Former Speaker of the Lok Sabha.

I am extremely glad to learn that a Committee has been formed under the Chairmanship of Sri C. R. Pattabhiraman to celebrate the 76th birth-day of Sri M. Bhaktavatsalam. I have known Sri Bhaktavatsalam for nearly 40 years, and I found in him one of the finest men of South India. I came to know him first when his uncle Sri C. N. Muthuranga Mudaliar and myself were elected to the Central Legislative Assembly in 1934..

Sri Muthuranga Mudaliar was a great soul and he was a Parama Vaishnava. I always cherished a high regard to the members of Vellala community to which the founder of Vaishnavaism in South India, Sri Nammalwar, belonged. Sri Muthuranga Mudaliar was highly religious and pious. He was a man of high character. All these qualities I found in his nephew Sri Bhaktavatsalam.

I and Sri Bhaktavatsalam lived together in the same room in the Vellore Jail, and I believe in Amraoti also. By contrast with my own life and habits, I found in Sri Bhaktavatsalam a man of good principles, regular and punctual in his habits, devoted and religious, a man of few words, a person of sweet temper and unassuming in his manners.

I never found him lose his temper or cross swords with any other. Of all places known in our country the jail is one place where the most peaceful of men become most irritable. That is a testing ground. But Sri Bhaktavatsalam stood the test extremely well.

Like his uncle he joined the Congress quite early in life. Though he took a Law Degree, he did not practise. Sri Muthuranga Mudaliar was the pioneer statesman in South India who belonged to the Non-Brahmin commnnity. It is common knowledge that to shatter the Non-Violent Non-Co-operation the Britishers divided the Hindus and Muslims in Northern India; the Harijans and Hindus in the West; and introduced differences between Brahmins and Non-Brahmins in South India. It was difficult to resist for any Non-Brahmin the temptation to become powerful and great overnight by joining hands with the British. But Sri Muthuranga Mudaliar was the stalwart who fought against this communal virus.

He became the right hand man of Sri S. Srinivasa Iyengar who was a social reformer, and he did not allow the communal sore to spread. Sri Bhaktavatsalam though young followed suit. I have never found in him the least touch of communalism. He was a great friend of all and never hesitated to help any one in need to the best of his ability.

He became a Congressman and participated in the Freedom struggle strenuously and without fear or favour. He was imprisoned thrice. He easily got accustomed to jail life and made no pretensions as to his riches or high birth. He was always engaged in studies. Many lessons I learnt from him in jail.

In the Trichinopoly jail, I used to act as Purohit and officiate as priest for all who wanted to perform their Amavasya Tharpanam or other religious ceremonies. On one New Moon day I earned two Annas as a Dakshina from one of my co-prisoners for whom I officiated as priest for performing the monthly Tharpan.

Sri Bhaktavatsalam humorously referred to this when we were dining together and Sri Rajaji who was sitting with us began to complain that that was an offence against prison rules and that I ought not to have done so. I did not know what to do with the 2-anna piece.

When Rajaji voted against the Quit India Resolution and left the Congress, Sri Bhaktavatsalam along with Sri Kamaraj and others stood by the Congress strenuously, and protested against Rajaji becoming even a 4-anna member of the Congress.

As a Minister Sri Bhaktavatsalam proved himself to be a very able man and a good administrator. He was in charge of Education for a long time. Then he became a Chief Minister. With the

separation of Andhra from the Composite State of Madras, Madras became a small state with only 11 districts. But Sri Subramanyam, Sri Bhaktavatsalam and Sri Venkataraman assisted Sri Kamaraj in making Madras one of the foremost states in India. It was industrialised and Electricity was spread to almost every village.

As Chief Minister Sri Bhaktavatsalam was accessible to one and all, and did his best for Madras State and also as a Minister for Religious Endowments. Though he was not a Vaishnava. like his uncle Muthuranga Mudaliar, he made no difference between Saiva and Vaishnava temples and developed them all with uniform respect and regard. I found in him a gentleman.

When he found that the Old Congress was going wrong and out of its way he joined the New Congress. The Congress which had ruled the country for 20 years both in the Centre and in the States fell in the 1967 elections. In 9 out of 17 States the Congress lost its majority, and even the Congress President Sri Kamaraj was defeated in his own constituency and that too by a student. In other States where the Congress won a majority there were defections and the Congress Governments were overthrown. Instead of devising methods to strengthen the Congress and to rehabilitate it, the so-called Old Congressmen began to dismiss one after the other from the Congress including the Prime Minister Srimathi Indira Gandhi. Everywhere sub-communal tensions started and Governments were run almost on caste considerations wherever Congress ruled. Degeneration set in.

Fortunately Smt. Indira Gandhi came out successful through all the risks and some wise men like Subramanyam and Bhaktavatsalam joined her and restored the Congress to its position and even made it stronger on an All-India basis.

Long live the memory of this great man. I expected that after a long and brilliant political career Sri Bhaktavatsalam would have been made atleast a Governor or given another assignment. Whether with or without any such new assignment Sri Bhaktavatsalam is great and is a popular figure in Tamilnadu, if not, in South India. Long live Bhaktavatsalam! I wish the celebrations every success.

Most of the well-established units are traceable to the days when Bhaktavatsalam - Venkataraman combination was functioning in Madras.

DEEP LOYALTIES

C R. Pattabiraman,
Former Union Minister.

There have been close links with Sri M. Bhaktavatsalam's family and ours for many decades. The late Srimathi Gnanasundaram Bhaktavatsalam and I studied together in the Santhome Convent. Her father Sri Gopalaswamy Mudaliar was a respected citizen of Mylapore and one of our leading lawyers in the early years of this century who knew my father well. He and the late Sri R. Kuppuswami Iyer worked together for some time.

I believe, it was predicted by a famous astrologer when Sri Gopalaswamy Mudaliar's children were very young, that his daughters will become famous as wives of Ministers. This proved to be amazingly true. The first married Sir P.T. Rajan, who was Minister before India's Independence; another married Sri M. Bhaktavatsalam whose long tenure as a Minister and administrator and finally as a successful Chief Minister are well-known throughout India; and the third married Sri O.V. Alagesan, who was a Minister in the Union Ministry and through whose efforts Chingleput has a Medical College today. The electrification of the Railway lines upto Villupuram and the Petro-Chemical complex at Manali are all proof of Sri Alagesan's many achievements.

My close contact with Sri Bhaktavatsalam was during the 1942 movement. I had returned to Madras after my studies in England and had set up law practice. I was already a member of the Congress Party and it was given to me to be a counsel for Sri Bhaktavatsalam and his associates when they were political prisoners in Vellore jail. Their detention matter came up before the High Court of Madras. I wish to record here that Sri Bhaktavatsalam was one of the prisoners of those days along with Sri T. Prakasam and

Sri Muthuranga Mudaliar, who did not ask for any special concession or treatment as prisoners from the foreign Government of those days. He went about doing the work given by the officers and warders in the prison without any murmer.

The deeply religious and cultural atmosphere in his house enabled him to face the vicissitudes of fortune with calmness and strength. After his release, I had the good fortune to have his approval when I withdrew from the contest of Legislative Assembly elections of Delhi of those days.

The Congress Party as a whole was politically banned and many of the stalwarts were behind the bars. When there was a bye-election from Madras city I announced my candidature. Soon thereafter, Mrs. Lakshmipathy, President of the Congress Committee informed me that Sri Gadde Rangia Naidu was out of prison and was being put up by the party. I immediately withdrew and handed over the various electoral rolls, other papers and posters etc., I had got ready for my election. She and the Congress Committee of those days wrote to me thanking me for the gesture.

Remembering this, the late Sri Muthuranga Mudaliar, who was a close relative of Sri Bhaktavatsalam and Sri Bhaktavatsalam wanted me to contest the elections to the Assembly at Delhi. A leader whose name I do not wish to mention here thought that I could wait for some more time and put up some one else. It was Sri Bhaktavatsalam who along with Sri K. Kamaraj and Sri C. Subramaniam again asked me to contest from a Tanjore Constituency in the elections to the Lok Sabha in 1957 and in 1962 and 1967.

Many of his friends and admirers have catalogued the various achievements of Sri M. Bhaktavatsalam as an administrator and statesman. He was in the first Cabinet when Rajaji formed the Ministry in Madras in the thirties and held various ministerial posts until he himself became the Chief Minister. His administrative ability was so well recognised that he became indispensable in South Indian politics.

He was a tireless worker. I have watched him dispose of files when he travelled by train to various parts of India. It may be said of him that he never kept any file pending for more than a few days unless he thought it necessary to have a conference with his Secretaries before passing final orders. This record of his has rarely been equalled.

The objective manner in which he approached problems was equally noteworthy. He could stand apart from a situation and take a bird's eye view of the various aspects. The only person comparable to him in Indian politics is Shri Jagjivan Ram who has been a Minister in the Union Cabinet almost continuously from 1947 onwards.

If one has to compare him with world figures I would say that he resembles Chou En Lai in China, whose industry and ability was so well recognised that he became an indispensable part of the ministerial set up in China.

Another remarkable trait of his was that he exhibited zeal and industry to the various problems that presented themselves before him. As Minister in charge of Hindu Religious Endowments, he has created an all time record for the renovation of the various ancient temples of Tamil Nadu and assuring proper worship therein.

As Minister in charge of Agriculture and Public Works he has changed the face of many districts in South India, particularly those which did not have river-fed channels. The green revolution in Chingleput, South Arcot, North Arcot and Ramanathapuram Districts is not a little due to his acumen and farsightedness.

Sri Bhaktavatsalam distinguished himself also in the manner in which he dealt with his colleagues. He gave them complete freedom and function. Sri R. Venkataraman, for example, was Industries Minister under him and was able to plan for the industrial advancement of South India without any interference, with the result that today most of the well established units are traceable to the days when Bhaktavatsalam-Venkataraman combination was functioning in Madras.

His loyalties are as remarkable as they have been deep. He has been wholly loyal to the Congress Party from his early days. He could have become a Judge of the High Court if he had cared to in the pre-Independence days. So many other offices would have come to him.

The respect with which he was treated in Delhi was noteworthy. The Planning Commission with which I was associated for nearly two years, took notice whenever he came and spoke during the National Development Council meetings and on other occasions.

So likewise was he treated in A. I. C. C. sessions of the Indian National Congress. Whenever he went abroad as India's Delegate his contributions as speaker were not only noted at those conferences, but also conveyed to the Union Government.

May he be preserved in good health and cheer for many years to come.

A BOLD STEP

R. R. Iyer
Founder President:
Federation of Private Schools.

It is highly proper to publish a commemoration volume highlighting the salient features of Fifty years of public service of Sri M. Bhakthavatsalam on his 76th birthday.

I have been closely following his public career mainly to the cause of Education. I feel that he has done yeomen service to the cause of Education. To quote a concrete instance of his foresight, he boldly re-introduced *English Medium* in Secondary Schools in Tamil Nadu. This step was well timed especially at a time when English was losing importance in Educational curriculum.

Orientation Courses in English were conducted for Primary and Secondary School Teachers in Tamil Nadu. Many parents expressed a sigh of relief. Career of children pursuing Science and Technological Education was again levelled on the right track thanks to his foresight.

We the members of the Federation of Private Schools (English Medium Regd) are always grateful to him for keeping alive English Medium in Tamil Nadu.

May we on this occasion invoke the Almighty God to shower His Blessings on him.

The sheet anchor for his public life has been faith in the principles he held.

FIFTY YEARS YOUNG IN PUBLIC LIFE

T. Chengalvarayan,
Former Mayor of Madras.

Fifty years of public life is not an event. It is a phenomenon in contemporary political life. Bearing the cross and following the arduous path of the freedom struggle under the leadership of Mahatma Gandhi, sacrificing with cheer, suffering with faith and serving with devotion, fills to capacity the fifty years of public life of Sri Bhaktavatsalam.

It is not only a catalogue of several notable achievements, it is a chronicle of memorable part that he has played in public life. It is true that he had filled many posts with great distinction. But what transcends all these incidents is the steadfastness with which he had continued to serve in public life. Public life in our country is not the same as in other countries and certainly not as in England. In India public life is tortuous and tumultuous and even transitory.

Sri Bhaktavatsalam has braved many gales that blew over his public life and stayed for fifty long years unmoved by admiration, unnerved by admonition, philosophic to praise and cynical to blame. The sheet anchor for his public life has been faith in the principles he held and fortitude in the programme he pursued.

He has been silent very often, but whenever he expressed, his was the most trenchant. His attack was weak but his defence was formidable. He is the heir to a great legacy. His legacy will be greater.

Fifty years of public life have not diminished his faith, not damaged his enthusiasm, not dulled his energy. He is not fifty years old in public life. He is fifty years young in public life.

I have always been struck by his quiet demeanour and sincerity of purpose.

SILENT AND SINCERE

K. C. Reddy
Former Union Minister

I am happy to know that a commemorative volume is proposed to be published to highlight the public work of over half a century of my revered friend Sri Bhaktavatsalam. I am sure, that many of his friends a d admirers, who have been his active associates in his public work in Tamilnadu in particular and in India in general, will be bringing out many facets of his public life during the days of the struggle for Freedom as also later, in the sphere of administration. If I may say so, I have been more an onlooker of his activities than an active sharer in his work.

Bringing out commemoration volumes connected with persons who have made signal contributions to the progress of the country is a very welcome feature. It reveals a quality in the nation viz. gratitude to those who have served the country in one field or another. I am not quite sure if the personalities in whose memory such volumes are brought out welcome or admire them, particularly, those who avoid limelight and glory. Nevertheless, it is a "must" for the nation as it is a medium to place on record the gratitude of the nation for the services rendered by such eminent people.

I have not been, as already mentioned above, an active sharer in the activities of my friend Sri Bhaktavatsalam in Tamilnadu. My sphere of activities has been mostly in Mysore. We used to come into contact, however, very often, in the sphere of administration particularly in the administration of the Central Government. I have always been struck by his quiet demeanour and sincerity of purpose.

He has not been a boisterous or locquacious person, if I may say so, but a silent one with sincerity of purpose; a dedicated person determined to achieve results. His name has been a household word in Tamilnadu since many decades. I came to know him in my student days in Madras when his great uncle Sri C. N. Muthuranga Mudaliar was a very prominent leader of Madras.

It has been given to Sri Bhaktavatsalam to be in the company of great and towering leaders viz. S. Srinivasa Iyengar, Rajaji, S. Sathyamurthy and Sri Kamaraj. He has also worked under the benevolent and wise leadership of Pandit Jawahar Lal Nehru and in recent times, Smt. Indira Gandhi. I have had occasion to discuss matters of common interest with him often and have always been greatly impressed by his wise approach to men and matters.

He has filled many positions of responsibility after success in the Freedom struggle. He has been a Minister in several ministries in Madras under several distinguished Chief Ministers. He has also been a distinguished Chief Minister himself. He has been a Minister for about 2 decades and has distinguished himself as an able and resourceful administrator.

In the evening of his public life, he is continuing to evince keen interest in matters that affect public welfare. He has also written about his experiences which alas, I have not been able to read since they have been recorded, I believe, in Tamil. I hope some good friends will translate it into English or other regional languages like Kannada and Telugu, if not in the "link" language, Hindi.

I welcome this opportunity to place on record my sincere and humble admiration of my revered friend Sri Bhaktavatsalam. I wish him many more years of active life to render further signal service to the country.

Please convey my very good wishes to Sri Bhaktavatsalam and my prayer that he may continue for a long time more in the service of the country. May God give him good health. With kindest Regards.

Mrs. AMMU SWAMINATHAN.

> *Rajaji apart, none of the Tamil Nadu Congress leaders excel him as an administrator.*

SHARP INTELLECT

G. Ramachandran
Chairman, Khadi & Village Industries Commission

The life and work of Shri M. Bhaktavatsalam will surely form a vital and luminous part of the history of the Tamil Nadu of our time. He has been one of the most outstanding figures in the public life of Tamil Nadu for an unbroken period of half a century. In every direction in which Tamil Nadu has advanced during these years, there will be found the roman hand of Shri Bhaktavatsalam. In active public life everyone makes both friends and enemies. But the circle of his friends is incomparably larger than that of his political enemies. Perhaps he himself is not aware who are his enemies, because his quiet and sober mind will see only his friends.

That brings me to the special qualities of his head and heart which have characterised his long and distinguished public life. I would first mention his sharp but unassuming intellect. At this point he is nearer to Rajaji than perhaps any other Tamil leader of our generation. He possesses almost uncanny political instinct which enables him to size up a situation silently and unerringly. Next, I would mention his ability as an administrator. Rajaji apart, none of the Tamil Nadu Congress leaders excel him as an administrator. He would take a decision without fuss and stick to it through thick and thin. He was good at reconciling opposite points of view as an administrator.

I would next mention his loyalty to his friends. He has never let down a friend. His memory is long and trustworthy in this regard. He has been sometimes charged with opportunism. Most of those who made this charge far excel him in this art! But his opportunism was always one of wisdom and in the best interests of the Congress and Tamil Nadu.

Old in age and somewhat disabled physically, he is still active mentally and physically. Every ounce of his energy is dedicated to the Congress and Tamil Nadu. Let us all wish him more years of active participation in furthering the causes to which he has always given his life, time and energy.

> *He was instrumental in bringing to fruition many worthwhile schemes which have proved to be beneficial to the people.*

QUIET INSPIRATION

N. D. Sundaravadivelu,
Vice Chancellor, Madras University.

I am happy to learn that the services of Thiru M. Bhaktavatsalam, former Chief Minister of Madras, will be commemorated by the issue of a Souvenir Volume in October 1972 on the occasion of his completing 75 years of age.

Thiru Bhaktavatsalam is one of the eminent leaders of Tamil Nadu who have rendered conspicuous service to the State and the country spreading over half a century. He has had a very varied and distinguished career.

Educated at the Presidency College and at the Madras Law College, he served as an apprentice under Sri Alladi Krishnaswamy Iyer, the then Leader of the Bar, before enrolling himself as a Vakil and later as an Advocate. His uncle, the late Thiru C. N. Muthuranga Mudaliar, who was a renowned Congressman and freedom fighter, was not a little responsible for infusing in him patriotic fervour and zeal for fighting for the freedom of the nation.

Even while he was in college, Thiru Bhaktavatsalam took an active interest in the Home Rule Movement started by Dr. Annie Besant.

He participated in the agitation against Rowlatt Bill and joined the Freedom Struggle launched by the Father of the Nation,

Mahatma Gandhi, in 1921. He took a leading part in the Satyagraha Movement in Tamil Nadu, and was sentenced to imprisonment on different occasions.

In the first Provincial Government that was formed by Rajaji in 1937 Thiru Bhaktavatsalam was appointed as a Parliamentary Secretary.

After the War and the General Election held in 1945, he was inducted into the Madras Cabinet as a Minister. Since then he has served with great distinction as a member of the State Cabinet for nearly two decades and as Chief Minister from 1964 to 1967.

As Minister in charge of Public Works, of Hindu Religious Endowments and of various other portfolios, he was instrumental in bringing to fruition many worthwhile schemes which have proved to be beneficial to the people.

He took a keen interest in educational matters, and I have particular pleasure in recalling his eminent services as Education Minister and as Pro-Chancellor of the University of Madras. The approval of Regulations by the University of Madras so as to provide for Evening Colleges was due to the quiet inspiration given by him as Pro-Chancellor.

Thiru Bhaktavatsalam is famous for his easy accessibility to one and all. His simplicity, patience and consideration for the common man has endeared him to all sections of the public.

Thiru Bhaktavatsalam's outstanding work as a patriot and as an administrator has left a distinctive impression on the people. On this joyous occasion I deem it a privilege to offer my warm and respectful felicitations to him, and wish him many more years of health and happiness.

He has taken great interest in social welfare programmes.

A STAUNCH GANDHIAN

Mrs. Mary Clubwala Jadhav

I deem it a privilege to join the many who pay a tribute to the sincere, devoted and selfless service of Mr. M. Bhakthavatsalam in the Freedom Movement of our country. He has been a staunch Gandhian all through and has contributed to the Freedom Movement in Tamil Nadu.

I have known him well ever since he entered the Legislature in 1937 and became Parliamentary Secretary for Local Boards and Municipalities under the Premiership of Rajaji. In all the successive Ministries beginning with that under the Chief Ministership of Sri Prakasam, he has been Minister in charge of one portfolio or the other and has tackled all problems.

He succeeded Mr. Kamaraj as Chief Minister of Tamil Nadu and successfully carried on the Administration effecting many a reform for the welfare of the State. He has been not only a politician but an able administrator. He has evinced great interest in the improvement and maintenance of temples when he was in charge as Minister of Religious Endowments.

Besides, he has taken great interest in Social Welfare Programmes irrespective of the fact whether it was his portfolio or not. He has a soft corner for the poor and the needy and was easily approachable by one and all. He is known for his promptness in attending to matters needing his attention. He is a gentleman of affable manners, unostentatious and doing work silently.

He is connected with many institutions and organisations and one such organisation is the Indian Council of Social Welfare (Tamil Nadu Branch) of which he is a Founder Member and Chairman and I am the Hon. Secretary. Another Institution with which he is connected is the Madras School of Social Work of which he is the Vice-President. I have come into close contact with him in connection with these two organisations and I may say he took an abiding interest in the growth of these two institutions.

Mr. Bhakthavatsalam is also connected with many educational institutions and has helped many charitable organisations during the time when he was a Member of the Treasury Bench and there are many Trusts under his name.

He has unswerving loyalty to the National Organisation and has faithfully executed any work that is entrusted to him. He is a man who adheres to the fundamentals of culture and religious traditions without linguistic, regional or caste inhibitions.

His fifty years of public life has been one of selfless service to the country, especially to the growth of self-consciousness in Tamil Nadu.

May he live long and continue to be a beacon light to the younger generation.

AN OFFICER'S TRIBUTE

K. S. Sivasubramanyam, I. A. S.

I had the great privilege and pleasure of working under Sri Bhaktavatsalam for several years in several capacities. I have many enduring and happy memories of my association with him.

He is a devoted lover of Tamil culture and Tamil Isai.

PROGRESSIVE OUTLOOK

Dr. Rajah Sir Muthiah Chettiar of Chettinad
Pro Chancellor, Annamalai University

I am very happy to learn that a Commemoration Volume is being got ready and will be released shortly on the occasion of Sri M. Bhaktavatsalam completing 75 years of age. His has been a life of dedicated service to the country.

He took to public life at an early age, and played a prominent part in the Freedom struggle, being an ardent follower of Gandhiji's principles and teachings. After India attained Independence in 1947, he was a member of the State Cabinet (of Tamil Nadu) for nearly two decades before he became the Chief Minister.

He is an able administrator and has contributed much to making Tamil Nadu a prosperous State. He is deeply interested in the maintenance of religious institutions and the renovation of old temples. A patron of the arts, Sri Bhaktavatsalam has a progressive outlook on life and is a devoted lover of Tamil culture and Tamil Isai.

Simple and even austere in his habits, he has a large circle of friends. In his ripe age, Sri Bhaktavatsalam is an elder Statesman and continues to serve the country with his mature advice.

I havc much pleasure in wishing Sri Bhaktavatsalam long life to be of continued service to our country.

With the British Queen: *Reading from left to right* Mr. Bhaktavatsalam, Mr. Kamaraj, Chief Minister, Mr. Bishnuram Mehdi, Governer, Queen Elizabeth, Duke of Edinburgh and Mrs. Mehdi.

> *In his personal life he is simplicity itself. His wants are few.*

DUTIES, YES ; RIGHTS, NO.

O. V. Alagesan, M. P.
Former Union Minister.

Gandhiji said that if we take care of our duties, rights will automatically follow. In the case of Sri M. Bhaktavatsalam, it is one of duties well performed and rights never insisted upon. In his long political career spread over the last 50 years, there are many instances where he allowed several less deserving men to by-pass him while he was content to take a back seat. It used to be said, that he was a Minister in all the Congress ministries in Madras from 1946 to 1957, except for a short break. But he never manoeuvred or jockeyed for positions. On the other hand, if we examine the events from 1937 onwards when the Congress Party came into power for the first time in Madras, it will be seen that, on more occasions than one, he stood down and allowed others to pass over him.

The first Congress Ministry was formed in the then composite State of Madras by Rajaji in 1937 after the General Elections which found the Congress sweeping the polls in almost every constituency. In view of Sri Bhaktavatsalam's standing in the Party and services thereto, it was assumed by one and all that he was sure to be a Minister in Rajaji's Cabinet. But Rajaji did the very unusual thing of selecting Sri B. Gopala Reddy, then a comparatively young and raw recruit to the Party, as his Cabinet Minister for Local Administration, and calling upon Sri Bhaktavatsalam, a senior and more experienced Member of the Party, to serve as Parliamentary Secretary to Sri Gopala Reddy. This came as a shock and surprise to the public at large, but, the man most affected, Sri Bhaktavatsalam, did not see anything wrong in it and refused to stake his claim to be a Cabinet Minister. While his friends and admirers were very

much agitated, he took the whole thing coolly and said that as a loyal and disciplined soldier of the Congress Party, he should be content to take up any position offered to him by the leader and serve the country's cause to the best of his ability. It is another story that during the term of the Ministry, the Cabinet Minister, Sri Gopala Reddy, came to look upon his Parliamentary Secretary, Sri Bhaktavatsalam, as a senior and acted on his advice in all important administrative matters. It should be said to the credit of Sri Gopala Reddy that he did not make a secret of it and used to announce in public meetings that their roles should have been reversed.

Another remarkable instance of self-effacement by Sri Bhaktavatsalam was witnessed in the year 1949. After the exit of Sri Omandur P. Ramaswamy Reddiar from the Chief Ministership of the then composite State of Madras was decided upon, Sri Kamaraj, who is king maker par excellence, announced on the night previous to the election of the Leader of the Party, that the consensus was in favour of Sri Bhaktavatsalam and he will be the candidate for leadership of the Party on the following morning. But, lo and behold, a change occurred barely a few minutes before the time of the election. For some reasons, into which we need not go here, Sri Kamaraj decided to shift his stand and sponsored Sri P. S. Kumaraswamy Raja for leadership. The whole Party was dismayed at this last minute change. But, not Sri Bhaktavatsalam. He was peace and calm personified and said that all should bow before the judgement of Sri Kamaraj and elect Sri Kumaraswamy Raja as the Leader. Rarely can such self-effacement and salf-sacrifice be seen in the annals of political parties in any part of the world. Sri Bhaktavatsalam willingly and without any protest subordinated his own interest to the higher interests of the party. He thought only of his duty to the party. He did not want to insist on his right and divide the party on the issue.

It is true that Sri Bhaktavatsalam became the Chief Minister of Madras in 1963 under quite different circumstances, with the full support of Sri Kamaraj. The reflection that he should have become the Chief Minister of the composite State of Madras 14 years earlier, could not have escaped any political observer.

That he is one of the ablest administrators that India has produced, is a well-known fact. But he is first and foremost a Congressman. He has his being in Congress politics. That even at this advanced age he works night and day for the Congress Party

not minding his infirmities and the humiliations that his own colleagues have heaped on his head, bears ample testimony to this. Many younger people will not be willing to come forward to undergo the physical strain which he does in attending to Party work. While he is a staunch Party-man, he has never discriminated against other parties or individuals belonging to other parties as an administrator. Sri Annadurai, the D. M. K. leader, while he was in Opposition in the Madras Assembly, used to tell his party-men that they could not have a more fair Chief Minister than Sri Bhaktavatsalam. He used to tell them that they have only to represent the facts of a case and they are sure to get justice at the hands of Sri Bhaktavatsalam. Such was the confidence that he evoked even in Opposition hearts.

Sri Bhaktavatsalam is an astute politician and his advice was always sought and accepted. In his personal life he is simplicity itself. His wants are few. He is never demanding. Power never entered his head. Being humble while in power is a rare trait. Sri Bhaktavatsalam shares this trait with our late, lamented Prime Minister, Sri Lal Bahadur Shastri.

Sri Bhaktavatsalam lives by work. He delights in it. It is quite a common thing that in the many strenuous tours that he used to undertake, official as well as non-official, the people that used to accompany him were not able to keep pace with him. There is no such thing as rest for him. It is all work, work, work.

Because of his absorbing interest in the cause of education, a few friends of his including myself decided to found an educational trust in his name at the time of his attaining 60 years of age in the year 1957. The educational institutions started by the Trust have grown now and are doing well. It is our humble tribute to his memorable services to India as a whole and Tamil Nadu in particular. It is our fond hope that he will continue to live for ever in these educational institutions and provide inspiration to generations yet unborn to become worthy citizens of India.

It can be said that the truth of the biblical saying, "Blessed are the meek; for, they shall inherit the earth", has been demonstrated in the life and work of Sri Bhaktavatsalam.

May God grant him many more years of useful service to the country.

The secret of his success is his unassuming nature, and his economy in words.

ECONOMY IN WORDS

Dr. B. Gopala Reddy,
Former Governor of U.P.

I am happy to learn that Sri Bhaktavatsalam is being felicitated by his colleagues and admirers on the completion of his seventy-five years of age. After a long record of public service, he became the Chief Minister of Madras, now Tamil Nadu State and occupied that position with distinction during the years 1964—67. He rose to this position step by step and by the dint of his work and popularity, he was chosen as the leader of the Congress legislature party, which gave him the Chief Ministership.

But his association with the Indian National Congress deserves special mention. He served the Congress in various capacities and represented the people in various bodies including the District Board and the City Municipal Corporation. He knew the Congress workers in Tamil districts intimately. He suffered imprisonment many times for his participation in the freedom struggle.

The secret of his success is his unassuming nature, his economy in words and his understanding of men and matters. He gained considerable experience and intimate knowledge of administration through his long association with the State government. In Madras he has the distinction of being a Minister for the longest period. He never wavered in his loyalty to the Congress party.

I wish him good health and long life to serve his people and the country.

The people of South Kanara should be grateful to him for all time.

EVERLASTING ACHIEVEMENTS

K. R. Karanth,
Former Minister of the Composite Madras State.

I am happy to record my recollections of the work of Sri Bhaktavatsalam. He was my colleague in the Madras Legislature for about 7 years i. e. 1937 to 1939 and again between 1946 to 1951 and outside the Legislature as my jail mate at Trichinopoly, Vellore and Amraoti (in the former State of Berar) in the years 1940 - 41 and 1942 - 44. In other words I have known him fairly intimately for 11 years.

What impressed me most about him during all this period was his quiet and unassuming way of life, always minding his own business and never interfering with others. The years in jail were those when we got to know each other very intimately. And it is particularly so at Amraoti when we the Congress political detenues, taken from South India were only thirty-two. These included the late Sri T. Prakasam and Sarvashris V. V. Giri, Tenneti Vishwanathan, Ananthasayanam Iyengar, Kala Venkat Rao, N. G. Ranga, Bhaktavatsalam aad Kamaraj. They were the years of last World War and during this long period of 3 years we could read a lot by ourselves and in common read and appreciated the great epics of the Ramayana and Mahabharata in Sanskrit.

Earlier in the Ministry of Sri C. Rajagopalachariar in the year 1937 - 38, he and I were Parliamentary Secretaries for about a year and later in the Ministry of Sri T. Prakasam we were again colleagues in the year 1946 - 47. Thereafter though I ceased to be in office and even in the Legislature, he continued as a Minister for Public Works for many years and became Chief Minister of Madras or a good length of time.

However, it is in respect of certain good and lasting things which he did for the District of South Kanara from which I come that I would like to record my appreciation. This consisted, amongst others, of bridging the many rivers in that district which made travel very difficult.

It is probably not known outside that in the years before 1946 we had to cross many number of rivers, every 5 to 10 miles, while travelling in the coastal areas of the District. Public transport till about 1915 was very difficult, as we had in those days only the stage carriages carrying 4 or 5 persons with horses stationed every 3 or 4 miles, and it took a whole day to travel a distance of 60 miles from Coondapoor to Mangalore. This I have done in my student days. Later after about 1915 when the motor buses came and could convey a larger number of persons it was the same story as between every 2 rivers a bus Company had to keep a separate bus. Not only that, in the monsoon months from June to September these rivers would get swollen by the large volumes of water of heavy rainfall over the Western Ghats and we had to cross the numerous ferries in small boats and sometimes we would get drenched by the strong winds and rain. Some of the rivers like Kalyanpur and Gangolli were very wide, stretching from half a mile to even two miles. So this difficulty of the people which I had to experience in my early days as a student had so much impressed my mind that when the new Ministry of Sri T. Prakasam came into office, with the able assistance of the late Sri V. N. Kudva, I. C. S. Secretary of the Public Works Department who also came from my district, we prepared a scheme for bridging up all these rivers.

Together with the question of bridging up the rivers there was another which also was a great drawback of the district, namely, the lack of an all - weather Port at Mangalore. The Mangalore Port was the most important in the District. It was busy with the export of tiles, coffee, arecanuts and cardamoms largely by the country craft and also by steamers standing in the sea a mile or two away. But the entire transport would stop between the end of May and the beginning of October during the South-West Monsoon.

Yet a third question which suggested itself to me was that with the digging of a few canals the many backwaters of the district could be connected providing easy and cheap transport for both passengers and goods traffic for a length of about 70 or 80 miles. Such canals through rivers and backwaters are a marvel to be seen

on the west coast areas of Malabar, Cochin and Tranvancore where pretty large power-driven boats regularly ply. So Sri Kudva and myself got together some suggestions on the above three topics and laid them before Sri Bhaktavatsalam in the very first months of our taking office in the Ministry. Later that year (1946) both of us arranged a joint tour programme from Mangalore to Coondapoor so that he could see things himself and feel the difficulty of travel as well as see problem of making Mangalore an All-weather Port.

Having personally seen and realised the difficulties I am glad to say that Sri Bhaktavatsalam took up the first two matters particularly the bridging of the rivers and making Mangalore an All - weather Port (both of which were in his Portfolio) and I am happy to record that not only was the work regarding bridging the rivers taken up during this very period and continued for about 10 to 15 years more so that to-day as a result of the long programme laid down by him travel in South Kanara from one corner to the other by cars and buses has become easy and pleasant. People come everyday in hundreds from the neighbouring disticts and visit the famous pilgrim centres of Udipi, Mudabidre, Subramanya, and Dharmastal.

In regard to the Port question I remember how, that also was taken up at once and there was even a conference held in 1947 - 48 in Bombay where the Port Trust Officers of Bombay and Sri Bhaktavatsalam as the Minister for Ports in Madras had to meet and discuss the problem. I also attended the meeting though not in office then. In later years experiments were carried on for nearly a decade at Khadakvasala near Poona and ultimately a recommendation for the construction of the All-weather port at Ponambur, 8 miles north of Mangalore, was made and accepted by the Government of India. For the last 5 to 8 years now the work has been in full swing and the port is expected to be ready in a year or two.

The construction and completion of the Port also raised the question of the Mangalore-Hassan Rilway. It is probably not known to many outside the District that cess was being levied for the construction of this particular Railway even in the second and third decades of this century, when as far as I recollect, there was a proposal made by the late Sir M. Visveshwaraiah as Diwan of Mysore to have a Port for the outlet of Mysore products at Bhatkal (in North Kanara). But later, it looks as if the British Government

did not want to allow this proposal with the result that it was dropped and also the levy of the cess.

I had mentioned a third point, namely, the construction of canals. I do not know why this proposal had an infantile mortality. Somehow it came to be forgotten. It is not too late for the Government of Mysore to take it up and give it a full measure of consideration.

With the approval of the construction of the New All-weather port at Mangalore, the construction of the Hassan Mangalore Railway was taken up and sanctioned. For the speedy and successful implementation of the Harbour Project as well as of the Railway Project by the Central Government the continued efforts of the late Sri U. S. Mallayya, M. P. were largely responsible. The formation of the new State of Mysore also came in handy, so that both these projects have largely led to the real unification of the Old Mysore and the northern Karnatak areas and made possible great progress in the future in all these areas.

For all this, lasting credit goes to Sri Bhaktavatsalam. The people of the district of South Kanara should be grateful to him for all time.

UNIQUE PERSONAL CHARM

R. Venkataraman

Former Member, Planning Commission.

I am indeed very happy that a committee has been constituted to commemorate the great services rendered by Sri Bhaktavatsalam to our motherland.

I have the highest regard for Sri Bhaktavatsalam's dedicated service to the cause of National Freedom and for the economic, social and cultural advancement of our State since Independence. His unique personal charm has always captivated me.

However, I am leaving for New York on the 15th September for my United Nations assignment and will be away for about six weeks. I have committed myself to other work till then. I have therefore to deny myself the privilege of contributing to the Commemoration volume.

I offer my fervant prayers for Sri Bhaktavatsalam's long life and active participation in the Nation's Development and Growth.

> *He was never parochial. To him Malayalees, the Andhras and the Mysoreans are fellow citizens.*

CAPACITY FOR TIMELY AND REVOLUTIONARY DECISIONS

K. A. Damodara Menon,
Former Minister of Kerala.

Sri Bhaktavatsalam is one of the foremost among the senior Statesmen of South India. He has distinguished himself not only as a top ranking freedom fighter but also as a Congress leader with remarkable organisational and administrative ability. As a Minister, and later on as Chief Minister, he has contributed, not a little, to the all round advancement of the Madras State. The people of Tamilnad have reason to be grateful to Sri Bhaktavatsalam for his dynamic leadership, in the post independent period, in nation building and economic regeneration.

It was during the 'quit-India' struggle that I came to know Sri Bhaktavatsalam very intimately. We were together in Amraoti Jail for nearly three years. I looked upon him as an elder brother. He is a quiet man, unassuming and gentle, and therefore it took some time for me to understand him and know his real worth. Sri Muthuranga Mudaliar, his uncle who was also with us in jail, told me one day that though it might not be proper for him to praise his nephew, he had no hesitation to say that Sri Bhaktavatsalam had outstanding qualities of leadership, administrative ability and foresight. This assessment was proved true during later years.

The friendship that developed between us in jail continues even now, though we meet each other only rarely these days at A. I. C. C. Sessions which he never misses if he can help it even when he is physically indisposed. His zeal and devotion to the Indian National Congress has been admirable and his

capacity to take timely and revolutionary decisions, in spite of his age and environment, had surprised me. I must make special mention of his decision to stand by Smt. Indira Gandhi at the time of the historic split in the Congress. Many veterans of the old times including Sri Kamaraj, clung to the organisational Congress. They could not realise the change that had come in the outlook and aspirations of the common people and the younger generation. But Sri Bhaktavatsalam had the imagination and vision to understand the trend and to take a momentous decision, estranging even long term friends and colleagues. Even today he is working hard addressing meetings, organising the party and participating in discussions. His mind refuses to grow old and to fall into a rut.

After our release from jail my wife and I had gone to Madras during Gandhiji's unforgettable visit to Madras. We stayed with Sri Bhaktavatsalam. Sri and Smt. Bhaktavatsalam looked after us and treated us as members of their family and it is one of the most memorable visits we had made to Madras. It was during the Cripps Mission and discussion of great importance was taking place in Gandhiji's camp. Sri Bhaktavatsalam as one of the chief hosts to Mahatma Gandhi, was very busy. But he could still find time to take care of his guests.

Sri Bhaktavatsalam, in his passion for the service of Tamilnad, was never parochial. To him Malayalees, the Andhras and the Mysoreans were fellow citizens and their legitimate interests were dear to him. He had shown particular solicitude for Malayalees and he did all he could to avoid mutual suspicion and hostility between Malayalees and Tamilians. I recall an occasion when Sri Bhaktavatsalam as Chief Minister of Madras helped me to solve a difficult situation. I was then the Industries Minister of Kerala. We had set up a Co-operative sugar mill in Chittoor without adequate supply of sugar cane. We were hoping to get the supply from Coimbatore. But Madras Government had its own plan for setting up a Sugar Mill in Coimbatore District and the supply of sugar cane from that State was rendered difficult. It was not out of spite for Kerala that the Madras Government proposed to stop the movement of cane to Kerala. It was a policy decision intended to further the interest of Tamilnad sugar industry. I made a personal representation to Sri Bhaktavatsalam to remove the

restriction. Sri Bhaktavatsalam told me that it was difficult for him to do so, but in view of our urgent necessity he could continue the permission for some more time on condition that we produce our own cane within a short period. That was really a very generous gesture and an act of good neighbourliness.

On his 76th birthday, I wish him long life and good health. May his mature leadership and ripe experience be made available to our nation for many more years to come.

EVENNESS OF TEMPER

V. T. Rangasami Aiyengar,
Advocate.

Hailing from a noble family of patriots—his father-in-law the late T. V. Gopalaswami Mudaliar who was one of those who attended the early Congress Session in Madras before the turn of the century, and his own uncle Mr. C. N. Muthuranga Mudaliar played a notable part in the Freedom Struggle—Mr. Bhaktavatsalam can with legitimate pride look back upon his stupendous services to the nation during the last half a century.

He was the Minister to Madras Government for the phenomenally long period of 20 years. Successive Chief Ministers like Mr. T. Prakasam, Mr. O.P.R. Reddiar, Mr. P.S. Kumaraswami Raja, Sri Rajaji and Mr. Kamaraj felt the indispensability of Sri M. Bhaktavatsalam and took him in their Cabinets. He has held almost every portfolio from Home to Religious Endowments, Finance to Agriculture, Education to Local Administration, and Law to Public Works and felt thoroughly at home in every one of them, though I fancy he would have felt happiest with Religious Endowments. Intensely pious and God fearing without being a bigot, the number of temples renovated during his stewardship is legion.

Possessing an evenness of temper rarely equalled and not surpassed Mr. Bhaktavatsalam never lost his balance and has been seen to appear absolutely unruffled even under provocation. He possessed a firmness of disposition which totally belied his appearance of apparent softness. He was a loyal and steadfast friend.

May he live to celebrate his centenary to guide the country with his sage counsel.

An attribute of his character is his willingness to know, understand and sympathise with the other man's point of view.

UNFAILING COURTESY

S. Nijalingappa
Former Chief Minister of Mysore

It has been a pleasure to me to know Sri Bhaktavatslam personally during the last about two decades having heard quite a lot of him during the previous two decades. I have been impressed by his simplicity, his earnestness and his devotion to duty. Whatever was entrusted as a member of the Congress or a servant of the people or as a Minister he has carried out with a rare thoroughness. Another attribute of his character which everybody should have and I have in particular noticed is his unfailing courtesy and his willingness to know, understand and sympathise with the other man's point of view. This is a quality which is not common, in fact not usually found among political leaders. Much less is it found among those in authority. This is one of the reasons why Sri Bhaktavatslam is popular and respected by even his opponents.

During the period of struggle for our independencc he had his big contribution to make, including courting arrest and imprisonment, sacrificing many of life's pleasures as a young man and consequent suffering for himself and his family. Sri Bhaktavatsalam went through this necessary training in humility and service and willingly went through that valuable experience. But that suffering and sacrifice have not made him lose his equanimity and objective approach to problems he has been facing in various capacities during the years after independence. That is another aspect of his character one

should appreciate and respect. Perhaps he has a nostalgic feeling, considering the low standards of political character and behaviour, to go back to those happy times when to be an active Congressman and disciplined worker in spite of the attendant suffering "was very bliss".

Later as a Minister under the leadership of Sri Kamaraj and next himself as Chief Minister, people big and small felt that here was a man who knew his responsibilities, had a thorough knowledge of the subjects he was dealing with, the details of the working of the particular department and the methods and remedies for solving the problems concerned. Though seemingly slow, he has an alert mind and quick in the disposal of matters that came up for his decision. I had some occasions to meet him. I found him firm but willing to appreciate the opposite view, which in an administrator is a factor for success.

Even as a Minister and after he ceased to be one he has been taking considerable interest in constructive work. Being of a religious bent of mind it is no wonder that he is taking interest in religious and cultural activities and is quite active inspite of his years. I wish him all success in the work he is doing, wish he may do so for many more years so that his ripe experience may be available for the country. May he live long.

VALUABLE ROLE

Sadiq Ali
President, Congress (o)

Shri Bhaktavatsalam has played a valuable role particularly in the politics of Tamilnadu. It is good that his services are being remembered when he completes his 75 years.

The temple arts also received a great fillip at the hands of Sri Bhaktavatsalam.

SERVICE IN THE CULTURAL FIELD

Dr. V. Raghavan

I have had the pleasure and privilege of knowing Sri M. Bhaktavatsalam for some decades. Our contacts grew from almost the beginning of my own interest in public activities in the city of Madras, in the middle of the forties. These contacts grew in the Music Academy, Madras, and also through my late Professor Mm. Sri S. Kuppuswami Sastriar of whom Sri Bhaktavatsalam and his late uncle Sri Muthuranga Mudaliar were neighbours in North Mada Street, Mylapore. His family was not only noted for its tradition of Bhakti, but was also connected actually with the management of some temples in and around Madras. When Sri Muthuranga Mudaliar wanted to bring out in print the legendary background and Mahatmya of the Tiruneermalai temple, I was able to be of some use to him in collecting the material for this book.

Although I was not involved in any political activities, I had several friends in the ranks of Congressmen and was in touch with their work in the pre-Independence era. But it was after the attainment of the Independence that opportunities grew for more frequent contacts with Sri Bhaktavatsalam. It was the common religious interest which brought us closer and closer together. When Sri Bhaktavatsalam had the portfolio of the Hindu Religious and Charitable Endowments under his charge as Minister and later also as Chief Minister of Madras, I may say, without fear of contradiction, that this period under him as Minister in charge of Religious Endowments registered the highwater mark in the history of temple administration and development of temple affairs in this part of the country.

This period coincided with the general revival in religious matters in Tamilnadu as a result of the lead and inspiration of H. H. Sri Chandrasekharendra Saraswati Sri Sankaracharya Swamigal of Kanchi Kamakoti Pitha. His dynamic mission infused a fresh life and produced a devotional renaissance in Tamilnadu. Movements started or sponsored by him like Tiruppavai-Tiruvempavai Conferences captured the imagination of the people and brought followers of different sects under the common platform of Bhakti. More particularly His Holiness had turned his attention to the temples and religious practices centring round temple worship and those who were custodians of temples including the Saiva Matadhipatis under whom there were several large temples. Of the movements that H.H. thought of for the revitalisation of Hinduism, the DHARMAH-PPERAVAI brought together all the Matadhipatis of Tamilnadu for a Conference from time to time to discuss matters relating to Hinduism and its maintenance and propagation through the Mutts and the temples. Some of these Conferences had been held under the very auspices of the HRE Board of the Government of Madras. The temples were also used as venues for the movements called VARA-VAZHIPADU SANGAM, the association for the practice of congregational religious activities once a week. The renovation of temples, Kumbhabishekam, assistance to poorer temples, contributions from temple funds for religious activities, these highlighted the administration under Sri M. Bhaktavatsalam. Some of these like the spectacular Kumbhabhishekam of the Sri Minakshi temple, Madurai, cannot be forgotten.

The greatest of all the efforts of H. H. in this respect is the Agama Silpa Sadas which was organised under H. H.'s command for the first time at Elayathankudi the second session of this Conference was held in Narayanavaram near Madurai, the third in Kanchipuram and so on. This Sadas brought together for the first time the repositories of the traditional Agama lore which governed the temples Saivite and Vaishnavite; the Sivacharyas and Vaikanasa and Pancharatra Bhattacharyas met and discussed temple rites and rituals and festivals; traditional Sthapatis were also invited and they discussed and gave talks on the traditional architecture of the temples and of the rules relating to the idols and sculptures and the deities and their forms as they should be placed and consecrated in different parts of the temple and in accordance with the main Deity to whom the temple was dedicated.

The most noteworthy thing was that at the instance of Sri Bhaktavatsalam, the Chief Commissioner of the HRE Board Sri Sarangapani Mudaliar instructed all the Executive Officers of the temples to attend the discussions of the above Agama Silpa Sadas so that these persons who were on the spot and were responsible for carrying out the temple routine gained better knowledge of the importance and significance of all the different rituals and observances of the temples.

To train the priests and ensure the succession of qualified Sivacharyas and Bhattacharyas to officiate in the temples, short term courses were organised and examinations were held for young members of these traditional families by the South Indian Archakas Association and other bodies and in all these Sri Bhaktavatsalam took interest. I have had the pleasure of being on the same platform with him at the convocation of some of these condensed courses.

The temple arts also received a great fillip at the hands of Sri Bhaktavatsalam. It is largely due to him that School for Sculpture conducted for traditional Sthapatis at Mahabalipuram and the one for the manufacture of idols and bronze-ware in traditional style at Swamimalai have been working on sound basis. They have been able to do good work and train many young Sthapatis and also assist in the renovation of temples and the building of new ones not only in Tamilnadu, but also in several areas outside Tamilnadu and even distant Delhi.

Sri Bhaktavatsalam took interest also in the organisation of State Department of Archaeology in the appointment of a qualified person to look after the temples from the epigraphy and archaeological side.

At Pettai near Poonamallee, Sri Bhaktavatsalam's family gave a gift of nearly 30 acres for starting a Sanskrit institution to mark the occasion of His Holiness Sri Sankaracharya's Diamond Jubilee.

All those interested in traditional culture, particularly centring round temples, will feel immensely grateful to Sri Bhaktavatsalam for the care and interest evinced by him in this field. This Culture is indeed the core of all that we cherish in the heritage that has been bequeathed to us as a treasure in Tamilnadu.

> *His advice was always Sober, Sensitive and Practical.*

MOST UNASSUMING

K. Santhanam
Former Union Minister

I am glad that a commemorative volume is to be issued on the occasion of Sri Bhaktavatsalam's completing 75 years of age. It is also the Golden Jubilee of his public service during the struggle for freedom and during the last 25 years after freedom. From 1920 to 1942, he was my co-worker in the struggle for freedom and I had many opportunities of coming into contact with Sri Bhaktavatsalam and watching his public spirit and his service to the country.

I have no hesitation in saying that Sri Bhaktavatsalam was the steadiest, quietest and most unassuming patriot in the struggle for freedom. He was always ready for any kind of public work including satyagraha Often he was a member of the Tamil Nadu Working Committee, Tamil Nadu Congress Committee and all-India Congrees party. In the earlier years, he was a little overshadowed by his uncle, Sri Muthuranga Mudaliar for whom I had the highest regard. In the deliberation of all these committees, Sri Bhaktavatsalam's advice was always sober, sensitive and practical. After freedom till 1967, he was a Minister except for short periods and for few years, Chief Minister of Tamil Nadu Government. In those years, I was mostly in North India and, therefore, I shall leave it to others to describe his work and achievements but I heard from all quarters that he was one of the most conscientious Ministers, never kept files pending and was very earnest about administrative efficiency and integrity. For the development of village panchayats, co-operative societies, local self-government, industries and power and in all other directions in which Tamil Nadu stands

very high among the States in India, Sri Bhaktavatsalam has a considerable share. I may however mention one instance in which I had to deal with him personally. Soon after I took charge of Railways and Transport as Minister of State in the Government of India, I was anxious to develop the Port of Madras. I came to Madras for this purpose and found that the the Chairman was not very enthusiastic and was afraid that any heavy investment would not be profitable. In particular, he was not willing to apply for the acquisition of the land adjacent to the Port Trust along the beach up to near the Fort St. George. Many of the officers of the Port Trust and myself were convinced that without this acquisition, the Madras Port could not be expanded. There were some articles and letters in the newspapers that the proposal for acquisition would spoil the beauty of the Madras Beach. I met Sri Bhaktavatsalam and explained to him how the future of Madras was dependent on the expansion of the Madras Port. He fully appreciated the position and with his help, the Madras Port was enabled to acquire the necessary land.

I am sure that Sri Bhaktavatsalam deserves the gratitude of the people of Tamil Nadu for his long and devoted service both before and after freedom.

MANY YEARS OF SERVICE

Lilavati Munshi

President, Bharatiya Vidya Bhavan.

I have met Shri Bhaktavatsalam a few times, but I cannot say that I had occasion to come into closer contact with him. I know his daughter Smt. Sarojini Varadappan who is connected with the Annapoorna. Any way I know Shri Bhaktavatsalam is a good man who has spent so many years of life in the service of the country and specially of Tamil Nadu. I wish him a long life of 100 years to serve the mother land.

Under his personal superintendence and control excellent work was turned out by the department of Hindu Religious and charitable endowments in Tamilnadu.

RELIGIOUS RENAISSANCE IN TAMILNADU

A. Uttandaraman I.A.S. (Retd.)

It is common knowledge that Sri M. Bhaktavatsalam played an important role in shaping the destiny of Tamil Nadu for nearly two decades as State Minister in charge of important portfolios and as Chief Minister. His services as Minister in charge of Public Works, Agriculture, Education, Home and Finance are well known. Though I had ample opportunities of realising the magnitude of his work in the various departments under his control while I was working as Collector of two Tamil districts (Ramnad and South Arcot) and two Telugu districts (Vizagapatnam and East Godavari), my contact with him as Minister in charge of Hindu Religious and Charitable Endowments when I worked as Commissioner of that department was closer and more intimate and I am happy to place on record the excellent work turned out by that department under his personal superintendence and control.

Sri M. Bhaktavatsalam is essentially a man of pious disposition and is intensely religious by nature and family tradition. Though his family is devoted to Vaishnavism he is not at all sectarian in his views. He is a typical Hindu and believes in the fatherhood of God and brotherhood of man and in the basic unity of all religions.

In the maintenance, renovation and development of religious institutions and in the administrations and management of such institutions and endowments he evinced keen interest. He arranged for the sanction of special Government grants for the repairs and renovation of dilapidated temples which were in dire need of urgent attention on account of long neglect after the Nagarathars of Chettinad had stopped their contribution towards Thiruppani works because of their difficulties in Banking trade and other kinds of business in Burma, Ceylon, Malaya, Indo-China and other countries in the East. But for the excellent work done by Nagarathars many temples would have been virtually lost. Even after becoming the Chief Minister Sri Bhaktavatsalam retained the portfolio of Hindu Religious and Charitable Endowment and continued to take special interest in the renovation, maintenance and management of temples.

With the annual grants sanctioned by Government people in the vicinity of temples in need of repairs and renovation were induced to contribute liberally towards the Thiruppani works and many important temples specially those hallowed by the sacred songs of Alwars and Nayanmars were renovated and Kumbabishegams were performed on a grand scale. As it was made compulsory for local people to contribute not less than three-fourths of the estimated cost of renovation, many temples could be renovated with the offer of comparatively small amounts of Government grants, as public donations were forthcoming in an abundant measure and the number of Kumbabishegams performed during that period was perhaps larger than those completed during a similar period at any other time. The renovation of Bhavani temple and the Kumbabishegam of Palni, Tiruchendur, Thiruvengadu, Madurai etc. temples and the Samprokshanam in Sriranganathaswami temple which was affected by a fire accident in the sanctum sanctorum were great and memorable events. For the first time in recent years Kumbabishegam with 33 Kumbams was performed in Palni temple and people from Ceylon and other places attended it. Subsequently similar Kumbabishegams have been performed in a few other places. Diversion of surplus funds frcm richer temples was also sanctioned in deserving cases.

A number of refresher courses and training courses were arranged for Archakas, Oduvars and Executive Officers. The

emoluments of Oduvars were enhanced in a number of places. Comprehensive amendments to the Act governing religious and charitable endowments necessiated the enactment of new legislation. The Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act 22 of 1959 was passed during his period and brought into force with effect from 1—1—1960. The services of Executive Officers were provincialised and provision was made for promotion of executive officers as Assistant Commissioners. An Advisory Committee was constituted for advising the department. The Chief Minister took special interest in the deliberations of the Committee meetings. The administration of temples in Kanyakumari District and Shenkottai Taluk of Tirunelveli District which were transferred to the State of Madras from Kerala was regulated by a Special Act (Madras Act 30 of 1959) which came into force from 1—4—60. A separate Devaswam Board was constituted and the special conditions prevailing in the temples of that area were preserved.

A special monthly journal namely "Thirukoil" was started by the department and articles on various aspects of Hinduism, Hindu religious institutions and Hindu saints by eminent authors are being published in it. It is also used for giving publicity to the activities of the department. Arrangements were made for publication of guide books and sthal-puranams for the benefit of pilgrims. Libraries were organised in a number of temples. Nadaswaram training courses were arranged in Swamimalai and Palni under the supervision of Sri P. S. Veeruswami Pillai the famous Nadaswara Vidwan of Tamil Nadu.

Girls Schools, Colleges and orphanages were allowed to be run by some religious institutions in the State. The Palaniandavar College of Oriental Culture was started for the benefit of students who evinced special interest and had an aptitude for religious studies. This is an unique institution, the first of its kind in India. Dr. A. L. Mudaliar gave it special support by arranging to waive the delay in applying for recognition and blessed the venture. Eminent persons like Dr. C. P Ramaswamy Iyer appreciated the instruction provided in this College as a happy combination of general education with spiritual and moral education necessary even in a secular state to make the students dynamic leaders of thought and action in all fields including the spiritual field for the proper advancement of our country. He also suggested that this institution could serve as a model for starting similar institu-

tions in other parts of India. Another College of Indian Culture has been started in Poompuhar in Thanjavur district.

Several amenities for pilgrims and worshippers like construction of Kalyanamantapams, rest houses, electrification, protected water supply etc. were also provided wherever possible. A special appeal was made by Sri Bhakthavatsalam for the provision of new Kalyanamandapams and improvements of existing ones in temples with all facilities and many temples have been trying to provide this much needed amenity and if marriages are performed in temples on a small scale people will be benefitted economically also. Separate shrines for nayanmars were put up in their places of birth wherever they did not already exist. A shrine for Thondaradipodi Alwar was built in Mandangudi in Thanjavur district and the temple there was also renovated.

Siddha Vaidyasalas were started by select temples and medicine charts containing siddha medicines were distributed to several temples for the use of the public free of cost. Dairy units were introduced in some temples and nandavanams were maintained by several temples. In many places lands belonging to religious institutions were leased out to Tenants' Co-operative Farming Societies but the scheme does not seem to have benefitted the religious institutions as many of them are not properly managed.

A scheme for starting an Agama Research Centre at Palni under the guidance of Sri Esanya Sivachariar of Palni was considered but after the death of that eminent Sivacharya no progress seems to have been made in implementing the scheme. The architecture of the religious institutions constructed in strict conformity with the Agama and Silpa Sastras reveal a distinct culture of its own and every effort was made to preserve the architecture and epigraphical inscriptions in temples.

A separate department of archaeology has been created to deal with temple architecture and epigraphical inscriptions.

In the matter of appointing Trustees he gave valuable guidance and care was taken to select at least one Trustee from the scheduled castes and in all cases where five Trustees had to be appointed it was made compulsory that at least one must be a Harijan. In all Area Committees which had the power to select Trustees for smaller temples, at least one member was a Harijan.

During his period, the drive for improving the religious atmosphere in temples to make them serve as living centres of religious culture was intensified. Thiruppavai-Thiruvembavai conferences were held annually all over the State and he personally took part in many of them.

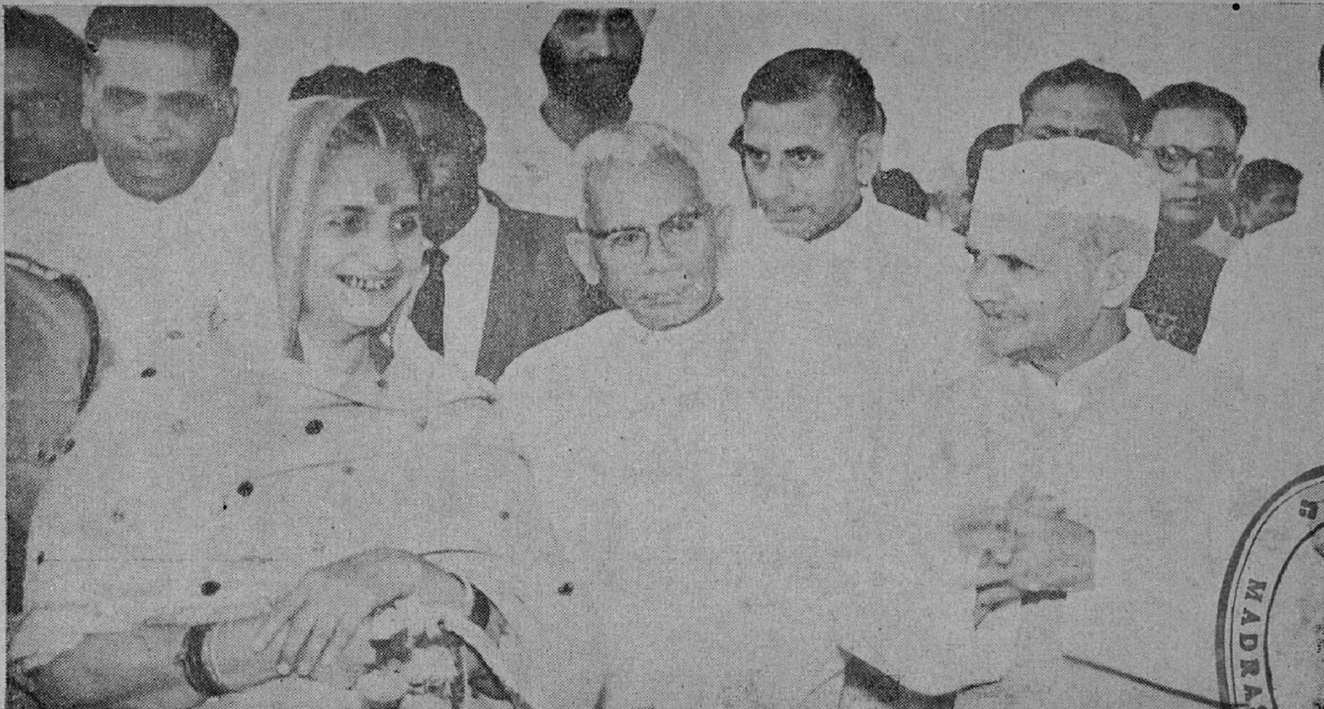
There was also an earnest attempt to bring about amity between the Vadagalai and Thengalai sects by arranging for the organisation of a festival and procession for Vedanta Desiga at Srirangam but unfortunately it did not succeed on account of a hitch at the last moment.

A scheme for opening oriental schools for imparting both secular and religious education was considered but it does not seem to have materialised. Provision of midday meals to school-going children was made in several temples by increasing the dhittam for neivedyam in those institutions. Marble slabs with inscriptions of sacred songs relating to ancient temples hallowed by songs of saints, alwars and nayanmars were fixed at prominent places in the temples for the benefit of devotees. Temple tanks were cleared of silt, weeds etc. and arrangements were made for keeping the premises of temples clean and free from shrubs and plants. Steps were also taken for the eradication of bat nuisance.

It was a pleasure to work under him. He gave full support to all reasonable proposals and everyone was safe so long as he acted in good faith. I shall refer only to a few typical instances. There was a dilapidated building in the outer prakaram of a famous temple. There was no idol in it. It became the abode of snakes and other venemous reptiles. It was proposed to demolish it and to keep the place clean. Some local people objected to this and sent telegrams not only to the State Government but also to the Central Government. The Chief Minister saw the place during his next visit and told the objectors that their objection was untenable. In another famous temple, there was the idol of Jeshtadevi in one of the shrines but it was wrongly described as Sanisvara shrine. It was proposed to correct the mistake but the priests explained that it attracted worshippers because it was called the shrine of Saniswara. If so it was necessary to instal an idol of Saniswara after due prathishta ceremony. This was pointed out to them. When the Chief Minister visited the temple subsequently, a mahazar was presented to him saying that the department was trying to interfere with tradi-

tional practices but when the matter was explained to him he simply returned the petition with the remark that there was nothing wrong in the proposal. The temple authorities promptly installed a Saniswara idol. In Coimbatore district there is a place near Avinashi called Mokkani referred to by Manickavasagar in one of his songs in Thiruvachagam. The story connected with the shrine is that a devotee unsuspectingly worshipped a bag used for feeding horses (mokkani) filled with sand and covered with flowers by a mischievous cousin, as sivalinga and after the worship the bag was found to have become a real Sivalinga and a temple was built round it. This temple was in ruins and a rich temple in the vicinity was requested to divert a reasonable amount from its surplus funds towards the renovation of the Mokkaniswarar temple. The local people complained to the Chief Minister that the surplus funds of the temple in this village were sought to be diverted to other temples. The Minister explained to them the significance and importance of the temple and the story connected with it and convinced them of the need to assist in the renovation of such sacred temples which had fallen into a state of disrepair. His capacity to go through files quickly but thoroughly and to take correct decisions is well known. In spite of his frequent tours, incessant interviews, conferences, meetings and other preoccupations incidental to his office, his table was always clean and there was no delay in the disposal of any file and he was always correct in his judgment of men and matters. His decisions were seldom affected by extraneous considerations.

It is not easy to recall all the services rendered by the Chie Minister Sri M. Bhaktavatsalam for religious institutions and to the department in charge of these institutions. There cannot however be any doubt that it was during his period the religious institutions and the department administering them attracted the attention of the people and made them evince keen interest in their maintenance and utilisation. It is a matter for gratification that the drive initiated during his period is being continued.

With Mrs. Lalitha Sastri and Prime Minister Lalbahadur Sastri.

> *He sponsored Unesco's translation of some of the great Tamil classics such as Valluvar's Tirukkural.*

THE TAMIL UNESCAN

Dr. Malcolm S. Adiseshiah,
Director, Madras Institute of Development Studies.

The Pioneer:

Mr. Bhaktavatsalam is the Tamil Unescan. He brought Unesco to Tamil Nadu and gave Unesco a home in this land of hoary culture. I had been visiting New Delhi every year since 1950, as I did other countries, to discuss with the Union government, Unesco assistance in India's education, science and cultural programmes. At the end of these annual visits I used to sign an agreement with the Secretary, Union Minister of Education, under which Unesco aid starting with $2,50,000 in 1950 increased rapidly till it stands to-day at around $2 million per annum. But then I noticed a very curious thing. All the Unesco aid was channelled to programmes in the North and stopped short at Bombay. Before I left Delhi on these annual visits, I used to call on the Prime Minister. From 1955 I kept drawing the attention of Panditji to the fact that Unesco aid was not reaching the South. He gave instructions to the Planning Commission and to the Ministers to correct this disequilibrium. But nothing happened because as one of the Union Ministers said to me "unless Tamil Nadu tells us what they want from Unesco, Unesco's cooperation will not be available to it." And so during my annual visit in 1964 I came home to Madras, met Mr. Bhaktavatsalam, who was Chief Minister and Education Minister, talked about Unesco and Tamil Nadu and developed the strategy under which Unesco would find a home in Tamil Nadu. The result was the

establishment of the Tamil Nadu Unesco Committee of which Mr. Bhaktavatsalam as Chief Minister and Education Minister was the Chairman, and a Tamil Nadu Unesco programme which is today growing and expanding under the Chairmanship of the Minister of Education, Mr. Nedunchezhian. The Tamil Nadu Unesco programme thus started with full support from Mr. Bhaktavatsalam, showed him as the trustee of the people of Tamil Nadu for their temples, their language and literature, mass communications, education, scientific research, culture and international outlook.

Temple Renovation:

The temples of Tamil Nadu, one of the greatest architectural marvels of the world with their unsurpassed sculptures, their creative frescoes, their intricate designs and their commanding grandeur, have been of great concern to Mr. Bhaktavatsalam. For him they are also shrines of the spirit. Their deterioration through time and weather and their physical disintegration through lack of care and attention are a serious setback to the cultural heritage of Tamil Nadu and of the world. Tamilians built these grand temples but their renovation, I felt, is the responsibility of all mankind because they are monuments to man in his universal aspect. And so the first Tamil Nadu Unesco programme was the renovation of ten temples in Tamil Nadu, at the rate of one each in two years. I readily agreed that Unesco would provide technical advice on the renovation techniques, some equipment for the work and publish a book on each temple in English and French for foreign visitors.

International Tamil Association:

Tamil Language and Literature are the oldest language and literature in South East Asia and is one of the oldest in Asia alongside of Chinese, Turkish, Arabic and Persian. However the rich Tamil linguistic heritage was unrecognised in the Unesco world and was buried internationally in the Federation of Orientalists. It was at the 1964 Delhi conference of the Federation of Orientalists that a proposal was made to form a Tamil Association and a first conference was organised in Kuala Lumpur, Malaysia, in September 1966. Mr. Bhaktavatsalam led the delegation of Tamil scholars to that first International

Conference-Seminar of Tamil Studies and helped to found the International Association of Tamil Research. He asked me to and I did make available Unesco's aid in the publication of the *voluminous proceedings of that meeting which were edited* by Fr. Thaninayagam. The International Association has since developed into a strong scientific instrument through which Tamil language has come into its rightful heritage in the Unesco and international world of letters.

Tamil Courrier :

Unesco publishes a monthly journal called the Courrier in English, French, Spanish and Russian. Mr. Bhaktavatsalam as an educator saw in this international educational, scientific and cultural journal a powerful instrment for keeping our primary and secondary school teachers informed and up-to-date in world educational and scientific trends. The Tamil Nadu Committee asked the Government of India to arrange with Unesco for the Courrier to be translated in Tamil Nadu by the Southern Languages Book Trust into Tamil. The Union Government negotiated with my help a Unesco contract under which the Courrier would be translated into two of our languages—Hindi and Tamil. There were problems with the Hindi edition and there still are. But the Tamil edition of the Courrier appears regularly every month and is available in all schools and public libraries today, thanks to efforts of the Department of Education, as a result of which educators and the people of Tamil Nadu have a window opened to the world.

Children's Tamil Encyclopaedia :

Another programme was to support Mr. Avinasilingam in his request to Unesco to provide Tamil Nadu with the paper needed for the children's encyclopaedia in Tamil that he was working on. I recall Mr. Avinasilingam explaining this fascinating project during his visit to Paris in my office. Children in this State should have the means of meeting their questions, their curiosity and their thirst for knowledge, as do children in other lands. Their encyclopaedia needs innumerable illustrations in multi-coloured ink and for this the special paper was needed. Through the Tamil Nadu Unesco Committee, Mr. Bhaktavatsalam and I agreed that Unesco's department of

communications will provide $20,000 worth of art paper and Mr. Avinasilingam was thus able to bring his far-sighted and devoted labour for the edification of our children to a successful conclusion.

Education and Science Programmes :

Mr. Bhaktavatsalam called upon Unesco to help his efforts not only in the quantitative spread of education and science in the State but also in their qualitative regeneration. Through the Southern Languages Book Trust, arrangements were made for Unesco to subsidise the writing and publication of some 10 books every year in modern science for use, both in schools and by the general public. I also helped the Tamil Nadu Unesco Committee to survey the needs of the Madras University for the development of the Advanced Centres in Physics and Botany, the Madras Institute of Technology for the development of aviation technology, the Alagappa Institute of Technology for starting of heat engineering and provided Unesco's experts, fellowships and equipment assistance for all these programmes. Tamil Nadu was thus brought into the main stream of international educational and scientific development through Mr. Bhaktavatsalam's leadership.

Culture :

Tamil music, dance, drama and theatre are the oldest and most developed art forms in the world but they have been barely glimpsed by Europe and America, Africa and Australia. The Tamil Nadu Unesco Committee arranged with the Union government for Tamil Nadu singers and dance troupes to participate in the International Theatre des Nations held in June/July every year in Paris. Tamil classical music was recorded by Unesco and is now widely available to music lovers all over the world. In order to make our cultural life a two-way exchange, Mr. Bhaktavatsalam got me to send two western theatre experts in stage design and acting to help develop our theatre forms at Smt. Rukmani Devi's theatre centre at Adyar. He also sponsored Unesco's translation of some of the great Tamil classics such as Valluvar's Tirukural. Tamil culture has now become a part of Unesco's cultural mission in our world.

International Understanding :

Mr. Bhaktavatsalam is a fervent Tamilian, an ardent Indian and an integrated Unescan. He has demonstrated in his life that the roots of internationalism are in national toil and suffering, and that national integrity for us is based on our being rooted in our language and culture. The Tamil Nadu Unesco Committee arranged for some of our leading high schools and teacher training colleges to participate in Unesco's net-work of Associated Schools Projects. Under this project our school children and teachers have developed direct relations through correspondence and visits with our neighbours, Burma, Ceylon, Thailand, Indonesia, Malaysia, our neighbouring continents of Africa and Europe and school children and teaehers in those lands learn about our schools and students in a similar way. And so slowly, brick by brick, believing that peace and friendship begins in the minds of men, Mr. Bhaktavatsalam has contributed to the development of the State and its people of peace, understanding and friendship, which is why we have founded and continue to support Unesco. He is for me the Tamil Unescan.

INDEFATIGABLE

M. A. Manickavelu

Former Chairman, Tamilnadu Legislative Council.

I have known Shri Bhaktavatsalam for the last about 45 years. He is an unassuming but indefatigable energetic person. He comes of a respectable land-holder family in the Chingleput District with the late revered Muthuranga Mudaliar as his uncle. Though qualified as an Advocate, destiny drew him away towards the country's freedom fight which resulted in a good share of prison life, sacrifice and suffering, and ultimately made him a Minister—Administrator of our State. He was for a term its Chief Minister also. He had handled most of the portfolios of the Ministry. His contribution in the field of Religious Endowments and Temples has been magnificent. Even under great stress he had been calm and cool-headed and showed remarkable firmness and steadiness when confronted with ugly situations! I am glad, unlike me, he is still active and participating in the political arena. In the Cricket parlance, I wish him a Century of healthy, robust life.

His personal friendship with any one cannot force him to drift away from his firm policies.

EMINENT ADMINISTRATOR

Vijaya Regunatha Tondaman,
Pudukottai.

I am very happy to note that Honourable Shree Bhaktvatsalam's fifty years of public life is being published in a commemorative volume. No one can deny the great services he has rendered to the people and the great sacrifices he had made for the cause of our country's freedom.

Like our great leader Shree Kamaraj, Shree Bhaktavatsalam has always been active and keeping close touch with the people. That shows his interest in the people of our country even when he is not in power.

I am one of those fortunate persons who had the honour to get acquainted with him even before I entered politics. He is not only a matured leader and politician but also an eminent administrator, a great statesman. In his administration discipline was maintained and the quick and correct decisions which he often took enabled the officials to carry on the work more efficiently. In other words, he put the administrative machinery on the proper path. He is soft spoken and a simple man — but a man with firm conviction.

His personal friendship with anyone cannot force him to drift away from his firm policies.

He is a terror to the evil doers, but at the same time a refuge to the innocent.

We have achieved freedom with great sacrifices. The sacrifices made by our leaders for the cause of freedom have given us the courage to talk to any foreigner in an equal capacity. As time passes, we cannot forget our leaders who have opened our eyes. It is very appropriate to bring out a commemoration volume in honour of Shree Bhaktavatsalam's fifty years of public service, who has taken an active part in our National reconstruction.

By honouring this great leader, we are honouring ourselves. I pray to God to give him long life, good health and prosperity so that he can serve the people as he has been doing all through his life.

I offer my best compliments to Shree Bhaktavatsalam's Commemorative Volume Committe.

CAPACITY FOR UNDERSTANDING

K. S. G. Haja Shereeff

Industrialist.

I am glad that on the eve of Shri Bhaktavatsalam's completing 75 years of age a commemorative Volume is being brought out to mark the fifty years of public service rendered by him. I have known Shri Bhaktavatsalam for a number of years and moved with him in close contact in public life. What struck me was his remarkable capacity for understanding and patience in dealing with matters affecting the public, both as a party man and as the Chief Minister. During these fifty years of strenuous service he has earned for himself enormous respect from his colleagues and the people at large. He was a man of many parts. He has been the party leader and the Chief Minister in Government. He has interested himself deeply in the religious fields and has made valuable contributions for the renovation of temples, and popularising of religious lectures and worships. He is one of the very illustrious sons of India who have fought for the freedom of the country and worked ceaselessly for the growth and development of the country. His contributions towards the development of Tamil Nadu will ever be remembered.

I wish him many more years of service in the cause of our Tamil Nadu and our country.

His administrative genius and amiable manners have become an adage in the Tamilnadu.

THE GEM OF MADRAS

Kavi Yogi Shuddhananda Bharati

Muthuranga Mudaliar was a beloved friend of mine, a pious patriot whose heart was engrossed in the hymns of Alvar saints and in the words and deeds of Mahatma Gandhi. I first met him in the two momentous Tamil Nadu Congresses held at Kanchipuram in 1918 and 1924. Both were organised by him and I saw an active youth with him who was everywhere in the Congress helping everyone—and that was Bhaktavatchalam. The speeches of Rajaji, Satyamurti and Mahatma Gandhi attracted him.

Gandhiji's evangel of Non-violent Passive Resistance inspired him. Gandhiji declared a hartal against the nefarious Rowlett Act and its climax culminated in the highhanded Dyresim which killed in cold blood hundreds of Punjabis that had gathered in Jalianwalla bhag, Amritasaras, singing Ramnam. The tragedy gave a stirring awakening to self-determination in the Indian nation.

Bhaktavatchalam, then a law student, rose to the occasion and followed with his uncle, the footsteps of Mahatma Gandhi.

He married Gnanasundaram, the daughter of Gopalswami Mudaliar, a staunch Congressite. She was a faithful companion of his eventful life of trials and sacrifices. Their two daughters and the only sonwere jewels abright. Love and virtue graced his home ably managed by the chaste housewife.

He had bright prospects as an advocate; but the call of Mahatma had greater attraction for him. He dedicated his whole life in serving Gandhian India.

He had a powerful mind and did powerful acts. He shunned fuss and never failed his purpose. Few were his words. He bore all trials as a genuine Satyagrahi with a will-to-do animated by the dynamic example of the doughty soul who led the nation to freedom through a bloodless path of self-sacrifice. He braved arrests, prisons and lathi-charges in following the apostle of non-violence.

Gandhiji often said, "Ahimsa is a powerful weapon in the hands of Truth. We must trust in God and do our duty as worship." Bhaktavatchalam was pure in love, free from fear, full of dedicated fervour in following the father of the nation. Young India was his Gita. The footprints of Gandhiji were his guiding light.

As Editor of Swarajya, I took part in all political meetings and to meet Muthurangam and Bhaktavatchalam in the Tilak ghat was a pleasure to me. The All India Congress in Madras brought us closer still (1926—27).

Those were days of the Simon Commission and the Congress led a vigorous compaign of boycott against the statutory commission. Hired hooligans threw stones and glass pieces at the speakers; the army of galopping horsemen whipped and trampled the crowd. Military soldiers opened fire on non-cooperators. The enterprising young Bhaktavatchalam with his uncle observed the trend of events.

Lord Irwin sent Gandhiji to address the Round Table Conference. Gandhi's words fell in deaf ears and he was imprisoned in the Agha Khan's palace. The Second World War raged wild. The Quit India movement and the nation-wide Satyagraha started. Bhaktavatchalam took part in all agitations and went behind the bars many times.

The midnight of the fourteenth August, 1947, substantially fulfilled our tryst with destiny and India became free at last. Rajaji, Kamaraj and Bhaktavatchalam became the three great administrative spearheads of Tamil Nadu. Bhaktavatchalam won the elections and continuously held his position in the Cabinet of chosen ministers and what a minister he was!

" He is a minister who chooses
Right means, time, mode and rare ventures"
— (Tirukural).

He was such a minister, quick with facts and apt in acts. Keen in brain, subtle in judgment, calm in deliberations, friendly to all, he adorned his chair with the blessings of his generous uncle Muthurangam.

Whoever was the Chief Minister Rajaji, Kamaraj, Kumarasamy or O.P.R., Bhaktavatchalam had a portfolio which he held with graceful dignity. At last he became the Chief Minister.

He was a minister of industries, social welfare, forestry, agriculture, Hindu endowments, temples, fisheries, home affairs, law, rural development, education etc. etc. and his achievements were superhuman. Behold the projects of Bhavani, Manimuttar, Arani and Mettur! Behold the several sources of irrigation to grow more food for the nation.

He produced 163,000 KW of electricity and brought light to the nook and corner of rural Tamilnadu. 16,000 pumpsets irrigated fields and made the land food-sufficient. He laid sound roads for 212,516 miles. He provided good manures for 40,90,000 acres and made the land smile with green and golden plenty.

A born agriculturist, he encouraged farmers to grow more and more and the growth of corns reached 51,00,000 tons during his regime. He promoted and encouraged Khadhi, hand polished rice, beehive, palm sugar, and cottage industries which brought work and food to the poor. He allotted 20 crores for social development.

As a minister for endowments he did memorable renewals of temples and charitable works. He visited all temples and saw that they were conducted according to the rules of Agamas. He trained Hindu missionaries and I had the delight of taking part in some of the training camps. He encouraged Siddha Vaidhyam and directed schools to train Siddha doctors. A journal, *Kalaikoil*, was started to educate the public in Hindhu Dharma.

He made education free and liquidated illiteracy. He introduced English from the third standard and gave prominence to Tamil. Ten lakhs of students were benefited by his schemes. Many new colleges and high schools were raised during his regime, and students were given midday meals and supplied with books and dress too.

He promoted fine arts, modern sciences and Tamil literature. His administrative genius and amiable manners have become an adage in the Tamilnadu.

After fifty years of public life, he is still a man of more deeds than words, the same soft-natured dynamic scion of the gentle Mallika, living actively in the Mallika vilas, Mylapore. Who can forget Bhaktavatchalam?

When the temple bells ring
When devoted hearts sing
With every Thevaram hymn
They thank Bhaktavatchalam
Who has revived the Hindu spirit,
The new Tamilnadu goes to his credit.

Let him live long and strong
To set right what goes wrong
And take a golden page
As a political sage
In the history of great men
That have made our nation great......

He was a luminous star in the firmament of the Congress movement in Tamil Nadu.

AN INTEGRATED PERSONALITY

D. Ramalinga Reddy,
Advocate.

Sri Bhaktavatsalam's patriotism was inspired by the purposeful vision of the liberation of the Indian nation from the oppression of an imperialist beauracracy. He dedicated himself to the task of arousing the commonfolk of the country, benumbed by the stupor of conservatism brought about by a long political subjugation, to an awareness of the potentialities of political freedom and cultural independence. This was an uphill task, for, as every, one understood at the time, the millennium was not waiting to blossom in the backgarden; the future was an ever-receding horizon; and was, if anything, bleak with no silver line anywhere redeeming the hopeless and weary expanse.

To galvanise the young and the old into action and inculcate in them a sympathy for larger political issues, it was necessary for patriotic young men to travel widely in the interior parts of the country. This Gandhiji knew quite ahead of anyone else and that made him the most acceptable leader. The backbone of Indian culture was the countryside. But this countryside had, thanks to British statecraft, lapsed into subhuman living, with no energy left for anything other than a struggle for existence.

Bhaktavatsalam took to the task as fish takes to water. This was tantamount at that time to going into the wilderness of uncertainty and despair, far away from the comfort of urban existence. It was to deliberately choose pain in preference to pleasure. Bhaktavatsalam travelled extensively and worked steadfastly as a nonofficial political volunteer against an Empire that

was as mighty in its power as it was ruthless in the exhibition of that power. Suffering was the badge of the tribe to which Bhaktavatsalam willingly opted.

The results could have been anticipated even by the most unlettered novice. Bhaktavatsalam shared with other patriots the privilege of being thrown into the jail several times. Jails became the second homes for these young 'Turks' of those times. In fact, everytime the jail doors were clamped against them, they were spiritually rejuvenated for a harder fight. It was an unequal struggle between the Indian National Congress and the British Government of India, the outcome being anybody's guess. Martyrdom seemed to be more immediate and certain than the spoils of struggle. People like Bhaktavatsalam were arrayed in this grim battle against the dark forces of evil.

The sacrifices were not in vain. The ways of God are slow but sure. Has not the Lord declared in the *Gita* "One who does the good never comes to grief". *(Na hi kalyana-krt-kascit durgatim tata-gacchati).* Freedom was won at a very great cost. The people of India proved that they could pay the price, however high it may be, in terms of unbearable suffering for getting back their freedom.

Once political freedom was secured, it became necessary to lift the country out of the economic distress into which it has remained sunk for centuries. Administration was now the ponderous responsibility thrust on those who survived the consuming fire of the nationalist struggle. In the provinces, offices had to be manned by selfless workers in the interest of the common man.

The ideals that the Congress placed before these non-violent soldiers were very high. Bhaktavatsalam, in accordance with the spirit of Gandhism, took up any position that was assigned to him, high or low. He served as the Deputy Mayor of the Madras Corporation, Vice-President of the Chingleput District Board and as the Parliamentary Secretary to the Minister for Local Administration in Rajaji's Ministry of 1937—39. He became Minister and was in charge of various portfolios from 1946 to 1967.

He was Chief Minister of Madras State between 1964—67. Whatever position he occupied, he distinguished himself by sheer hard work. Standing in the serried ranks of patriotic fellowmen, he was always ready to respond to the call of the country.

It was no accident that Bhaktavatsalam proved to be a luminous star in the firmament of the Congress movement in Tamil Nadu. He was a scion of a lineage that had courageously fought the British Government. Sri C. N. Muthuranga Mudaliar, Bhaktavatsalam's uncle, who was a doyen of South Indian politics, had been jailed time and again and was the sworn enemy of the Justice Party, which played second fiddle to the British Government. He defeated Sir A. Ramaswamy Mudaliar, sponsored by the Justice Party, in a straight fight and was elected to the Madras Legislative Council constituted under the Montague-Chelmsford Reforms in 1926.

Many are the fruits of Bhaktavatsalam's administration. The Araniyar project in Chingleput District, Vaigai in Madurai, Lower Bhavani and Aliyar Projects in Coimbatore, the Moyor hydro-electric project at the tail-end of the Pykara waters, the bridge across the Cauveri in Velur (Salem) and the Gauthami Bridge on the river Godavari. The Kunda and Periar Hydro-electric projects were planned and executed during his tenure of office. The extensive buildings for post-graduate studies in Agriculture in the Coimbatore Agricultural College were sanctioned by him as Minister for Agriculture.

Language seems to be the adamantine rock on which many a political ship has been wrecked. Bhaktavatsalam held to the three-language formula, comprising the regional language, English and one other national language recognised by the Indian Constitution. Local chauvinism forced him out of active politics.

Bhaktavatsalam's services to education are quite well-known. It was on his initiative that the Madurai University was created to serve the interests of the people of the Southernmost districts of Tamil Nadu. He was then the Chief Minister and held the Education portfolio as well. He is a great lover of Tamil and has written his reminiscences in the same. But his love was not confined to Tamil alone. He loved Sanskrit and Hindi as well. He gifted 30 acres of valuable land as an

endowment to the Sanskrit Education Society, Madras, founded at Nazarathpet near Poonamalle, by Kamakoti Peetadhipathi Sri Sankaracharya Swami, some ten years ago. It is now a research institute in Sanskrit studies and has published several rare books on Sanskrit Grammar.

Bhaktavatsalam had a journalistic bent and was connected with the BHARATA DEVI and INDIA, both of them Tamil Dailies published from Madras. He has contributed several articles both in Engligh and Tamil to various Journals and souvenirs on diverse matters. At the moment, he is the Chairman of the Managing Committee of the Swadesamitran and has also agreed to be its Honorary Editor from September 3rd 1972. It is worth recalling that the Daily, which was very popular for 98 years, had stopped for about ten months due to difficult circumstances. There is no doubt that under Bhaktavatsalam's stewardship it will function with redoubled vigour. His abilities as a speaker both in Tamil and English are well known. He also has a formidable reputation as a translator. He has rendered the English speeches by Mahatma Gandhi, Nehru and Sarojini Naidu into Tamil as they were delivered.

Bhaktavatsalam's services to Hindu Religion have been outstanding. He created the Deivika Peravi, when he was the Minister for Hindu Religious Endowments. This institution was intended to propagate Hindu Religion in various ways. The Gopurams of many temples in the State, including that of Madurai, were renovated under the aegis of his august office.

With the help of the UNESCO, the ancient temples of Sri Ranganatha at Srirangam, the Rameswaram temple and the Varadaraja temple at Kanchipuram were taken up for renovation and the work is proceeding apace. The College for Oriental culture and the college for Nagaswaram music at Palani and the School of Sculpture at Mahabalipuram are all his creations and stand as a monumental testimony to his love for religion and tradition.

Bhaktavatsalam's conception of Hinduism is very wide. It is not distorted by sectarian bias. His ISTA-DEVATA is Sri Ramachandra. He is a pious man, does not neglect ritualistic practices and prays regularly. The intensity of his devotion to Sri Rama is

such that he always keeps the coronation picture of Sri Rama with him. He has a passion for the fine arts. He listens with discriminating sensibility to authentic classical music and dance accepted by tradition. He delights in listening to religious discourses. He is a discerning lover of poetry.

Bhaktavatsalam is an integrated personality. Though in politics, he is not of it. He has never allowed his sense of the ultimate value of DHARMA and MOKSHA to be blurred or overawed by the weight of the high offices he has held. He is an even-tempered man. He maintains his composure and equanimity in the face of all troubles. Rightly of him we can say that he is a STHITADHI. The GITA reveals to us the true nature of a STHITADHI:

"Not depressed by sorrows, nor attached to pleasures, devoid of passion, fear and anger, he is called a person of steadfast mind."

A FRIEND'S APPRECIATION

Munagala Pattabiramiah

One outstanding personality of Madras State who has stood by the language policy of Mahatma Gandhi in the political field is Shri M. Bhaktavatsalam. Some of the elder statesmen of this area withheld their support to the then Chief Minister during the anti-Hindi agitation sponsored by the Party in the opposition as it was one of its declared aims. He had to face the brunt of the attack steadfastly not wincing for a minute.

Personally, I had sometimes the rare privilege of coming in close contact with him while I was member of the Assembly, when he was not the Chief. He was modest and sincere. I can find no trace of ambition in him.

His present activities disclose a nobility of character quite in tune with the ideal placed before us by the Father of the Nation, Mahatma Gandhi.

May God bless him with a long life!

There are several good traits in Shri Bhaktavatsalam which could be emulated with profit by politicians of the present day.

REGARD FOR THE JUDICIARY

R. Sadasivan
Retired Justice of Madras.

I am reminded of the statement, 'He serves his party best who serves the country best' when I think of the service of Shri Bhaktavatsalam to the country. Shri Bhaktavatsalam has a unique record of having served the Madras State for two decades as a member of the Cabinet. During that period he has held almost every portfolio and contributed to the welfare of the public in every field. The good work done by him in promoting agriculture by undertaking and carrying out several irrigation schemes such as Manimuthar Project, Mettur Canal Scheme, Kundah Project Complex, Lower Bhavani Scheme etc., in implementing several schemes for production of power, in improving the standards of education and in striving for the progress of the state in every field is naturally to be expected of a good, popular minister with a long record of public service.

Shri Bhaktavatsalam qualified himself as a lawyer after working in the office of late Sir Alladi Krishnaswamy Iyer. But he took to politics as an ardent follower of Mahatma Gandhi and he was influenced to a considerable extent by his well known uncle Shri Muthuranga Mudaliar. The personal qualities and character of Shri Bhaktavatsalam are well known to everyone who has moved with him. He is unostentatious and simple in his habits. Shy by nature, it is difficult to persuade him to accept any function to honour him.

•

I have heard from several reliable persons that the genealogy of Shri Bhaktavatsalam could be traced to the great Saint Sekkizhar, who has given us the twelfth of the Thirumurais, namely, the well known Periya Puranam. This accounts for his deeply religious feeling which is responsible for the good work done by him in the administration of temples as Minister for Hindu Religious and Charitable Endowments. I had occasion to participate in several religious functions in which Shri Bhaktavatsalam presided or took part. He was responsible for the construction of a temple in Thiruvelangadu in memory of the sacrifice made by seventy vellalas to keep their pledge to a vanigai merchant against whom a demoness in the form of a woman made a false claim that she was his wife and caused his death by taking advantage of the decision of the vellalars that she could remain with him that night. He was responsible for the Tiruppani work and kumbabishegam in several temples. He took interest in the establishment of Veda Agama Schools in several big places like Madurai, Palani, Tiruchendur etc. He freely applied the cypres doctrine in utilising the surplus income of the temples for laudable public purposes. He established research centres for Siddha medicine in Pompozhi near Tirumalai Kumaraswamy Temple in Tirunelveli District and in Vaitheeswarankoil.

There are several good traits in Shri Bhaktavatsalam which could be emulated with profit by politicians of the present day. One is his punctuality in attending meetings and promptness in keeping engagements. I generally dread accepting any engagement to take part in a function or a meeting in which a minister is expected to participate as I am not sure whether the function or meeting will start at least within an hour or two of the scheduled time. Many politicians, including ministers, do not realise the solemn responsibility in making a speech. Recently I read in the Reader's Digest that the man who makes a bad thirty minute speech to two hundred people wastes only half an hour of his own time, but he wastes one hundred hours of the audience's time – more than four days. Having regard to the value of time, I used to feel that it is worth spending some public money to employ officers with duties similar to those employed for the Governor to see that that the ministers are able to attend public functions in time in spite of their multifarious engagements.

Shri Bhaktavatsalam was an able administrator who was prompt in the disposal of his files after careful study. It is rare to find a file remaining in his house or office room for more than a day. There was no occasion for anyone to remind him about any important file. His method of careful study and quick disposal of files is another trait worthy of emulation by those in charge of the administration of the state and are really interested in its welfare.

Throughout his career as a Minister, Shri Bhaktavatsalam showed a great regard and respect for the Judiciary and the legal institutions in our country. He will not lightly disregard the recommendations of the High Court. I have known several instances where he refused to overlook the first candidate recommended by the High Court for appointment as District and Sessions Judge in order to choose the second candidate in the panel in spite of the fact that the first candidate had no influence or recommendation apart from academic achievements and professional qualifications When I was the Cnief Presidency Magistrate of Madras, he phoned to me saying that I had been assigned the task of conducting the Harbour Enquiry as regards the alleged excesses by the police. He was not bound to do so. But he did so on account of the courtesy which he used to show to every Judicial Officer including those in the Subordinate Judiciary. I told him that it was not necessary for him to obtain my consent, but hinted that he should however secure the consent of the then Chief Justice Shri Rajamannar. He told me immediately that he had already obtained the consent of the Chief Justice. It is difficult to expect ministers to act so courteously and not to get ruffled in spite of the answer given by me, which could easily be characterised either as independent or impertinent.

I cannot conclude this article without referring to one inimitable quality of Shri Bhaktavatsalam which is rather strange to find in persons in power. He was courteous and obliging even to persons who did not belong to his party. I have not gone to him with any personal request on my own behalf and I could therefore talk to him freely. I have approached him on several occasions on behalf of others. He was industrius and hard working and I used to meet him conveniently after 10 P.M. in his house. When he offered Shri. N. Krishnaswamy Reddiar, now a judge of the

High Court of Tamil Nadu, the high office of Advocate General, Shri Krishnaswamy Reddiar wanted his permission to consult another person before making his decision. After Shri. Bhaktavatsalam learnt from Shri Krishnaswamy Reddiar that the person referred to by him was none other than myself, he readily agreed to the confidential offer being disclosed to me, but wanted that I should suggest an equally suitable person for the high office in the event of my dissuading him from accepting the office. On a subsequent occasion when the same post fell vacant Shri Bhaktavatsalam consulted me and went to the extent of appointing a person who did not at that time belong to his party, but to a party which was not held in esteem. I have known several instances where the members of the party now in power, who were then in the opposition, approached him and secured jobs from him. On such occasions he would try to placate even persons belonging to the opposite party so long as the candidate suggested for appointment was suitable for the job.

I wish Shri. Bhaktavatsalam long life, happiness and peace of mind.

VETERAN FREEDOM FIGHTER

K. P. Madhavan Nair
Former Secretary, AICC

Chittur Road, Ernakulam,
Cochin-11.

19th September, 1972.

Dear Friend,

I am glad to know that you are proposing to publish a Commemorative Volume to highlight half a century of public work of Shri M. Bhaktavatsalam, the veteran Freedom Fighter and revered leader of Tamil Nadu and my good friend. Let me wish all success to your efforts.

Yours sincerely,
(Sd.) K. P. MADHAVAN NAIR

He had a keen awareness of the immediate needs of the people and sought solutions therefor.

A MEANINGFUL HALF A CENTURY

S. Narayanaswamy, M.L.C.

In a country that has had to wrestle with low life expectancy, among other problems, it is given but to a few to complete the three score and ten years of bare living. Not infrequently this leads on to dotage and senility, which can make of longevity a pain rather than a pleasure. It is given to fewer of such long lived men and women to harness their physical, mental or emotional capacity in the cause of their fellow humans—which makes them the salt of the earth. To have been able to sustain one's zest, overcome frequent frustrations and maintain one's faith in the future and keep the hand on the steering wheel of public service over half a century, in India's wearing climate, is a marathon exercise of praiseworthy calibre. Yet, this is what Sri Bhaktavatsalam was engaged in for 50 odd years.

The Indian political scene has undergone melodramatic changes. The word 'kaleidoscopic' is often used to describe such abrupt but breathtaking shifts as have occurred in India. Scores of patriots and public men, who were involved in freedom's battle, have found the winds of change to be high velocity cyclones and sought shelter in the niches of political oblivion. Not so Sri Bhaktavatsalam. He has a built-in-resilience and a Quaker's faith in human nature and its capacity to respond to good deeds done. His deep religious fervour gave him the energy and the will to continue his good work in any field. He possesses that equipoise born of years of experience, which enabled him to disregard rumour-mongering and catty bazaar gossip and carry on.

Sri Bhaktavatsalam had early in his life, as an administrator, learned to distinguish the feasible and the viable from the spectacular, the grandiose and the top heavy. He instinctively opted for the former. He was a great votary of common sense —as an unfailing guide in the affairs of men. This is what imparted unpretentiousness to whatever he did in Government, as in outside affairs. That he believed in swift execution or restoration of minor irrigation works as the only short term and indeed long term solution to the problem of irrigation in non-riverine districts, is an illustration of his feasibility consciousness. Not that he did not believe in the Bhakra-Nangal or Nagarjunasagar type of project. He believed that less expensive and swiftly executed minor irrigation tanks were an inevitable supplement to rather than a supplanter of, the big hydel dams that take anything from 7 to 12 years to be commissioned. He had a keen awareness of the immediate needs of the people and sought solutions therefor.

I have heard several members of the civil service testify to the pleasure they derived by working for Mr. Bhaktavatsalam —as he held an assortment of portfolios, and later, as Chief Minister. His awareness of the civilian's knowledge of affairs and of the civil servant's high sense of moral responsibility that generally makes him give guidance in public interest, enabled him to run the administration on smooth wheels. Where political policy needed to be implemented and there was need to explain to servicemen what was needed, he did not hesitate to do so and no member of the civil service felt it a humiliation to carry out such behests, even if he personally held different opinions.

He was a pragmatist in handling industrial labour. He brought firmness in his dealings with labour leaders who threw tantrums, while he did not hesitate to advise management on the need to pursue more liberal wage and amenity policies. Indeed he showed robust impatience of prolonged industrial closures as so much economic waste and as a reflection on the competence of Government in ensuring smooth carrying on of economic activity. His term of office as Minister of Agriculture, was characterized by substantial if unspectacular achievements.

His deep religious fervour compelled him to clean up our temples in Madras State, introduce orderly administration of these

and increase the element of accountability. A good part of the refreshing change that has come over temples, the amenities provided in many of them and orderly conduct of rites, are ascribable to efforts made by him during his term of office as Chief Minister.

I have known Sri Bhaktavatsalam during his term of political nonage under that forgotten Titan, late S. Srinivasa Aiyangar. Indeed I have known him through quite nearly the half century of public service we are now commemorating. He maintains today that basic simplicity, accessibility, patriotic outlook and that fellowship, of which he was an unobtrusive example in the thirties when he and his great uncle, Sri Muthuranga Mudaliar (a man of transparent sincerity and robust patriotism) organised the Madras Congress of 1927 December—at which some of us were busy inspecting pots and pans. In those spacious days there were many like the late T. R Venkatrama Sastri, who used to identify Sri Bhaktavatsalam as T. V. Gopalasamy Mudaliar's son-in-law because late Gopalaswamy Mudaliar was a well-known lawyer of good repute and Sastriar's contemporary.

The death of Mrs. Gnanasoundaram Bhaktavatsalam has left Sri Bhaktavatsalam unreconciled to the loss of a devoted partner, who bore up with many a problem during the troublous period of the freedom struggle. It is correct to say that his dedicated daughter, Srimati Sarojini, is giving him the companionship and the assistance, which age, his declining vision and lonesomeness have compelled him to seek—but alas! who can be a substitute for a wife that acts intuitively and understandingly where a husband's needs are concerned.

It is out of place, if not hypocritical, for me to wish for Sri Bhaktavatsalam an active or dynamic political life. My prayer is that such days as Providence may vouchsafe unto him should be free of grief, pain and infirmity and his wisdom should be available to those who seek to draw on his large warehouse of political and administrative experience.

Successes did not elate him, nor failures depress or dishearten him.

UNHESITATING SUPPORT TO SOCIALISM

N. S. Venkatakrishnan,
Sholavandan.

It is but proper that Mr. M. Bhaktavatsalam's many admirers, colleagues and friends should observe the golden jubilee of his public life in a fitting manner. His rich life and many-sided personality can be studied from many angles. I mean doing it as a Congress worker at the grassroots who has watched him work and himself worked under his leadership. As a student in the early thirties, I had seen him live in a small house in the South Mada Street at Mylapore with the Congress Flag flying atop his house. I had heard his speeches in those days as also in recent years. Mr. Bhaktavatsalam is not an orator to be carried away by his eloquence. A simple, matter of fact speaker whose speeches are suave and persuasive with his thoughts flowing from the bottom of his heart, he appeals to reason rather than to emotions.

Casteism, foreign to him

Foreign to communalism and casteism, it is no wonder that Mr. Bhaktavatsalam is never moved by narrow sectarian interests, but is always found to be broad-minded and catholic in his outlook. Though God-fearing and religious, to him religion is not a dogma or blind beliefs, but a guide to good conduct, proper living and cultivation of brotherly feelings towards fellow human beings. It was during his tenure as Minister for Hindu Religious and Charitable Endowments that the famous Sri Meenakshi temple at Madurai was renovated and Kumbabishekam performed in June, 1963.

A politician and administrator par excellence.

Mr. Bhaktavatsalam is a politician interested in playing the political game but according to rules. Never accustomed to hit his opponents below the belt, he is easily the much-maligned and much-misunderstood politician. Starting from humble beginnings, he became the Chief Minister of Madras State in October, 1963, not by other people's patronage but by dint of his own service, ability and genius. Often did disappointments cross his path but he was not the man to give in. But for currents and cross currents of group politics in the Tamil Nadu Congress, he would have become the Chief Minister much earlier. The Chief Ministership, when it did come, came to him naturally.

When he became the Chief Minister, he proved what an able administrator he was and what stuff he was made of. He would listen to what the Congress workers had to say about his administration, but would never allow them to interfere in the administration or indulge in talebearing against the officials. I have many times seen him not allowing attacks to be made against the officials at Congress workers' meetings and this high quality of his as an experienced administrator had at times earned him the opprobrium of a section of Congresmen. He used to care a jot for them. In this he has set a fine tradition to his successors. It was on such occasions that I had felt that here was a Congressman who was a born leader, never to be led by others; but this does not mean that he was oblivious to the feelings of the Congress workers or rode roughshod over them. He would listen to genuine grievances of Congressmen and do whatever he could to redress them as could be seen from the fact that it was he who instituted the scheme of granting pensions to the freedom fighters. I may also add that when the people of Sholavandan area represented to him the long-felt need for a girls' high school at Sholavandan, he, as Education Minister, readily agreed and initiated prompt steps to start one which he opened in July, 1963. This gave a fillip to girls' education in our area.

It was the administrative ability of Mr. Bhaktavatsalam that Rajaji with his rare intuition found in him for drafting him to serve on his Cabinet as early as 1937 as Parliamentary Secretary; and again it was this ability which stood him in good stead to serve on all the Cabinets formed by the Congress in our State till 1967. It has become a fashion to blame him for the Congress debacle at the

General Election of 1967. But students of Tamil Nadu politics know that Mr. Bhaktavatsalam is more sinned against than sinning. It was the cumulative effect of omissions and commissions of the Congress leadership in Tamil Nadu and the manner of its functioning that brought about the ignominious defeat of 1967.

Virus

When the DMK came to power in Tamil Nadu after the 1967 election, it was given to Mr. Bhaktavatsalam to correctly evaluate the event, sound the tocsin and see clearly the prognosis of disease that had begun to afflict the State. He termed it succinctly as a virus spreading over Tamil Nadu. Prophetic words, indeed, which the Tamil people after a quinquennium find to be turning true. But this characterization of the DMK victory did not prevent him from supporting the alliance of the Congress with the DMK at the time of the general election last year in order to keep off the Syndicate-sponsored grand alliance coming to power, though he seemed to have doubts about its efficacy. For calling a spade a spade, he had to often face rough music.

Anti-Hindi agitation

It was 1965. The emotional language issue was made a plank of an intense anti-Congress agitation. Terror, cold-blooded murders, arson and last but not least much mayhem marked the agitation. Mr. Bhaktavatsalam had to take a decision on the question. To be or not to be was the question that stared at his face. But he did not lose time in reaching a conclusion; that was to stand four-square in support of the three-language policy of the Congress. Amidst much abuse, maligning and personal hostile propaganda, Mr. Bhaktavatsalam stood steady as the rock of Gibraltar in putting down violence and maintaining law and order when other leaders in Tamil Nadu faltered and vacillated. Any vacillation on his part then would have turned over Tamil Nadu to chaos and lawlessness. After the dust and din of the agitation had subsided when he visited Madurai, the veteran freedom fighter, Mr. Munagala Pattabhiramaiah and I had occasion to meet him and discuss the language question with him. We expressed that the two Central Ministers from Tamil Nadu were a bit too hurry in resigning from the Central Government. He readily agreed with us.

Congress split and after

Whenever Mr. Bhaktavatsalam had to make a choice whether to be with the Congress workers or take a short cut to gain momentary advantages, he always preferred to stand by the Congress rank and file. Whether it was in 1945 or in 1969, he decided to do what would be in the best interests of the party and the nation. In 1969 when the Syndicate was making a lot of noise and confusing issues, nobody knew what the shape of things to come would be. But he boldly decided to throw his lot with Mrs. Indira Gandhi and support democratic socialism, the legacy left behind to the nation by Pandit Nehru. It is a cheap jibe to say that he joined Mrs. Indira Gandhi's bandwagon because he was anti-Kamaraj. He and Mr. Kamaraj were on good terms. There was no reason for him to strike an anti-Kamaraj posture for in those days it was anybody's guess whether the Syndicate or the Congress had a future in our country. His support to Mrs. Indira Gandhi meant his unhesitating support to socialism at a time when others in spite of their loud socialist protestations were exposed as sailing under false colours. Even at his advanced age we find him undertake tours to propagate Mrs. Gandhi's policies, his differences with the local Congress leadership notwithstanding. In this respect he follows the tenet of Baghawad Gita that one should do one's duty without regard to rewards.

Journalistic field

Lately, he has taken to journalistic field as the honorary editor of the long-standing Tamil daily, the Swadesamitran, which was defunct for many months. Under his guidance the journal can be expected to cut new ground in popular and modern journalism. This may be a new venture, but for him it is another field to wean the Tamil people from supporting the forces of vivisection in whatever garb they may appear.

Thus Mr. Bhaktavatsalam's is a life of noble ventures, many attainments and also of many failures and disappointments over the fifty years of his public life. His life during this period is part of the political history of Tamil Nadu. The one lesson which may be learnt from his chequered life is that successes did not elate him, nor failures depress or dishearten him. Lives of great men make us great.

If he had obtained full support from his partymen his achievements would have been much greater.

A PERSON OF HIGH INTEGRITY

SIR P. T. Rajan

In recognition of the services rendered by Mr. M. Bhaktavatsalam to the public of the State of Tamil Nadu for the past fifty years a commemorative volume is being prepared under the auspices of a Committee headed by Mr. C. R. Pattabiraman. I was asked to contribute to the volume.

Mr. Bhaktavatsalam hails from a respectable family in Chingleput District. He is closely related to Mr. C. N. Evalappa Mudaliar and Mr. C. N. Muthuranga Mudaliar of Nazerethpettai. They were known as Pettai Mudaliars. Mr. Evalappa Mudaliar was like a country squire and was highly respected for his simple and honest life. I need not say anything about Mr. Muthuranga Mudaliar as the public knows that he was one of the prominent freedom fighters.

Mr. Bhaktavatsalam was enrolled as an advocate of the Madras High Court and practised for some time. Later he interested himself in the insurance business. This is due perhaps to his contact with Mr. Parthasarathy, son of late Mr. S. Srinivasa Iyengar. When the freedom movement gathered momentum he threw himself heart and soul into it. He was convicted thrice and sent to prison for his anti-government activities. In 1938, when Rajaji formed the ministry he became a Parliamentary Secretary to one of the Ministers.

The Second War started in 1939. Rajaji's Ministry went out of office. Advisors' regime succeeded this Ministry. After the War, the Congress Party formed the Ministry and Mr. Bhaktavatsalam

became a Minister. He presided over practically all departments of the Government during this period. As he had full grasp of the subjects he had to deal with, he became a capable administrator. As and when files came he disposed of them then and there and left no arrears. This helped him a great deal when he became the Chief Minister. His great ability and all round experience stood him in good stead as Chief Minister. I once observed in the Upper House that Mr. Bhaktavatsalam could at a pinch run the Government by himself. Unfortunately, however, he did not possess the proverbial element of luck in his public life. As a result of it he never had that loyalty from those above and those below him. Loyalty and gratitude are rare qualities in this country. If he had obtained full support from his partymen his achievements would have been much greater.

As Minister in charge of Hindu Religious and Charitable Endowments portfolio he was responsible for the renovation of temples. Renovation of smaller temples has been plenty but renovation of bigger temples like Shri Meenakshi Sundareswarar Temple, Madurai was practically nil. After Madurai temple Mr. T. M. Narayanaswami Pillai undertook the renovation of Sri. Ahilandeswari Jambukeswarar Temple at Tiruvanaika and performed its Kumbabishekam. But for his strenuous and continuous efforts it would not have materialised.

I wonder how many people are grateful to him for the benefits derived from him during the tenure of his office. Some disgruntled persons went to the extent of attributing corruption to him. Some people were upset about this and so they asked me whether it was true. Having moved intimately with the family of Mr. Bhaktavatsalam, though we were of different political persuasion, I assured them that there was no grain of truth in the allegation and that Mr. Bhaktavatsalam was a person of high integrity. I could compare him with men of my time in this regard. His married life was a happy one and his children are all devoted to him. Even as Valluvar envisaged, Mr. Bhaktavatsalam has been serving public interest loyally and faithfully and I am quite sure that he will continue to do so for the rest of his life. It remains for me to pay my tribute to him for his selfless work and invoke Divine grace on him and his family.

Mr. Bakthavatsalam as Chief Minister was friendly with the press.

BAKTHAVATSALAM AND NEWSMEN

R. Ramachandra Iyer,
Chief Reporter, Indian Express

Newsmen hold Mr. M. Bakthavatsalam in high esteem. To them he was a good administrator who steered clear the State of Madras (Tamil Nadu) during its post independent teething trouble-years.

Highly pious and God-fearing by nature and heritage, he would not begin his official work at the Secretariat without first writing fifteen times the words of RAMA JAYAM. On his table there would be a picture of Lord Kalyana Rama. He would touch it, close his eyes and pray for a few seconds and then start looking into files. He used to be very punctual and never liked others to be the opposite. His staff knew this and they would be ready at the Secretariat even before he arrived.

So thorough was he in office-matters, none can mislead him. He used to have information at his fingers' tips. This helped him to have quick disposal of files. I have heard his staff say that nobody can beat him in this domain. If there is any delay, it will be only due to the delay in despatch. Even on days, when he returned from tour as Chief Minister, he made it a point to rush to office, even it be late in the afternoon.

Officials regarded him as their saviour and well-wisher. He would never hesitate to protect them and stand by them, whether in the Assembly or outside; he had such a great faith in them.

He was a firm disciplinarian very much interested in the maintenance of law and order. He used to ask the police officers to use their discretion properly but act firmly. If I remember aright, when the DMK was in the opposition, there was an anti-price rise agitation. There was picketing in front of Collector's office in the city. At some stage stone throwing was reported. The then I. G. of Police and Commissioner of Police came to the Secretariat to seek his advice. The Police Commissioner who came with a bleeding forehead injury informed Mr. M. Bhaktavatsalam that he had to use force to disperse an unruly crowd. He patted the Commissioner. Top DMK men including Mr. V. R. Nedunchezhian who was then the leader of the opposition in the assembly were taken into custody.

The State-wide anti-Hindi agitation was gaining momentum. In certain places, it could be likened to a mass upsurge. Mr. Bhaktavatsalam as Chief Minister braved the situation calmly and quelled it. At what cost people might ask; but that is a different question which can be left to historians to decide. The then Union Home Minister, I remember, complimented Mr. Bakthavatsalam on his firm handling by saying "He stood like a rock".

Terribly quick at repartees his biting replies would silence opposition. In spite of heat, during "breeze" in the House, he would remain unruffled, emotionless.

The first International Tamil Conference was held in Kuala Lumpur. A delegation headed by Mr. Bakthavatsalam attended it. Before the delegation departed, the matter was raised in the State Assembly. An important member of the DMK opposition mentioned that there were more Mudaliars in the team and attributed communal outlook to Chief Minister Bakthavatsalam.

Pat came the reply in the form of the question "how dare can they discredit their own leader of the opposition Mr. Nedunchezhian who hailed from the same Mudaliar community and who was also included as a member of the team?"

Mr Bakthavatsalam as Chief Minister was friendly with the press. Whenever reporters wanted, they used to walk in without hesitation. Though he would anawer questions freely, he would not give news prematurely.

Another admirable quality in him was, he remained and remains a puritan, a strict vegetarian. While functioning as Chief Minister, his car met with an accident and he sustained fracture of his arm. He was hospitalised in the G. H. Doctors seemed to have advised him to take eggs to make up for calcium deficiency. He flatly refused. He preferred prolonged treatment rather than eating the "forbidden" egg.

On the whole, newsmen like him. They wish him a happy, healthy and a glorious future.

A VETERAN WHOM WE ALL RESPECT

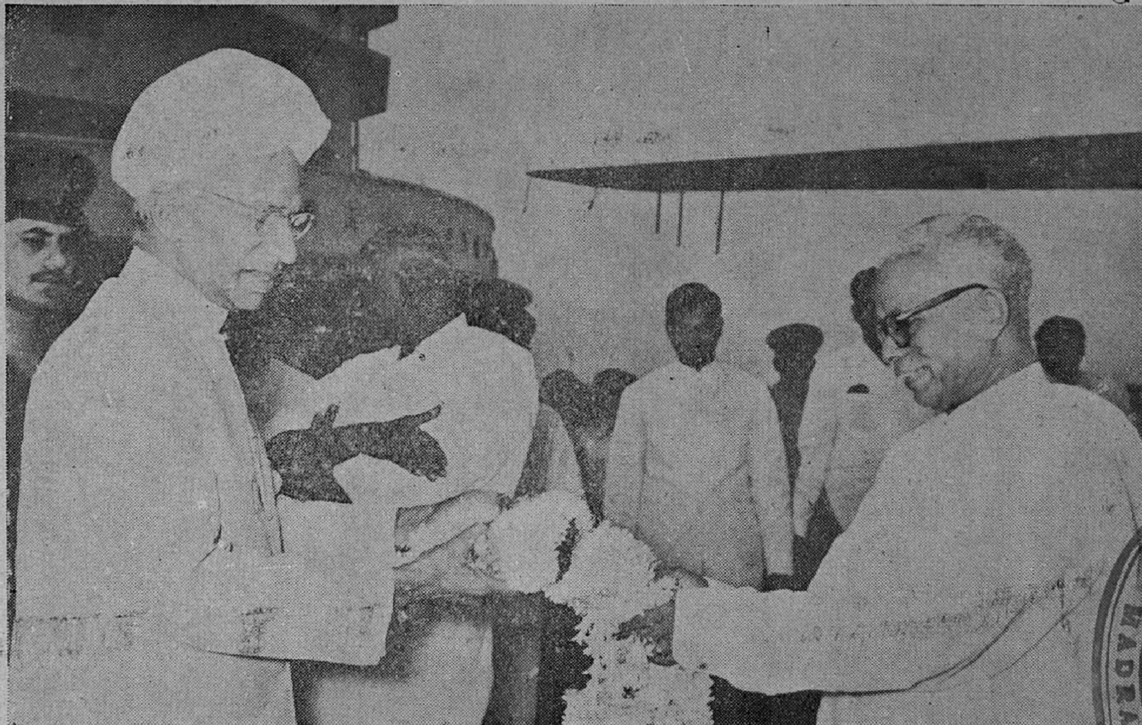
V. Venkatasubba Reddiar,
Former Chief Minister of Pondicherry.

It is my proud privilege to be associated with the 76th Birthday celebration of Thiru M. Bhaktavatsalam.

As a man who has occupied many positions in life — these positions need not be mentioned because they are numerous — Thiru M. Bhaktavatsalam sets an example for us to emulate.

Thiru M. Bhaktavatsalam is a Veteran whom we all respect — Lenin once said that a great man was one who was harder than a diamond and softer than a petal of the rose. To my mind, this definition of a great man ideally applies to Thiru M. Bhaktavatsalam.

With all my heart, I join in these felicitations and pay my tributes to a patriot who had been a fighter in freedom struggle and had been a constructive worker in office as well as out of it. I wish long happy life and sound health to him. May God give him health and opportunities to serve our country for many years to come!

With President Dr. S. Radhakrishnan

> *His is the inner satisfaction of having done his bit which stands in good stead even now.*

SINCERITY AND ABILITY

R R. Diwakar
Former Union Minister

Shri M. Bhaktavatsalam's name is one to conjure with in the modern history of Tamil Nadu. It is true that a whole new generation has come up which may be said to have known little about our struggle for independence and the years and years of service and suffering and sacrifice which the older generation had to go through.

When people like Shri M. Bhaktavatsalam started their public career of service to the country, there was nothing but a dark cloud on the horizon and a heap of obstacles in front of them on the ground. If anything prompted him and his colleagues and co-workers to throw in their lot with freedom fighters, it was sheer love of the country, love of the people and their language and their culture.

It was with the modest sense of an humble contribution at the feet of Mother India, that a few youngsters came forward in 1905-06 to do their mite in the Swadeshi Movement and thereafter. It was the flush of Indian Nationalism.

Shri M. Bhaktavatsalam may be said to have multiple achievements to his credit, as a brave and intrepid freedom fighter, as a hard and persistent worker in the field of constructive work laid down by Gandhiji, and after freedom, as one who discharged his onerous duties as Minister as well as a very popular Chief Minister of a very progressive State.

I have known him in all these different capacities and had experience of his sincerity coupled with ability, dash and drive combined with tact and good sense, vision mellowed by realism and practical outlook.

He may be said to yield to none in his high appreciation of Gandhian values in whatever field he may be working for the time being. His zeal for doing public good is not blunted or depressed by the turns which erratic political fortune may sometimes take.

His is the inner satisfaction of having done his bit which stands in good stead even now when he has passed the biblical mark of three score and ten.

May he live long and with health and cheer in order to serve Tamil Nadu and India and may new achievements be in store for him.

ATTENTION TO MINUTE DETAILS

A. K. D. Rangaswami Raja
Rajapalayam

I am happy to know that it is proposed to publish a commemorative volume in honour of Sri M. Bhaktavatsalam, on his completing 50 years of public life.

I have the pleasure and privilege of knowing him for nearly 50 years, but I came into close contact with him from the time my brother-in-law late Sri P. S. Kumaraswamy Raja became the Chief Minister of Madras in 1949, when Sri Bhaktavatsalam was in the Cabinet and was also Sri Raja's neighbour.

As a student in the High School classes in Mylapore in the 1920s, I had seen him taking active part in the freedom movement, started by Gandhiji, in close association with late Sri Muthuranga Mudaliar. Even then his selfless devotion for service in the cause of Indian freedom was marked.

After I came into closer contact with him, my admiration for his qualities, not only as a seasoned politician but also as a very able administrator, was great. I have heard from heads of departments, that with his unfailing memory and keen intellect, Sri M. Bhaktavatsalam used to dispose of even the most difficult matters with great ease and left no file for attention the next day, however large the number of files sent to him may be. I have myself had occasions to see him till late at night, disposing of files.

I had the honour of being one of the Trustees of Sri Rameswaram Devasthanam for a period of 5 years, when he was holding the portfolio of the Hindu Religious and Charitable Endowments.

Whenever I met him, he used to enquire about the minute details of the temple affairs. I used to be struck and surprised as to how a Minister, and more a Chief Minister with so many portfolios and responsibilities, could remember such details.

He had such a great confidence in me that whenever I represented to him about matters relating to our parts, he promptly attended to them and granted necessary reliefs.

I dare say that because of his qualities as an elder statesman, he continued to enjoy the confidence of successive Chief Ministers and was himself the Chief Minister for quite a long period till 1967.

I am very happy to be associated with this endeavour to honour Sri M. Bhaktavatsalam.

REGARDS AND RESPECTS

C. A. Vaidyalingam
Judge of Supreme Court

I am very happy to note that Sri M. Bhaktavatsalam is completing 75 years of age in October 1972.

On this happy occasion please convey my regards, respects and good wishes to Sri Bhaktavatsalam.

May god bless him with a long and happy life so that his services will be available for the country.

I am happy to express my joy in having known a real man, *with all the noble qualities that single out this creation of God.*

A REAL MAN

Dr. K. S. Sanjivi, M.D.
Professor Emeritus in Medicine

I am thankful to the Committee for Preparation of Commemorative Volume to celebrate fifty years of public life of Sri M. Bhaktavatsalam for giving me an opportunity to pay my tribute to Sri M. Bhaktavatsalam.

I have always been terribly frightened of politicians and often felt happy I am not one. It is easy to blame the politicians for the sorry state of affairs in our country after independence. But it must be conceded they have a large number of occupational risks. I must check up whether the L. I. C. has special and higher rates of premia for them.

The image of an average politician is that of a tough, ruthless person, sly and intriguing. This may be wrong. Perhaps, the kaleidoscopic changes in Government in recent years in Africa and South America and nearer home in Pakistan have given an ignorant, ill-informed person like me that impression.

It is revealing therefore that an essentially good natured, soft spoken, humble gentleman to the core could also be a successful politician!

I have had the privilege of knowing Sri M. Bhaktavatsalam since my school days in the P. S. High School, where he also studied, and since he got married to Sri T. V. Gopalaswamy Mudaliar's daughter. Gopalaswamy Mudaliar's family and ours had known each other earlier.

His gentle, unassuming nature underwent no change whatever with his remarkable ascent from a simple, junior advocate to the position of a Chief Minister of a premier state.

He took a deep and abiding interest in every social service activity. Indeed, the Voluntary Health Services owes so much to his advice and encouragement in the early, difficult years of its existence. And, that is only one of a very large number of similar organisations which have all had his fond and sympathetic touch.

Another noteworthy habit of his was the regularity and promptness with which he replied to any letter sent to him, illustrating the old adage that the busiest man can find time for every essential duty. And, it is certainly one of the duties of a Minister to maintain the best public relations.

Others will undoubtedly write about his political and administrative achievements and virtues. But, I am happy to express my joy in having known a real *man,* with all the noble qualities that single out this creation of God. That is if you believe in God Himself, as Sri M. Bhaktavatsalam and I unashamedly do!

A SINCERE FRIEND OF THE POOR

S. R. B. Pattabirama Rao, M. P.
Chairman, National Shipping Board and
Former Minister of Andhra Pradesh.

Mr. Bhaktavatsalam had practically undisturbed public life for over half a century in the South. Having begun as Parliamentary Secretary in the first Rajaji Ministry during the thirties of this century in the composite Madras State, he very deservedly rose to the position of Chief Minister in sixties in the Madras State, after the linguistic separation. He has always been a sincere friend of the poor as well as the intellectuals. He was a good administrator-quite strong and assertive-in whatever position he functioned. Unfortunately for me, I was not his colleague and yet I have been one of the admirers of his good administration. I am happy to know that you are all bringing out a commemorative volume and I wish your attempt every success. I pray the Gracious Almighty to grant Sri Bhaktavatsalam full 100 years of life in perfect health.

He could never countenance divisive trends or efforts that threaten to weaken the Society.

NATIONAL UNITY FIRST LOVE

R. V. Ramasundaram Pillai,
Pannaiyar, Rajapalayam.

The basic immortal power that sustains and helps one to calmly and successfully face any crisis however formidable, is that which originates from devout prayers arising from vivid faith in God's all pervasive presence and unfailing mercy. In one of Rajaji's recent 'Dear Reader' messages in "The Swarajya" he has declared that every young person should deem himself or herself as a volunteer in this most constructive of all constructive programmes, namely, installing God in men's hearts.

In this respect, Sri Bhakthavatsalam is a worthy example for young men and women to emulate, being himself an ardent devotee of God, justifying the name his parents had given him with affectionate foresight indeed. For instance, whenever he toured in the neighbourhood of Srivilliputtur as a Minister, he hardly made any speech which he did not punctuate quite a few times with the humble submission, "by the Grace of Sri Andal."

Divisive trends or efforts that threaten to drive the wedge between one section of the society and another, Sri Bhakthavatsalam could never countenance. For example, the campaign of 'anti-Hindi' - 'ism would, according to him, lead to hatred of the Hindi-speaking citizens of the country and badly weaken the nation. When in power, he firmly carried out this conviction in action, and now when he is not in power, he is not tired of repeating the warning.

Before our Independence the country's freedom was his passionate quest, and after Independence National Unity is his first love. Full of this responsibility, whenever any threat to this hard-won freedom or the sorely-needed unity is sensed in the horizon, he does not hesitate even to-day to come out with his well-informed and well-meant critical opposition to it through a public

statement, as Sri T. R. Venkatarama Sastrigal, the famous stalwart of a lawyer and jurist used to do in those days. in his field of specialisation; and such utterances of Sri Bhakthavatsalam's do not fail to influence thinking minds, they do shape public opinion aright in the long run.

About Sri Bhakthavatsalam's other virtues such as his high sense of duty and discipline, thoroughness in study and work and 'mriduvachanam', soft and gentle speech, courtesy, accommodativeness and skill in conversation or debate, a lot can, indeed, be said.

Here is a useful tip to hard-working persons, in the matter of the care of their health and organisation of their daily personal programmes. I have this from a friend who happened to be seated in the same car with Sri Bhakthavatsalam while, as Chief Minister, he was proceeding from Srivilliputtur to a neighbouring village for a function, at the fag end of the day. The organiser of the function seated next to him in the car was conversing with the Minister, when, at a point, the response from the latter suddenlly ceased. Hardly a couple of minutes passed when he awoke and explained, "Occasionally, I have a brief nap like this which is both necessary and enough to refresh me for the next of my engagements when they are too many".

In such care of health too, he seems to be a disciple of Mahatma Gandhi who once found time to have a fifteen-minute sleep, sitting in his chair, during the proceedings of a Round Table Conference in London, to wake up, in time, to listen to the more important parts of the Prime Minister's speech.

One can only be illustrative and never exhaustive in describing the ability and character of a veteran patriot like Sri Bhakthavatsalam. But enough has been said above, of his exemplary qualities of head and heart, for furnishing proper guidelines to the rising generation.

It is now every one's prayer that our youths treat this publication as a Golden Jubilee Souvenir for half a century of devoted National Service by a ripe old front rank leader, and shape their career on the same or similar pattern, with modifications, of course, to suit changing conditions, and ensure a bright future of peace and prosperity for our Motherland, nay even for the whole world. Verily "lives of great men all remind us we can make our lives sublime".

Lastly, I must mention his valuable work in bringing out the hitherto unpublished inscription of the Chola period.

A GOOD SAMARITAN

S. R. Venkataraman,
Secretary,
Servants of India Society, Madras.

I am happy that a commemoration volume chronicling the fifty years of public work of Sri M. Bhaktavatsalam is to be published and I consider it an honour and privilege to be called upon, as one who had known and moved with him, to pay my tribute to his outstanding services in the field of politics, social welfare and culture.

It was in 1927, when I attended the Madras Session of the Indian National Congress, held at the Spur Tank bed, that I met Mr. Bhaktavatsalam. He was the most active worker of the Congress of which his uncle the late Sri C. N. Muthuranga Mudaliar was the Chairman of the Reception Committee and the late Sri Srinivasa Iyengar the guiding spirit.

In this huge Congress campus were included the gigantic Congress Pandal, the delegates camp, the volunteers camp, Kitchen, Hospital, Khadi Exhibition, the Industrial Exhibition etc. Thus the campus extended from the Spur Tank Road across the Railway line to the Poonamallee High Road. As I approached the Congress campus from Gengu Reddi Road in Egmore, I suddenly realised as a big hillock had come to life eclipsing the entire western horizon. It was a grand sight. The Congress was momentous. It was attended by all the leading Congress men and women in India, as also by several British Delegates like H. S. L. Polak and Graham Pole.

Dr. A. Lakshmipathi was the campus health Officer and Shri Sanjeeva Kamath and Raja Ram Pandian were in charge of the Volunteer Corps. Mrs. Kamala Devi Chattobadhyaya was in charge of women's music choir as Sri E. Krishna Aiyar was in charge of the Men's music choir of the Congress. But the overall supervision of the Congress fell on Mr. Bhaktavatsalam and thus it may be said that he had his Baptism as a full time public worker at the Madras Congress of 1927.

I wish to recall three incidents which happened at this Congress. Mrs. Besant, the old venerable lady attended a meeting of the Subjects Committee of the Congress. She valued time and was punctual to the minute. But the Subjects Committee continued its discussion endlessly, a few minutes beyond the lunch hour. Mrs. Besant coolly left the meeting to have her lunch and was back in time for the next session of the Subjects Committee at 2-00 p. m., the only one who was to be present. All the rest came nearly an hour later. Finding that Mrs. Besant was sitting alone in the Subjects Committee, a few of us including Mr. Bhaktavatsalam, kept her company.

The second incident happened, when my old friend the late Mr. N. D. Varadhachari, known to his friends as "Kasi", took a car and rushed somewhere. On his return he brought with him a dozen packets of high class cigars of different varieties for the use of the delegates. He said that Pandit Motilal Nehru found that the cigars supplied to him by the Reception Committee were of poor quality and after having had a puff at each threw away saying 'very poor stuff', 'not strong enough' etc. Even the high class Dindugal variety sold by Spencers did not come upto Pandit Motilal Nehru's standards. Mr. Kasi told me that the Reception Committee had spent a sizable amount on these cigars.

The third incident refers to the Khadhi Exhibition, where along with hand spun and hand woven Khadhi cloth, Handloom clothes made of mill yarn were also exhibited. There was a furore and my friend Mrs. R. Parthasarathy was very much upset. The matter was reported to Mr. Bhaktavatsalam who strongly objected to the surreptitious way in which it had been introduced and ordered its removal.

I came into more intimate contact with Mr. Bhaktavatsalam after I joined the Servants of India Society at Madras in 1929. As Secretary of the Madras city Harijan Sevak Sangh, Madras Sanitary Welfare League, The Madras Vigilance Association and the Madras Study Circle, his advice and guidance were readily available to me. Later when I undertook welfare work among the Tribes, particularly among the Villis in the Chingleput District, he was very helpful. He ordered free supply of coconut seedlings to the Dorainellore Villi Colony about 20 miles on the Madras-Nellore Road near Ponneri and himself came to plant the first planting of the coconut seedling in the colony. Besides, I also sought his advice regarding housing scheme for the Villis in Sriperumbudur and in Chingleput areas which were very helpful.

When Mr. Gurusadaya Dutt, the founder of the "Brathachari" movement, a youth Physical Culture cum Social movement based upon the Bengal folk dance and folk music, visited Madras, I sought his help for arranging demonstrations of Brathachari folk dances and songs in different parts of the city for nearly a week. He was enthusiastic about the movement and arranged for special demonstration of it at the Panagal building in Saidapet for the benefit of several teachers of the Dt. Board. Mr. Masilamani Mudaliar of Walajabad, who was present at that meeting, was greatly impressed with the movement that he took steps to introduce it in his school using some of the Tamil translations of the Bengali songs done by me.

Mr. Muthuranga Mudaliar who was present on that occasion and who was then a prominent member of the Dt. Board, declared that the "Brathachari" movement should be introduced in every school as it did not require much equipment or expense and was very attractive.

Later, Mr. Bhaktavatsalam was a member of the Indian Council of World Affairs, The Indian Conference of Social Work, Indian Council of Child Welfare and other Social Welfare Agencies in the city with which I am still connected. He was ever ready to discuss matters relating to these organisations and extend to them the maximum help that they needed. Social Welfare Institutions in Tamilnadu thus owe a great deal to Mr. Bhaktavatsalam.

When there was a proposal to erect a memorial on the Vivekananda Rock in Kanyakumari, there was a controversy about it in the papers. I made some research into the subject and wrote an article to the press, that the controversy was not based on recorded facts.* When I next met Mr. Bhaktavatsalam and presented him a copy of the article, he remarked that the controversy would be given a quietus.

Mr. Bhaktavatsalam is an able administrator and had devoted all his life for the country's cause. Mr. Bhaktavatsalam, whether in or out of office, is a great gentleman, a good friend and a good samaritan. He is deeply religious, though he does not exhibit it blatantly. He is easily accessible to every one; in his speech, manner, and dress he does not differ very much from the common man. Soft spoken but firm in his conviction, ever alert, and businesslike, quick to perceive the cause, device the remedy, and expedite its solution, Mr. Bhaktavatsalam is a stalwart among the Tamilnadu public men.

Lastly, I must mention his valuable work in bringing out the hitherto unpublished inscription of the Chola period.

As President of the 'Academy for the Study of Tamil Culture' in the formation of which I had a share along with Sri P. Sri Acharya, Mr. Bhaktavatsalam kept himself in touch with the work at every stage, secured the necessary facilities and financial aid for the publication of the inscriptions. It is a valuable contribution to the literature in South Indian History.

May God bless him with long life and health for a purposeful life.

MY GRAND-FATHER

Kumari Jayanthi Sundararajan

It is my considered opinion and an indisputable truism that being closely related to a great person is by no means an unmixed blessing—which is why as far as I am concerned being the grand-daughter of M. Bhaktavatsalam is at once the greatest pride and the greatest tribulation of my life.

When I am introduced to people as so and so's grand-daughter, I always grandly proclaim that I have a status of my own and prefer to be known as plain Jayanthi and not Mr. Bhaktavatsalam's grand-daughter Jayanthi, but I cannot stifle a feeling of great satisfaction at the dawning of respect in the other person's eyes when he exclaims "Oh you come from *THAT* family.........!", and I smile and feel very proud of my grand-father whose name can work such gratifying reactions but here's the fly in the ointment. It is all very well to smugly acknowledge people's respect and admiration for my grand-father, but now I am faced with having to live up to this name. This is a super Herculean task. There is nothing so difficult as living up to the good name which has been established by someone else

People always expect that I should be some sort of a paragon of virtue—just because I am Bhaktavatsalam's grand-daughter. All I can say to that, since I'm very far from being a paragon, is that with all my inadequacies I'm still fighting hard to be worthy of a great name.

I do not presume to evaluate my grandfather's public life nor is it in my place to evaluate his private life. All that I propose to do is to set down in a coherent form a few random thoughts about 'thatha' which render him in my eyes the personification of all that is good and noble.

The most attractive thing about my grand-father is that he does not conform to the ideal of a typical grandparent.

He has never taken me on his lap and told me stories or anything like that, but far better than telling me a story he made my *childhood and growing up a story. My earliest* recollections of childhood and my grand-father always depict intense excitement. Something was always happening and we were inevitably in the thick of it. Everyday when I came back from school there would be some fresh excitement at home unless ofcourse my grand-father went out of town when everything would be quiet. I must say I thoroughly enjoyed being the grand-daughter of a minister. I thought that it was all great fun and then something happened that made a profound impression on me. It was during the anti-Hindi agitation. The whole house was a blaze of light from the front porch to the backyard. There were flood lights fixed on the terrace and we had a heavy police escort. Some people had threatened to kill my grand-father. It was all very tense and dramatic. Suddenly there was news of a fresh outbreak of violence in the city. Immediately my grand-father wanted to go to the spot. A furious mob was by all accounts nearing our house, and police officials begged him not to go, but in vain. He set off in his easily recognisable ministerial car.

I don't remember what happened after that but it was then that a tremendous respect for my grand-father's brand of quiet heroism was born within me. His cool calm courage seems to me as immovable as the traditional Rock of Gibraltar. Since then I've always noticed that whatever may happen whether he was faced with an impossible situation, whether he broke his hand in a car accident or whether he lost an election, everything was received with the same unshakeable equanimity.

Etched deeply in my mind is the vision of my grand-father, the morning my grand-mother passed away reading the papers and drinking coffee as if it were just another morning.........

Another thing about my grand-father is absolute loyalty of deed and thought to his avowed cause. We are a family of politicians brought up in an atmosphere of politics from the minute we get up in the morning to the last wakeful breath we draw at night. My brother and I have always been acutely conscious of the world around us.

திரு. பக்தவத்ஸலம், ஸ்ரீமதி ஞானசுந்தரம் அம்மையார்.

தனக்கென்று எந்தவிதமான சௌகரியத்தையும் தந்தையார் தேடமாட்டார்.

எனது தந்தையார்

சரோஜினி வரதப்பன்

எனது தந்தையாரின் நண்பர்களும், அபிமானிகளும் மிக்க அன்புடன் எனது தந்தையாரின் நீண்ட பொது வாழ்க்கையில் உள்ள சிறந்த அம்சங்களை மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்த இந்த முயற்சியை மேற்கொண்டுள்ளார்கள். தந்தையாரின் பிறந்த தினத்தை ஒவ்வொரு ஆண்டும் அக்டோபர் 9-ம் தேதி மதுரமித்திரன் சுப்பிரமணிய அய்யர் சிறப்பாகத் தவறாமல் நடத்தி வருகிறார். தந்தையார் பதவியில் இருந்த காலத்தில் பிறந்த தின விழா வேறு விதமாக, அதாவது அவருடைய பதவியை உத்தேசித்து கொண்டாடப்பட்டது. ஆனால் மதுரமித்திரன் அவர்கள் எப் பொழுதும் ஒரே மாதிரியாக தந்தையாரின் மனத்திற்குப் பிடித்த வகையில் ஏதாவது ஒரு கோவிலில் சிரத்தையுடன் ஏழைகளுக்கு அன்னமளித்து கொண்டாடி வருகிறார். அந்த விழாவில் என் தாயார் கலந்து கொள்ளத்தவறினதே கிடையாது. இரண்டு ஆண்டுகளாகத் தாயாரின் மறைவு எங்களுக்குப் பெரிய இழப்பாக இருக்கின்றது.

எனது பாட்டனார் மீஞ்சூரில் பெரிய ச்ரோத்திரியதார். அதே போல் தந்தையாரின் தாய் வீடும் பேட்டையில் பெரிய மிட்டாதார் குடும்பம். அந்தக் காலத்தில் எங்கள் முன்னோர்கள் சென்னைக்கு வந்தால் குண்டு போடுவார்களாம். கிழக்கு இந்தியக் கம்பெனி இருந்த காலத்தில்—எனது தந்தையாரின் தாய்வழிப் பாட்டனார் காலத்தில்—அவர்கள் சேவையைப் பாராட்டி நசரத் பேட்டையில் ச்ரோத்திரிய நிலங்கள் பரிசாக அளிக்கப்பட்டதாக, ராபர்ட் கிளைவ் கையெழுத்திட்ட நகல்கள் இன்னும் எங்கள் வீட்டில் உள்ளன.

தந்தையாரின் தாய் வழியில் ஐந்து பேர் கொண்ட குடும்பத்தில் தந்தையார் ஒருவரே வாரிசாக இருந்த காரணத்தால் ரொம்பச் செல்லமாக வளர்க்கப்பட்டாராம். சிறு வயதில் தாயையும், தந்தையையும் இழந்த என் தந்தையாரை அவரது பெரியம்மா, பாட்டியார், மாமன்மார் மிக ஜாக்கிரதையுடன் வளர்த்தார்களாம். குளிப்பதற்குக்கூட வெந்நீருடன் பச்சை ஜலத்தைக் கலக்க மாட்டார்களாம். முதல் நாள் இரவே வெந்நீரை ஆற வைத்து அதைக் கலந்துதான் குளிக்க நீர் தயார் செய்வார்களாம். கொஞ்சம் ஜலதோஷம் இருந்தாலும் தயிர் விட மாட்டார்களாம்.

அவ்வளவு கண்ணுங் கருத்துமாக வளர்த்த காரணத்தாலும், தனியாக வளர்ந்ததாலும் என் தகப்பனுர் சற்று சங்கோசியாகவே இருப்பார். வீட்டில் குழந்தைகளாகிய எங்களிடம்கூட அதிகமாக அளவளாவி பேச மாட்டார். எங்களுக்கு வேண்டிய காரியங்களை எங்கள் தாயார் மூலம்தான் நாங்கள் சாதித்துக் கொள்ளுவோம். கூட்டுக் குடும்பத்தில் வளர்ந்த காரணத்தால் பெரியவர்களிடம் அதிக மரியாதை. அவர்களுக்கு இஷ்டமில்லாத காரியத்தைச்செய்ய மாட்டார். எங்கள் குடும்பம் தீவிர வைஷ்ணவ சம்பிரதாய முறையில் ரொம்ப வைதீக முறையில் இருக்கும்.

பிற்காலத்தில் தேசீய இயக்கங்களில் தகப்பனுர் ஈடுபட்ட போதிலும், வீட்டில் ஆசார அனுஷ்டானங்களில் குறையே இருக்க விட மாட்டார். இவ்வாறு வைதீகமாக வளர்ந்த என் தந்தையார் பின்னுல் விடுதலைப்போராட்டத்தில் குதித்ததும் சிறைவாசம், தீண்டாமை ஒழிப்பு, ஹரிஜன ஆலயப் பிரவேசம் என்ற புரட்சிகரமான மாறுதல்கள் குடும்பத்தில் ஓரளவு அதிர்ச்சியே உண்டு பண்ணிற்று. ஒரு முறை ஒரு ஹரிஜன சகோதரி தகப்பனுரைப் பார்க்க வந்தார். அவர் உள்ளே வந்து என் தாயாரைச் சந்திக்க விரும்பினுர். தாயாருக்கு பயம். வெகு சாதுரியமாக தகப்பனுர் என் தாயாரிடம் ''அந்தச் சகோதரியின் பெயரை மட்டும் சொல்லு. ஜாதியைக் குறிப்பிட வேண்டாம். பெரியம்மா ஒன்றும் குறை சொல்ல முடியாது'' என்று அம்மாவுக்கு வழி காட்டினுர். இம்மாதிரி எத்தனையோ நிகழ்ச்சிகள்.

அப்பாவுக்கு எப்பொழுதுமே எளிய வாழ்க்கைதான். ஆடம்பரத்தை விரும்ப மாட்டார். உணவுப் பழக்கமும் அப்படியேதான். மிதமாக, எளிய உணவையே விரும்புவார். காய்கறிகளில் கூட நாட்டுக் காய்கறிகள், கீரைகள்தான் அவருக்கு மிகவும் பிடித்தவை. அதுதான் அவரை இந்த 76-வது வயதிலும் பக்குவமாக வைத்துள்ளது. அவர் விரும்பிச் சாப்பிடுபவை பால், பழரசம், இளநீர் இவைகள்தான்.

இரவு எவ்வளவு நேரம் கழித்துப் படுத்தாலும் காலையில் ஐந்து மணிக்கெல்லாம் துயில் எழும் பழக்கம் அவருக்கு இன்றும் உள்ளது. எவ்வளவு பெரிய பதவிகளில் இருந்த காலத்திலும் தன் தினசரி கடமைகளை செய்துகொள்ளுவதில் யாரையும் எதிர்பார்க்க மாட்டார். அமைச்சராக இருந்தபோதும் ரயிலில் பிரயாணம் செய்யும் போதுகூட பணியாள் வருவதற்கு முன்பே தன்னுடைய படுக்கையைக் கட்டிவைத்து ஸ்டேஷனில் இறங்கத் தயாராகி விடுவார். குறித்த நேரத்தில் நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்ள தவறவே மாட்டார்.

அதே மாதிரி பார்வையாளர்கள் யாராக இருந்தாலும் பார்க்கத் தவறவே மாட்டார். காலை ஆறு மணி முதல் இரவு 11 மணி வரை யார் வேண்டுமானாலும் அவரைப் பார்க்கலாம். சில சமயங்களில் அவர் சாப்பிடும் நேரத்திலும்கூட நெருங்கிய நண்பர்கள் சந்திப்பதுண்டு. தனக்கென்று எந்த விதமான சௌக ரியத்தையும் தந்தையார் தேட மாட்டார்.

அவருடைய சஷ்டி அப்த பூர்த்தியை மிக எளிமையாக நடத்த திருப்பதிக்குச் சென்றார். அப்பொழுது அப்பா அமைச்சராக இருந்தார். மந்திரிசபைக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்ட பிறகு நேராகத் திருப்பதிக்குச் சென்று விட்டார். அமைச்சர்களுக்கே மறு நாள்தான் சஷ்டி அப்த பூர்த்தி நடந்த விஷயம் தெரியும். இதை முன்னிட்டு நானும், என் சகோதரனும் எங்கள் பெற்றோருக்கு உபயோகமாக இருக்கட்டும் என்று ‘Air Condition’ வசதியைக் காணிக்கையாகக் கொடுத்தோம். அதைக்கூட அப்பா அதிகமாக உபயோகிக்க மாட்டார். பேரக் குழந்தைகள் வந்தால் அவர்களைத் திருப்தி செய்ய Air Condition போட சம்மதிப்பார்.

அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் பில்லை போட்ட சேவகர்கள் வாசலில் நிற்பதைத் தடுத்து விட்டார். ஒரு முறை அப்பாவுக்கு கார் விபத்தில் கை எலும்பு முறிந்து, கையில் கட்டுடன், நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொண்ட சமயங்களில் அவர் சென்ற அரசாங்க மோட்டாரில் ‘சைரன்’ வைத்திருந்தார்கள். அதில் அவருக்கு விருப்பமே கிடையாது. இம்மாதிரி ஆடம்பரம் எனக்கு வேண்டாம் என்று எடுக்கச் சொல்லி விட்டார்.

என் தந்தையார் ஓயாது உழைப்பார். பயன் அடைந்தவர்கள் எத்தனையோ பேர். அவர் பதவியில் இருந்த காலத்தில் எதிர்க் கட்சியினரானாலும் சரி, கட்சியிலேயே அவரை எதிர்த்தவரானாலும் சரி, யார் வந்தாலும் மரியாதையுடன் அவர்களுக்கு வேண்டியதைச் செய்யத் தவறவே மாட்டார். தனக்கென்று ஒரு தலைமை ஏற்படுத்த அவருக்குத் தெரியாது. காங்கிரஸ்தான் அவருடைய மூச்சு.

எத்தனை இக்கட்டுகள், ஏமாற்றங்கள், தாழ்வுகள் வந்தாலும் கடைசி மூச்சுள்ளவரை காங்கிரசை விட மாட்டார்.

சிறந்த விவேகி. ஆனால் சில சமயங்களில் நண்பர்களை அவர் தப்புக்கணக்கு போட்டு விடுகிறார் என்பது என் அபிப்பிராயம். என்றுமே அப்பாவைச்சுற்றி ஒரு கூட்டம் இருந்துகொண்டேதான் இருக்கும். பதவியில் இருந்த காலத்தில் ஒருவித கூட்டம். இப்பொழுது காங்கிரஸ் தொண்டர்களின் கூட்டம்.

தினசரி தபால்கள் பார்த்து உடனடியாக பதில் எழுதுவதற்குக் கூட அவர் உதவி தேட மாட்டார். ஓர் கர்மயோகியான அப்பாவின் வாழ்க்கை எங்களுக்குச் சிறந்த பாடமாக அமைந்துள்ளது. அவர் கோபமாகப் பேசியதே கிடையாது. மனத்தில் ஏதாவது குறை ஏற்பட்டால், வாயைத் திறக்கவே மாட்டார்.

அப்பாவின் புத்தி சாதுரியம், திறமைகள் இவைகளை நாட்டிற்காக அர்ப்பணித்து விட்டார். அதில் எள்ளளவு குடும்ப நலனில் செலவழித்திருந்தால் எவ்வளவோ பலனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதுதான் என் தாயாரின் பெரும் குறை. எத்தனையோ பேர் அவரிடம் யோசனை கேட்டுப் பலன் அடைந்துள்ளார்கள். பதவியின் பெயரால் குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் எந்த விதமான சலுகையும் பெறுவதை அவர் அறவே விரும்பவில்லை.

என் ஒரே சகோதரன் அமெரிக்காவில் உயர் கல்வி பயின்று வந்த சமயம், என் தகப்பனார் அமைச்சராக இருந்தும் அவனுக்காக எந்த அரசாங்க உத்தியோகமும் அவர் பெற்றுக்கொடுக்க முன் வரவில்லை. அவன் சொந்த முயற்சியில் ஒரு கம்பெனியில் வேலை பெற்று 25 ஆண்டுகளாக வட நாட்டிலேயே வாழ்ந்து வருகிறான். எத்தனையோ நண்பர்கள் அப்பாவிடம் ''எங்கள் ஒரே பிள்ளை. எங்களது வயதான காலத்தில் எங்களிடம் இருக்க சென்னைக்கு மாற்ற வேண்டும்'' என்று சிபாரிசு வெற்றி பெற்றுள்ளார்கள். ஆனால் என் தாய்க்காகக்கூட இந்தச் சலுகையை அப்பா தன் சொந்த பிள்ளைக்குச் செய்தது கிடையாது.

அதே போல், என் சகோதரி கல்லூரியில் படித்த காலத்தில் Home Science ல் சேர ரொம்ப விரும்பினாள். மேரி ராணி கல்லூரியில் கிடைக்கவில்லை. அப்பா கண்டிப்பாகத் தன் பெயரை வைத்துச் சலுகை பெறக் கூடாது என்று சொல்லி விட்டார். பிறகு அவள் அரசினர் கல்லூரியில் பூகோள பிரிவில் சேர்ந்தாள். அப்பொழுது கல்வி அமைச்சராக இருந்த மாதவ மேனனுக்குப் பின்னால் இது தெரிந்து ரொம்ப வருத்தப்பட்டார். இம்மாதிரி எந்த விதமான சலுகைகளையும் நாங்கள் பெற அவர் விரும்ப மாட்டார்.

ஒரு முறை எங்கள் நிலத்தை அரசாங்க விதை பண்ணைக்காகத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். எங்கள் நிலம் சென்னைக்கு அருகாமையில் நல்ல நெடுஞ்சாலையில் இருந்த காரணத்தால் அதைத் தேர்ந்தெடுத் தார்கள். எதிர்க்கட்சியிலிருந்த சிலர் இதை ஒரு பிரச்னையாக்கிக் கேள்விகள் எழுப்பினர். அப்பா இதை உடனே விலக்கும்படி உத்தரவு போட்டு விட்டார்.

நான் ஒரு சமயம் Housing Scheme ன் கீழ் வீடு கட்டலாம் என்று மனு போட்டேன். இது அப்பாவின் கவனத்திற்கு வந்ததும் அதை வாபஸ் வாங்கச் சொல்லி விட்டார். (இன்றுள்ள நிலைமையைப் பார்க்கும்போது எங்கள் அபிமானிகள் அப்பா பிழைக்கத்தெரி யாதவர் என்றுகூட குறை கூறுகிறார்கள்). பலமுறை எனக்கு மேல்சபையிலும், ராஜ்ய சபையிலும் இடம் பெறுவதற்காக இருந்த வாய்ப்புக்களைக்கூட அப்பா ஒரே குடும்பத்தில் இருவர் இருப்பது நியாயமல்ல என்று கூறி தடுத்து விட்டார்.

முன்னாள் ஆந்திர முதல்வர் பிரம்மானந்த ரெட்டி என்னைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் ''உங்கள் தகப்பனார் உனக்கு ஒன்றும் செய்ய மாட்டார். நீ எங்கள் ராஜ்யத்திற்கு வந்துவிடு. நான் உன்னை மேல் சபை மெம்பராக்கி விடுகிறேன்'' என்று கேலி செய்வார்.

என்னுடைய பொதுப் பணிகளில் அப்பாவின் பதவியை வைத்து நான் அமர்ந்திருப்பதாகச் சிலர் தவறாக எண்ணுவதுண்டு. அப்பாவுக்கு உண்மையாகவே நான் எந்த ஸ்தாபனத்தில் என்ன பதவியில் இருக்கிறேன் என்பது கூடத் தெரியாது. எங்களைப் பற்றி நினைக்கவே அவருக்கு நேரம் இருக்காது. தன் சொந்த நலனுக்காக என்றுமே அவர் பாடுபட்டது கிடையாது.

அரசாங்கப் பணியாளர்களிடம் அதிகமாக வேலை வாங்குவதைக் கூட அவர் விரும்ப மாட்டார். ஆனால் யார் வந்தாலும் சாப்பாடு போட வேண்டும். தான் சாப்பிட வரும்போதே ''டிரைவர் சாப்பிட்டாரா? சி. ஐ. டி. போலீஸ்காரர் சாப்பிட்டாரா?'' என்று கேட்டுவிட்டுத்தான் சாப்பிட உட்காருவார். அதனால்தான் அவரிடம் பணி புரிந்த அத்தனை ஊழியர்களும் இன்றும் அவரிடம் தொடர்பு கொண்டுள்ளார்கள்; விசேஷ நாட்களில் வந்து பார்க் கின்றார்கள்.

இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தொடர்ந்து ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருந்த ஒருவரின் வாழ்க்கைத்தரம் ஒரே சீராக இருப் பதற்கு இதுதான் காரணம் என்பதில் நாங்கள் பெருமை அடை கின்றோம்.

எப்படிப்பட்ட குற்றம் செய்தவர்களும் அவரிடம் மன்னிப்பு கேட்டு வந்தால் உடனே அவர்களை மன்னித்து அவர்களுடைய பழைய தீய குணங்களை அறவே மறந்துவிடும் பாங்கு அப்பாவிற்கு ஒரு சிறப்பு அம்சம். எனக்கு அத்தகைய பக்குவம் வரவில்லை என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகின்றேன். என்னுடைய பொதுப் பணியில் அவ்வப்போது அப்பா எனக்குத் தகுந்த யோசனைகள் கூறுவார். எனவே நான் என் சகோதர, சகோதரியைவிடச் சற்று நெருக்கமாகவே அப்பாவிடம் பழகி உள்ளேன். என் சகோதரியை விட அவளது குழந்தைகளிடம் அப்பாவுக்கு அதிகமான வாஞ்சை.

அம்மா இருந்தவரை அப்பா எங்களிடம் அதிகம் அக்கரை காட்டினதில்லை. அம்மா மறைந்த பிறகு அவருடைய கவனம் அக்கரை சற்று அதிகமாகத் தெரிகிறது. சாதாரணமாக நாங்கள் வெளியூர் போகும்போதோ, அல்லது திரும்பிவரும்போதோ அப்பா கவனிக்கக்கூட மாட்டார். ஆனால் நான் அமெரிக்கா சென்று திரும்பிய அன்று விமான நிலையத்தில் இரவு 9-30 மணிக்கு என் தகப்பனார் என்னை வரவேற்க வந்திருந்தது, எனக்கு ஏதோ சாயுஜ்ய பதவி கிடைத்தது போன்ற ஒரு இன்பத்தைக் கொடுத்தது. அதை நான் மறக்கவே முடியாது. இரண்டு மாதம் வெற்றிகரமாகச் சுற்றுப் பயணம் முடித்து வந்த என்னை வரவேற்க முதலமைச்சராக இருந்த என் தகப்பனார் விமான நிலையத்திற்கு வந்தது என் உடம்பில் புல்லரிப்பை ஏற்படுத்தியது.

குழந்தைகளின் சிரிப்பில் என் தாயார் பெருமைப்பட்டு தன்னுடைய சந்தோஷத்தை அடிக்கடி வெளிப்படுத்துவாள். நான் அமெரிக்கா புறப்பட்டபோது விமான நிலையத்தில் என் நண்பர்கள், அபிமானிகள் திரளாக வந்து வழி அனுப்பியதைக் கண்ட என் தாயார் எனக்கு உடனே வாஷிங்டனுக்கு கடிதம் எழுதியிருந்தாள். ''உன்னை வழி அனுப்ப எத்தனை பெரிய கூட்டம். நான் புளகாங்கித மடைந்தேன். ஈன்ற பொழுதினில் பெரிதுவக்கும் தன் மகனைச் சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய் என்ற நிலையை அடைந்தேன்'' என்று குறிப்பிட்டிருந்தாள். அந்தக் கடிதத்தை நான் பத்திரமாக வைத்துள்ளேன்.

ஆனால் அப்பா வாயிலிருந்து இம்மாதிரி சொற்களை எதிர்பார்க்க முடியாது. அவர் கண்களே பேசும். பார்வையிலே அத்தனையும் அடங்கிவிடும். இப்பொழுதெல்லாம் பேரக் குழந்தைகளைப் பற்றி கொஞ்சம் பெருமையாக பேசுகிறார். அவருடைய பொழுதுபோக்கு அவர்களுடன் அளவளாவுவதுதான். மிகுந்த நேரத்தில் காங்கிரஸ் தொண்டர்களுடன் விவாதிப்பது. ஒரு பத்திரிகை பாக்கியில்லாது படிக்க வேண்டும். எப்படியோ அவருடைய பொழுது சுறுசுறுப்பாக, நல்ல முறையில் கழிந்து விடுகிறது.

எந்தப் பலனையும் எதிர்பாராமல் ஓயாமல் கட்சிக் கூட்டங்களுக்குச் சென்று தொண்டர்களை ஊக்குவிப்பது, அவருக்கு மிகவும் பிடித்தமான மாலை அலுவல். சில சமயங்களில் வெளியூர்களுக்குக் கூட எந்த சிரமத்தையும் பாராமல் போய் விடுவார். இரவு இரண்டு, மூன்று மணிக்கு வீடு திரும்புவார். அவர் வரும் வரை நான் தூங்காது பகவானைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டே காத்திருப்பேன்.

தொண்டர்களிடம் உள்ள அபிமானம் நம்மிடம் இல்லையே என்று எனக்குச் சில சமயங்களில் அழுகைகூட வரும். அதே போல அவருக்குப் பிடித்தமான விவாதங்களில் இறங்கி விட்டால் சாப்பாடு, தூக்கம் கூட மறந்து விடுவார். கண் பார்வை குறைந்த காரணத்தால் அப்பா தனியாக எங்கும் செல்லுவது எனக்கு ரொம்பக் கவலையாக இருக்கும். ஆனால் அப்பாவுக்குள்ள நெஞ்சு உறுதி, தைரியம் ஆகியவற்றின் உதவியுடன் எப்படியோ ஒரு நிகழ்ச்சி பாக்கி யில்லாது கலந்து கொண்டு வருகிறார்.

ஆண்டவன் அவருக்கு நீண்ட ஆயுளையும், நல்ல தேக ஆரோக்கியத்தையும் அளிக்க வேண்டும். எங்கள் குடும்பத்தின் ஆலமரம் போன்ற அவர் நிழலில் பலர் இளைப்பாற இறைவன் அருள் புரிய வேண்டும். அவர் ஆசி எங்களுக்கு என்றும் நிறைந்திருக்க வேண்டும். ‘அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்’ என்றபடி நாங்கள் அவர்கள் இருவரையும் தெய்வமாகத்தான் வணங்குகின்றோம்.

- காந்தீய இயக்கத்தில் என் மனம் பதிந்து விட்டது. வேறெதிலும் ஆர்வம் இல்லை. இயக்கத்தில் பூரண ஈடுபாடு கொண்டு பணியாற்றத் தொடங்கினேன். அன்றுமுதல் இன்றுவரை என் முதல் அக்கறை நாட்டுச் சுதந்திரம், மக்கள் முன்னேற்றம் இவைதான். வேறு எதிலும் என்மனம் செல்லுவதில்லை. எனது முழு நேரமும் காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்திற்கும், அதன் மூலம் நாட்டுப் பணிக்குமே செலவிடப்பட்டு வந்துள்ளது.

பொதுவாக, தேசியப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட சகாக்களுடன் நெருக்கமாகப் பழகுவதற்கும், அவர்களது போக்குகள் பற்றி நேரடியாகப் பழகி தெரிந்து கொள்ளுவதற்கும் சிறை வாசங்கள் பயன்பட்டன. மனித பலவீனங்கள், சுயநல குணங்கள் முதலியவை பற்றி அறிந்து கொள்ளவும் அவை உதவின.

பக்தவத்ஸலம்

பொது வாழ்வில் இந்த அளவு திறமையும், திட உள்ளமும், விடா முயற்சியும் உள்ளவர்களைக் காண்பது அரிது.

திறமையும் திட உள்ளமும்

நா. மகாலிங்கம், பி. எஸ்சி., எம். ஐ. இ.
உறுப்பினர், தமிழ்நாடு திட்டக்குழு

ராஜாஜி அமைச்சரவையில் திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் பார்லிமெண்டரி காரியதரிசியாக இருந்தபோது ஒருமுறை பொள்ளாச்சிக்கு வந்திருந்தார். மாணவனாக இருந்த நான், அப்போதுதான் அவரை முதன்முறையாகப் பார்த்தேன். இளம் மந்திரி கோபால் ரெட்டிக்கு, அனுபவம் வாய்ந்த திரு. பக்த வத்ஸலம் உதவியாளர் நிலையில் பார்லிமெண்டரி காரியதரிசியாக இருந்து பணியாற்றியது அரசியல் உலகில் வியப்பை அளித்தது.

1946-ஆம் ஆண்டில் ராஜாஜி-காமராஜ் சர்ச்சையின்போது திரு. டி. எஸ். அவினாசிலிங்கம் செட்டியார், திரு. முத்துரங்க முதலியார், திரு. பக்தவத்ஸலம் முதலியவர்கள் காமராஜ் அணியின் சார்பில் தீவிரமாகச் செயல்பட்டார்கள். அந்தப் பெரும் சர்ச்சை நிகழ்ந்தபோது நான் கல்லூரிப் படிப்பை முடித்த சமயம்.

1946-ம் வருடம் திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் பொதுப் பணித்துறை அமைச்சராகப் பொறுப்பு வகித்தார். அப்போது கோவையில் கீழ்ப்பவானி அணைக்கட்டு கட்டுவதற்கு அவர் பெரும் முயற்சி செய்து பணியாற்றினார். அணைக்கட்டு உருவாயிற்று. கோவை மாவட்டத்தில் கோபி, பவானி, ஈரோடு ஆகிய தாலுகாக்களின் வளர்ச்சிக்கு அது அடிப்படையாக அமைந்தது.

1952-ம் ஆண்டு முதல் 1967-ம் ஆண்டு வரையில் தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில் நான் உறுப்பினனாக இருந்தபோது திரு. பக்தவத் ஸலம் அவர்களுடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது. அவர் திறமை மிக்க நிர்வாகி. அவர் பொறுப்பு வகிக்காத துறை அநேகமாக எதுவுமே இல்லை என்று கூறலாம். எந்த இலாகாவாக இருந்தாலும் அவர் பொறுப்பு ஏற்றதும் அதற்கு மாநிலத்தில் முக்கியத்துவம் ஏற்பட்டு விடும்.

அவர் விவசாய இலாகாவை நிர்வகித்தபோது கோவை விவசாயக் கல்லூரியை அபிவிருத்தி செய்தார்; இலாகா பணிகளை விரிவுபடுத்தினார். மாநிலங்கள் திருத்தியமைக்கப் பட்டதையொட்டி தனி மாநிலமாக ஆகிய தமிழகம் உணவுத்துறையில் தன்னிறைவு அடைந்திட அவர் பெரும் பணி ஆற்றினார்.

இந்து மத அறநிலையத்துறை அவரது பொறுப்பில் இருந்தபோது பல முக்கிய கோயில்களில் திருப்பணி நடக்க ஏற்பாடு செய்தார்.

அரசியலில்
மிக அமைதியானவர்

அரசியலில் அவர் மிக அமைதியானவர். பொறுப்பான பதவி களுக்குச் சந்தர்ப்பம் அமையாத நேரங்களில் அதற்காக அவர் முயற்சித்ததோ அல்லது சண்டை போட்டதோ இல்லை. 1949-ம் ஆண்டிலேயே தமிழ்நாடு முதலமைச்சராக ஆகியிருக்க வேண்டிய அவர், 1964-ல் தான் அந்தப் பதவியை அடைய முடிந்தது.

1964-ல் கூட கடைசி நிமிடத்தில் திரு. கக்கன் முதலமைச்சராக வந்து விடுவாரோ என்ற சந்தேகம் இருந்தது. அந்தச் சூழ்நிலையைத் தவிர்க்கத்தான் முதலமைச்சர் பதவிக்குக் கட்சியில் போட்டி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

1964-ம் வருடம் முதலமைச்சர் பொறுப்பை ஏற்றதும் திரு. பக்தவத்ஸலம் தம் விருப்பம் போல தமது மந்திரிசபையை அமைத்திருந்தால் மேலும் சிறப்பாகக் காரியங்களைச் செய்திருக்க முடியும். அவ்வாறு அவர் அமைத்துக் கொள்ளவில்லை. நிர்வாகத் திறமையின்மை, அனுபவக் குறைவு ஆகிய குறைகள் இருந்த காமராஜின் அமைச்சரவையை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளும்படி நேர்ந்தது. அவர்களைச் சகாக்களாக வைத்துக்கொண்டு பணியாற்ற வேண்டிய சிக்கலில் திரு. பக்தவத்ஸலம் மாட்டிக் கொண்டார்.

சிறிது சண்டை போடும் சுபாவம் அவருக்கு இருந்திருந்தால் அவரது அரசியல் வாழ்க்கை மேலும் சிறப்பாக அமைந்திருக்கும் என்பது என் கருத்து.

'தலைவர்' செய்த தவறுக்கு
இவர் பலியானார்

1965-ம் ஆண்டில் இந்திமொழிக்கு எதிராகத் தமிழ்நாட்டில் கிளர்ச்சி தொடங்கியபோது, டில்லியில் இருக்க வேண்டிய அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் சென்னையில் உட்கார்ந்துகொண்டு முதலமைச்சர் வேலையைப் பார்க்க ஆரம்பித்து விட்டார். தி. மு. க கட்சியை அழித்துவிட இதுதான் சந்தர்ப்பம் என்று திரு. அண்ணா உள்பட எல்லா தலைவர்களையும் கைது செய்து மாகாணம் முழுவதும் அடக்கு முறையை ஏவி விட்டார்.

திரு. பக்தவத்ஸலம் அதற்கும் இடம் கொடுத்தார். பின்னர், சிக்கல் அதிகமாகி, நிலவரம் முற்றி, பயங்கர வன்முறையாக வெடித்தபோது, அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர் கேரளத்திற்குச் சுற்றுப்பயணம் கிளம்பி விட்டார்!

பெரும் பொறுப்பைச் சமாளிக்க வேண்டிய கடமை திரு. பக்தவத்ஸலத்திற்கு ஏற்பட்டது. திறமையுடன் சமாளித்தார். அதனால் மக்கள் மத்தியில், குறிப்பாக இளைஞர்களிடையே, அதிருப்தியைத் தேடிக்கொண்டார்.

திரு. பக்தவத்ஸலத்தின் அரசியல் சிரமங்களுக்கு இவருடைய நெருங்கிய சுற்றத்தார் சிலர் காரணமாக அமைந்தார்கள். அவர்களுடைய சொந்த முன்னேற்றத்திற்காகவும், அரசியல் வளர்ச்சிக்காகவும் இவரது பெயரைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். அதைத் தடுக்கும் கடின சித்தம் இவருக்கு இல்லை.

1962-ம் வருட தேர்தலுக்கு முன்பாக உருவான காங்கிரஸ் சீர்திருத்தக் கட்சி அப்படியே நீடித்திருந்தால் திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்களின் அரசியல் நிலை இன்னும் நன்றாக இருந்திருக்கும். மறுபடியும், அந்தக் கட்சியிலிருந்து பலரைக் காங்கிரசில் சேர்த்தது, இவருக்குச் சிரமத்தை உண்டாக்கியது.

இருந்து கெடுத்த இரு தளபதிகள்

செங்கற்பட்டு, தென்னாற்காடு, வட ஆற்காடு மாவட்டங்களில் வன்னியர் வசமிருந்த பூமிகள் அனைத்தும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு, சண்டைகளின் விளைவாகவும், புதிய அரசுகள் ஏற்பட்டதின் பயனாகவும் பல்வேறு இதர சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்களிடம் போய் விட்டன. பல்லவ நாட்டுப் பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த பெரும் பான்மையான வன்னிய மக்கள் உடல் உழைப்பாளர்களாக ஏழை வாழ்வு நடத்த வேண்டிய நிலை உருவாகியது.

1952-ம் ஆண்டில் வயது வந்த ஆண், பெண் அனைவருக்கும் வாக்குரிமை அளிக்கப்பட்டது. சமுதாயத்தில் ஏற்பட்ட இந்தப் பெரும் புரட்சியின் விளைவை பல காங்கிரஸ் தலைவர்கள் உணர்ந் திடவில்லை. பெருந்தனக்காரர்களை மட்டும் அண்டிய நிலையில், பழைய தேர்தல் முறையையே பின்பற்றினர். அதன் காரணமாகத் தான் இந்தப் பல்லவ பிராந்தியத்தில் காங்கிரசின் செல்வாக்கு குறைந்து நிறைய தோல்வி ஏற்பட்டது.

திரு பக்தவத்ஸலம் அவர்களது தளபதிகளாக இருந்த அய்யரும், ஆச்சாரியாரும் சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மாறுதலை உணராமல் பழைய முறையிலேயே செயல் பட்டார்கள். அவர்களுடைய தவறுகளுக்கெல்லாம் 1967-ம் ஆண்டு தேர்தலில் திரு. பக்தவத்ஸலம் களப்பலியானார்.

தொகுதி மாறி தேர்தலில் போட்டியிடுமாறு செங்கற்பட்டு மாவட்ட மக்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். திரு. பக்தவத்ஸலம் அதை ஏற்கவில்லை. தளபதிகளையாவது மாற்றுங்கள் என்று ஊழியர்கள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். திரு பக்தவத்ஸலம் அதையும் கேட்கவில்லை. தன்னையே தியாகம் செய்துகொண்டு விட்டார்.

அதன் 'பலன்'தான் போலும், இவருடைய தளபதிகளில் ஒருவரின் குமாரர் இப்போது இவரைப்பற்றி நிறைய எழுதிக் கொண்டே இருக்கிறார்!

1967 தேர்தலில்
'தலைவ'ரின் தொண்டு

1967-ம் வருடப் பொதுத்தேர்தலின்போது, அகில இந்திய தேர்தலை நடத்த வேண்டிய அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவர், தமிழ்நாட்டில் தொகுதி வாரியாகக் கட்சி வேட்பாளர்களைப் போடும் வேலையில் ஈடுபட்டார். பார்வதி - பரமசிவனைச் சுற்றி வலம் வந்த பிள்ளையார் பழம் பெற்றது போல, திருமலைப் பிள்ளை தெருவில் காத்திருந்தவர்களுக் கெல்லாம் கட்சியின் சார்பில் வேட்பாளர்களாக நிற்க அனுமதி கிடைத்தது!

திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியாரும், திரு. பக்தவத்ஸலமும் தமிழ்நாடு முழுவதும் சுற்றி, கட்சி ஊழியர்களுடன் ஆலோசனை கலந்து, தயாரித்த வேட்பாளர் பட்டியல் தூக்கி யெறிப்பட்டு விட்டது.

தேர்தலுக்கு நிற்பதில்லை என்று திரு. பக்தவத்ஸலம் அப்போது முடிவு செய்திருந்தால், தமிழ்நாட்டு அரசியல் நிச்சயமாகச் சீர்திருத்த மடைந்திருக்கும்.

ஆனால், இவர் திருப்பதி சென்று பெருமாளிடம் தம் கஷ்டத்தை யெல்லாம் சமர்ப்பித்து விட்டு, சென்னை திரும்பி வந்து, தலைவரின் உத்தரவுப்படி செயல்பட ஆரம்பித்து விட்டார்.

1967-ம் வருட தேர்தலில் காங்கிரசுடன் கூட்டு சேரலாம் என்று வலதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், சோஷலிஸ்ட் கட்சியும் விரும்பின. இது சம்பந்தமாக காங்கிரசிலிருந்து அழைப்பு வரும் என்று 1966-ம் வருடம் அக்டோபர் வரை அந்த இரு கட்சிகளும் பொறுத்திருந்தன. கூட்டு சேர வேண்டும் என்று 1966 ஜனவரியி லிருந்து நான் திரு. காமராஜிடம் வலியுறுத்தி வாதாடினேன். யுத்தக் களத்தில் தனித்து நிற்பது விவேகமல்ல என்று கூறினேன். ஆனால், அது கேளாச் செவிகளில் விழுந்து விட்டது. அதன் விளைவாக 1967-ம் தேர்தலில் காங்கிரசின் அணியிலே இருந்திருக்க வேண்டிய வலதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், சோஷலிஸ்ட் கட்சியும் காங்கிரசை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட நிலை ஏற்பட்டது.

1967 தேர்தலில் காங்கிரசுக்கு 40 சதவிகிதம் வாக்குகள் கிடைத்தன என்பதையும், தி. மு. க. - சுதந்திரா - முஸ்லிம் லீக்- இடது கம்யூனிஸ்ட் கட்சி கூட்டணிக்கு 42 சதவிகிதம் வாக்குகள் மட்டுமே கிடைத்தன என்பதையும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டால், காங்கிரஸ் கூட்டணி அமைத்திருந்தால் வெற்றி வாய்ப்பு எவ்வளவு பிரகாசமாக இருந்திருக்கும் என்பது தெளிவாக விளங்கும். தலைவர்களின் தவருன முடிவுகள்தான் தோல்விக்குக் காரணம் என்பதை இன்றும் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டபாடில்லை.

அரசியல் தலைமையை
மாற்ற உறுதி

1967-ம் வருட தேர்தல் முடிவுகளுக்குப் பிறகு, திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்களின் அரசியல் சிந்தனையில் திருப்பம் ஏற்பட்டது. தமிழ்நாட்டில் அரசியல் தலைமையை மாற்ருத வரையில் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்ற நிலைக்கு அவர் வந்து விட்டார்.

அதற்கான ஆயத்தங்களில் அவர் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். பிரதேச காங்கிரஸ் கமிட்டியில் பெரும்பான்மை ஆதரவைப் பெற வேலை செய்தார். அதன் விளைவாக மாகாண காங்கிரஸ் கமிட்டி, பல ஜில்லா காங்கிரஸ் கமிட்டிகள் ஆகியவற்றில் சாதகமான நிலை ஏற்பட்டது.

தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியின் தலைவராக திரு. டி. எஸ். அவிஞசிலிங்கம் செட்டியாரைத் தேர்ந்தெடுக்க திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால், கடைசி நிமிடத்தில் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் திரு. அவிஞசிலிங்கம் அவர்களிடம் பேசி தான் தலைவராக வரும் சூழ்நிலை அமைத்துக்கொண்டார்.

திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் செய்த முயற்சிகள், ஏற்பாடுகள் ஆகியவை பற்றி நன்கு அறிந்திராத திரு. சுப்பிரமணியம் காரியக் கமிட்டிக்கு உறுப்பினர்களை நியமிக்கும்போதுகூட திரு. பக்தவத்ஸலத்தை ஆலோசனை கலக்காமல், திரு. பக்தவத்ஸலம் முயற்சியால் கிடைத்திருந்த வெற்றியைத் தியாகம் செய்து, அகில இந்திய காங்கிரஸ் தலைவரின் உத்தரவுப்படி காரியக்கமிட்டியை அமைத்து விட்டார்!

இதன் விளைவாக, திரு. பக்தவத்ஸலம் செய்த முயற்சிகள் அனைத்தும் வீணுயின.

மதுரை சந்திப்பும், 'தலைவரி'ன் கொதிப்பும்

1968-ம் ஆண்டில் மதுரை நகரில் காங்கிரஸ் ஊழியர்கள் கூட்ட மொன்று நடந்தது. திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் அக்கூட்டத் திற்குத் தலைமை தாங்கினார். திரு. ஏ. பி. சி. வீரபாகு, திரு. கே. டி. கோசல்ராம், நான் உள்பட பலர் அதில் கலந்துகொண் டோம். பழம்பெரும் காங்கிரஸ் ஊழியர்கள் பலர் அக்கூட்டத்திற்கு வந்திருந்தார்கள்.

திரு. காமராஜின் சர்வாதிகாரத்தை எப்படி எதிர்ப்பது என்று அக்கூட்டத்தில் விவாதிக்கப் பட்டது. மும்மொழிக் கொள்கையை ஆதரித்துப் பிரசாரம் செய்வது என்று அக்கூட்டத்தில் முடிவு செய்யப்பட்டது.

அதன் பயனாக, திரு. பக்தவத்ஸலம், திரு. கோசல்ராம், மற்றும் நான் ஆகிய மூவரையும் கட்சியிலிருந்து சஸ்பெண்ட் செய்ய வேண்டும் என்று அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியில் திரு. காமராஜ் கோரினார். திரு. காமராஜின் மொழிக் கொள்கை ஈ. வெ. ரா., அண்ணா ஆகியவர்களின் சிந்தனையையே ஒத்திருந்தது.

பின்னர் திரு. நிஜலிங்கப்பா சென்னை வந்தார். என்னையும், திரு. கோசல்ராமையும் சந்தித்துப் பேசினார். ''இப்போது திரு. காமராஜ் மனம் நொந்திருக்கிறார். நீங்கள் தயவுசெய்து அமைதியாக இருங்கள்'' என்று எங்களிடம் கூறிச் சென்றார். அத்துடன் அந்த விஷயத்திற்குத் தற்காலிகமாக முற்றுப் புள்ளி வைக்கப்பட்டது.

இந்திரா காந்தி தலைமையை ஏற்றார்

மீண்டும், அகில இந்திய அளவில் காங்கிரஸ் கட்சியில் பிளவு ஏற்பட்டபோது தமிழகத்தில் பலர் எங்கே போவது என்று நிச்சய மில்லாதிருந்த சமயத்தில், பிரதமர் இந்திரா காந்தியின் பக்கமிருக்க வேண்டும் என்று திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்கள்தான் உறுதியாக இருந்தார்.

1969-ல் திரு. பக்தவத்ஸலம் தள்ளாத வயதில் தமிழகம் எங்கும் சுற்றுப்பயணம் செய்து திருமதி. இந்திரா காந்திக்கு ஆதர வாகப் பல அகில இந்திய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களைத் திரட்டினார்.

ஆனால், 1971-ம் வருட இடைக்காலப் பொதுத் தேர்தலில் நாடு முழுவதும் இவருடைய கட்சி வெற்றி அடைந்த பின்னர், ஆரம்பத்தில் மதில்மேல் பூனையாக இருந்தவர்கள் பயன் பெற்றார்கள்.

திருமதி. இந்திரா காந்தியை எதிர்த்துச் சரமகவி பாடிக் கொண் டிருந்தவர்களில் பலர் இன்று இந்திரா காங்கிரசின் பலத்த தூண் களாக இருப்பதாக பாவனை செய்துகொண்டு, திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்களைக்கூட எள்ளி நகையாடிப் பேசுகிறார்கள்.

தள்ளாத வயதிலும்
முயற்சி தொடருகிறது

திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்களின் திறமை, உழைப்பு, அனுபவம், ஆற்றல் ஆகியவற்றை டில்லி பூரணமாக உணர்ந்து கொள்ளவில்லை என்றாலும், தமிழகத்தில் நீண்ட காலமாகத் தாம் இருந்த பெரும் கட்சியை நிலைநிறுத்த வேண்டும் என்று அவர் மேலும் முயன்று கொண்டிருக்கிறார். இந்த முயற்சி எப்படி முடிவடையும் என்பதைக் காலம்தான் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்களின் தந்தையார் இறந்தபோது அவருக்குச் சுமார் நூறு ஏக்கர் நிலம் இருந்தது. அந்த நிலத்தில் பெரும்பகுதியை அவர் விற்று விட்டார். பூர்வீகமாகக் கிடைத்த பூமியைக்கூட அவருக்குப் பாதுகாத்துக் கொள்ளத் தெரியவில்லை. இன்று ஸ்டாண்டர்ட் அளவில் கூட அவருக்கு நிலமில்லை. அவருடைய மருமகன் திரு. வரதப்பன் அவர்களுக்கு சுமார் ஆயிரம் ஏக்கர் பூமி இருந்தது. அந்த நிலம் அனைத்தும் விற்கப்பட்டு விட்டது என்று கருதுகிறேன்.

இயற்கையின் சோதனை, 1972லிருந்து அவருக்குக் கண் பார்வை சிறிது குறைந்து சிரமம் கொடுத்து வருவதால், பார்லிமெண்ட் தேர்தலில் நின்றிருக்க வேண்டிய அவர் தம் கட்சிக்காக முழு உழைப்பையும் அளித்து வருகிறார்.

என்னைப் பொறுத்த வரையில், அவர் பார்லிமெண்ட் தேர்தலில் நின்றிருந்தால், இந்தியாவின் பொறுப்புள்ள அமைச்சராக ஆகியிருப் பார் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அவரைத் தேடி கவர்னர் பதவி பலமுறை வந்தபோது, 'நான் பென்ஷன் வாதி அல்ல, அரசியல் வாதி' என்று சொல்லி அதை ஏற்காமல் விட்டு விட்டார்.

பொது வாழ்வில் இந்த அளவு திறமையும், திட உள்ளமும், விடா முயற்சியும் உள்ளவர்களைக் காண்பது அரிது.

> இவருடைய அரசியல் வாழ்க்கை எல்லோருக்கும் வழிகாட்டியாக விளங்கும் பெருமை உடையது.

நிறைகுணங்களுக்கு இருப்பிடமானவர்

கே. கமலக்கண்ணன்
சென்னை மாநகர முன்னாள் மேயர்

தமிழ்நாட்டின் முன்னணித் தலைவர்களில் முதல்வரும், பாரதத் தாயின் புதல்வரும், முன்னாள் முதலமைச்சரும், பழம்பெரும் தேச பக்தருமான உயர்திரு. எம். பக்தவத்சலம் அவர்களின் 76வது பிறந்த நாளில், அவரைப் பாராட்டித் தொகுப்பு நூல் தயாரிக்கும் பணி சாலச் சிறந்ததாகும். அவர் பணிகளைத் தொகுக்கும் நூலில் விடுதலை இயக்கத்தின் வீர வரலாறும் தேனாகச் சுரந்து நிற்கும்.

பெரியவர் பக்தவத்சலம் அவர்களோடு ஏறக்குறைய இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக அவர்களைப் பற்றித் தெரிந்து புரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்கிருந்தது, என் வாழ்வில் ஒரு பாக்கியமாகும். காங்கிரஸ் கட்சியில் ஒரு எளிய ஊழியனாக இருந்து, நெடுங் காலமாகப் பணியாற்றி வருவதும் அதற்குப் பெரிய உதவியாக இருந்தது.

பெரியவர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் நிறைகுணங்களுக்கு இருப்பிடமானவர். அன்பு, அடக்கம், அறிவு, ஆற்றல், ஆழ்ந்த கடவுள் பக்தி உடையவர். பரம்பரையாக வந்த தேச பக்தராதலால் அரசியலில் ஒழுக்கமும், பிறர்க்கு உதவும் பரோபகார சிந்தையும் இவரிடத்து குடி கொண்டிருக்கின்றன. 'எண்ணித்துணிக கருமம் துணிந்தபின் எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு' எனும் குறள் மொழிக்கேற்ப எச் செயலையும் ஆராய்ந்து செய்யும் சிறந்த திறமைசாலியாவார்.

1961 ம் ஆண்டு ஒரு சமயம் இப்பெரியார் இல்லத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது 'உங்களை வடபழநி ஆண்டவர் கோயிலுக்கு ஓர் அறங்காவலராக நியமிக்க உத்தேசம், உங்களுக்குச் சம்மதம்தானா?' என்று கேட்டார். அது கேட்டு நான் பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்ததுபோல் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். அவர்களுடைய அன்புக் கட்டளைப்படி பத்து ஆண்டுகள் பணிபுரியும் வாய்ப்பு பெற்றேன். இத்தகைய நல்ல வாய்ப்பை நல்கிய அத்தலைவருக்கு எந்நாளும் நன்றி பாராட்டக் கடமைப் பட்டவன் நான்.

திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் அமைச்சர் பதவியில் அடக்கமாக இருந்து கொண்டு, அவ்வப்போது மக்களின் குறை கேட்டு, தக்கவர்களின் தகுதியறிந்து பல ஆண்டுகள் அப்பதவியில் சிறப்பாகப் பணியாற்றினார். பதவியால் பெருந்தகை பக்தவத்சலம் அவர்கள் பெருமையுற்றார் என்பதைவிட, அவரால் பதவிதான் பெருமை பெற்றது என்பது மிகப் பொருத்தமாகும்.

ஐயா அவர்கள் தமிழ் நூல்களில் நல்ல பற்றுடையவராவர். குறிப்பாகப் பெரிய புராணம் முதலிய சமய இலக்கியங்களில் தேர்ந்தவர். கண்டனங்கள், கடுமையான வசைச்சொற்கள் முதலானவற்றை அவர் பேச்சில் காணவே இயலாது. கருத்துக்களைத் தொடர்பாகவும், அமைதியாகவும், மழைத்துளிகள் விழுவதைப் போல் மெதுவாகவும், இதமாகவும் குழைத்துப் பேசும் இயல்பு அவருக்கே உரிய தனித்தன்மை வாய்ந்ததாகும்.

இவர் எழுதியுள்ள 'எனது நினைவுகள்' என்ற இவரது வாழ்க்கை வரலாற்று நூலை ஆர்வத்தோடு மூன்று முறை நான் படித்திருக்கிறேன். அந்நூலில் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ள சில பல நிகழ்ச்சிகள், அடைந்துள்ள அல்லல்கள், மேற்கொண்ட தியாகங்கள் என் மனத்தை நீராய் உருக்கின.

தமிழகத்தில் இந்தி எதிர்ப்பு பெரிய கிளர்ச்சியாக வடிவெடுத்த போது அதைத் திறமையாகச் சமாளித்த விதம் என்றும் பாராட்டுக்குரியதாகும். அரசியல் வாழ்விலே பிறருக்கு விட்டுக் கொடுக்குந் தன்மையோடு அவர்களுக்கு ஒத்துழைப்பு தரும் உயர்ந்த எண்ணமும் உடையவர். இவருடைய அரசியல் வாழ்க்கை எல்லோருக்கும் வழிகாட்டியாக விளங்கும் பெருமை உடையதாகும். இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் அமைச்சர் பதவியில் இருந்ததால் பழுத்த அனுபவத்தை அழுத்தமாய்ப் பெற்றிருக்கிறார். அதனால் பெருந்தலைவராக விளங்குகிறார்கள். ஒரு சமயம் குமுதம் இதழில் இவரைப்பற்றிய கார்ட்டூன் ஒன்றில் இவர் அமர்ந்திருந்த நாற்காலிப்படத்தைச் சுட்டிக்காட்டி அது வாடாத பதவி என்று எழுதியிருந்தது எனக்கு இன்னும் ஞாபகத்தில் இருக்கிறது.

அறநிலயத்துறையிலும், பொதுநலத்துறையிலும் குறிப்பாக இவர் செய்த சேவை பெரும் புகழுக்குரியது. தமிழ்நாட்டில் சமயத்துறையின் மறுமலர்ச்சிக்கு அடிகோலிய மகத்தான மனிதர் இவர் தான் என்று பலரும் வியந்து பாராட்டுகிறார்கள்.

சமயத்திற்கும், சமூகத்திற்கும், அரசியலுக்கும், அருங்கலைக்கும் அரிய வகையில் தொண்டாற்றிய இந்த அறிஞர் பெருமகனார் மேலும் பல்லாண்டு காலம் இனிது வாழ்க வாழ்க, அவர்புகழ் மேலும் வளர்க வளர்க என ஆண்டவனை வேண்டி வாழ்த்துகிறேன்.

சிவ சிவ

ஸ்ரீலஸ்ரீ காசிவாசி
முத்துக்குமாரசுவாமித் தம்பிரான்
சுவாமிகள் அவர்கள்

ஸ்ரீ காசிமடம்
திருப்பனந்தாள்
(தஞ்சை ஜில்லா)

வாழ்த்துரை

பாரத தேசத்துப் பிரதமர்கள் வரிசையில் எல்லாருடைய நெஞ்சிலும் நிற்பவர் நேருஜி ஆவர். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் நிரலில் பல ஆண்டுகள் துணை வேந்தராக இருந்தவர் அறிஞர் லட்சுமணசாமி முதலியார். அங்ஙனமே சென்னை அரசாங்க முதல் அமைச்சர்களில் பல தடவை அமைச்சராக இருந்தவர் திரு. பக்தவத்சலம் ஆவர். இவர் மிகப் பழம்பெரும் தேச பக்தர் வரிசையில் வைத்து எண்ணத் தக்கவர் ஆவர். திரு. சி. என். முத்துரங்க முதலியார் அவர்கள் பண்டு தொண்டை நாட்டில் மிகச் சிறந்த தேச பக்தராக இருந்தார். அவருடைய நெருங்கிய உறவினராகவும், அவருடன் இருந்து தேசப்பணியாற்றியவராகவும் திகழ்ந்தமையால் உறைப்புடைய தேசத்தொண்டு செய்வதில் முன்னணியில் நிற்பவர் ஆனுர்.

இவர் சென்னை அரசாங்கத்தின் முதல்வராக இருந்தபொழுது அறநிலையப் பாதுகாப்புத்துறையில் சிறந்த சேவை செய்திருக்கிருர். கோயில்களும், அறநிலையங்களும் இவர் காலத்தில் சிறப்புற்றன. இவர்களுடைய சேவையைப் பாராட்டித் தருமபுர ஆதீன 25-வது குருமகா சன்னிதானம் ''கயிலைக்குருமணி'' அவர்களால் ''நல்லறங் காவலர்'' என்று பட்டமளிக்கப்பெற்றவர். ''இதனை இதனான் இவன் முடிக்கும் என்றாய்ந்து அதனை அவன்கண் விடல்'' என்ற குறட்கேற்பத் தகுந்த சிறந்த அலுவலர்களை நியமித்து அரசாங்கத்தைச் செவ்வனே நடத்திச் சென்னை அரசாங்கத்தைச் சிறப்புடையதாக ஆக்கிய பெருமை திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களையே சாரும்.

தொண்டை நன்னாடு சான்றோருடையது என்பர். சேக்கிழார் போன்று சிறந்த முறையில் சைவ சமயத்துக்குச் சேவை செய்த சான்றோர் திரு. பக்தவத்சலம் ஆவர். இவர் பல்லாண்டு பல்லாண்டு பாரத தேசத்துக்கும், சிறப்பாகத் தமிழ்நாட்டுக்கும், தமிழ் மொழிக்கும் பொது நலச்சேவை செய்து சிறந்து வாழ்க என்று செந்திலாண்டவன் திருவருளைச் சிந்திக்கின்ருேம்.

சிவசிவ

சிவமயம்

திருவம்பலம் உடையார் துணை

தொண்டை மண்டலாதீனம்
மெய்கண்டதேவர் சந்தான
ஞானபீடத்துக் குருமஹா
சந்நிதானம்

காஞ்சிபுரம்-2
(செங்கற்பட்டு மாவட்டம்)

சீலஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய ஸ்வாமிகள்

சாந்த சீலர்

திரு. எம். பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் தமிழக முதலமைச்சர் ஆகியதன் காரணம் அனைவர்க்கும் தெரியும். பெரியவர் சி. என். முத்துரங்க முதலியார் கொடாது கொடுத்த பயிற்சியும், அவரது நெறிவழாத உயரிய பண்புரிமையும், அக்காலத்தில் இருந்த நாட்டின் செம்மை நலமும், கட்டுப்பாட்டிற்குட்படும் மனநிலையும், மட்டுமரியாதிகளும், பெரியோர் பலர் துணைமையும், கல்வியும், அதற்குத் தக்க கருத்தும், நடத்தையும், பிற நலங்களும் நிறைந்த சூழ்நிலையில் வளர்ந்த பெரும் புண்ணியம் உடையவர் திரு பக்தவத்ஸலம் என்பது எல்லாரும் அறிந்த உண்மை.

தென்னாட்டு மன்னர் எனப் போற்றப் பெறும் பெருந்தகைமை வாய்ந்த ஸ்ரீனிவாஸையங்கார் காட்டிய வழியில் தப்பாது ஒழுகிய பெருமைக்குரிய பரம்பரையில் ஒருவர் இன்றும் உள்ளார் எனின், அவர் எவர் என்று எவரும் கேளாமலே அறியத் தக்கவர்; ஐம்பது ஆண்டு பொதுப்பணியாற்றியும் திருப்தி அடையாது, மேலும் பணி புரிய வன்மையில்லையே என மதிக்கும் பெற்றியுற்ற நம் சாந்த சீலர் திரு பக்தவத்ஸலம் அவர்கள்.

இப்போது தமிழகத்திலே மிக முத்த தலைவர் சி. ஆர். ஒருவரே. அவருக்கு நல்ல துணையாக விளங்கியவர் இவ்விழாத் தலைவர். ஆட்சித்துறையை நோக்கி ஒருவரை மதிப்பது இயலாது. அவரவர் இயல்பை நோக்கி ஆய்தலே உண்மை முடிவைத் தோற்றும். அத்திறத்தில், இளமை முதல் குறிக்கோள் வழாது, நெறி தப்பாது, பொறுமை குறையாது, நல்லோர் எல்லோராலும் மிக மதிக்கப் பெற்று நன்கு வாழ்கின்றவர் இப்பழந் தலைவர். தேச பக்தியில் முன்னைப் பழம் பெருந்தலைமை இவர்க்கு உரியது என்பதில் யார்க்கும் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. திரு முதலியார் அவர்கள் இனிது வாழ்க.

பிரமஸ்ரீ சே. ரா. பட்டாபிராமன் அவர்கள் தலைமையில் செயற்படும் குழுவை இனிது வாழ்த்தும் கடப்பாடு இத்தமிழகத்திற்கு உண்டு.

இக் குழுவினரும், இதன் தலைவரும் இனிது வாழ்க.

சிவம்

29—8—72

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்
திருக்கோவலூராதீனம்
ஸ்ரீமத் ஞானியார் மடாலயம்,

சந்நிதி வீதி,
திருப்பாதிரிப் புலியூர்.

வாழ்த்துரை

பக்தவத்ஸலன்: திருமாலின் பல பெயர்களுள் ஒன்ருக விளங்கு கின்றது. தன் பக்தர்களிடம் வாத்ஸல்யம் (மிகுந்த கருணை) உடையவன் என்பது அத்தொடரின் பொருள். நாட்டினிடமும், தான் கடைப்பிடிக்கும் இந்து சமயத்திடத்தும் கரைகாணுத பக்தி பூண்டு, தன் பணிகளிடத்தில் வாத்ஸல்யம் கொண்டு விளங்கும் நம் பக்தவத்ஸலனுர், இன்று எழுபத்தைந்தாண்டு இளைஞராகவும், பொன் விழாப் பூணும் தொண்டராகவும் விளங்குவதில் மகிழ்ச்சி கொள்ளுகிருேம்.

சமயப் பற்றும், நாட்டுப் பற்றுமே ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் இரு கண்கள் போல்வன. அவ்விரு பற்றுக்களோடு விளங்கும் நம் பிள்ளையவர்கள், நாட்டுத் தலைவர்கள் பலரோடு சுதந்திரப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுச் சுதந்திர வீரராய்த் திகழ்ந்ததோடு, சுதந்திர நாட்டில், அரும்பெரும் பணிகளை யேற்றுத் தீவிரமாகச் செயலாற்றிய செம்மலுமாவார். நம் தமிழ் மக்களின் வாழ்வு வளம் பெறவென்றே, அமைச்சராகவும், முதலமைச்சராகவும் பொறுப்பேற்ருர். ஆக்கம் பலவும் நம் தமிழர் அடையப் பல பணிகளையும் மேற்கொண்டார்.

குறிப்பாக, நம் பிள்ளையவர்கள் ஆழ்ந்த சமயப்பற்று காரண மாகப் பல திருக்கோயில்கள் செம்மையாக நடக்க வழிசெய்தார். தெய்வத் தானங்கள் பலவற்றில், சிறப்பும் பூசனையும் செம்மையாக நடைபெற வழி வகுத்துத் தந்தார். பற்பல சிறப்புக்களிலும் நேரிற் சென்று கலந்துகொண்டு அவற்றைச் சீரிய முறையில் நடத்திக் கொடுத்து, யாவருக்கும் வழிகாட்டினுர். சமயத் தலைவர் யாவரும் அவரை உளமாரப் போற்றியமையே இதற்குச் சான்ருகும்.

பிள்ளையவர்கள் ஐம்பதாண்டு, நாட்டுப் பணியில் ஈடுபட்டிருக் கிருர்கள். அதனல் தமிழ் மக்களின் பேரன்புக்குப் பாத்திரராகி இன்ப வாழ்வு வாழ்கிருர்கள். ‘அன்பர் பணி செய்ய எனை ஆளாக்கி விட்டு விட்டால், இன்ப நிலை தானே வந்தெய்தும் பராபரமே’ என்னும் பொன்மொழி ஒருநாளும் பொய்யாகாது.

அந்த அன்பர் பணிமேற்கொண்டு, இன்ப நிலை எய்திப் பல்லாண்டு வாழ்க என எம் இறை முருகன் திருவடிகளைப் போற்றிப் பிள்ளையவர்களை வாழ்த்துகின்ருேம்.

இங்ஙனம்,
ஸ்ரீமத் - சுவாமிகள்
ஏழாம் பட்டம்.
22 - 8 - 1972

திருச்சிற்றம்பலம்

பகவான் யோகீஸ்வரர் ஸ்ரீலஸ்ரீ
சிவானந்த மவுனகுரு சுவாமிகள்
திருப்பணி தொண்டர்,
சைவ சமரச சன்மார்க்க சங்கப்
பெரும் தலைவர்

திருவலம்
(வடாற்காடு)

நலமுடன் வாழ்க

ஸ்ரீ பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் வாழ்க! வாழ்க!

நல்ல அறம் தொண்டு நலமுடன் வாழ்க! வாழ்க!

அவர்கள் நாட்டின் முதலமைச்சராக இருந்த போது, திருவலத்தில் பெரும் செயலில் யாம் திருப்பணி செய்து வந்த சமயத்தில் அதனைக் கேள்விப்பட்டு அந்தப் பெரும் தொண்டில் அவ்வப்போது கலந்துகொண்டு சிறப்புடன் எங்களுக்குத் தொண்டாற்றிக் கொடுத்தார். அவரது படங்களும் எங்கள் ஆசிரமத்தில் உண்டு.

சென்னை கந்தகோட்டத்தில் யாம் வெள்ளி ரதம் செய்தபோது வெள்ளி ரத உண்டியை அவர்கள் திறந்து வைத்தார். அந்த நற்தொண்டில் நலமுடன் அவ்வப்போது வந்து எம்மிடம் எவ்வளவு பணம் கொடுத்தாலும் நல்ல முறையில் திருப்பணி செய்வார். உலக மக்களுக்கு உற்சாகப் படுத்திவைத்தார். அதனை இன்றும் நாங்கள் மறக்கவில்லை.

அவர்களது நற்தொண்டுகளை ஏட்டில் எழுத அடங்காது. அவர்கள் நலமுடன் இருக்கும்படி ஆசீர்வதிக்கிறேன்.

> திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்களின் நிர்வாகத் திறமை நாடறிந்த ஒன்று ஆகும்.

நிறைகுடம்

ஜி. பூவராகன் எம். பி.
தமிழக முன்னாள் அமைச்சர்

தமிழக முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களின் ஐம்பது ஆண்டு பொதுப்பணிகளை எடுத்துக்கூறும் வகையில் ஒரு தொகுப்பு நூலினைத் தயாரிக்கும் முயற்சியை நான் பாராட்டு கின்றேன்.

திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்களுடன் சக அமைச்சராக நான் பணியாற்றி யிருக்கிறேன். பின்னர் அவர் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றபோது அவரது அமைச்சரவையில் இருந்திருக்கிறேன், நான் ஜூனியர் என்று கருதாமல் பல முக்கியமான விஷயங்களை அவர் என்னுடன் கலந்து பேசுவார். கருத்து வேற்றுமைகள் என்று தோன்றக்கூடிய நிலையில், விஷயங்களை அவரிடம் விளக்கினால் ஒத்துக் கொள்வார். அவருடைய மனத்தில் ஒரு செயல் சரியானது என்று நிர்ணயமாகி விட்டால், பின்னர் அந்தச் செயலுக்கு எதிர்ப்பு ஏற் பட்டாலும் அது பற்றிக் கவலைப்படாமல் காரியமாற்றுவார்.

திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்களின் நிர்வாகத் திறமை நாடறிந்த ஒன்று ஆகும். அவரிடம் செல்லும் 'பைல்'களை உடனுக்குடன் பார்த்துப் பைசல் செய்துவிடுவார். அவர் மேஜையில் பைல்கள் ஒருபோதும் தேங்கிக் கிடந்தது கிடையாது. ஒரு முறை, ஒரு விபத்தில் கையில் அடிபட்டு அவர் மருத்துவ மனையில் இருக்க நேரிட்டது. அவருடைய கைக்குக் கட்டு போடப்பட்டிருந்தது. அந்த நிலையிலும் பைல்கள் தேங்க அவர் விடவில்லை. சில பைல்களைச் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்கள் பார்த்து முடிவு செய்ய ஏற்பாடு வகுத்தார்.

பின்தங்கிய பகுதிகளின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், கோயில் களின் திருப்பணிக்காகவும் தயங்காமல் உதவி செய்வார். அவர் முதலமைச்சராக இருந்த போதும், நிதி அமைச்சராக இருந்த

போதும், எனது விருத்தாசலம் தொகுதியில் அரசினர் கல்லூரி, அரசினர் அச்சகம், சாலை அபிவிருத்திப் பணிகள் போன்றவற்றுக்கு மகிழ்ச்சியுடன் அனுமதி அளித்தார்.

முதலமைச்சராக அவர் இருந்தபோது அவரைப் பார்ப்பதில் சிரமம் இருந்தது இல்லை. ஓய்வாக இருக்கிறார் என்றால், அவரை உடனடியாகப் பார்த்து விடலாம். இரவு, பகல், காலை என்று நேரம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது கிடையாது. அரசாங்க நிகழ்ச்சிகளிலோ, அல்லது பொது நிகழ்ச்சிகளிலோ அவர் கண்டிப்பாகக் குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கு வந்து விடுவார். சட்டமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சியினரின், விவாதங்களுக்கு ஆணித்தரமாகப் பதில் தருவார். நல்ல நினைவாற்றலோடு பல விளக்கங்களை அளிப்பார்.

சுற்றுப்பயணம் செய்கின்ற நேரங்களில் உணவு விஷயத்தில் கட்டுப்பாடு காட்ட மாட்டார். நிகழ்ச்சி சிறியதோ பெரியதோ எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் கலந்துகொள்ளும் பழக்கம் உண்டு. தனி வசதிகள் எவற்றையும் கோர மாட்டார்.

1962-ம் ஆண்டிலிருந்து 1967-ம் ஆண்டு வரையில் தமிழ் நாட்டில் பொறுப்பில் இருந்த அமைச்சரவை சிறியதாகவும், கட்டுக் கோப்புடன் கூடியதாகவும், ஒருமனத்துடன் இணைந்து செயல்படுவதாகவும் அமைந்திருந்தது. அமைச்சர்களிடையே கருத்து வேற்றுமைகள் முற்றி சந்திக்கு வந்ததில்லை. அமைச்சர்கள் முரண்பட்ட அறிக்கைகளை விடுத்ததில்லை. Team spirit என்று ஆங்கிலத்தில் கூறுவார்களே, அத்தகைய குழு உணர்வுடன் நாங்கள் அனைவரும் செயல்பட்டோம். இதில் பக்தவத்ஸலம் அவர்களின் பங்கு கணிசமானது என்பதில் ஐயமில்லை.

1967-ல் காங்கிரஸ் தோல்வியடைந்ததற்கு இவர்தான் காரணம் என்று காங்கிரஸ் ஊழியர்களில் சிலர் கருதினர். ஆனால், 76-வது வயதில் அடியெடுத்து வைத்துள்ள இந்த வயதிலும் அயராது பல ஊர்களுக்குச் சுற்றுப்பயணம் செய்து, அவ்வப்போது ஆளுங்கட்சி பற்றிய ஆக்க பூர்வமான குற்றச்சாட்டுக்களை எடுத்துரைத்து, ஓய்வு தேடாமல் பணியாற்றும் இந்த நிலையில், காங்கிரஸ் ஊழியர்களின் அந்தப் புகார் நீங்கிவிட்டது என்றே கூறலாம். தமிழக மக்களிடையே ஒரு நிரந்தரமான இடத்தைப் பெற்றுவிட்ட நிலையில் அவரது பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றன. அவரது சுறுசுறுப்பு வியப்பைத் தருவதாக உள்ளது.

திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் நிறைகுடமாக வாழ்கின்றார். அவர் வாழ்க! அவர் புகழ் வாழ்க!

1967-ல் அவரைப் புரிந்து கொள்ளாததால் வந்த விளைவுகளை இப்போது பார்க்கிறோம்.

எளிமை மிக்க அன்புள்ளம்

பி. ஸி. கல்யாணசுந்தரம்

கவிஞன் உணர்ச்சி வசப்படுபவன் என்பது உண்மைதான்; ஆனால் உணர்ச்சிகள் அவனது புகழுக்காகவோ, இகழுக்காகவோ இருக்குமேயானால் நாம் விரும்புவதில்லை. கவிஞன் குறை உடையவன் என்பார்கள்; ஆனால் அவனது கவிதையில் குறையிருக்குமேயானால் கவிஞனை மதிப்பதில்லை. இவைகளுக்கு எதிர்மாறாக இருப்போரே அரசியல்வாதிகள் என்பர் சிலர். குறைகள் மட்டுமே கொண்டு, புகழை மட்டுமே விரும்பி வாழ்பவர்கள் அவர்கள் என்பர். இது இன்றைக்கு இருக்கும் நிலை.

ஏறத்தாழ ஐம்பதாண்டுகளாக அரசியல் வாழ்வில் தன்னைப் பிணைத்துக் கொண்டிருக்கும் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் தன் வாழ்வினை விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ளாமலே இருந்து விட்டமையால் அரசியல் வாதிகளில் நேர்மையானவரே இல்லையென்றதொரு முடிவுக்கு வந்து விட்டார்கள் போலும்.

இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் அமைச்சர் பொறுப்பிலிருந்து அரிய சாதனைகள் பல நாட்டுக்கும் மொழிக்கும் செய்திருந்தும் அதைப் பற்றியெல்லாம் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளாமல் அமைதியாக இருக்கும் அந்த நல்லவரின் நண்பன் என்பதில் எனக்கு மகிழ்ச்சிதான்.

கட்சித் தொடர்பிலிருந்து எந்தச் சோதனையிலும் விடுபடாமல் கட்டுப்பட்டு நடந்து கட்சி வரலாற்றில் ஒரு வெற்றி முரசாக விளங்குபவர். அவரது போராட்டங்கள் 1930-ல் இருந்து துவங்கின. சட்டக் கல்லூரியின் மாணவராக இருந்தபோதுதான் முதன் முதலாகப் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டார் என்பதை ஒருமுறை அவரது பேச்சில் தெரிவித்தார்.

அமைச்சராய் இருந்த காலங்களில் அவரது நிர்வாகத் திறமையைப் பாராட்டாதவரே இல்லையெனலாம். அவரது காலத்தில் ஃபைல்கள் (Files) வெகுவேகமாகச் செயல்பட்டன. ஐம்பதாண்டு கட்சியனுபவத்தில் மக்களுக்கு உதவா நாளெல்லாம் 'பிறவா நாளே' போல் அவர் கருதியது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

காந்தியின் கொள்கைகளைப் புரிந்து கொண்டு அப்போராட்டம் தேவையானதா என்பதை ஆராய்ந்து அவர் செயலாற்றிய விதம் எனக்கு வியப்பை அளித்தது. அவரோடு நெருங்கிப் பழகிய போதெல்லாம் இவ்வளவு எளிமையோடு தொண்டாற்றும் அன்புள்ளம் மக்களுக்குப் புரிய வேண்டுமே என எதிர்பார்ப்பேன். 1967-ல் அவரைப் புரிந்து கொள்ளாததால் வந்த விளைவுகளை இப்போது பார்க்கிறோம்.

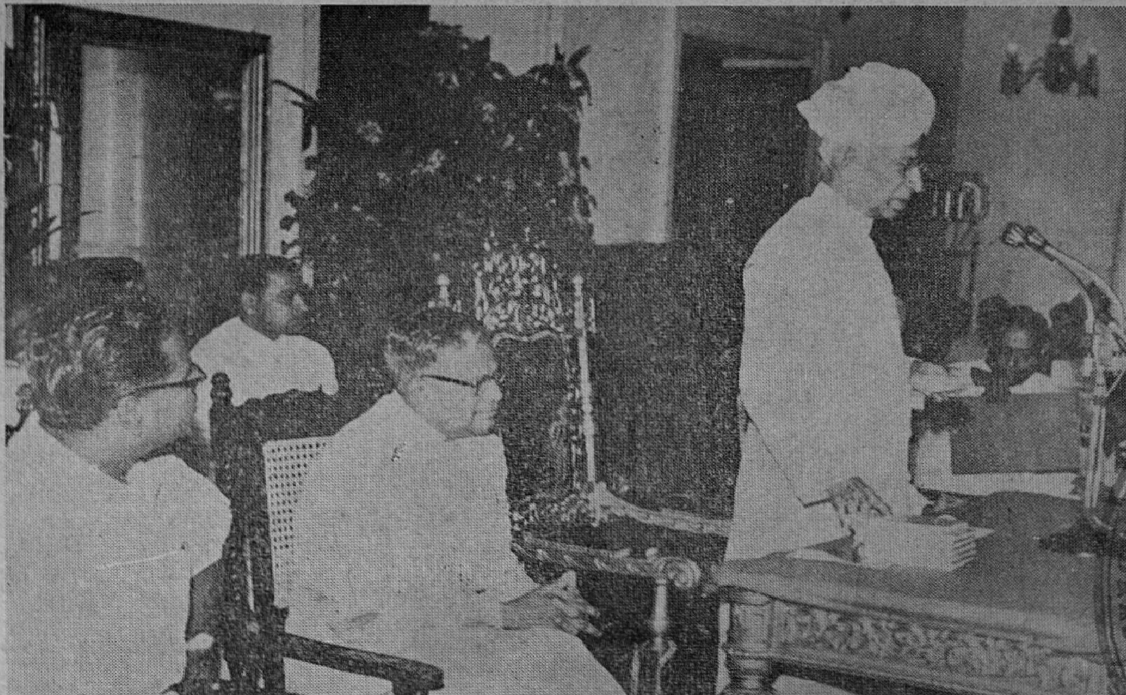
தெய்வீகச் சபையை நிறுவி பக்தியைப் பரப்பினர். தேசபக்தி தெய்வபக்தி இரண்டுமே அவருக்கு இரண்டு கண்கள். அறநிலைய அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றபோது பொருளில்லாப் புண்ணிய இடங்களுக்குப் பொருளுதவினர், இந்து அறநிலைய அமைச்சராக வருவோர்க்குரிய இலக்கணத்தைச் சொல்லியதன் மூலம் அவரை நாம் மிக எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

> ''அறநிலையத் துறையை இயக்குவதற்குப் பொறுப்பு வகிப்பவர்கள் நம்பிக்கையுடன் பணிகளில் ஈடுபட வேண்டும். கண்காட்சியைத் திறந்து வைப்பதும், கோயில் திருப்பணியைத் தொடங்கி வைப்பதும் ஒரே மாதிரியான பணிகள் அல்ல. மன ஈடுபாடும், ஆழ்ந்த நம்பிக்கையும், நமது புராதனப் பண்பாட்டைப் பேணிக்காக்க வேண்டும் என்ற உறுதியும் உடையவர்கள் தான் கோயில் சம்பந்த மான நிர்வாகப் பொறுப்புகளை நடத்த முடியும்''

இதுபோன்ற அரிய கருத்துக்களை, கொள்கைகளை அகத்தே கொண்டிருந்த அவர் மாநகராட்சித் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று துணை மேயர் பதவி பெற்றார். துணை மேயர் சட்டம் இயற்றப்பட்டவுடன் இவரே துணை மேயரானார். துணை மேயர் சட்டம் இவரால் கொண்டு வரப்பட்டதேயாகும். அங்கு நடைபெற்ற முறைகேடுகளைக் கண்டித்து உறுப்பினர் பதவியிலிருந்தே விலகிவிட்டார். இதனை 'எனது நினைவுகள்' என்னும் நூலில் விளக்கமாக விளக்கியுள்ளமையும் சான்றாகக் கொள்ளலாம்.

மாணவர்கள் அரசியல் போராட்டங்களில் கலந்து கொண்டு படிப்பைப் பாழாக்கிக் கொள்ளலாகாது என்பதை உணராதார்க்கு அன்று சொன்னவை இன்று பலிப்பது கண்டு திரு. பக்தவத்சலம் சொன்ன படிப்பினை என்பதை ஒப்புக் கொள்கின்றனர். இங்ஙனம் மாணவர்க்காக, மொழிக்கொள்கையில் கூட தமிழ்நாட்டுக்காக மட்டுமே வாதாடி சட்டத்திருத்தம் கொண்டு வந்த பெருமை அன்னாரையே சாரும்.

நாடு, மொழி, காங்கிரஸ் மூன்றுக்காக மட்டுமே உழைத்து மனைவியின் நோயில் கூட சிரத்தை கொள்ளாது கட்சிப் பாசத்தை வளர்த்துக் கொண்ட நம் பெருந்தகை பல்லாண்டு வாழ, பெருஞ் சிறப்பு எய்த மனமார வாழ்த்துகிறேன்.

1964-ல் ''பக்தவத்ஸலம் வாழ்க்கை வரலாறு'' (திரு. கருப்பையா எழுதியது) நூலினை அன்றைய குடியரசுத் தலைவர் டாக்டர் எஸ். ராதாகிருஷ்ணன் வெளியிடுகின்றார்.

> புகுமுக வகுப்பில் தமிழில் கற்பிக்கும் திட்டம் வெற்றி பெற்றதற்கும் இவரேதான் காரணம் என்பதனை மறக்கலாகாது

அமைதியும் அமைச்சியலாற்றலும்

டாக்டர் தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார்,
(முன்னாள் துணைவேந்தர், மதுரைப் பல்கலைக் கழகம்)

திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஏறக்குறையத் தொடர்ந்து அமைச்சராக விடுதலை ஊழியில் 1967 வரை தொண்டாற்றினார். குலோத்துங்கச் சோழன் (II) காலத்து அமைச்சரான சேக்கிழார் குடியில் வந்த பொருத்தம் ஒன்று உண்டு என்றாலும், அந்தக்குடிப் பெருமையால் அமைச்சரானார் என்று சொல்லுவதற்கு இல்லை. நல்ல மாணவராக விளங்கி அடியேனோடுதான் வக்கீலாக வெளி வந்தார். ஆனால் அவருடைய அம்மானாகிய திரு. முத்துரங்க முதலியாரின் நெருங்கிய தொடர்பால் இவர் உருவானவர். அந்தப் பெரியவர் வாழ்ந்த வரையிலும் இவர் அவருடைய நிழலைப்போலப் பெருந்தொண்டாற்றி வந்தார். இவர் திரு. கோபாலசாமி முதலியாரின் மகளாரை மணந்தபின் இல்லற வாழ்க்கையை அந்த அம்மையார் உருவாக்கினார் என்று சொல்லலாம். அன்புக்கும் அமைதிக்கும் இருப்பிடமாகிய குடும்பச் சூழ்நிலை அன்பிற் பழுத்த காந்திய இயக்கப் போர் வீரரான இவரை உருவாக்கியது.

திரு. எஸ். சீநிவாச ஐயங்கார் சுயராச்சிய இயக்கத்தின் தென்னாட்டுத் தலைவரானபோது திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களும், நானும் அவருடைய அன்பிற்கு உரியவரானோம். சென்னை நகராண்மைக் கழகத்தைச் சுயராச்சியக் கட்சி கைப்பற்றும் தொண்டில் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் திரு. முதலியார் அவர்களோடு வெற்றியோடு ஒத்துழைத்து வந்தார். வேறொரு கட்சியின் கோட்டையாக இருந்த சென்னையும், தமிழ்நாடும் காங்கிரஸ் கோட்டையாக மெல்ல மாறி வந்தன. திரு. வி. க., ஈ. வெ. ரா. முதலியவர்கள் விடுதலைப் போரில் காங்கிரசை வளர்த்த காலம் அது.

திரு. சத்தியமூர்த்தியின் வீரமுழக்கம் எங்கும் எதிரொலித்த காலம். நிர்மாணத் திட்டத்திலேயே முழுவதும் ஈடுபட்ட திரு. ராஜாஜி அவர்கள் பின் காங்கிரசின் முழுத் தலைமையையும் தென்னாட்டில் ஏற்று உப்புச் சத்தியாக்கிரகம் நடத்தித் தமிழ்நாட்டு மூலை முடுக்கில் எல்லாம் புத்துணர்ச்சி வெள்ளமாகப் பொங்கி வழியச் செய்தார். திரு. ராஜாஜியின் நம்பிக்கைக்கும் திரு. பக்தவத்சலம் உரியவரானார். சிறை செல்லும் வாழ்க்கை தொடங்கியது. அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டி, ஹரிஜன சங்கம் முதலியவற்றில் பொறுப்பேற்றுத் தொண்டாற்றி வந்தார்.

சென்னை நகராண்மைக் கழகத்தில் ஆல்டர்மென்களை முதல் முதல் தேர்ந்தெடுத்த பொழுது திரு. பக்தவத்சலமும் ஆல்டர்மான் ஆனார். நானும் அப்போது ஆல்டர்மானாக வந்தேன். ஆதலால் அவருடைய தொண்டைப்பற்றி நன்கறிவேன். காங்கிரஸ் சார்பாக சென்னை நகராண்மைக் கழகத்திலும், வெளியிலும் இருந்தவர்களிடம் ஊழல் எழாதபடி நடவடிக்கை நடத்தியதில், முதலிடம் பூண்டவர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களே ஆவார். இதிலிருந்தே பொது வாழ்வு எப்படி அமைய வேண்டும் என விரும்பினார் என்பது நன்கு தெளிவாகிறது.

அப்போது நாடெங்கும் காங்கிரஸ் அமைச்சர் சபைகள் அமைக்கப்பெற்றன. சென்னை மாநிலக் கீழ்ச் சபை உறுப்பினராகி இவர் அமைச்சரின் சட்டசபைச் செயலாளரானதும், ஆல்டர்மான் பதவியைத் துறந்தார். அன்றிருந்து இன்று வரை அமைச்சியல் அறிவில் ஆழ்ந்து மிகச் சிறந்து விளங்குகின்றார். பல துறைகளிலும் அமைச்சராக விளங்கியதால் தமிழ்நாட்டின் அரசியல் துரைத்தனம் முதலியவற்றைப்பற்றி நேரிடையாக அறிந்திருந்ததால் சிக்கல்கள் எல்லாம் மிக எளிதில் சிக்கல் நீங்கித் தெளிவாயின. இதனால் அரசியல் கோப்புக்களைப் படித்து முடிவெடுப்பதை விளையாட்டே போல மிக விரைவில் மற்றவர் திகைக்கும்படி செய்து வந்தார். அஷ்டாவதானம்கூட இவர் செய்பவர் என்று சொல்லலாம். முன்னே சிலர் கூறுவனவற்றையும் மனத்தில் வாங்கிக் கொண்டு கோப்புக்களையும் படித்துக் கொண்டு முடிவுகளை எழுதிக் கொண்டே இருப்பார். முன்னிருந்து பேசுவோர் கூற்றைக் குறித்துக் கொள்ளவும் மாட்டார். ஆனால் அவற்றையும் மறவாது மனத்திலேயே வைத்திருந்து உடனுக்குடனே வேண்டுவன செய்வார். அவர்களும் எதிர்பாராத அளவுக்கு முடிவுகள் விரைவில் வெளிவரும். பலமுறை இந்த அஷ்டாவதானத்தைக் கண்டு நான் வியந்து நின்றதுண்டு.

சட்டசபைகளிலும் சலிக்காமல் எல்லாவற்றையும் உன்னிப்பாகக் கேட்டும் படித்தும் வரும் ஒரு சிலரில் இவர் முன் நிற்பவர் எனலாம். பெரிய பேச்சாளி அல்லவானாலும், ஆரவாரமின்றி எல்லாவற்றையும்

விளக்கக் கூடிய ஆற்றல் பெற்றுள்ளார். தலைவர்கள், கட்சிகள், நிலையங்கள், நிறுவனங்கள், அலுவலர்கள், அலுவல் துறைகள் — எல்லாம் இவருக்குத் தெள்ளத் தெளியத் தெரியும். அமைச்சராக வெற்றி பெற்றதன் நுட்பம் இவைகளே ஆகும். படபடப்பின்றி பழங்கண்ணோட்டத்தோடு அமைதியாகச் செயலாற்றுவதில் வல்லவர். அறிவின் பயனாக எழும் செயல்கள் அரசியற் சூழ்ச்சி போலவும் தோன்றுவது இதனாலேயே ஆம்.

விடுதலைப் போராட்டத்தை இடையே விட்டு விட்டோம். இரண்டாம் உலகப்போர் எழுந்ததும் ஒத்துழையாமை இயக்கம் தொடங்கியது. அமைச்சர் அவைகள் பதவி துறந்தன. தனியார் சத்தியாகிரகமும், ''இந்தியாவை விட்டு வெளியேறு'' என்ற முழக்கத்தோடு இந்தியா முழுவதும் பரவிய விடுதலைப் போராட்டமும் மும்முரமாயின. சிறைச்சாலையே தவச்சாலை யாயிற்று. திரு. பக்தவத்சலம் அதில் எல்லாம் முழுப் பங்கு கொண்டார். திரு. காமராசர் தலைமை ஏற்றார். விடுதலை பெற்றோம். தொடர்ந்து அமைச்சராக இருக்கும் வாய்ப்பு இவரொருவருக்கே கிடைத்தது எனலாம்.

தமிழில் கற்பிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை கொண்டவர் இவர். தமிழ் நூல் வெளியீட்டுக் கழகத்தின் தலைமையை நான் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்பினார். அதனால் இதனைப் பற்றி அவர் கொண்டிருந்த கருத்துக்களையும் ஆர்வத்தையும் நெருங்கி இருந்து காணும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் கல்வி அமைச்சராக இருந்தபோது ஒரு மூச்சாக இத்துறையில் பணியாற்றினார்கள். ஆனால் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களோ மேலே கூறிய கழகத்தின் கூட்டம் ஒவ்வொன்றுக்கும் நேரில் வந்து கலந்து கொண்டதை இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். பல முறைகளில் நான் கேட்டுக் கொண்டபடி கல்வி இயக்குநர் முதலியவர்கள் வரும் வரையும்கூட இவர் காத்திருந்ததை நினைக்கும்போது அவருக்கிருந்த தமிழன்பும், பொறுமையும், அமைதியும் எவ்வளவு எவ்வளவு என்றே வியக்க வேண்டியிருக்கிறது. முதலமைச்சராகப் பல தொல்லைகளுக்கிடையேயும் இப்படி ஈடுபட்டார் என்பதனை எண்ணும்போதுதான் இவர் பெருமை விளங்குகிறது.

பல்கலைக் கழகங்களில்-கல்லூரிகளில் தமிழிலே கற்கும் வாய்ப்புகளை மாணவர்கள் பெறவேண்டும் என்று கூறினால் மட்டும் போதாது என உணர்ந்தார். எப்போது அந்த வாய்ப்பினை மாணவர்கள் விரும்பினால் பெற முடியும்? ஒவ்வொரு கல்லூரியிலும் தமிழில் கற்க ஒவ்வொரு வகுப்பாவது புகுமுக நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்றும், அப்படிப்பட்ட வகுப்புகளின் குறைந்த எண்ணிக்கை இருந்தாலும்

மானியம் உண்டு என்றும் வற்புறுத்திய பெருமை திரு. பக்தவத்ச லத்தைச் சாரும். பின்னே, விஞ்ஞானத் துறையிலும் தமிழில் கற்பிக்கும் திட்டத்தை விரிவாக்கியபோது இத்தகைய வற்புறுத்தல் வாராது போகவே, விஞ்ஞானத்தைத் தமிழில் கற்கும் மாணவர் தொகை, கலையைத் தமிழில் கற்கும் மாணவர் தொகை போல வரவும் இல்லை; வளரவும் இல்லை.

பல்கலைக் கழகங்களைப் பற்றியும் தெளிவான கருத்துக்கள் கொண்டவர் இவர். அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தொண்டாற்றியபோதே இதனை நான் அறிந்திருந்தேன். ஆனுல் அப்போதே அதனைச் செயலில் உருவாக்காது விட்டனர். மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் உருவானபோது இந்தக் கருத்துக்கள் உருவம் பெற்றன. 1965-ல் இவருடைய பிறந்த நாளன்று வாழ்த்தி வணங்கச் சென்றிருந்தேன். அமைதியாகக் கோப்புகளிடையே மூழ்கி இருந்த நிலையிலேயே ''மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் வருகிறது. அதற்கு நீங்கள் உதவ வேண்டும்'' என்ருர். நான் அதன் உட்பொருளை வாங்கிக் கொள்ளாமலே வந்துவிட்டேன். நான் துணை வேந்தனுக வேண்டும் என்ற அவர் கருத்தினைப் பின் அறிய முடிந்தபோது திடுக்கிட்டுப் போனேன். என்மேல் அவர் வைத்த நம்பிக்கையை என்னுல் நம்ப முடியவில்லை. திரு. சி. பி. இராமசாமி ஐயர் அவர்கள்தான் என்னிடத்திலேயே நான் நம்பிக்கை வைக்குமாறு செய்தவர். துணை வேந்தராகத் தொண்டாற்றுவதற்கு வேண்டியன எல்லாம் செய்து தந்தவர் திரு. பக்தவத்சலனுரே. மதுரைப் பல்கலைக் கழகம் இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்களில் ஒரு சிறந்த இடத்தைத் தன் முதல் ஐந்தாண்டு களுக்குள் பெற்றதென்ருல் அதற்கு இவர் எடுத்துக் கொண்ட முன் ஏற்பாடுகளே ஆகும். புகுமுக வகுப்பில் தமிழில் கற்பிக்கும் திட்டம் வெற்றி பெற்றதற்கும் இவரே காரணம் என்பதனையும் மறத்தலாகாது. பல்கலைக் கழகத்தின் தன்னுரிமையில் நேர்முக மாகவோ மறைமுகமாகவோ நுழையாது பாதுகாத்த பெருமை இவருக்கு உண்டு.

* என் சிறு பிராயத்திலேயே சுவாமி விவேகானந்தரைப் பற்றிப் படித்துத் தெரிந்து கொண்டேன். அவரது தத்துவங்களும் உபதேசங்களும் என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தன.

ஸ்தாபனம், தேசம், மக்கள் தொண்டு இவற்றையே என் கருத்தில் கொண்டிருக்கிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரையில் என் வாழ்க்கையில் வேறு அக்கறை எதுவும் இல்லை!

— பக்தவத்ஸலம்.

சிக்கலான பல சந்தர்ப்பங்களில் சர்க்கசில் கம்பி மேல் குடையுடன் உஷாராக நடப்பதைப்போல் நடப்பவர்.

புரிந்து கொள்ள முடியாத புதிர்

கே. ஆர். கல்யாண ராமன்
வாலாஜா தீனபந்து ஆசிரமம்

திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்களது 50 ஆண்டு பொது வாழ்க்கையில் சுமார் 40 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக அவரை நன்கறிவேன். அவர் பல பதவிகளைப் பெற்று நிர்வாகம் நடத்தியபோது பல சந்தர்ப்பங்களில் அவரைச் சந்தித்துப் பேசி பல அனுபவங்களைப் பெற்றிருக்கிறேன். அவர் புரிந்து கொள்ள முடியாத புதிராகவே இருந்திருக்கிறார். கடல் நீராழத்தைக் கண்டாலும், பக்தவத்ஸலம் அவர்களின் நெஞ்சாழத்தைக் காணவே முடியாது. சிக்கலான பல சந்தர்ப்பங்களில் சர்க்கசில் கம்பி மேல் குடையுடன் உஷாராக நடப்பதைப்போல் நடப்பவர் எனலாம். என் அனுபவங்களில் சில நிகழ்ச்சிகளை உதாரணத்துடன் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(1) 1935-ல் அவர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி உபதலைவர். நான் இராணிப்பேட்டையில் ஜில்லா போர்டு தேர்தலில் கடுமையான போட்டியில் காங்கிரஸ் அபேட்சகராக நிறுத்தப்பட்டு, மிகவும் கஷ்டத்துடன் வேலை செய்து வந்தேன். திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்களை நேரில் சந்தித்து அவர் உதவியைக் கேளுங்கள் என்று, யாரோ எனக்கு யோசனை கூறினார்கள். அதன்படி நான் சென்னை சென்று தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் அலுவலகத்தில் அவரைச் சந்தித்து, எனக்கு உதவுமாறு வேண்டினேன். என்ன உதவி வேண்டுமென்றார். ஒரு கார் கொடுத்தால் அதுவே பேருதவியாக இருக்கும் என்றேன். தேர்தல் நிலவரம், என் வெற்றி வாய்ப்பு இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் விவரமாகக் கேட்டறிந்தார். பிறகு, நீங்கள் எப்போது ஊர் திரும்புகிறீர்கள் என்றார். நாளை காலை என்றேன். ''கார் இங்கு தயாராக இருக்கும். நீங்கள் அதிலேயே போகலாமே'' என்றார். என் மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இல்லை. அந்த வண்டியை தேர்தல் முடியும்

வரையில் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றார். தேர்தல் முடியும் வரை கார் என் வசம் இருந்தது. வெற்றிப் பெருவிழா நடந்து முடிந்த பின் கார் டிரைவர் திரும்பிப் போகவும், வந்தபோது பெட்ரோல் போட்டதற்கும், ஒரு மாத வாடகை அத்தனையும் உடனே கணக்கு தீர்த்துக் கொடுக்கும்படி கேட்டார். எனக்குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது! வாடகைக்குத்தானா கார், என்றேன். என்னிடம் பணம் இல்லையே என்றெல்லாம் சமாதானம் சொல்லி, கார் டிரைவர் திருப்தி அடையாமல் கார் ஏற்பாடு செய்த திரு. பக்தவத்ஸலத்தையே நேரில் பார்த்துப் பேசுங்கள் என்றார். அந்த வண்டியிலேயே சென்னை சென்று நேரில் முதலியாரைக் கேட்டேன். ''கார் கேட்டீர்கள், கார் அனுப்பினேன். பெட்ரோலும், வாடகையும் நீங்கள்தானே கொடுக்க வேண்டும். முதலிலேயே இலவசமாக வேண்டுமென்று கேட்டிருந்தால் இந்த நிலைமை வந்திருக்காதே'' என்றார். பணம் கொடுக்க அவகாசம் கேட்டேன். திரும்பப் போய் உடனே பணத்தைக் கணக்குத் தீர்த்துக் கொடுத்து விடுங்கள் என்றார். வேறு வழியின்றி எப்படியோ கணக்கைத் தீர்த்து விட்டேன். இது முதல் அனுபவம்.

(2) இராணிப்பேட்டை தொகுதியில் இரு ஹரிஜன அபேட்சகர்கள் காங்கிரஸ் சார்பாக நிற்க அனுமதி கேட்டிருந்தார்கள். அதில் ஒருவரை ஆதரித்து முதலியாரிடம் சிபாரிசு செய்வதென உறுதியான எண்ணத்துடன் சென்று இருவரைப்பற்றி சாதக பாதக கருத்துக்களை விவரித்தேன். அவர் ''இருவர் விஷயத்திலும் என் கருத்து ஒரே மாதிரிதான். இருவரில் யாரைத் தேர்ந்தெடுத்தாலும் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை'' என்றார். எனக்கோ பெரும் ஏமாற்றம். முதலியார் தன்னை எதிலும் பிணைத்துக் கொள்ளாமல் நாசூக்காக பதில் சொல்லி தனிநிலையாய் இருந்து விட்டார். முதலியார் இம் மாதிரி எடுத்து அறிவித்தது அறிந்து இரு அபேட்சகர்களுக்குமே திருப்தி!

(3) இராணிப்பேட்டை தொகுதியில் சட்டசபைக்கு ஒரு உப தேர்தல் நடக்க விருந்த சமயம், நான் தொலைபேசி மூலம் யாரை நிறுத்தப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டேன். உள்ளூர நானே நிற்கவேண்டுமென ஆசையுடன்தான் பேசினேன். அவர் நீங்கள் யாரை சிபாரிசு செய்கிறீர்கள் என்றார். எனக்கு அதிர்ச்சி! விடாப்பிடியாக நானே நிற்கலாமென உத்தேசம் என்றேன். அவர் வேறு ஏதோ காரணம் பற்றி, ''அதற்குள்ளாகவா?'' என்றார். அதற்குமேல் பேச எனக்கு வாய் வரவே இல்லை!

(4) அவர் அமைச்சராக இருந்தபோது, அமெரிக்காவுக்கு ஒரு விவசாயியை, அரசு சார்பாக அனுப்ப இருந்த சமயம். என் நண்பர் ஒருவரை நேரில் அழைத்துச் சென்று பலமாக சிபாரிசு செய்தேன்.

அவர் பல விவரங்களை அவரைப் பற்றி கேட்டறிந்து இம்மாதிரி ஆர்வமும், திறமையும் உள்ளவர்கள்தான் போவதற்கு தகுதி யானவர்கள் என்ருர். எனக்குப் பரம திருப்தி. நண்பருக்கு சான்ஸ் கிடைக்குமென நம்பினேன். ஆனுல், முழு ஏமாற்றமே ஏற்பட்டது. அவர் தேர்ந்தெடுத்த மிராசுதாரர் பற்றி யாரும் ஆட்சேபிக்க முடியாத நிலையில் காரியத்தை முடித்து முற்றுப் புள்ளி வைத்து விட்டார்.

(5) அவர் 'பாரத தேவி' பத்திரிகை நிர்வாக ஆசிரியராக இருந்தபோது எனக்கு இன்ஸ்பெக்டர் வேலை கேட்டு பல கடிதங்கள் எழுதி நேரில் சந்தித்து வற்புறுத்தினேன். சம்பளம், அலவன்ஸ் இவற்றுடன் வேலைக்கு நியமன உத்திரவும் அனுப்பி விட்டார். ஆனுல் அந்த வேலையை ஒப்புக்கொள்ள இயலாமற் போய்விட்டது. நான் நேரில் சென்று என் நிலையை விளக்கினேன். ''நீங்கள் அவசர மாக வேலை கேட்டீர்கள். உங்கள் நிலையை புறிந்து வேலையும் கொடுத்தேன். தற்போது மறுக்கிறீர்கள். மீண்டும் என்னை வேலை கேட்க மாட்டீர்கள். இந்த நிலையில் எனக்குத் திருப்தி'' என்ருர். பேசுவதற்கு என்ன இருக்கிறது? வணக்கம் சொல்லித் திரும்பினேன்.

(6) ஆக்கூர் அனந்தாச்சாரி காலமான பிறகு பாரதியார் சங்கத்திற்கு ஒரு செயலாளரை நியமிப்பது சம்பந்தமாக நேரில் சந்தித்துப் பேச கடித மூலம் அனுமதி கேட்டிருந்தேன். பதில் கடிதத்தில் 'நீங்களே முடிவு செய்யலாமே!' என்று குறிப்பிட் டிருந்தார். நேரில் சென்று பேசாமலே விஷயம் முடிந்து விட்டது.

(7) 1944-க்குப் பிறகு ஒருநாள் பக்தவத்ஸலம் ஆற்காடு வந்தார். நானும் அவர் பிரயாணம் செய்த ரெயிலில் வந்தேன். சென்ட்ரல் ஸ்டேஷனில் அவரைச் சந்தித்தேன். காங்கிரஸ் கமிட்டியா? சங்கமா? என்ற விவாதம் கடுமையாக நடந்த நேரம். அப்போது அவரும் நானும் நேர் எதிர்மாருன கொள்கைகள் கொண்டிருந்தோம். நான் ரயிலில் 'இண்டர்' டிக்கட் வாங்கி யிருந்தேன். அவர் மூன்ரும் வகுப்பு டிக்கட் வாங்கியிருந்தார். அமைச்சராக பல ஆண்டுகள் இருந்த அவர் மூன்ரும் வகுப்பில் நெரிசலில் போவது எனக்கு இஷ்டமில்லை. அவரை இண்டரில் பிரயாணம் செய்ய வற்புறுத்தினேன். ''நீங்கள் டிக்கட் வாங்கிய வகுப்பில் நீங்கள் செல்லுங்கள். நான் டிக்கெட் வாங்கிய வகுப்பில் நான் செல்கிறேன்'' என்று அவர் இரண்டு அர்த்தத்தில் சொன்ஞர். ரயிலில் மாத்திரமல்ல, அரசியலிலும் இருவரும் நேர்மாருகச் சென்ற நேரம் அதுவல்லவா?

இப்படி அவர் மிகவும் ஆழமான கருத்துக்களைக் கொண்டு அரசியலில் வெற்றிகரமாக பல ஆண்டுகள் கழித்தவர். அவர் நீடூழி வாழ்க! அவர் தொண்டு நீடித்துச் சிறப்பெய்துக!

தூய மெய்யன்பர்

நாமக்கல் கவிஞர்
வெ. ராமலிங்கம் பிள்ளை

முன்னாள் முதலமைச்சர் உயர்திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் என் மனத்துக்கினிய நண்பர். அன்பும் பண்பும் அறிவும் ஆற்றலும் உள்ளவர். காந்தி பக்தர். சத்திய சாந்த சன்மார்க்க சீலர். உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசாத உயர் குணமுள்ளவர்.

குற்றம் கடிந்து நல்லறிவூட்டும் குணவான். ஆடம்பரத்தை அறவே நீக்கி எளிய வாழ்க்கை நடத்தும் இயல்பினர்.

காந்தீய சத்தியாக்ருஹக் கைதிகளாக நானும் அவரும் ஒரே சிறையில் (மதுரையில்) இருக்க நேர்ந்ததைப் பெரும் பாக்கியமாகப் பாராட்டுகிறேன். சிறையில் அவர் 'ஏ' வகுப்புக் கைதியாகவும் நான் 'பி' வகுப்புக் கைதியாகவும் இருந்தோம். 'ஏ' வகுப்புக் கைதிகள் தம் சொந்தச் செலவில் சில சௌகரியங்களைத் தேடிக் கொள்ளலாம். அப்படிப்பட்ட சௌகரியங்கள் தமக்குக் கிடைப்பதில் திரு. பக்தவத்ஸலம் எனக்கும் பங்கு தருவார். சிறைவாசம் கழிந்த பின் அவர் என்னைச் சென்னையில் தம்முடைய வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று பல நாட்கள் விருந்தூட்டி மகிழ்ந்தார்.

அவர் என் மீது கொண்டுள்ள தூய அன்புக்கு உதாரணமாக ஒரு நிகழ்ச்சியைச் சொல்வது பொருந்தும். பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எனக்குப் பேருபகாரியான உயர்திரு. காமராஜ் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது அவர், நான் கனவிலும் கருதாத ஒரு சிறப்பை எனக்குச் செய்தார். அதாவது என்னை ஒரு எம். எல். சி. யாக நியமனம் செய்தார். நியமன அங்கத்தினர்க்குள்ள பதவிக் காலம் ஆறு ஆண்டுகள் கழியும் சமயத்தில் திரு. பக்தவத்ஸலம் முதலமைச்சராக இருந்தார். நான், என்னை மீண்டும் நியமனம் செய்யும்படி அவருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அதற்கு உடனே பதில் வந்தது.

அந்த பதில்:

''தங்கள் கடிதம் வந்தது. அப்படியே செய்கிறேன்''

என்ற ஒரே வரிதான். அந்தக் கடிதத்தை ஒரு செல்வமாக இன்னும் வைத்திருக்கிறேன்.

அத்தகைய மெய்யன்பராகிய திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் புகழோங்க நெடுங்காலம் சுகமாக வாழ்ந்திருக்க இறைவனை வணங்கி மனமார வாழ்த்துகிறேன்.

குறிப்பு: ***நாமக்கல் கவிஞர் அவர்கள் இயற்கை எய்தியதற்கு மிகச் சில நாட்களுக்கு முன்பாக 19—8—1972 அன்று இக்கட்டுரையை அன்புடன் அனுப்பி வைத்தார்கள்.***

தாயினும் நல்லன், சேயினும் எளியன்

வாகீச கலாநிதி கி. வா. ஜகந்நாதன்

காந்தியின் வழியே நின்று
காங்கிரஸ் சபையில் தூணுய்ச்
சாந்தப்போர் வீர ஞகித்
தாய்நில விடுத லேக்கா
ஏந்திய கொடியோன், பன்னாள்
இருஞ்சிறை புகுந்தோன், நல்ல
மாந்தருள் தலேவன், பக்த
வற்சலன் வாழி வாழி.

அரசியல் துறையில் வல்ல
அறிஞன்; நா டாட்சி செய்து
புரவுபூண் டிடுமு தல்வன்;
புரட்டெனப் ப தறியாச் சான்றேன்
பரவிய விளம்ப ரத்தின்
பக்கமே போகா நல்லோன்,
மரபினே அறிந்தோன், பக்த
வற்சலன் வாழி வாழி!

பற்பல நல்லோ ருக்குப்
பாங்கறி நண்ப ஞனன்;
பொற்புறு தேசத் தொண்டிற்
பொலிந்துயர் தலேவ ஞனன்;
நற்கலே தேர்ந்த வர்க்கு
நலந்தரு வள்ள லாஞன்;
வற்பென லில்லாப் பக்த
வற்சலன் வாழி வாழி!

கோயில்கள் பலவும் ஓங்கக்
குலவிய அறமும் ஓங்கத்
தாயினும் நல்ல ஞகித்
தவித்தவர் உவகை ஓங்கச்
சேயினும் எளிய ஞகிச்
சேர்ந்தவர்க் குறுதி ஓங்க
வாய்தரு பண்பன் பக்த
வற்சலன் வாழி வாழி!

அடக்கமே உருவாக் கொண்டோன்;
ஆரவா ரஞ்செய் யாதோன்;
படித்ததைச் செயலி ஞலே
பழகிய நல்லோன்; அன்பர்
இடித்தது கேட்போன்; எந்த
குன்னற்கும் அஞ்சா நெஞ்சன்;
வடித்தசொல் லுடையான் பக்த
வற்சலன் வாழி வாழி!

இன்று கோவில்களில் ஒரு புதுப் பொலிவு நிலவுகிறது என்றால், அது இவர்தம் நற்செயல்தான்.

பண்பாளர்

டி. எம். நாராயணசாமி பிள்ளை
முன்னாள் துணைவேந்தர் :
அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்.

உயர்திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களை அவர்கள் படித்த காலத்திலிருந்து எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். பிறகு அவருடன் பழகுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்தது, நான் செய்த புண்ணியம். அவர் நல்லவர்; பெருந்தன்மை உடையவர்; பண்பாளர்; உபகாரி; நாட்டுக்கு நல்வழிகாட்டி; சேவை செய்தவர்; திறன் அமைந்த அமைச்சர்; வெகு பெரிய காரியங்களையும் வெகு சுலபமாகவே முடித்து மக்களுக்கு நன்மை செய்து விளங்குபவர்.

தமிழ்நாட்டில் உயர்திரு முத்துரங்க முதலியார் அவர்களைத் தெரியாதவர்கள் இல்லை. தேசப்பற்று நிறைந்தவர்; காங்கிரசில் மிகவும் மதிப்பு பெற்றவர்; அவருடைய மருமகன் உயர்திரு பக்தவத்சலம் அவர்கள். உயர்திரு. முத்துரங்க முதலியாருடைய செல்வாக்கு முழுவதும் நமது பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கு இயற்கையாகவே அமைந்தது. சட்ட டிகிரி எடுத்த பிற்பாடு வக்கீலாகப் போகாமல், முதலியார் அவர்களுடன் சேர்ந்து, தன்னையும் தேசப் பணிக்கு உயர்திரு. பக்தவத்சலம் அர்ப்பணித்துக்கொண்டார். தேச விடுதலைக்கு உழைத்துவந்த பெரியோர்கள் வாழ்ந்த பொற்காலம் அது; அந்தப் பொற்காலத்தில் பெரிய, பெரிய தலைவர்களுடன் கலந்து பணிசெய்து, தியாகமும் செய்து விளங்குகின்ற பெரியவர்களில் பக்தவத்சலமும் ஒருவர். பல தடவைகளில் தேச நலனுக்காகச் சிறை சென்றிருக்கிறார். ஒரு முறை போலீசாரால் ரொம்பவும் அடிக்கப்பட்டு அதனால் உடம்பு நலிவுற்றார் என்று ஞாபகம் வருகிறது.

சுமார் 20 வருட காலம் மந்திரியாகவும், முடிவில் முதல் மந்திரியாகவும் இருந்து மக்களிடம் நல்ல மதிப்பையும் அன்பையும் பெற்றிருக்கிறார். மந்திரியாயிருந்தபோது இவர்தான் துணிந்து **Highways Department** ஐ பிரித்து ரோடுகளை எல்லாம் செம்மை

யாக்கி அதில் வெற்றி கண்டவர். அதைப்போலவே பாசனத் திட்டங்களை புதியன புதியனவாக அமைந்து மக்களுக்கு பல நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறார். இவர்தான் பவானி, மணிமுத்தாறு முதலிய திட்டங்களுக்கு கர்த்தா.

கிராமங்களைத் தனி பங்கு எடுக்கும்படி செய்து அவைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று திட்டம் தீட்டினவர் இவர். முதல் மந்திரியாக எல்லோருடனும் அன்புடன் பழகி நமது நாட்டுக்கு அரிய பெரிய சேவை செய்தவர்.

நமது கோயில்கள் மதிப்பிட முடியாத நம்முடைய பொக்கிஷம் என்பதை உணர்ந்து, சீர்கெட்டிருந்த கோவில்களையெல்லாம் புதுப்பிப்பதில் இவர் வெற்றி கண்டார். மதுரை கோவில் இவர் காலத்தில்தான் புதுப்பிக்கப்பட்டது. அதே மாதிரி திருவானைக்காவல் கோவில் திருப்பணி இவர் காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இன்னும் அநேக கோவில்களை இவர் புனருத்தாரணம் செய்வித்தார். இன்று கோவில்களில் ஒரு புதுப் பொலிவு நிலவுகிறது என்றால் அது இவர் தம் நற்செயல்தான். இது எனக்கு நன்றாய்த் தெரியும்.

இவர் காலத்தில் நடந்த நன்மைகள் பலப்பல. இவர் நாடறிந்த நல்லவர்.

இவர் நீடூழி காலம் வாழ்ந்து இன்னும் மக்களுக்குப் பல நன்மைகள் புரிந்து விளங்க வேண்டும் என்று ஸ்ரீ அகிலாண்டேஸ்வரியைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

- ஒத்துழையாமை இயக்கக் காலத்திலிருந்து எனக்கும், காமராஜுக்கும் நெருக்கமான தொடர்பு இருந்து வந்துள்ளது. சத்தியமூர்த்தி, காமராஜ் இருவருடனும் நல்ல உறவு கொண்டிருந்திருக்கிறேன். பல முக்கியமான விஷயங்கள் பற்றி இருவரும் என்னை ஆலோசனை கலப்பார்கள். காமராஜ் அடிக்கடி என்னிடம் வருவார். இருவரும் ஸ்தாபன விஷயங்கள் பற்றிக் கலந்து பேசுவோம்.

  கிட்டத்தட்ட 30 ஆண்டுகள் எனது பரிபூரணமான ஒத்துழைப்பை அவருக்கு அளித்து வந்தேன். ஸ்தாபன, நிர்வாக சம்பந்தமான எந்த விஷயத்திலும் அவரைக் கலக்காமல் நான் செயல்பட்டது கிடையாது. எந்தச் சின்னஞ்சிறு விஷயத்திலும் அவருக்கு எதிராகச் செயல்பட வேண்டும் என்று நான் நினைத்தது கூடக் கிடையாது. மனப்பூர்வமான விசுவாசத்துடன் செயல்பட்டு வந்தேன்.

பக்தவத்ஸலம்.

பதவியிருந்தாலும், பதவியில்லா விட்டாலும் பணி செய்து கிடப்பது தன் கடன் என்று வாழ்பவர் இவர்.

உத்தம சீலர்

டி. ராதாகிருஷ்ண பிள்ளை
சென்னை மாநகர முன்னாள் மேயர்

முன்னாள் முதல்வர் திரு பக்தவத்சலம் உயர்குடிப் பிறப்பும், ஆழ்ந்த தெய்வ புக்தியும் உடையவர். செங்கற்பட்டு ஜில்லாவில் மீஞ்சூர் அவரது ஊர். தெய்வச் சேக்கிழாரின் மரபில் தோன்றிய அவர் ஒழுக்க சீலராக இன்றளவும் வாழ்ந்து வருகிறார். இளமை யிலேயே நல்ல கல்வி பயின்று, சட்டக் கல்லூரியில் தேறி உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்கறிஞராகத் திகழ்ந்தார். தொடர்ந்து வழக்கறிஞ ராக இருந்திருந்தால் அவர் அத்துறையில் மிகுந்த மேன்மை எய்தியிருப்பார்.

தேசம் அவரை அழைத்தது. காந்தி காட்டிய பாதையிலே அவர் தனது மாமன் புகழ் பெற்ற பேட்டை முத்துரங்க முதலியா ருடன் தேசப் பணியில் ஈடுபட்டார். காந்தி நடத்திய அத்தனை இயக்கங்களிலும் பங்குகொண்டு பலமுறை சிறைவாசம் செய்திருக் கிறார். அதனால் உடல்நலம் பாதிக்கப்பெற்றும் அவர் அதைப்பொருட் படுத்தவில்லை. அவர் காலத்து இளைஞர்களை அவர் தேசத் தொண் டில் ஊக்கினார்.

விடுதலை வீரர்களில் தமிழகத்தில் அவருக்குத் தனி மதிப்பு உண்டு. பல ஆண்டுகள் தமிழ்நாட்டில் அமைச்சராக அவர் விளங்கினார். அமைச்சராகப் பணியாற்றிய துறைகளில் அவர் அரும்பெரும் பணிகள் செய்திருக்கிறார். அவர் பொதுப் பணித் துறையில் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் தமிழகம் பல வகைகளில் முன்னேற்றம் அடைந்தது.

கோயில்கள் நிர்வாகத்தில் அவர் சிறந்த சீர்திருத்தங்களைச் செய் துள்ளார். ஆலயத் திருப்பணிகள் நல்ல முறையில் செய்து ஆத்திகர் மனத்தில் அழியாத இடம் பெற்றுள்ளார்.

முதலமைச்சராக அவர் விளங்கிய காலத்தில் அவரது நிர்வாகத் திறன் உச்ச நிலையைக் காட்டிற்று. நிர்வாகிகளோடு ஒத்துழைத்து அநாவசியமாக நிர்வாக விஷயங்களில் தலையிடாமல் ஆட்சி நடத்தினார். தமிழகத்தின் முன்னேற்றத்துக்கும், தமிழ்நாட்டின் பெருமையை பாரதத்தில் நிலைநாட்டியதற்கும் அவரைப் புகழாதார் இல்லை.

பதவியிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் பணி செய்து கிடப்பது தன் கடன் என்று ஓயாது பாடுபட்டு வருபவர் அவர். தைரியமாக நிர்வாகக் குற்றங்களை அரசுக்கு எடுத்துக்காட்டி நாட்டின் நன்மைக்காக இன்றும் உழைத்து வருபவர் அவர். கட்சிப்பற்றும், அதில் உள்ள குறைகளை நீக்குவதிலும் சளைக்காமல் உழைத்து வருகிறார்.

போற்றுதலுக்கு மயங்காமல், தூற்றுதலுக்குப் பயப்படாமல் உண்மையை எடுத்துரைத்து நாட்டு நலனுக்குப் பாடுபடும் அவ்வுத்தம சீலர் இன்னும் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்து நமக்கு வழிகாட்ட வேண்டுமென்று இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

● *அந்தக்காலத்திலேயே காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் நெறிகளையொட்டி நிர்மாணத் திட்டப் பணிகள் பலவற்றிலும் நான் முன்னிலையில் நின்று பங்கு கொண்டேன். சீனிவாச அய்யங்கார் அவர்கள் மாகாண காங்கிரஸ் தலைவராக இருந்தபோது 1926-ல் நிர்மாணத் திட்ட வேலைகளுக்காக பல கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டன. நிர்மாணத் திட்ட வேலைகளில் ஒன்று மது ஒழிப்பு. மது விலக்குப் பிரசாரத்திற்காக ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. நான் அதற்கு கன்வீனராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டேன். அக்குழுவிற்கு ராஜாஜி தலைவராக இருந்தார்.*

1933-34-ல் தமிழ்நாடு ஹரிஜன சேவக சங்கம் என்ற அமைப்பு ஏற்படுத்தப் பட்டது. அந்தக் காலத்தில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கணக்கற்ற கொடுமைகளை அனுபவித்தார்கள். அம்மக்களை எல்லா வகையிலும் உயர்த்தும் பணிகளில் ஹரிஜன சேவக சங்கம் ஈடுபட்டது. அச்சங்கத்தின் முதல் கமிட்டிக்கு நான் துணைத் தலைவராக இருந்து பணியாற்றினேன்.

பக்தவத்ஸலம்.

> எண்ணித் துணிந்த காரியத்தை எந்தச் சூழ்நிலையிலும் செய்து முடிக்கும் ஆற்றல் இவரிடம் நிறைந்துள்ளது.

செயல் திறன்

ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் எம். எல். ஏ.

முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் வருகின்ற அக்டோபர் திங்களில் 75 ஆண்டுகள் நிறைவு பெறுகின்றார்கள். அவர்கள் இன்னும் பல்லாண்டுகள் நலமுடன் வாழ, இறைவன் இன்னருளை வேண்டுகின்றேன்.

தமது வாழ்நாளில் பெரும் பகுதியைப் பொது வாழ்வில் ஈடுபடுத்தியவர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள். ஐம்பது ஆண்டுக் காலத்தைப் பொது வாழ்விற்கே அர்ப்பணித்த அவர்களுடன், நெருங்கிப்பழகும் வாய்ப்பு எனக்கும் கிட்டியது. அதனை என்னுடைய நற்பேறு என்றே கருதுகின்றேன்.

எந்த ஒரு செயலையும் சிந்தித்துச் செயற்படுத்தும் திறனும், பல்வேறு கோணங்களிலும் எண்ணித் துணிந்த காரியத்தை எந்தச் சூழ்நிலையிலும் சாதிக்கும் ஆற்றலும் அவரிடம் நிறைந்திருந்தன. கடவுள் பக்தி மிக்கவர். பண்பட்ட வாழ்க்கையில் நாட்டம் உடையவர்.

தமிழகத்தில் கல்விப் பணி சிறக்க வேண்டும் என்று விழைந்தார். கிருஸ்தவப் பாதிரிமார்கள், கல்விப் பணி மூலம் தம் சமயத்தை இந்நாட்டில் பரப்பிடும் உண்மையை உணர்ந்தார். நமது இந்து சமயம், நம் மக்களிடையே கல்வியை வளர்க்கத் தவறி விட்டதையும் கண்டார். கல்வித்துறையும், இந்து சமய அறநிலையத்துறையும் அவரிடம் இருந்த காலத்தில் இக்குறை போக்க முன்வந்தார்.

இந்து கோவில்களிலும், மடங்களிலும் இருக்கின்ற எல்லையற்ற நிதி, நாட்டில் நல்ல கல்வியைப் பரப்பப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற கொள்கையை உருவாக்க முனைந்தார். இவர் தம் முயற்சியின் அடிப்படையில் எழுந்தன பல கல்விக் கூடங்கள்.

நமது தமிழ்ச் சமுதாயம் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ வேண்டின், நம் பெண்கள் கல்வியறிவு பெறவேண்டும். அறியாமை இருள் நம் வீடுகளில் சூழ்ந்திருக்கும்போது, நாட்டில் நல்ல ஒளியை எதிர்பார்க்க முடியாது. எனவே தமது முதல் சாதனையாக, திருநெல்வேலி நெல்லையப்பர் தேவஸ்தான நிதி கொண்டு, காந்திமதி அம்பாள் உயர்நிலைப் பள்ளியை நிறுவி நல்ல முறையில் செயற்படச் செய்தார். பல்வேறு அதிகாரிகளின் எதிர்ப்புக்கிடையிலும் தான் நினைத்த நல்ல செயலைச் செய்து முடித்தார். திருநெல்வேலியில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு இன்று அப்பள்ளி, நல்லதொரு வரப்பிரசாத மாக அமைந்துள்ளது.

அமைதியான சூழ்நிலையும், அருவியின் ஒலியும் அகலாது தங்கிடும் திருக்குற்றாலத்தில், உயர்கல்வி பரப்பிடும் கல்விக்கூடம் கட்டாயம் உருவாக்கிட வேண்டும் என்று எண்ணினார். இந்து சமய அறநிலையத் துறையின் ஆதரவோடு கல்லூரி செயற்பட வேண்டும் என்றும், அக்கல்லூரியும் பெண்கள் கல்லூரியாகவே அமைய வேண்டும் என்றும், தம் விருப்பத்தை, அப்போது தென்காசி தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினராகிய என்னிடம் எடுத்தியம்பினார், அவர்தம் ஆசியோடும், ஆதரவோடும் திருக்குற்றாலத்தில் பெண் களுக்கென ஒரு கல்லூரியைத் துவங்கும் நல்ல முயற்சியில் நானும் அன்றைய திருக்குற்றால நாதர் கோயில் தர்மகர்த்தா சங்கர முதலியாரும், நிர்வாக அதிகாரி திரு. ஒ. ஆறுமுகமும், உதவி ஆணையாளர் திரு. சங்கர நாராயணனும் ஈடுபட்டோம். அன்றைய இந்து சமய அறநிலையத்துறை ஆணையாளர் திரு. சாரங்கபாணி அவர்களும் ஒல்லும் வகையெல்லாம் உதவி புரிந்தார். இந்துக் கோவில்களும், மடங்களும் தமது நிதியிலிருந்து நன்கொடை வழங்கிட ஆணை பிறப்பித்தார். அதன் காரணமாய் தோற்று விக்கப்பட்டது திருக்குற்றாலத்தில் உள்ள ஸ்ரீ பராசக்தி மகளிர் கல்லூரி. கல்லூரிக் கட்டிடங்கள் எழுப்புவதற்குச் சொந்தமான நிலம் தேவைப்பட்டது. இத்தேவையை நிறைவுபடுத்த, திருவனந்த புரம் மன்னரிடம் வேண்டி, குற்றாலத்தில் அவருக்குச் சொந்தமான நிலத்தில் 20 ஏக்கர் நிலத்தைக் கல்லூரிக்கு நன்கொடையாகப் பெற உதவியும் செய்தார்.

நிலம் பெறுவதோடும், நிதி திரட்ட உதவுவதோடு மட்டும் அமையாமல் கல்லூரிக்குத் தக்க பெயரைச் சூட்டுவதிலும் அவர் காட்டிய ஆர்வம், இன்றும் என் மனக்கண்ணில் மறையாது காட்சி யளிக்கின்றது. எல்லோரும் எளிதில் சொல்லக்கூடிய இறைத் தன்மை நிறைந்த பெயரைத் தேடினார், குற்றாலத்தோடு தொடர் புடையதாகவும் அது இருக்க வேண்டும் என்றும் விழைந்தார். குற்றாலம் அம்மனின் பெயர் ''குழல்வாய் மொழி அம்மன்.'' தமிழின் சிறப்பு 'ழகரம்.' எல்லோராலும் எளிதில் தெளிவாக

உச்சரிக்க முடியாத ஒன்று. எனவே குற்ருலம் திருக்கோவிலில், உருவமற்ற நிலையில் பீடமாகவே காட்சி தந்திடும் பராசக்தியைத் தேர்ந்தெடுத்தார். பார் அளிக்கும் பராசக்தியின் பெயரைத் தாங்கியதால், மாபெரும் சக்தியால் உந்தப்பட்டு கல்லூரி நாளும் வளர்ந்து வருவதைக் காண்கின்ருேம். பெயர் வைப்பதில் அவர்கள் காட்டிய ஆர்வத்தின் பொருளை என்ருல் இன்றும் உணர முடிகின்றது.

பல்கலைக் கழகத்திற்குக் கல்லூரிக்கென நிரந்தரக் கட்டளை (endowment) நிறுவ வேண்டிய இன்றியமையாமை ஏற்பட்டது. உடனே திருக்குற்ருலம் கோவிலுக்குச் சொந்தமான அச்சம்பட்டி கிராமத்தில் உள்ள 24 ஏக்கர் நிலத்தை இக்கல்லூரிக்கே மாற்றிக் கொடுக்கும்படி தனியொரு விதி சமைத்து அதன்படி நிலம் பெற உதவி செய்தார். இந்நாட்டின் வரலாற்றிலேயே இது ஒரு ஒப்பற்ற சாதனையும், முதற் சாதனையுமாகும்.

நல்ல காரியங்களைக் காலந் தாழ்த்தாது விரைவில் சாதிக்கும் ஆற்றல் மிக்கவர். எழுத்து மூலம் ஒரு காரியத்தை நிறைவேற்றக் காலதாமதம் ஆகும் என்பதை உணர்ந்தால், உடனே அதனேடு தொடர்புடைய அதிகாரிகளைக் கூட்டி, அவர்கள் கருத்துக்களை நேரில் கேட்டு, அங்கேயே நல்லதொரு முடிவினை எடுப்பார்.

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள 'அபிஷேகப் பட்டி கால் நடை வளர்ச்சிப்பண்ணை' ஏற்படுத்த எத்தனையோ தடங்கல்களும் முட்டுக் கட்டைகளும் ஏற்பட்டன. மேற்கூறிய முறையில் சம்பந்தப் பட்ட அனைவரையும் கூட்டி, பல்வேறு கருத்துக்களையும் அலசி ஆராய்ந்து, இறுதியில் அபிஷேகப்பட்டியில் பண்ணையை நிறுவும்படி முடிவெடுத்தார்.

குற்றம் புரிந்தவர்கள், தம் குற்றம் உணர்ந்து திருந்த முற்படின், அவர்களை மன்னிக்கும் மனப்பக்குவம் பெற்றவர். இவர்தம் இவ்வரிய பெரிய பண்பினுல் இன்று வளம்பெற வாழ்கின்ற சிலரைக் காணும்போது, மன்னிக்கும் அவர்தம் பண்புள்ளத்தைப் பாராட்டாமல் இருக்க இயலாது. அனைத்திற்கும் மேலாய் அவர் துவங்கிய நற்காரியங்கள் வளர்ச்சி பெற்றுத் திகழ்வதை அனுப வத்தில் காண்கின்றேன்.

தமிழகத்தில் கல்வி தழைக்க வேண்டும் என்ற அவர்தம் விழைவும், பெண் கல்விக்காக அவர் ஆற்றிய அரும்பெரும் தொண்டும், நமது ஆலயங்கள், மடங்கள் இவற்றின் நிதியை நன் முறையில் பயன்படுத்த அவர் எடுத்த முயற்சிகளும் என்னை அன்றும் கவர்ந்தன, இன்றும் அவரை உளமார வாழ்த்திப் போற்ற உந்து கின்றன என்றுமே என் உள்ளத்தை விட்டு அவை அகலாமல் நிற்கும் என்றும் கூறி இக்கட்டுரையை முடிக்கின்றேன்.

1962-ல் தமிழ்நாடு அரசு முதன்முறையாக பாரதியாரின் பிறந்த நாளை ஒரு குழு அமைத்துக் கொண்டாடியது. விழாத்தலைவர் அன்றைய மைசூர் முதல்வர் திரு. நிஜலிங்கப்பா, விழாவைத் தொடங்கிய டாக்டர் சி. பி. ராமசாமி அய்யர் ஆகியவர்களுடன் குழுவின் தலைவர் திரு. பக்தவத்ஸலம்.

> தமிழர்களின் நல்லதிர்ஷ்டம் நம்மிடையே இன்று ராஜாஜி, காமராஜ், பக்தவத்ஸலம் முதலியோர் இருந்து வருகிறார்கள்.

பதவிக்கொரு பண்பாளர்

பி. மருதைப் பிள்ளை
தொழிலதிபர்

பெரியவர் மதிப்புக்குரிய திரு பக்தவத்சலம் அவர்களின் 75 ம் ஆண்டு நிறைவு விழா அண்மையில் நடைபெற விருப்பது தெரிந்து மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். தேச விடுதலைக்காகப் பாடுபட்ட பெருந்தலைவர்கள் வரிசையில் உயர்திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களைக் குறிப்பிடுவது சாலப்பொருத்தமாகும். ஒரு தலைமுறை மறைந்து புதிய தலைமுறை தோன்றியிருக்கும் இத்தருணத்தில் பழைய தலைமுறையைச் சேர்ந்த பெரும் விடுதலை வீரர் அவர்கள், இன்றும் தமிழகத்தின் அரசியலில் குன்றாத ஆர்வமுடன் ஈடுபட்டு வருவதைப் பார்க்கிறோம்.

விடுதலைப் போரில் பெருந்தியாகங்கள் செய்து தொண்டாற்றிய தலைவர்கள் பலர் மறைந்து விட்டார்கள். தமிழர்களின் நல்லதிர்ஷ்டம் நம்மிடையே இன்று பேரறிஞர் ராஜாஜி, பெருந் தலைவர் காமராஜர், சிறந்த நிர்வாகி திரு பக்தவத்சலம் முதலியோர் இருந்து வருகிறார்கள்.

தேச விடுதலைக்குப்பின் தமிழக நிர்வாகத்தில் அமைச்சராகப் பல்லாண்டுகளாய் தொடர்ந்து பதவி வகித்த பெருமை திரு பக்தவத்சலம் அவர்களையே சாரும். பல்வேறு இலாக்காக்களுக்கும் அமைச்சராகவும், பின்னர் முதலமைச்சராகவும் பணியாற்றி தமிழ் நாட்டிற்கும், தமிழ் மக்களுக்கும் சிறந்த பணியினைச் செய்து வந்திருக்கிறார்கள்.

திரு பக்தவத்சலம் அவர்களின் நிர்வாகத் திறமையையும் கூரிய மதியினையும் அறிஞர்கள் பலரும் பாராட்டி புகழ்ந்து வந்திருக்

கிறார்கள். அது மாத்திரமல்ல. ஆங்கிலத்திலே பட்டதாரி என்பதோடு தமிழிலும் நல்ல புலமையும் பற்றும் கொண்டவர்கள். பத்திரிகைத் துறையிலும் ஈடுபாடுடையவர்கள்.

அரசியலில் ஆரவாரமில்லாது அடக்கத்தோடு பணியாற்றி வருபவர்கள். உயர்ந்த காந்தீயவாதி. நிறைந்த நேர்மையாளர். சிறந்த பக்திமான். பண்பாளர் அவர்களுக்கு தமிழ்நாடும் தமிழர் களும் என்றும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

தலைவர்கள் அவர்களை கால் நூற்றாண்டுக்கு மேல் அறிந்தும் பழகியும் தொடர்பு கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அவர்கள் இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடும் வாய்ப்பை அருளுமாறு எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

● மாணவனாக இருந்தபோது டாக்டர் அன்னி பெசண்ட் அம்மையார், விபின் சந்திரபால் போன்றவர்களின் ஆவேச மூட்டும் பிரசங்கங்களை மிக்க ஆர்வத்துடன் கேட்பேன். திலகர் பெருமான் சென்னை கடற்கரையில் பேசியதையும் கேட்கக் கூடிய வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. அவர்களது கூட்டங்கள் எங்கு நடந்தாலும் போய்விடுவேன். அவற்றின் விளைவாக அன்றைய சுதேசி இயக்கத்தைப் பற்றிச் சிறு வயதிலேயே என் மனத்தில் ஆழ்ந்த கருத்துக்கள் பதிந்தன.

சிறு வயது முதல் சூழ்நிலைகள்தாம் என்னை உருவாக்கி வந்துள்ளன. தேசீயத் தலைவர்களின் நூல்கள், தேசீயத் தலைவர்களின் சொற்பொழிவுகள், சுயாட்சி சுதேசிக் கிளர்ச்சிகள், தீவிர தேசிய இயக்கம், குடும்பத்துப் பெரியவர் களின் பொது வாழ்வுப் பணிகள் இவையனைத்தும் ஒன்று சேர்ந்து என்னுடைய வாழ்க்கையை நிர்ணயித்து விட்டன.

பக்தவத்ஸலம்.

அமைச்சரவையில் இருந்த காலத்தில் காந்நீய நிர்மாணத் திட்டங்களுக்கு ஊக்கம் கொடுத்து, நல்ல ஆலோசனை யும் இவர் வழங்கி வந்தார்.

தொண்டினுல் உயர்ந்தவர்

நா. மு. ரா. சுப்பராமன்
மதுரை

ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் தமிழ்நாடு முழுதும் பலதடவை சுற்றுப்பிரயாணம் செய்திருக்கிருர். அவர் போகாத கிராமங்கள் இருக்காது. எனவே அவரைப்பற்றி குக்கிராமங்களிலும் நன்கு தெரியும்.

அவர் படித்து வக்கீல் தொழிலை சில ஆண்டுகள்கூட செய்திருக்க மாட்டார் என்று நினைக்கிறேன். மகாத்மா காந்தியடிகளின் விடுதலை இயக்கத்தில் கவரப்பட்டு அதில் சேர்ந்து அப்பொழுதிருந்து தேசப் பணியில் ஈடுபட்டு இன்று வரை தொண்டு புரிந்து வருகின்ருர். நேரிடை இயக்கங்களில் கலந்து கொண்டதனுல் பலமுறை சிறை வாசம் அனுபவித்திருக்கிருர்.

சட்டசபையில் புகுந்து அங்கிருந்தும் விடுதலை இயக்கத்தை பலப்படுத்த வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் முடிவு செய்தபின் 1937-ம் ஆண்டு நடந்த சட்டசபைத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் பெரும்பான்மை இடங்களை சென்னை சட்டசபையில் பெற்றனர். ராஜாஜியின் தலைமையில் அமைச்சர் அவை ஏற்பட்டது. ஒரு இலாகாவில் இவர் செயலாளராக நியமிக்கப்பட்டார். 1947-ல் இந்தியா விடுதலை அடைந்த பிறகு மாநில அமைச்சரவையில் முக்கிய இலாக்காக்களின் அமைச்சராகவும், பின் கடைசியில் முதல் அமைச்சராகவும் இருந்து வந்தது யாவரும் அறிவோம்.

இவர் தம் தொண்டினுலும், உழைப்பாலும், திறனுலும் நாளுக்கு நாள் மேலான பதவிகளை அடைந்தார் என்று சொல்லத் தேவையில்லை.

சட்டசபையில் இவருடைய இலாகா சம்பந்தமாக எந்த பிரச்சினைகள் பற்றி விவாதம் வந்த போதும் அவைகளுக்கு மிகவும் தெளிவாக விளக்கம் கூறி அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சியும், மனநிறைவும் கொடுப்பார். பல முன்னேற்ற ஆக்கப்பணிகள் இவர் காலத்தில் ஏற்பட்டன. மின்சாரம், நீர்பாசனம், ஹிந்து தர்ம ஸ்தாபன பரிபாலனம் - இவைகளில் இன்று காணும் பெரும் வளர்ச்சிக்கும் சிறப்புக்கும் இவர்தான் அடிப்படைக் காரணம் என்று சொல்லலாம். இவைகளால் நம் தமிழ்நாட்டில் தொழில்களும், விவசாயமும் பெரும் அளவில் பெருகியிருப்பதுடன், நகரங்களிலும், கிராமங் களிலும் பல வசதிகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

கோயில்களின் திருப்பணியில் அவர் மிகுந்த அக்கரை எடுத்துக் கொண்டார். கவனிப்பார் அற்றுக்கிடந்த கோயில்களில் லட்சக் கணக்கான பணத்தைத் திரட்டி திருப்பணிகளைச் சிறப்பாகச் செய்யச் செய்தார். இன்று அவை நம் மக்களுக்குப் புத்துணர்ச்சியுடன் பக்தியும், அமைதியும் கொடுத்து வருகின்றன. அத்துடன் பக்தர் களுக்கும் யாத்திரீகர்களுக்கும் பல நல்ல வசதிகள் செய்துகொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இவைகளின் பெருமை முக்கியமாக ஸ்ரீ பக்தவத் சலம் அவர்களுக்குப் போய்ச் சேரும்.

நம் கோயில், பூஜை, அர்ச்சனை சடங்குகள் இவைகளில் சீர்திருத்தங்கள் செய்து மதக் கோட்பாடுகளையும், தத்துவங்களையும், அர்ச்சகர்கள் அறியும் வண்ணம் பயிற்சிகள் நடத்தினார். நம் கலை களையும், சமய அறிவையும் பரப்பவும் வழி வகுத்தார்.

பழனியில் பண்பாட்டுக் கல்லூரியும், தஞ்சை மாவட்டத்தில் தமிழ் நாட்டிற்குத் தனிச் சிறப்பு அளித்துவரும் இசைக்கருவி நாதசுரம் முதலியவைகளின் பயிற்சிக் கல்லூரியும் தொடங்கி வைத்தார்.

காந்தியடிகளின் நிர்மாணத் திட்டங்களிலும் பங்கு கொண்டு ஆதரவு அளித்து வந்தார். அவைகளுக்காகப் பணியாற்றி வரும் நிறுவனங்களுக்கு அமைச்சரவையிலிருந்த காலத்தில் ஊக்கம் கொடுத்து, நல்ல ஆலோசனையும் சொல்லி வந்தார்.

விடுதலை இயக்கம் நடந்து வந்த காலத்திலும், பின் விடுதலை பெற்ற பின்பும் நாட்டில் எத்தனை பிரச்சினைகள், சிக்கல்கள், துன்பங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன! ஒவ்வொரு சமயத்திலும் பிரச்சினை தீர, அல்லது சமாளிக்க அவர் கூறிய ஆலோசனை மிகவும் பயனுள்ளதாகவும், போற்றக் கூடியதாகவும் இருக்கும்.

இன்றுவரை அவர் ஓய்வு இன்றி தேசத்திற்கும், மக்களுக்கும், பணியாற்றுகிறார். இப்பொழுது சிறிது காலமாகத்தான் அவர் வெளியில் அதிகம் பிரயாணம் செய்வதில்லை. முன்பு மாதத்தின்

பெரும்பான்மையான நாட்களில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து மக்களிடம் தொடர்பு கொண்டு, அவர்கள் குறைகளை அறிந்து அவைகளை முடிந்தவரை நீக்கிவந்து அவர்களுக்கு வழிகாட்டி வந்தார்.

அதிகாலை எழுந்து, 7 மணிக்கே பொதுப் பணிகளைக் கவனிக்கத் தொடங்கி இரவு 10, 11 மணிவரை வேலை செய்து வருவார். பகலில் அவர் அனேகமாக ஓய்வு எடுத்துக் கொள்வதில்லை.

அரசு பைல்களை பாக்கியில்லாமல் அவ்வப்பொழுது பார்த்து முடித்து விடுவார். கடிதப் போக்குவரத்திலும் சிறிதும் தாமதம் செய்வதில்லை. யார் கடிதம் எழுதினாலும் உடனே இல்லாவிடில் விரைவில் பதில் வந்து விடும்.

அரசாங்க வேலைகள், உத்தியோகஸ்தர்களைப் பார்த்துப் பேசல், பார்க்க வந்த பொது மக்களைச் சந்தித்தல், சட்டசபை நடவடிக்கை, காங்கிரஸ் ஸ்தாபன வேலை, சுற்றுப் பிரயாணம், கடிதப் போக்குவரத்து - இவை அத்தனையிலும் குறைவில்லாமல் பணியாற்றினார் என்றால் அது இவரிடமுள்ள அபூர்வ திறமையைக் காட்டுகிறது.

ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் இன்னும் பல்லாண்டு உடல் நலத்துடனிருந்து பொதுப்பணியாற்ற வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன்.

பெட்பார் சால்பினர்

அன்பு அமு. கருணையானந்தா
மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பேராசிரியர்

திருவருட் டுணையால் திருவுளப் பாங்கால்
அருட்பணி புரிதலால் அமைச்சுத் தொழிலால்
சைவப் பணிபுரி தண்ணருட் டிறத்தால்
உய்வினை ஏழையர் உற்றிட உதவிடும்
இரக்கத் தன்மையால் இணையிலாப் பண்பினால்

ஓங்குறு குடியினில் உற்றிடு தவத்தால்
பெரியராய் வாழ்ந்திடும் பெட்பார் சால்பினர்
ஐயா பக்தவத் சலனார் நலமுறும்
எழுபத் தாறும் ஆண்டும் எய்தினர்

மேலும்பல் லாண்டுகள் மேவி வாழ்ந்திடல்
சாலுமே ஆண்டவர் சகல நலங்களும்
தந்தருள் புரிந்திடத் தமிழகம் போற்றிட
வாழ்த்திடல் இனிதே வடிவேல் முருகன்
பார்த்தருள் புரிந்திடப் பணிந்து வாழ்த்துதுமே.

திரு. பக்தவத்சலம் மக்கள் பண்பாட்டில் மிக்கவராகி அரசியல் நெறியை மாசின்றி இலங்கச்செய்து நடந்து காட்டிய அண்ணல்.

பண்போடு வளர்ந்தவர்

புரிசை சு. முருகேசனார்

தேசத் தலைவர், தமிழ்த் தலைவர், சமயத் தலைவர் திரு. வி. க. அவர்கள் இப்போதிருந்திருந்தால், அவர்களது பொருள் செறிந்த பொன்னெழுத்துக்களோடு இச்சிறப்பு நூல் மிளிர்ந்திருக்கும். ஆயினும், பெரியாரவர்களின் சிறப்பிற்கு அடிப்படையான ஒரு செய்தியை திரு. வி. க. அவர்கள் வாயிலாகக் கேட்டதனை விளம்ப நினைக்கின்றேன்.

“முருகவேள் திருவவதாரம்” என்ற தலைப்பில் இராயப்பேட்டையில் 1936-ல் கூட்டுறவுத்துறைப் பெருந்தலைவர் சீ. தெய்வசிகாமணி முதலியாரவர்கள் தலைமையில் ஒரு விரிவுரை நடந்தது. அவ் விரிவுரையில் ‘‘கலத்தலை நீங்கலா காகம் போலவே’’ என ஒரு சொற்றொடர் வருகின்றது. அது மாகவி கச்சியப்பர் திருவாக்கு. தேவர்கள் சிவபெருமானைப் போற்றி அசுரரையழிக்க ஒரு அருமகவை அளிக்க வேண்டுமென வேண்டினார்கள். அவர்களுக்காகப் பரமன், தனது கனற் கண்ணால் ஆறு தீப்பொறிகளைத் தந்தனன். அவற்றின் பேரொளியைக் கண்டு தேவர்கள் சிதறி ஓடினார்கள். அப்பொறிகள் உலகைச் சுற்றச் சென்று விட்டன. அல்லலுற்றோடிய வானவர்கள், மீண்டும் ஒன்றாக அமலன் கைலையுச்சியை அடைந்தார்கள். இது அங்கு வரும் கதைச் சுருக்கம். கலைந்தோடிய வானவர்கள், மீண்டும் அக்கயிலையையே கூட்டமாகச் சார்ந்ததற்கு வரும் உவமையே, “கலத்தலை நீங்கலா காகம் போலவே” என்ற குறிப்பு. எப்பொழுதும் கூடி வாழும் இயல்புள்ள காகங்களைப் போல பிரிந்தோடிய அமரர்கள் மீண்டும் திரண்டு வந்தனர் என்பது முன்னர் வழக்கிலிருந்து வந்த பொருள்.

அன்று இதற்கொரு புதுப்பொருள் வந்தது. அதாவது, மரக்கலங்கள், கப்பல் துறைக்கு வந்து நிற்கும்பொழுது காகங்கள், அதன் கொடிக்கம்பத்தில் உட்காரும். அவை, கடலில் கிடைக்கும் சிறு பூச்சிகளைப் பிடித்தறுந்த மரக்கலக்கூம்பைத் தமது தங்குமிடமாகக் கொண்டு இயங்கும். பின்னர் மரக்கலம் கடலாழத்திற்குச் செல்லும்பொழுது ஏமாந்து இருந்துவிட்டு கடலலையால் கொடி மரம் புடைக்கும்பொழுதிலே தியங்கி மயங்கிப் பறந்தோடும். எங்கே ஓடுவது? கப்பல் நடுக்கடலைச் சார்ந்து விட்டது. கரை காணவோ வழியில்லை. மேலும் முயன்று பறக்கச் சிறகு வலி போதாது. சோர்வு வரும் நேரம் புகலிடம் மரக்கலக்கூம்புதான். அங்குதானே வந்தாக வேண்டும், வேறே புகலிடம் ஏது? அதுபோல எங்கு பார்த்தாலும் சூரபதுமன் ஆட்சி, வானவருக்குக் கைலையைத் தவிரப் புகலிடமேதும் கிடையாது. தீப்பொறிக்கு அஞ்சி ஓடிய வானவர் திரும்பவும் அமலன் அடியிணைகளைத்தான் அடைய வந்தது. கைலையைத் தவிர்ந்த இடமெல்லாம் காரவுணர் ஆட்சியே. ''கலத்தலை நீங்கலா காகம்'' கல-மரக்கலத்தின், தலை-கொடிகம்பம், நீங்கலா காகம்-விட்டகல வேறு வழியற்ற காகங்கள். இப்புது உரையை திரு. வி. க. அவர்கள் மிக வியந்து மகிழ்ந்தார்கள்.

விரிவுரை முடிந்து கூட்டம் கலைந்த பிறகு திரு. வி. க. ''இந்த உரை மிக நுட்பமானது. இதனைக் கேட்டபொழுது எனக்கு வந்த மகிழ்ச்சி ஒரு சிறந்த குறிக்கோளை நினைவு கூர்ந்ததாகும். காகத்திற்குப் புகலிடமளிக்கும் கப்பல் கூம்பு, காங்கிரஸ் தொண்டர்களுக்குப் புகலிடமளித்த முத்துரங்கர் பேட்டை வீட்டை யொத்ததாகும். வானவருக்கு இருக்க இடம் தந்தது கைலை (அசுராட்சியில்)த் தேசத் தொண்டர்களுக்குத் தங்க இடமென்ன, உண்ண உணவும் தளராமல் அளித்து வந்தது பேட்டைப் பெரியார் இல்லம்'' என்று இசைத்தார்கள். பெரியார் தெய்வ சிகாமணி முதலியாரவர்களும் பொருந்தும் பொருந்துமெனக் கூறி மகிழ்ந்தார்கள்.

அன்று வடநாட்டிலிருந்து போதரும் மாபெருந்தலைவர்களுக்கும், தமிழகம் முற்றிலுமிருந்து கூடும் தொண்டத் தொகையினர்களுக்கும் தெள்ளமுதளித்த வள்ளலாக விளங்கினார் இத் திருவரங்கனார். அரங்கர் அருட்பார்வைக்கிணங்கத் தொண்டர்களுக்குத் தொண்டராயமரும் பெருவாழ்வு நமது பெரியார் பக்தவத்சலனாரவர்களுக்கு அடிப்படையாக விளங்கிற்று. இதனால் பண்பும் படிப்பும் ஒருங்கே வளர் தர தேசத்தொண்டில் திகழ்ந்தனர். இவ்வாய்ப்பு எளியதொன்றல்ல. இப்பெருமை இவர்களுக்கு மட்டுமாகவில்லை. இவர்களை முன்னிற்கக் கொண்ட தமிழகம் முழுதிற்கும் பெருமையாயிற்று. அன்று இவர்கள் தொண்டர்களை வரவேற்றுச் சோறிட்டு தொண்டர்களோடு கூடி வெள்ளையருடன் ஒத்துழையா போரிட்டு

யோகத்தை ஒத்திவைத்துத் தியாகத்திற் றலைப்பட்டு உழந்து உழந்து வாங்கி உதவிய உரிமைப்பேறுதான் யாவரும் நாமெல்லாம் இந் நாட்டு மன்னவரேயெனச் செம்மாந்து பெருமிதப்படும் செயல் களெல்லாம்.

திருவண்ணுமலையில் தேர்தல் கூட்டத்தில் ஒரு நாள் பெரியார் பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் கலந்து கொண்டு பேசினர்கள். அப் பொழுது எதிர்க்கட்சியில் நின்ற இளைஞரொருவரைக் குறிப்பிட்டு, அவருக்குள்ள சிறப்பியல்புகளை ஒரு சிறிதும் குன்ருமல் விரித்துரைத் தனர். பின்னர், அவர் தம் கட்சியின் கோட்பாடுகளைக் கூறி தேச நலத்திற்கு மாறுபட்ட சில எடுத்துக்காட்டுக்களை யிசைத்து 'எண்ணிப் பாருங்கள் முடிவு வாக்காளர்களுடையதுதானே!' யென, தகைமை பெறக் கூறி முடித்தனர். அப்போது காங்கிரஸ் சார்பில் நின்ற நண்பர் 'இப்படியா பேசுவது? எதிரியைப் புகழ்ந்தால் நமக்கெப்படி ஓட்டு வரும்' என குறைப்பட்டுக் கொண்டதும் உண்டு. இப்படி கொள்கை மாற்றங்களை யன்றி தனித்தவர்களின் சிறப்புக்களைக் காக்கும் பெருந்தகைமை என்றும் அழிவற்ற பெருமைக்குரியதாகும்.

ஒருசேர இருபது ஆண்டுகள் தமிழக அரசுத்தலைமையில் இலங்கிய இவ்வண்ணல், ஒருபோதும் நாங்கள் என்றும் தலைமையிலிருப்போம் எங்களை யாவரும் வெல்ல முடியாது என ஏமாந்து பேசியது என்றுமே யில்லை. தமது கீழுள்ள பணியாளர்களுடனே, மேலுள்ள ஆட்சித் தலைவர்களுடனே மாறுபட்டு எதிரிட்டுக் கொள்ள நேர்ந்த காலம் ஒரு சிறு இறைப்பொழுதும் இருந்ததில்லையெனக் கூறினல் இவர் தம் தகுதிக்கு வேறென்ன எடுத்துக்காட்டுக்கள் இசைப்பது?

பொதுப் பணியாளர்களுக்கு வாழ்த்தும் வரும், வசவும் வரும். ஒருவரை வாழ்த்தவோ வையவோ மக்கள் உரிமையுள்ளவர்கள்தான். ஆனல், தாம் நேரேயிதனில் ஈடுபடாமல் பிறரையேவி வாழ்த்தச் செய்வதே சிறப்புடையதல்ல வென்ருல், வையச் செய்வது எவ்வளவு கீழ்மையான செயல்? இவ்விழிதகவை தமது வெற்றிக்குதவும் அழகிய வழியாக அகங்கொளும் அரசியல் அன்பர்களும் இல்லாமல் இல்லை. இச்சிறு தீமைகள் நமது பெரியார் பக்தவத்ஸலம் அவர் களைச் சந்திக்க நேர்ந்த காலங்களும் உள. அப்பொழுதெல்லாம், எதிர்த்தவருக்கிரங்கி, யேவியவர்களையும் பொறுத்துக்கொண்ட மிக மேலான தாளாண்மையை நமது தலைவரிடம் கண்டதுண்டு.

இப்படியெல்லாம் மக்கள் பண்பாட்டில் மிக்கவராகி அரசியல் நெறியை மாசின்றி இலங்கச்செய்து நடந்து காட்டிய அண்ணல் அவர் தம் அகத்துரை அமலன் அரங்கத்தரவணையான் அருட்கடல முதத்தால் நீடுழி வாழ வேண்டுமெனப் பல்லாண்டு கூறிப்பணிந்து முடிக்கின்றேன்.

காலத்திற்கேற்ப, எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளத் தக்க சிறந்த கல்வி முறையை இவர் உருவாக்கினார்.

தேச சேவையில் பெரும் நாட்டம்

வி. கே. ராமசாமி முதலியார்
முன்னாள் மேலவை உறுப்பினர்

பெருந்தலைவர் எம். பக்தவத்சலனாரை அறியாத தமிழ் மக்கள் இலர். ஏன், பாரத நாடு முழுவதும் இவரை நன்கறியும் என்பது மிகையன்று. செங்கை மாவட்டத்தில் பொன்னேரி வட்டத்தில் உள்ள மீஞ்சூர் என்னும் சிற்றூரில் உழுவித்துண்ணும் வேளாளர் குடியிற் பிறந்து, தம் தாய் மாமனும், சிறந்த தேசபக்தருமான திரு. முத்துரங்க முதலியார் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டவர் நம் பக்தவத்சலனார். இயல்பாகவே தேச நலனுக்கு உழைக்கும் பண்போடு தோன்றிய இவரை இவரே கூறுகின்றவாறு, சந்தர்ப்பங்களும், சூழ்நிலையும் இவரது அவாவாகிய தேச விடுதலைக்குப் பாடு படும் நிலைக்கு உயர்த்தி விட்டன.

கல்வி கற்கும் பருவத்திலேயே விபின் சந்திர பால், டாக்டர் அன்னிபெசண்டு அம்மையார், கோபால கிருஷ்ண கோகலே முதலிய விடுதலைத் தொண்டர்களின் சொற்பொழிவுகளை இவர் விடாமல் கேட்டு வந்தார். விவேகாநந்தரின் நூல்கள் இவருடைய தேசீய உணர்ச்சிகளை விரிவுபடுத்தி அவற்றில் ஆழ்ந்த பற்று கொள்ளுமாறு செய்தன. விடுதலை வீரர்கள் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகள் இவரை நாட்டின் நலனுக்குழைக்கும் எண்ணத்தை வளர்த்தன. திலகர் பெருமான் சென்னை கடற்கரையில் ஆற்றிய சொற்பொழிவைக் கேட்கும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்ததென்று இவர் பெருமையாகப் பேசுவார். பிரம்ம ஞான சமாஜம் தேசீய உணர்ச்சியின் ஒரு பகுதியே யென்னும் எண்ணம் இவருக் கிருந்தமையால் அதிலும் பங்கு கொண்டார்.

குடும்பத்தில் உண்டான குழப்பத்தால், இளம் பருவத்தில் இவரது கல்விக்குத் தடைகள் உண்டாயின. ஆயினும் இவர் தம் தாய் மாமனாகிய திரு. முத்துரங்க முதலியார் அவர்களின் முயற்சியால் சட்டப்படிப்புவரை இவர்தம் படிப்பு வளர்ந்தது. இவருக்கு வழக்கறிஞராய் இருப்பதில் ஈடுபாடில்லை. தேச சேவை செய்வதிலேயே இவர் நாட்டம் சென்றது.

நாட்டின் விடுதலைக்காகக் காந்தியடிகளாரின் தலைமையில் காங்கிரஸ் மகாசபை நடத்திய போராட்டத்தில் கலந்து கொண்ட தமிழகத் தலைவர்களுள்ளும் முன்னணியில் நின்றவர் இவர். ஏறக் குறைய ஐம்பது ஆண்டு அரசியல் அனுபவம் உள்ள இவர் சுதந்திரப் போராட்டங்களில் கலந்து கொண்டு தடியடி பட்டிருக்கிறார். பலமுறை சிறை சென்று அங்கு மிகக் கொடுமையான துன்பங்களை அனுபவித்திருக்கிறார். தம் வீட்டைப் பற்றிச் சிறிதும் கவலை கொள்ளாமல் நாட்டுக்கு உழைப்பதிலேயே காலம் கழித்திருக்கிறார்.

நாடு விடுதலை பெற்றபின் நம்மவர் ஆட்சியை ஏற்றபோது அமைக்கப்பட்ட அமைச்சர்கள் அவைகளில் வெவ்வேறு துறைகளில் அமைச்சராகப் பல ஆண்டுகளும், முதல் அமைச்சராகச் சில ஆண்டு களும் பதவியேற்று மக்களுக்குப் பல நன்மைகளையும் புரிந்திருக்கிறார். காலத்திற்கு ஏற்ப எல்லாரும் ஒப்புக் கொள்ளத் தக்க சிறந்த கல்வி முறையை உருவாக்கினார். ஆங்கிலத்தின் சிறப்பையும் இன்றியமையாமையையும் உணருவதால் தாய் மொழியைப் புறக் கணித்தல் கூடாது என்றும், அறிவைச் சிறந்த முறையில் அளிக்க வல்ல கருவி தாய்மொழியே என்றும் உணர்ந்து மாணவர்களும் அவ்வாறு கற்றுத் தெளிய வேண்டும் என்னும் கருத்தோடுதான் கல்வியில் புதிய திட்டத்தை உருவாக்கினார்.

இவர் விவசாயத் துறை அமைச்சராகப் பதவியேற்றபோது உணவு நிலை மிக மோசமாக விருந்தது. இவர் வெளிநாட்டில் நடக்கும் வேளாண்மை முறையை அறிந்து வந்து நம் மக்களுக்குக் கூறியதால் நல்ல விளைவு உண்டாயிற்று. உற்பத்தி பெருகிற்று. தொழிலாளர் அமைச்சராய் இருந்தபோது தொழிலாளர் விடுமுறைச் சட்டத்தைக் கொணர்ந்தார். தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர் ஆகியவர் இடையே நல்லுறவு பெருகினால்தான் தொழில் வளர்ச்சி அடையும் எனக் கருதி அதற்கானவன செய்தார்.

இவர் உள்துறை அமைச்சராய் இருந்தபோது பாரபட்ச மற்றவராய் நற்பெயர் எடுத்தார். போலீஸ் அமைச்சராயிருந்த போதும் எளிய தோற்றத்துடனே விளங்கினார். இவர்தாமா போலீஸ் அமைச்சர் என்று மக்கள் கூறத்தக்க அளவுக்கு உடை முதலியவற்றில் எளிமையையே மேற்கொண்டிருந்தார்.

சாதி வேறுபாடு கூடாது என்பது இவரது சிறந்த கொள்கை. சமயப் பற்று இவருக்கு மிகுதியாக உண்டு. பல திருக்கோயில்கள் இவரால் நன்னிலை அடைந்தன. தருக்கற்ற நிலையில் அவரவர் பண்பாடறிந்து நடந்து கொள்ளும் இயல்பினர். தமிழ்மொழியில் நல்ல பற்று கொண்டு பல தமிழ் நூல்களைச் சிறந்த முறையில் கற்றோரும் மற்றோரும் பாராட்டும் வண்ணம் எழுதிப் புகழ் அடைந் துள்ளார். இவருக்குப் பேச்சுவன்மையிலும் நல்ல ஆற்றல் உண்டு.

வாழ்க பக்தவத்சலனார், வளர்க அவர்தம் தொண்டு.

> தமிழக எல்லைக்கு அப்பால் எல்லா ஊர்களிலும் தமிழ்த் துறை இருப்பதற்கு முதற் காரணர் இவரே.

'மனித'னாக வாழ்கின்றவர்

பேராசிரியர் அ. மு. பரமசிவானந்தம்

திரு. மீ. பக்தவத்சல முதலியார் அவர்கள் தமிழக வரலாற்றில் நிலைத்த இடம் பெற்றவராவர். இளமை முதற்கொண்டே நாட்டு வாழ்வே தம் வாழ்வெனக் கொண்டு, உரிமைப் போரில் பங்கு கொண்டு தொடக்க நாளில் சிறைத் துன்பத் துழன்றவர். இவருக்கு வழிகாட்டியாகவும் ஒளி விளக்காகவும் நின்றவர் இவர்தம் மாதுலர் பேட்டை முத்துரங்க முதலியார் அவர்களாவர்.

நல்ல பண்பட்ட குடியிற் பிறந்ததோடு நற்பண்புகள் பல நிரம்பப்பெற்று, அரசியல் நெறியறிந்து வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தவர் நம் பக்தவத்சலனார் அவர்கள். இளமையிலே அறிவும் திறனும் பெற்றுச் செய்வன திருந்தச் செய்யும் செயல் நல முற்றவராதலின் இவர் அரசியல் வாழ்வில் தெளிவினைக் காண முடிந்தது. இவர் பல துறைகளின் அமைச்சராகவும் முடிவில் முதலமைச்சராகவும் பணியாற்றியபோது, மேற்கொண்ட துறைகள் அனைத்திலும் திறம்படச் செயலாற்றிய பண்பு நாடறியும். பொதுப்பணி அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் மின்னியல் வளர்ச்சியும் ஊர் தொறும் பாதை அமைத்தமையும், சிறப்பாக சென்னை பற்றிய ஆந்திரர் கிளர்ச்சிக் காலத்தில் சென்னை வளர இவர் செய்த முயற்சி சிறந்த ஒன்று. உள்ளவற்றைச் செம்மை செய்த வகையும் யாரும் மறக்க முடியாது. இறைபணித் துறையை ஆண்ட காலத்தில் பல கோயில்கள் நலமுற்றன — வளம் பெற்றன. கல்வித்துறையிலும் அவர் கல்வி அமைச்சராக இருந்தபோது பல ஆக்கப் பணிகளைக் கண்டார். தமிழக எல்லைக்கு அப்பால் தில்லி தொடங்கி எல்லா ஊர்களிலும் — பல பல்கலைக்கழகங்களிலும் — தமிழ்த்துறை இருப் பதற்கு முதற் காரணர் திரு. பக்தவத்சலமே என்ற உண்மை பலர் அறிந்திருக்க முடியாது. எனினும் உண்மை அதுதான். பிற

மாநிலங்களில் தமிழ் வளர வேண்டும் என்ற விருப்பால் அவ்வந் நிலத்துப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும், தமிழ்ச் சங்கங்களுக்கும் துறை அமைப்பதற்கும், மாளிகை எழுப்புவதற்கும் மானியம் வழங்கிய பெருமை இவரையே சாரும். இவ்வாறே எல்லாத்துறையிலும் இவர் பண்பு தெளிவுறும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இவரது உள்ளம் 'இணைந்த பாரத' வளர்ச்சியினையே உயர்ந்ததாகக் கருதிற்று.

பக்தவத்சலம் அவர்கள் அனைத்திலும் மேலாக 'மனித'னாக வாழ்கின்றவர். 'இன்னா செய்தார்க்கும் இனியவை செய்யும்' இவர் தம் மனிதப் பண்பை பல சமயங்களில் நான் கண்டு வியந் திருக்கிறேன். இந்தப் பண்பினை இவர் மேற்கொண்டமையே பலர் உய்ய வழியா யமைந்தது. மற்றும் நல்லது செய்ய ஆற்றா நிலையில் அமைதியாக 'மௌனம்' பூணும் இவர் பண்பும் எண்ணற் குரியது. இவர் கார் மோதிக் காயமுற்று மருந்தகத்தில் இருந்தபோது, குற்றவாளியாகிய ஒரு பெரிய அலுவலர் பற்றி, பண்பாடுற்ற நல்ல முடிவெடுத்து, அவரை வாழவைத்த தன்மையை எண்ணி எண்ணி நான் வியந்திருக்கிறேன்.

எனவே இத்தகைய நல்ல பண்பாளர், தம் ஐம்பது ஆண்டுகளில் ஆற்றிய பணிகளை எண்ணிப் பார்த்து உண்மையிலேயே உளமகிழ் கின்றேன். மனிதன் முற்றும் உயர்ந்தவன் என்று யாரும் சொல்வ தில்லை. எனவே அத்தகைய மனித இனத்தில் 'மனித'னாக வாழ்ந்து செய்வன திருந்தச் செய்த செயல்வீரர் திரு. மீ. பக்தவத்சலம் அவர்கள் நெடிது வாழ்க என வாழ்த்துகிறேன்.

வாழ்க திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள்! வளர்க அவர் தம் வாணாள்!

- டாக்டர் அன்னிபெஸண்டின், உள்ளத்தைக் கிளர்ந்தெழச் செய்யும் தலைமை, அவரது சகாக்களின் உற்சாகமான போக்கு, அவர் நடத்திய நியூ இந்தியா பத்திரிகை, திரு. வி. க. நடத்திய 'தேசபக்தன்' பத்திரிகை முதலிய வற்றின் பிடிப்பு என்னை முற்றிலும் சூழ்ந்தது. இந்தப் பத்திரிகைகளின் பிரதிகளை நண்பர்கள் தெருக்களிலே விற்பார்கள். நான் இவற்றில் எழுதுவதுண்டு.

பக்தவத்ஸலம்.

> சமுதாயத்தின் கீழ்த்தளத்தில் கிடக்கும் மீனவ மாணவர் களுக்கு முதன் முதலாகச் சலுகைகள் வழங்கியவர் இவர்.

மெய்ப்பொருள் காணும் நுண்ணறிவு

டாக்டர் தி. முத்து கண்ணப்பன்

1931 என்று நினைக்கிறேன். சென்னையில் காங்கிரஸ் கூட்டம் ஒன்று நடந்தது. நான் அந்தக் கூட்டத்திற்குப் போயிருந்தேன். அதற்குப் பல தலைவர்கள் வந்திருந்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் சற்றுக் குட்டையான உருவம்; சுமாரான சிவப்பு நிறம்; ஒளி மிகு பார்வை; சிறுகச் சிறுக அடிவைத்து, துறு துறுவென நடந்து வந்தார். அவரை யார் என அறிந்து கொள்ள என் பிஞ்சு மனம் துடித்தது. அருகிலிருந்த உறவினர் திரு. சுந்தரராஜனைக் கேட்டேன். ''அவர் தாம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் பி.ஏ., பி.எல். தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் தலைவர்களில் முன்னணியில் உள்ள வர்களில் ஒருவர்; செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர். ஆனால் சென்னையில்தான் வசிக்கிறார்'' என்றார். அன்றுதான் முதலியார் அவர்களை முதன் முறையாக நான் அறிந்துகொண்டேன்.

தமிழ்நாட்டுத் தலைவர்களில் மிகச் சிறந்தவர்—பெரியவர்— திருவாளர் சி. என். முத்துரங்க முதலியார் அவர்கள். திருமாலே கண்முன் காட்சியளிப்பது போன்றிருக்கும் அவர் தோற்றம். மக்களிடம் பற்றும் பாசமும் பரிவும் கொண்டு இன்முகத்தோடு பழகுவார். அவருடைய குறைகளைக் கேட்டறிந்து அவற்றைப் போக்குவதில் நாட்டம் கொண்டவர். ஏழை எளிய மக்கள் அவரைக் கண்டாலே தம் குறை தீர்ந்ததாகக் கருதி மகிழ்வார்கள். அப் பெரியாரை இளமையிலேயே தெரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்திருந்தது.

அறிமுகம்

ஒரு நாள் நாசரத் பேட்டையிலுள்ள அவரது இல்லத்தில் அவருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது திரு பக்தவத்சலம் அவர்கள் அங்கு வந்தார்கள். பெரியவர், அவருக்கு என்னை அறிமுகம் செய்து

வைத்தார். ''இந்த இளைஞர் திருவான்மியூரைச் சேர்ந்தவர்; தேசபக்தியும் தொண்டு செய்யும் ஆர்வமும் கொண்டவர். எதிர் காலத்தில் முன்னுக்கு வரக்கூடியவர்'' என்று அவர் கூறிய அறிமுகக் குறிப்புரை இன்றும் என் காதில் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அன்று என்னை உரியவரிடம் பணி செய்ய ஒப்படைத்தது போன்ற உணர்ச்சி என் உள்ளத்தே தோன்றியது. பிறகு என்னைக் காணும் போதெல்லாம் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் அன்போடு விசாரிப்பார். அவர் பேசும் கூட்டங்களுக்குத் தவறாமல் போவேன்.

அவரது ஆழ்ந்த அரசியல் ஞானம், சற்றும் பதட்டம் இல்லாமல் அமைதியோடு சிந்தித்துச் செயல் புரியும் பாங்கு, சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்குரிய பரிகாரத்தை விரைந்து கூறும் திண்ணிய அறிவுரை, உள்ளத்திலே அரசியல் பற்றிய குழப்பங்களோ சிக்கல்களோ எவ்வளவு இருந்தாலும் அவற்றைப் பிரதிபலிக்காமல் சலனமற்று தோன்றும் முகம், எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும், யார் யார் வாய்க்கேட்பினும் அதன் மெய்ப்பொருள் காணும் நுண்ணறிவு, ஏழை எளியவர்களைக் கண்டு இரங்கி உதவும் ஈர நெஞ்சம், உச்சி மீது வானிடிந்து விழுகின்ற போதிலும் நிலை கலங்காத அச்சமற்ற திண்மை, அரசியல் நேர்மை, அனைத்திலும் மேலாக அவனன்றி ஓரணுவும் அசையாது என்பதில் அழுத்தமான நம்பிக்கை, நாட்டின் நலனுக்காக எதையும் விட்டுக்கொடுக்கும் தியாக சிந்தை, பகைவர்க்கும் அருளும் பண்பு—இவையெல்லாம் என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. இவ்வருங்குணங்கள் அனைத்தும் ஒருங்கே படைத்துள்ள பிறரைக் காண்பது அரிது—அரிது என்பதே என் உறுதியான நம்பிக்கை.

தாழ்த்தப்பட்டோர், பிற்பட்டோர் முதலிய கீழ்நிலையிலுள்ள மக்கள் முன்னணிக்கு வந்து கல்வியிலும், நாகரீகத்திலும், பழக்க வழக்கங்களிலும் ஏனைய உயர்நிலையிலுள்ள சமுதாய மக்களோடு சம நிலையில் வாழ வேண்டுமென்பதில் அவர் பேரார்வம் கொண்டவர். அந்த முறையில் அவர் என்பால் அன்பும் ஆதரவும் காட்டி வந்தார்.

யாரையும் கண்டதும் எடை போட்டு விடுவதில் மிகவும் வல்லவர். அவர் போடும் எடை தவறுவதில்லை. ஒருவரை நல்லவர், வல்லவர், நேர்மையானவர் என்று கருதுவாரானால் அவருக்குத் தம்மாலான உதவிகளைச் செய்ய பின்வாங்க மாட்டார்.

''இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்றாய்ந்து
அதனை அவன்கண் விடும்''

இயல் புடையவர். ''தேரான் தெளிவும், தெளிந்தான் கண் ஐயுறவும் பேரா இடும்பை தரும்'' என்பதில் முழு நம்பிக்கை கொண்டவர்.

கைக்கெட்டியது

1946 என்று நினைவு. அவ்வை ஆசிரமப் பள்ளியில் தலைமை ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தபொழுது அங்குத் திரு முதலியார் அவர்களை அழைத்து இருந்தோம். மாணவிகளின் பல தரப்பட்ட கைத்தொழில் பொருட்களையெல்லாம் பார்வை யிட்டார். பாய் முடைதல், விசிறி செய்தல், ஓலைப் பெட்டிகள் கிலுகிலுப்பைகள் செய்தல் போன்ற குடிசைத் தொழில்களைக் கற்பிக்கும் பொறுப்பினையும் நானே மேற்கொண்டிருந்தேன். வயது வந்தோருக்குக் குறுகிய காலத்தில் எழுதப் படிக்கக் கற்பிக்கும் தொண்டிலும் ஈடுபட்டிருந்தேன். இவையனைத்தும் அவர் என்பால் கொண்டிருந்த அன்பினையும், நல்லெண்ணத்தையும் மேலும் பெருக்கியுள்ளன என்பதை, அவர் அவ்விழா முடிந்து திரும்பிய பொழுது புன்முறுவலோடு என்னைப் பார்த்த பார்வையிலிருந்து தெரிந்து கொண்டேன்.

முதலியார் அவர்களின் பல அரிய குணங்களில் ஒன்று தாம் ஒருவர்க்கு ஒன்று செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணினால் அது நிறை வேறி நிலைபெறும் சமயம் வரை அதைப்பற்றி உரியவர்களிடம் வெளியிடாமல் அந்தரங்கமாக வைத்திருக்கும் அரிய குணமாகும். இதற்கு என் வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த பல நிகழ்ச்சிகளை எடுத்துக் காட்டாகக் கூறலாம்.

முன்னர் குறிப்பிட்ட அவ்வை ஆசிரமத்தைப் பார்வையிட்டுச் சென்ற சில நாட் கழித்து என்னைக் கூப்பிட்டனுப்பினார். சென்று கண்டபோது ''பொதுக் கல்வித் தகுதி, தொண்டு செய்யும் மனப் பான்மை, குடிசைத் தொழில்களில் ஓரளவு பயிற்சி இவை பெற்றுள்ளவர்கள் யாராவது உங்களுக்குத் தெரிந்தவர்கள் இருந்தால் இரண்டொரு நாட்களில் எனக்குச் சொல்லுங்கள். உங்களைப் போன்ற நிலையில் உள்ளவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். அரசாங்கத்தில் அப்படி ஒரு அலுவலரை நியமிக்க எண்ணியிருக் கிறேன்'' என்று கூறினார். இரண்டொரு நாள் சென்ற பின்னர் அவரைப் பார்த்தபோது ''நான் அன்று சொன்னதைக் கவனித்தீர்களா'' என்று கேட்டார். சீக்கிரத்தில் விசாரித்துச் சொல்லுவதாகச் சொன்னேன். ஆனால் மறந்து விட்டேன். ஒரு வாரத்துக்குப்பின் டாக்டர் சௌந்தரம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் என்னிடத்தில் ''உங்களுக்கு ஒரு பொறுப்பான பதவி கொடுக்க வேண்டுமென்று தான் திரு. பக்தவத்சலம் உங்களைக் கேட்டிருந் தாராம். அவர் எதிர்பார்த்தபடி நீங்கள் பதில் சொல்லவில்லையாம். அத்துடன் உங்களை அவ்வை ஆசிரமப் பொறுப்பிலிருந்து அப்பணிக்கு அழைத்துக்கொண்டால் டாக்டர் முத்துலெட்சுமி ரெட்டி வருத்தப் படுவார் என்று நான் சொன்னதால் திரு. வெங்கடாசலபதி என்பவரை அப்பதவிக்கு நியமித்து விட்டார்'' என்று சொன்ன போது உண்மையில் ஏமாற்றம் அடைந்தேன்.

1957 நவம்பர் மாதம்; ஒரு நாள் முதலியார் அவர்களைக் கண்டு செங்கற்பட்டு மாவட்டப் பொதுநல அலுவலர் பதவி காலியாக இருக்கிறதென்றும், அதற்கு நான் தகுதியானவன் என்று கருதினால் நியமிக்குமாறும் கோரினேன். உடனே சற்றுச் சிந்தித்தார். அவர் மனத்தில் வேறு ஏதோ ஒரு எண்ணம் இருப்பது போல் எனக்குத் தோன்றியது. உடனே தகவல் விளம்பரத்துறை இயக்குநராயிருந்த திரு. திரவியம் அவர்களை அழைத்துப் பேசினார். பின்னர் திரவியம் அவர்கள், 'விரைவில் அந்த வேலைக்கு உத்தரவு வரும்' என்று என்னிடம் கூறினார். ஆனால் மூன்று மாதங்களாகியும் ஒரு செய்தியும் தெரியவில்லை. அப்போது சென்னை மலைச்சாலைக் கலைக்கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகப் பணி செய்து கொண்டிருந்தேன். 1958 பிப்ரவரி மாதம் 18-ஆம் தேதி முதலியார் தொலைபேசியில் என்னை அழைத்திருந்தார்.

தொலைபேசியில் 'நீங்கள் இந்த வேலையை ராஜினமா செய்து விட வேண்டியிருக்கும்.........' என்று தொடங்கிப் பேசினார். நான் திடுக்கிட்டு, ''வேண்டியதில்லையே: கல்வித் துறையிலிருந்து தகவல் விளம்பரத்துறைக்கு என்னை மாற்றி உத்தரவிட வேண்டும்; அவ்வளவுதான். ராஜினமா செய்தால் அரசாங்க அலுவலகத் தொடர்பு துண்டிக்கப்பட்டு விடுமே'' என்றேன். அப்போதுதான் உண்மையை வெளியிட்டார்.

''இல்லை, உங்களை மேலவை உறுப்பினராகக் கொண்டுவர முடிவு செய்திருக்கிறோம். மாலையில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் அலுவலகத்துக்குச் சென்று உங்களைப் பற்றிய குறிப்பு தயார் செய்து வைத்திருப்பார்கள். அதில் கையெழுத்து போட்டுவிட்டு, இரவு எட்டு மணிக்கு என்னை வீட்டில் பாருங்கள்.'' என்று கூறினார். அவ்வாறே, வீட்டில் அவரைச் சந்தித்தபோது ''உங்களை எம்.எல்.சி. யாகக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று பல நாட்களாய் நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். முன்னர் செங்கை மாவட்டப் பொது நல அலுவலர் வேலையைப்பற்றி நீங்கள் கேட்டபோது மீண்டும் அந்த எண்ணம் வலுவடைந்தது. காமராஜ் அவர்களிடம் இதனைத் தெரிவித்து அவர் இணங்கினால் எம். எல். சி. ஆக்குவது, இல்லாவிடில் நீங்கள் விரும்பியபடி மாவட்டப் பொது நல அலுவலர் பணியில் அமர்த்துவது என்று எண்ணியிருந்தேன். காமராஜிடம் உங்கள் பெயரைக் குறிப்பிட்டதும் மகிழ்ச்சியோடு இணக்கம் தெரிவித்தார். முழுநேரப் பொது நலத் தொண்டராகப் பணி செய்வதற்கு உங்களுக்கு நல்ல வாய்ப்பு. சமூகத்துக்கும் சிறப்பான முறையில் தொண்டு செய்யலாம்'' என்றார்.

நான் இந்தப் பதவியை நினைத்ததும் இல்லை; விரும்பியதுமில்லை; என்னை நாடி வந்தது. அதற்குக் காரணமாயிருந்தவர்களுக்கு முழு

மன நிறைவு கொடுக்க வேண்டும் என்று என் உள்ளம் எனக்கு அறிவுறுத்திக்கொண்டே இருந்தது. அந்தப் பொறுப்புணர்ச்சியோடு அயராது உழைத்து வந்தேன். திரு. பாலசுப்பிரமணிய அய்யர், திரு. சேஷாசாரியார் போன்ற பெரியவர்கள் என் முன்னிலையிலேயே நான் பொறுப்போடு கடமையைச் செய்வதாக முதலியாரிடம் குறிப்பிட்டபோது அவர் முகத்தில் திருப்திக்குறி தென்பட்டதை யறிந்து மகிழ்ச்சியடைந்தேன். நம் மீது நம்பிக்கை கொண்டு ஒரு பொறுப்பினை ஒப்படைப்பவர்கள், நமது நடத்தையினையும் செயலையும் கண்டு மன நிறைவும் மகிழ்ச்சியும் கொள்வார்களாயின் அதைவிட நமக்குப் பேரானந்தம் என்ன இருக்க முடியும்?

அவர் என்னை எம். எல். சி யாகக் கொண்டுவந்ததற்கு மற்றொரு காரணமும் உண்டு. நான் ஒரு தமிழ்ப் புலவன்; பிற மொழிகள் பால் வெறுப்பில்லாத தமிழ்ப் பற்றுக் கொண்டவன் என்பதுதான். தமிழறிந்தவர்களுக்குச் சட்ட சபையில் இடமளிக்க வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கம் கொண்டவர் முதலியார். ஒரு தமிழ்ப் புலவரை எம். எல். சி. யாகக் கொண்டுவர இருக்கிறோம் என்று சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் பலரிடம் கூறியிருக்கிறார். முதலியார் உண்மையான தமிழ்ப் பரம்பரையிலே தோன்றியவர். சிறந்த தமிழறிஞர். அவர் தமிழ் மொழியின் மீது கொண்டிருக்கும் பற்றும் மதிப்பும் ஈடு இணையற்றது. அவர் உயர் நிலைப்பள்ளியில், சிறந்த தமிழ்ப் பெரும்புலவரும், கலித்தொகை ஆராய்ச்சியுரை ஆசிரியரு மான திரு. அனந்தராமையர் அவர்களிடம் தமிழ் கற்றவர். மாநிலக் கல்லூரியில் தமிழ்த் தாதா டாக்டர் உ. வே. சாமிநாத ஐயர் அவர்களின் மாணவராய் இருந்தவர். நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம், தேவாரம், திருவாசகம், திருக்குறள் போன்ற நூல்களை ஆழ்ந்து கற்றவர். விவசாயம் சம்பந்தமான உலகப் பேர் அரங்கம் ஒன்றில்,

> ''இலம் என்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின்
> நிலமென்னும் நல்லாள் நகும்''—

என்ற திருக்குறளைக் குறிப்பிட்டு, உலகத்தார் எல்லாரும் பொது மறையின் பெருமையினைக் கண்டு அதிசயிக்க வைத்த அருந்தமிழ்த் தொண்டரைத் தமிழுலகம் மறக்கலாமோ? இத்தகைய ஒப்பற்ற தமிழ்த் தலைவரை — உத்தமத் தமிழ்த் தொண்டரை குறுகிய நோக்கம் கொண்ட சிலர் புரிந்துகொள்ளாதது துர் அதிர்ஷ்டம் என்று தான் சொல்ல வேண்டும்!

நழுவ விட்டேன்

1964 ஏப்ரலோடு எனது மேலவை அங்கத்தினர் பதவி முடிந்து விட்டது. அரசியலில் தொடர்ந்து இருக்க எனக்கும் உண்மையில் விருப்பில்லை. அரசியல் சேற்றிலிருந்து உதறிக் கரையேறிவிட வேண்டும் என்றே நானும் முடிவு செய்திருந்தேன். ஏற்கெனவே

அரசாங்கக் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகப் பணி செய்து சீரிய முறையில் வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருந்த என்னை அரசியலுக் கிழுத்து இப்படிப் பாதியிலே தள்ளி விட்டால் எனது வருங்காலமும் வாழ்க்கையும் என்ன ஆவது என்ற கவலை முதலியாருக்கு இருந்ததை நான் உணர்ந்தேன். ஒரு நாள் அவர் என்னிடத்தில், ''தமிழ் நூல் வெளியீட்டுக் கழகத்தில் உங்களை வேலையில் அமர்த்துகிறேன். அந்தச் செயலாளரோடு கொஞ்ச நாள் பழகுங்கள்'' என்று கூறினர். அது எனக்குச் சம்மதமாக இல்லை. என் நிலைக்கும், தரத்திற்கும் ஒத்ததாகத் தோன்றவில்லை. எண்ணிப் பார்த்தபின் முதலியாரிடம், ''நீங்கள் சொல்வதை இன்று வரை எப்பொழுதுமே நான் மறுத்ததில்லை. நீங்கள் குறிப்பிட்ட இந்த வேலையை ஒத்துக் கொள்ள என் மனம் இடந்தரவில்லை. தயவு செய்து தப்பாக நினைத்துக் கொள்ளாதீர்கள்'' என்று சொன்னேன். அவர் மவுனமாக இருந்தார்.

நான்கைந்து மாதங்கள் ஆன பிறகு அந்தத் துறைக்கு ஒரு பொறுப்பான அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டார். அப்போது அதைப் பற்றி முதலியாரிடம் குறிப்பிட்டேன். ''அதை மனத்தில் வைத்துக் கொண்டுதான், 'அந்த வேலையில் அமர்ந்து கொஞ்ச நாள் பழகுங்கள்' என்று சொன்னேன். போதிய பயிற்சியும் அனுபவமும் வந்தபின் அப்பெரிய பதவிக்கு உங்களைப் போடத்தான் திட்ட மிட்டிருந்தேன். நீங்கள்தான் மறுத்து விட்டீர்கள்'' என்று சொன்னதும், மீண்டும் ஒரு முறை நல்ல வாய்ப்பை நழுவ விட்டதை நினைத்து வருந்தினேன்.

அந்த ஏமாற்ற உணர்ச்சியால் ''அதை முன்னரே நீங்கள் சொல்லியிருக்கலாமே.........'' என்று கவலை தோன்றிய குரலில் குறிப்பிட்டேன்.

''இதையெல்லாம் முன் கூட்டியே சொல்லிவிட வேண்டும் என்று நீங்கள் எதிர்பார்ப்பது தவறு,'' என்று என்னைப் பரிவோடு பார்த்தார்.

எடுத்த எடுப்பிலேயே முதலியார் எதையும் வெளியிட்டு விட மாட்டார். எதையும் சிந்தித்து திட்டவட்டமாக முடிவு செய்த பின்புதான் சொல்வார். சொன்னதைத் தயங்காமல் செய்தால் எப்போதுமே கை மேல் பலன் காத்திருக்கும். ஆனால் காலம் கடந்தபின் புரிந்து கொண்டதால் என்ன பயன்?

உண்மை அறிந்திட

ஒரு முறை எனது சொந்தக் கிராமத்தில் இரண்டு கட்சிகளுக்குள் கலகம் நடந்தது. ஒரு கட்சியின் தலைவனை இன்னொரு கட்சியினர் பலமாக அடித்து விட்டார்கள். அதற்கும் எனக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமுமில்லை. போலீஸ், அடிதடி சம்பந்தமான விவகாரங்கள்

முதலியவற்றில் எப்போதுமே நான் தலையிடுவதில்லை. ஆனால் அடிப்பட்ட ஆளுக்கும், அவனது கூட்டத்தினருக்கும் என்மேல் ஆத்திரம். அதனால் நான் ஏதோ அந்தக் கும்பலின் எதிரிகளுக்கு உதவினதாகச் சந்தேகம். அப்பொழுது அந்தப் பகுதியின் போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டராக இருந்தவர், நடுநிலை வகிக்காமல் ஒரு சார்பாகவே இருந்தார் என்பது எனக்குத் திட்டவட்டமாகத் தெரியும். எப்பொழுதுமே யார் நடு நிலைமை தவறினாலும் என் மனம் வெறுக்கும். அது என் சுபாவம். அந்தக் காவல்துறை அதிகாரி அவரது உண்மை நிலையினையும், சேட்டைகளையும் நான் புரிந்து கொண்டு இருக்கிறேன் என்பதனை உணர்ந்திருந்தார். அதனால் அடிபட்ட ஆளும் அந்தக் காவல் அதிகாரியும் சேர்ந்து திட்டமிட்டு, என்னுடைய தூண்டுதலால்தான் கலகமும் அடிதடியும் நடந்தன என்று என்னை முதல் குற்றவாளியாக ஆக்கி, வழக்கு ஜோடித்து என்னைக் கைது செய்யவும் ஏற்பாடு செய்திருந்தனர்.

இதைக் கேட்டதும் என் மனம் வேதனையடைந்தது. உடனே முதலியார் அவர்களைக் கோட்டையில் கண்டு செய்திகளைச் சொன்னேன். ஒரு சாரார் நீண்ட நாட்களாய் என்மீது வேண்டு மென்றே பகைமை கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது அவருக்கு ஏற்கெனவே தெரியும். இருந்தாலும், உண்மையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்தார் போலும். உடனே மாவட்ட காவல் துறை அதிகாரியை அழைத்து ''இப்படி இவர் மேல் கூறப்படுகிறது, கைது செய்யவும் முயற்சி நடக்கிறது, இதன் காரணத்தையும் உண்மையையும் நீங்களே பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு, நேரில் சென்று ஆராய்ந்து அறிந்து செய்தியைக் கூறுங்கள்'' என்று உத்தர விட்டார். எனக்கும் நிம்மதி ஏற்பட்டது.

மூன்று நாட்கள் கழித்து எனக்கும் அக்கலகத்திற்கும் எந்தவிதச் சம்பந்தமும் இல்லை, பழைய குடும்பப் பகைக்காகப் பழி தீர்த்துக் கொள்ளச் செய்த திட்டமே இது என்ற உண்மை வெளி யாயிற்று.

நேர்மைக்குப் பாராட்டு

நான் மேலவை அங்கத்தினராக இருந்தபோது செங்கற்பட்டு மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழுவின் அங்கத்தினராயும் இருந்தேன். அதன் சார்பான கல்வி ஆலோசனைக் குழுவின் தலைவராகவும் இருந்தேன். 1962-63 என்று நினைக்கிறேன், கல்விக் குழுவுக்கு வேறு கட்சி அங்கத்தினர் ஒருவர் தலைவராக இருந்தார். அவ்வாண்டு அம் மாவட்டப் பள்ளிகளுக்குரிய பாட நூல்களைக் கல்விக் குழுவே தேர்ந் தெடுக்க வேண்டும் என்று அரசு உத்தரவிட்டிருந்தது. பல நூல் வெளியீட்டுக் கழகங்களும் அங்கத்தினர்களுக்கும், மாவட்ட ஆட்சி யாளர்களுக்கும் தங்கள் தங்கள் நூல்களை அனுப்பி யிருந்தார்கள். பாட நூல்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குக் கல்விக்குழு கூட வேண்டும் என்று தலைவர் ஒரு நாளைக் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

அதற்கு முன் நாள் மாலே, அவர் தொலே பேசியின் மூலம், ஆறு வெளியீட்டுக் கழக நூல்களேத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளலாம் என்றும், அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரும், ஒவ்வொரு வெளியீட்டுக் கழகத்தின் பெயரைக் குறிப்பிடுவதாகச் சிபாரிசு செய்யலாம் என்றும் என்னிடம் குறிப்பிட்டார். எனக்கு அது புதிராக இருந்தது. ''மறுநாள் நடக்கும் கல்விக் குழுக் கூட்டத்தில் மாவட்ட ஆட்சியாளர் கொடுக்கும் நூல்களேயெல்லாம் குழுவினர் பெற்றுக் கொண்டு அவற்றை நன்ருகப் படித்துச் சிறந்த ஆறு நூல்களேத் தேர்ந்தெடுக்கலாம். அதுதான் முறை'' என்று அவருக்குச் சொன்னேன். அவர் சொன்ன திட்டத்தின்படி வெளியீட்டுக் கழகத்தினர்களிடமிருந்து அங்கத்தினர்களுக்குப் பெருத்த தொகை கிடைக்கும்; ஆறு பேர்களும் அதனேப் பங்கிட்டுக் கொள்ளலாம் என்ற உண்மை புலனுயிற்று.

அதைப் புரிந்து கொண்டதும், ''இந்த நேர்மையற்ற முறையினே நமது மாவட்டக் கல்விக் குழுவில் புகுத்த முனேயாதீர்கள்'' என்று கடுமையாகக் கூறிவிட்டேன். மறு நாள் பத்து மணிக்குக் கல்விக்குழுக் கூட்டம் நடந்தது. மாவட்ட ஆட்சியாளரின் தனி அலுவலர் வந்திருந்த புத்தகங்களே யெல்லாம் அங்கத்தினர்கள் பார்வைக்கு வைத்திருந்தார். உடனே தலேவர் எழுந்திருந்து, ஆறு வெளியீட்டுக் கழகத்தினேச் சார்ந்த ஆறு நூல்களின் பெயர்களேச் சொல்லி, ''இக்குழு ஏகமனதாக இவற்றைத் தேர்ந்தெடுக்கின்றது.'' என்ற தீர்மானத்தை முன் மொழிந்தார். வேருெரு அங்கத்தினர் அதை வழி மொழிந்தார். இவர்கள் முன்கூட்டியே இப்படித் திட்டமிட்டுத் தீர்மானித்திருக்கின்ருர்கள் என்ற உண்மையைப் புரிந்து கொண்டேன். என்ருலும் எனக்கு இது அதிர்ச்சியாகவே இருந்தது. உடனே நான் எழுந்து, ''இது முறையற்ற செயல். உத்தியோக பூர்வமாக இப்பொழுது தான் நூல்கள் அங்கத்தினர்கள் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஏற்கெனவே இப்படித் திட்டமிட்டு இங்குத் திடீரென்று தீர்மானம் நிறைவேற்றுவது நேர்மையற்றது. இதை நான் பலமாக மறுக்கிறேன்'' என்று கூறி என் மறுப்புரையைக் காரணத்தோடு குழுவின் குறிப்பேட்டில் பதிவு செய்யுமாறு கூறிவிட்டு வெளியேறி விட்டேன்.

வெளி நடப்பு செய்த பொழுது, ''நன்றி, உங்கள் பங்கும் எங்களுக்குக் கூடி வருகின்றது.'' என்று அவர்கள் கிண்டலாக—ஆனுல் தெம்போடு கூறினுர்கள். அப்போது முதலியார் அவர்கள் வெளி நாடு சென்றிருந்தார்கள். காமராஜ் அவர்களிடம் அப்படியே நடந்ததைக் கூறினேன். அவரும் மாவட்ட ஆட்சியாளரிடம் கூறவே அத்தீர்மானம் செயல்படுத்தப் படாது நின்றுவிட்டது.

மாவட்டப் பள்ளிகளுக்கு அவர்கள் நினேத்ததுபோல் பாட நூல்கள் தேர்ந்தெடுத்து வழங்கப்படவில்லே. பாவம், அந்த வெளியீட்டுக் கழகங்களுக்கு ஏமாற்றம்—பெரிய நஷ்டம்!

வெளிநாட்டுச் சுற்றுப்பயணம் முடிந்து திரும்பிய பின்பு, முதலியார் என்னைக் கூப்பிட்டிருந்தார். இந்தச் செய்தி அனைத்தும் நன்முக அறிந்து கொண்டிருந்தார். என்னைப்பார்த்து ''முத்துக் கண்ணப்பருக்கு, வாழவும் தெரியவில்லை, பிறரை வாழவும் விட மாட்டார் என்று கிண்டல் செய்கிறார்களே'' என்று புன்முறுவலோடு கூறினார்.

''உங்கள் நேர்மையையும், கண்டிப்பையும் பாராட்டுகிறேன்'' என்று அவர் பார்வை பிரதிபலித்தது.

மீனவர்க்கு உதவி

சலவைத் தொழிலாளர், க்ஷவரத் தொழிலாளர் என்ற இரண்டு சமூக மாணவருக்கும், ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு வழங்கும் கல்விச் சலுகை ஒன்று வழங்கப்படுவதையறிந்தேன். அதாவது அந்த இரண்டு சமுகத்தையும் சேர்ந்த கல்லூரி மாணவர்கள் உணவு விடுதிகளில் தங்குவதாயின் அவர்களுக்கு ஹரிஜன மாணவர் களுக்குத் தருவதைப் போன்ற பண உதவி அளிக்கப்பட்டு வந்தது. அந்தத் தரத்தில் உள்ளவர்கள்தான் மீனவ சமுகத்தினரும் என்று ஏற்கெனவே அரசாங்கமும் ஒத்துக்கொண்டிருந்தது.

ஆதலால் அப்போதைய ஹரிஜன அமைச்சர் திரு. கக்கன் மூலம் அரசாங்கத்திற்கு மீனவ மாணவர்களுக்கும் அச்சலுகை வழங்கப்பட வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தேன். அவரும் மீனவ மாணவர்களுக்கு அச்சலுகையை வழங்க இணங்கினார். அக் கடிதம் முதலமைச்சர் திரு. காமராஜுக்கு அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் சில நாட்களுக்குப் பிறகு திரு. காமராஜ் அவர்கள் ஒப்புதல் அளிக்காமை யால் அம் முயற்சி பயனற்றதாகி விட்டது. இது எனக்கு வியப்பையும் ஏமாற்றத்தையும் அளித்தது.

பின்னர் முதலியார் அவர்கள் முதலமைச்சரான பிறகு அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை மீனவ மாணவர்களுக்கும் கொடுக்கப் படல் வேண்டும் என்று எடுத்துக் கூறி, உத்தியோகப் பூர்வமாக அரசாங்கத்திற்கும் விண்ணப்பித்தேன். 1967-ஆம் ஆண்டு தொடக் கத்தில் சாதகமான உத்தரவு கிடைத்து விட்டது. கல்வியிலும், பொருளாதாரத்திலும் கீழ்த்தளத்தில் கிடக்கும் மீனவ மாணவர் களுக்கும் அச்சலுகை கிட்டியது. மீனவ மக்கள் முதலியாரை மனமார வாழ்த்தினார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, இப்போதைய அரசாங்கம் நியமித்த பிற்பட்டோர் நல ஆய்வுக் குழுவினர் முதலியார் அவர்களை அழைத்து அவரது கருத்துக்களைக் கேட்டபோதுகூட, மீனவ சமூகத்தை அவர் மறந்து விடவில்லை. அச் சமூக முன்னேற்றத்திற்கு முதலிடம் தரப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்.

வியப்பூட்டும் பொறுமை

என்னை அனைத்திலும் அதிகமாகக் கவர்ந்தது முதலியாருடைய பொறுமைக் குணம்தான். அவர் அலுவலகத்தில் இருந்தாலும், வீட்டில் இருந்தாலும் பலர் காண வருவார்கள். வருபவர்களை எல்லாம் தலையசைத்து வரவேற்பார். சொல்லும் குறைகளையும் முறையீடுகளையும் கவனமாகக் கேட்பார். மறுமொழியும் கூறுவார். அதே சமயத்தில் கடிதங்களையும் கோப்புக்களையும் படித்துக் கொண்டும் எழுதிக்கொண்டும் இருப்பார்.

அதனைப் புரிந்து கொள்ளாத சிலர் தாங்கள் சொல்லுவதைக் கேளாமல் ஏதோ எழுதிக்கொண்டிருக்கிறாரே என்று கூடக் குறை சொல்வதுண்டு. இது அவரை நன்கு புரிந்து கொள்ளாத குறைதான்.

சிலர் தாங்கள் சொல்ல வேண்டியவற்றைச் சொல்லி, அவர் பதில் சொன்ன பிறகும்கூட விடாமல் சண்டித்தனமாக நச்சரித்துக் கொண்டே இருப்பார்கள். பக்கத்தில் இருப்பவர்களுக்குக்கூட அத்தகையவர்கள் மீது எரிச்சல் வரும்; சீறி விழத்தோன்றும். ஆனால் முதலியார் முகத்தில் எந்தவிதச் சலனமும் ஏற்படாது. அவர் ஆத்திரப்பட்டதையோ, உணர்ச்சி வசப்பட்டதையோ, கோபப் பட்டதையோ நான் என்றுமே பார்த்ததில்லை.

''கல்லாய் இருந்தால் கூடப் பொறுமை இழந்து பேசுமே! இப்படி வருபவர்கள் எது கேட்டாலும் அமைதியோடு பதில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாரே, இப்படியும் ஒரு விந்தை மனிதர் இருப்பாரா!'' என்று பல நாள் எண்ணி ஆச்சரியமடைந்திருக்கிறேன்.

அவரைக் காண வருபவர்கள் கூறவேண்டியதைக் கூறி முடிந்த பின் அவர்கள் தாமாகவே விடைபெற்றுச் செல்வார்கள். யாரையும் போய்வாருங்கள் என்று அவர் முந்திக்கொண்டு சொன்னதை நான் என்றுமே கண்டதில்லை.

ஓர் அரசியல் வாதி ஏறத்தாழக் கால் நூற்றாண்டுகள் அமைச்சராகத் தொடர்ந்து பணியாற்றியுள்ளார் என்ற புதுமையான வரலாற்றினை முதலியார் படைத்துள்ளார் என்றால், அதன் உண்மையான காரணம் — இரகசியம், அவர் இந்தத் தமிழ்நாட்டின் ஒப்புயர்வற்ற முதன் முதலமைச்சரான சேக்கிழார் பெருமான் பரம்பரையில் வந்தவர் என்பதும், மேலே குறிப்பிட்ட அருங்குணங்களையெல்லாம் ஒருங்கே பூண்டவர் என்பதும்தான்.

அந்த நேர்மையான அரசியல் ஞானி நெடுநாள் வாழ்வாராக!

சிறந்த கலா ரசிகர். கலையின் வளர்ச்சியிலும், கலைஞர்களின் நல்வாழ்விலும் அக்கறை கொண்டவர்.

கலை வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டவர்

கலைஞர் கே. சாரங்கபாணி
பழம்பெரும் திரைப்பட நடிகர்

சிறந்த வைணவ பக்தரும், ஒழுக்க சீலரும், பரம்பரை பரம்பரையாகவே பெருந்தனக்காரரும், அனைத்து மக்களாலும் பேட்டை முதலியார் எனப் பெருமையுடன் அழைக்கப்பட்டு வந்த காந்தீய - தேசிய - சுதந்திரப் போராட்ட வீர தியாக மணியான நமது முத்துரங்க முதலியார் அவர்களின் அருமை மருமகனை நமது மாபெரும் தலைவரும், காந்தீயவாதியுமான, முன்னாள் முதல் வருமான கனம் திரு பக்தவத்சலம் அவர்களின் 76 - வது பிறந்ததின புனித விழா நூலில் அடியேனின் கட்டுரையும் இடம் பெற விரும்பிய விழாக் குழுவினருக்கு நன்றியும், வணக்கமும்.

அப்பா போல் பிள்ளை என்று சொல்லுவதுதான் வழக்கம். அதற்கு மாறுக மாமனைப் போல் மருமகன் எனும் ஒரு புதிய முறையை உண்டாக்கித் தந்தவர்கள் கனம். பேட்டை முதலியார் அவர்களும், கனம். பக்தவத்சலம் அவர்களும்.

1927 - 28 ம் ஆண்டு முதலே கனம். பக்தவத்சலம் அவர்களை நான் நன்கு அறிவேன். 1927 - 28 ல் சென்னை முகாமில் எங்கள் மதுரை பி. ஜெகன்னுதய்யர் அவர்களின் மதுரை பால மீன ரஞ்சனி சங்கீத சபையுடன் அடியேன் நாடகத்தில் நடித்துக் கொண்டிருந்த சமயம், பகலில் காங்கிரஸ் பந்தல் அமைப்பு வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் அங்குதான் இருப்பேன். இரவில் நடிக்க வந்து விடுவேன்.

விடுதலைப்போராட்டக் காலத்தில் கலைஞர்களும் ஆர்வம் காட்டினேம். அந்த ஆண்டில் டாக்டர் எம். ஏ. அன்சாரி அவர்களின் தலைமையில் காங்கிரஸ் மகாசபை அமைப்பு வேலை நடந்த போதும், சென்னை சேத்துப்பட்டு ஏரி அருகே, மகாநாடு நடந்து

வந்தபோதும், நாட்டின் விடுதலைக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட மாபெரும் தலைவர். எஸ். ஸ்ரீனிவாசய்யங்கார் அவர்களுக்கு மாமனும், மருமகனும் உறுதுணையாக இருந்து அடக்கத்துடனும் - உற்சாகத்துடனும் உழைத்து வந்த அந்நாளைப்போலவே இன்றும் அதே பண்புடன் அனைவருடனும் பழகி தன் கடமையை நாட்டுக்குச் செய்துவரும் (அதிகார மிருந்தாலும், இல்லா விட்டாலும்) பக்தவத்ஸலம் அவர்களைக் காண்கின்றோம்.

பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் தொடர்ந்து சுமார் 20 ஆண்டுகள் அமைச்சராக இருந்து பணியாற்றியவர். சிறந்த சங்கீத - நாட்டிய நாடக ரஸிகர். கலையின் வளர்ச்சியிலும் - கலைஞர்களின் நல்வாழ்விலும் அக்கறையுள்ளவர் என்பதை அடியேனைப் போல் நெருங்கிப் பழகிய கலைஞர்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

அடக்கமும், வார்த்தையில் நயமும், அன்பும் உள்ளவர். சிறந்த ஒழுக்க சீலர். சட்டத்திற் குட்பட்டு பல பேர்களுக்கு உதவியைச் செய்தவர். எதிர்கால இந்திய அரசியலுக்கு பக்தவத்சலம் போன்ற பழுத்த அரசியல் வாதிகளின் அறிவையும், அனுபவத்தையும், ஆற்றலையும் மக்களாகிய நாம் பயன்படுத்திக் கொள்வது கடமை என்பதை உணருகிறேன்.

பாரதம் சுதந்திரம் அடைந்து 25 ஆம் ஆண்டு வெள்ளி விழாவைக் கொண்டாடும் இந்த சுப மங்கள தினத்தில் - சுதந்திரத்திற்கு முன்னும் - பிறகும் - நாட்டு நலனே - மக்களின் நல்வாழ்வே தன் வாழ்வென அல்லும் பகலும் தன் பணியை அடக்கமாக இன்னும் செய்து கொண்டிருக்கும் மாபெரும் தலைவர் பக்தவத்சலம் அவர்களின் நாட்டுத் தொண்டின் சிறப்பை ''இந்திய அரசு'' தனியாகப் பாராட்டி விழா நடத்தி பக்தவத்ஸலம் அவர்களை உலகமறியச் செய்து - வருங்கால சந்ததிகள் இப் பெரியவரின் சீலத்தையும்-தொண்டையும் அறியும் வகை செய்வது நாட்டுக்குச் செய்யும் பெருந்தொண்டாக இருக்கும் என்பது அடியேனின் வேண்டுகோள்.

- இப்போது போல, காலை வேளைகளில் வேலையில்லாமல் இருக்கும் வழக்கம் முன்பு அரசியல் துறையில் ஈடுபட்டவர்களில் பெரும்பாலானவர்களிடம் கிடையாது. காலை, பகல், இரவு என்ற வித்தியாசமின்றிக் கடுமையாக உழைப்பதில் இளம் வயதிலேயே எனக்குப் பயிற்சி ஏற்பட்டு விட்டது. எனவே தான், இன்று கூட நிறைய அலுவல்களை சோர்வு, தளர்ச்சி இல்லாமல் கவனிக்க முடிகிறது.

பக்தவத்ஸலம்.

1929-1930 லாகூர் காங்கிரஸ்: அமர்ந்திருப்பவர்களில் திரு. சி. என். முத்துரங்க முதலியார்
திரு. சத்தியமூர்த்தி ஆகியவர்களுடன் திரு. பக்தவத்ஸலம்

ஒல்லும் வகைகளிலெல்லாம் பள்ளி ஆசிரியர்களின் நிலையினையும் உயர்த்திய உயர் குணச் செம்மல் இவர்.

பொது வாழ்வில் ஒரு பீஷ்மர்

டாக்டர் ந. சுப்பு ரெட்டியார்,
தமிழ்த் துறைத் தலைவர்;
திருவேங்கடவன் பல்கலைக் கழகம், திருப்பதி.

பண்புடைய பெருமகனார்

''பண்புடையார் பட்டுண்டு உலகம்''

என்றார் நம் வள்ளுவர் பெருந்தகை. அந்தப் பேருண்மைக்கு எடுத்துக் காட்டாகத் திகழ்பவர் நம் அன்புக்கும், கொண்ட பெருமைக்கும் பாத்திரரான உயர் திருவாளர் எம். பக்தவத்சலனார்; ''நின்றவூர் நித்திலம்'' என்று திருமங்கையாழ்வாரால் சிறப்பிக்கப் பெற்ற எம்பெருமான் பக்தவத்சலப் பெருமாளின் பெயரைத் தாங்கியுள்ள பெருமகனார். இவர் பழம்பெரும் தேசபக்தர்களின் வரிசையிலும், தமிழக முன்னணித் தலைவர்களுள் ஒருவராகவும் திகழ்பவர். இன்றைய பொதுவாழ்வில் வீட்டுமாச்சாரியாரின் நிலையிலிருப்பவர்.

நாம் வாழும் காலத்தில் நம்முடன் பரு உடலுடன் நடமாடி அளவளாவிக் கொண்டு எழுபத்தாறு அகவையை எட்டிப்பிடிக்கும் பெருமகனாரின் ஐம்பதாண்டுப் பொதுப்பணி நமக்கு அகத்தெழுச்சியை (Inspiration) உண்டாக்குவதாக உள்ளது. இளைஞர் சமுதாயமும் மூக்கில் விரலை வைத்து வியக்கும் வண்ணம் உள்ளது; அவர் வழி நடக்க வேண்டும் என்ற அவாவினை அவர்களிடம் எழுப்பவல்ல எடுத்துக்காட்டுப் பெருமகனாகத் திகழ்கின்றார்.

நுண்ணறிவுச் செல்வர்

பிறக்கும்பொழுதே நுண்ணறிவு வாய்க்கப் பெற்ற இவர் தாம் பெற்ற கல்வியறிவினால் அதனை மேலும் திறமையுடையதாக ஆக்கிக்

கொண்டார். இறைவன் திருவருளால் இவர் இருபதாண்டுகட்கு மேல் தமிழக அமைச்சர் அவையில் பணியாற்றும் வாய்ப்பு ஏற்பட்ட காலத்தில் அதனை மிகத்திறமையாக ஆற்றினார்.

''மதி நுட்பம் நூலோ டுடையார்க் கதி நுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை''

என்ற வள்ளுவத்திற்கு எடுத்துக் காட்டாகத் திகழ்ந்தார். கல்வித் துறை, நீதித்துறை, நிதித்துறை, பொதுநலத்துறை, அறநிலையத் துறை ஆகிய துறைகளில் பணியாற்றிய காலத்தில் இவருடைய திறமை மிக்க பணியால் அவர் தொட்ட துறைகள் யாவும் பெருமை பெற்றன என்பதைப் பொதுமக்கள் நன்கு அறிவர். கருவிலே திருவுடைய இவர் அவர்கள் மனத்தில் நிலைத்து வாழ்கின்றார்.

கல்விப் பணியில்:

கல்வி அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் தமிழகத்தின் கல்வி நிலையை வானுற ஓங்கச் செய்தார். தமிழகத்தின் எதிர்காலக் கல்வி நிலையைப் பற்றிக் கனவு கண்ட பாரதியார், ''தேடு கல்வி இலாத ஊரினைத் தீயினுக் கிரையாக மடுத்தல்'' என்று உள்ளம் வெந்து கூறியதை நினைவிற்கொண்ட நம் பெருமகனார் ஒரே சமயத்தில் பட்டி தொட்டிகளில் எல்லாம் முந்நூறுக்கு மேற்பட்ட உயர்நிலைப் பள்ளிகளைத் தோற்றுவித்துக் ''கேடில் விழுச்செல்வம்'' பெருகச் செய்தார். ஒல்லும் வகைகளிலெல்லாம் பள்ளி ஆசிரியர்களின் நிலையினையும் உயர்த்திய உயர்குணச் செம்மல் இவர்.

சமயப் பணியில்:

சமயப்பணி இவரது உடன் பிறந்த சொத்து. இவர் அறநிலையத் துறை அமைச்சராகப் பணியாற்றிய காலத்தில் சிதிலமான கோயில்கள் இவரது கவனத்தைக் கவர்ந்தன. அரசு ஆதரவுடனும், பொதுமக்கள் துணையுடனும் திருப்பணிகளைத் தொடங்கி அவற்றைச் செம்மையுறச் செய்தார். சைவ வைணவ திருக்கோயில்களில் திருமுறை, பிரபந்தப் பாசுரங்கள் அமைந்த கல்வெட்டுக்களை நிறுவச் செய்தார். சுவர்களில் பக்திச் சுடர் தெறிக்கும் பாசுரங்களை எழுதச் செய்து வழிபாட்டிற்கு வரும் அன்பர்களின் நெஞ்சகத்திலும் அவற்றை நிலைபெறச் செய்தார். இவர் காலத்தில் திருச்செந்தூர் திருக்கோவிலில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சி யொன்றினால் ''இறைவன் திருமுன் பேதையர் — மேதையர், செல்வர் — வறியர், படித்தவர் — பாமரர், அதிகாரிகள் — பொதுமக்கள் யாவரும் சமமே'' என்பதை உலகோர் அறியச் செய்தது, இன்றும் மக்கள் நினைவில் பசுமை மாறாமல் உள்ளது.

''அன்பர் பணி செய்ய எனை
ஆளாக்கி விட்டுவிட்டால்
இன்ப நிலை தானே வந்து
எய்தும் பராபரமே''

என்ற, தாயுமான அடிகளின் திருவாக்கின் உயிர் நாடியை நன்கு அறிந்து பணியாற்றினர். ''என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே'' என்ற 'நடையுருப் பெருந் துறவு' கொண்ட அப்பர் பெருமானின் அடிச்சுவட்டில் நடந்த பெருமகனுர் இவர்.

ஏழுமலையானின் தொண்டர்:

'அகலகில்லேன் இறையும்' என்று அலர்மேல் மங்கை உறை மார்பனின் மீது ஆராக்காதல் கொண்டவர் நம் பெருமகனுர். கால வெள்ளத்தில் ''ஜனவரி - 1'' திரும்பத் திரும்ப வந்து கொண்டே இருக்கும். அன்றெல்லாம் நம் பக்தவத்சலனுரும் ஏழுமலையானின் சந்நிதியில் காட்சி அளிப்பார்.

''ஒழிவில் காலமெல்லாம்
உடையனுய் மன்னி
வழுவிலா அடிமை
செய்ய வேண்டும் நாம்''

என்ற ஆழ்வார் பாசுரத்தை எண்ணித் திருவேங்கட முடையானின் காட்சியில் தன்னை மறந்த நிலையில் இருப்பதைப் பக்தர்கள் யாவரும் நன்கு அறிவர். தமிழக அமைச்சர்களுள் — ஏன் பொதுமக்களுள்— திருவேங்கடமுடையானை அதிகமான தடவைகள் கண்டு தரிசிக்கும் பேறு பெற்றவர் நம் பக்தவத்சலனுர் அவர்களே.

இங்ஙனம் பாமரர் முதல் படித்தவர் வரை, பேதையர் முதல் மேதையர் வரை, தம் எண்ணத்தால், சொல்லால், செயலால், ஆற்றும் தொண்டினுல், உள்ளத் தூய்மையினுல் எல்லோர்க்கும் எடுத்துக் காட்டாகத் திகழும் நம் முதுபெரும் தலைவர்— பழம்பெருந் தொண்டர் — பக்தவத்சலனுர் நம்மிடையே பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்து ஒல்லும் வகையெல்லாம் பணியாற்ற, திருவேங்கட முடையானின் கருணை வெள்ளங்கோத்து மடை திறந்து அவர் மீது பாய்வதாகுக. அவர் வாழ்க பல்லாண்டு! வளர்க அவர்தம் புகழ்!!

எல்லோரையும் இன்முகத்தோடு
பேசி ஆவன செய்வதில்
அவருக்கு நிகர் அவரே ஆவர்.

நான் கண்ட பக்தவத்ஸலம்

ஏ. குப்புசாமி நாயுடு,
முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்

திரு. பக்தவத்சல முதலியார் அவர்களை நான் 1921-ம் ஆண்டு முதல் அறிவேன். அவரும் நானும் 1942-ம் ஆண்டில் சிறையில் ஒன்றாக இருந்தோம். அப்பொழுது அவருடன் மிகவும் நெருங்கிப் பழகி அவருடைய சீரிய பண்புகளை அறிய எனக்கு வாய்ப்பு கிடைத்தது. அவருக்கு கோபம் வந்து நான் பார்த்து அறியேன். எல்லோரையும் இன்முகத்தோடு பேசி ஆவன செய்வதில் அவருக்கு நிகர் அவரே ஆவர். இவரைப் போல 50 ஆண்டுகள் பொதுப்பணியில் ஈடுபட்டு புகழ் குன்றாமல் வாழ்கிறவர்கள் மிகச் சிலரே ஆவர்.

என்னிடத்தில் இவருக்கு தனி அன்பு உண்டு என்பதற்கு ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1947 சட்டமன்றத் தேர்தலில் நான் வேட்பாளனாக இருந்தேன். அப்பொழுது உத்திரமேரூரிலுள்ள வாக்காளர்கள் அங்கு அணைக்கட்டு கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். நானும் செய்வதாக வாக்களித்து விட்டேன். தேர்தல் முடிந்து நானும் வெற்றி பெற்ற பிறகு திரு. பக்தவத்சல முதலியார் அவர்களை அணுகி இதற்கு ஆவன செய்யுமாறு வேண்டினேன். அவர் அப்பொழுது பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக இருந்தார். 12 கிராமங்களுக்குப் பயன்படும் இந்த அணைக்கட்டு கட்ட செலவாகும் ரூபாய் 7 லட்சம்! நான் மக்களுக்கு வாக்களித்து விட்டேன் என்று அறிந்தவுடன் அவர் இந்த அணைக்கட்டைக் கட்ட உத்தரவிட்டு விரைவில் முடித்துக் கொடுத்தார்.

இத்தகைய பண்பாளரைச் சிறப்பிக்கும் நூலில் நானும் பங்கு கொள்ளும் பேறு பெற்றமைக்குப் பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

நாதஸ்வரக் கலையின் பரவலான வளர்ச்சிக்கு அன்னாரின் பேருதவி அளவிட முடியாதது.

சிறந்த சங்கீத ரசிகர்

நாதஸ்வர வித்துவான்
பி. எஸ். வீருசாமி பிள்ளை

தமிழ்நாட்டின் பழம்பெரும் தேசபக்தர்களுள் திரு. பக்தவத்ஸலமும் ஒருவர். சுமார் 20 ஆண்டுகளாகப் பல்வேறு துறைகளுக்குப் பொறுப்பு வகித்தவர். அமைச்சராகவும், முதலமைச்சராகவும் சிறப்பாகப் பணியாற்றியவர். அன்னாரின் ஐம்பது ஆண்டு பொது வாழ்வுப் பணியை சிறப்பித்துக் கூறும் வகையில் ஒரு நூல் தொகுத்து வெளியிட ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. குழுவினரின் நன் முயற்சி வெகுவாகப் பாராட்டத்தக்கதே. அதற்கென ஒரு கட்டுரை எழுதி வழங்குமாறு என்னைப் பணித்துள்ளனர். திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்களுடன் ஆதிநாள் முதல் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவன் என்ற ஒரே காரணம் பற்றி என்னை எழுதக் கோரியுள்ளனர். அப் பணியைத் திறம்படச் செய்ய எனக்குத் தகுதி கிடையாது. நான் ஒரு எழுத்தாளன் அல்லன்.

திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்களிடம் ஆதி நாள் முதல் எனக்கு நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. அன்னாரிடம் நான் கொண்டுள்ள மரியாதை, அவர் சேர்ந்துள்ள அரசியல் கட்சியில் காரணமாக அல்ல. கலைஞர்கள், கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள். அவர் ஒரு சிறந்த சங்கீத ரசிகர். ஆடம்பரமற்றவர். மனிதாபிமான முள்ளவர்.

எல்லாவற்றிலும் உயர்வாகத் தாம் பெற்ற அதிகாரத்தைப் பயனுள்ள வகையில் பயன்படுத்தி சமூகத்திற்கு உதவியவர். தஞ்சையை ஆண்ட மாமன்னர்களின் தனி உடைமையாயிருந்த அரண்மனை, நிலம் முதலிய செல்வங்கள் இருந்த இடம் தெரியாது மறைந்தொழிந்து விட்டன. ஆயினும் அவர்கள் அமைத்துதவிய பல்வேறு அறக்கட்டளைகள் இன்று அம்மன்னர்களின் நல்லாட்சிக்குச்

சான்று கூறுவனவாய் நிற்கின்றன. எனவே ஒருவன் தன் உடமை யென மதிக்கும் எப்பொருளும் அவனுக்கு உதவுவதில்லே. பொது உடமையாக்கிய பொருளே அவனது பொருளாகி அவனை மக்கள் என்றும் மறவாது நினைவில் வைக்க உதவுகிறது.

இந்த உண்மையை ஆரம்பகால முதல் நன்குணர்ந்தவர் திரு. பக்தவத்ஸலம். ஆட்சிப் பதவியில் அமர்ந்தவுடன் அறிவு மயங்கியவர் அல்லர். குறுகிய காலத்தில் மிக அதிகமான சமூக நலப் பணிகளைச் செய்து முடிக்க விழைந்தார். யாரும் செய்ய முன் வராத வகையில் கலைத்தொண்டாற்றினர். தமிழர் கலையை வளர்க்க வித்திட்டவர் திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்கள்தான்.

இசைக் கலை பண்டை நாட்களில் மன்னர்களாலும், மடாதிபதி களாலும், பெரிய நிலப்பிரபுக்களாலும் ஆதரித்து வளர்க்கப் பட்டது. ஆனல் அவர்கள் தந்த ஆதரவு வேறுவிதம். ஒரு கலையில் வல்லுனரான சிலருக்குப் பொன்னும், பொருளும் கொடுத்து மகிழ்ந்தனர். இந்த ஆதரவு அக்கலைஞனின் கலைத்திறனுக்குக் காட்டப்பட்டது. கலைஞர்கள் தோன்றி, உயர இந்த ஆதரவு பயன்படவில்லை. இதைப்பற்றி யாரும் கவலை கொள்ளவில்லை.

நாதசுரக்கலை ஆதிநாள் முதல் குருகுல வாச முறையில் சிறுவர் களால் பயிலப்பட்டது. அவ்வாறு பயிற்றுவிக்கும் ஆசான், தன் தொழிலைக் கவனிப்பதுடன் தன் குடும்பத்தையும் பேணிக்காத்து, ஓய்வு நேரங்களில் தன்னை நாடி வந்துள்ள மாணவனுக்குப் பாடம் கற்பிக்க வேண்டும். நல்ல வருவாயும், குடும்பத் தொல்லைகளும் அற்ற ஒரு சிலரால் மட்டும் நன்முறையில் மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்க இயன்றது. மற்றவர்கள் எவ்வளவு முயன்றும் திருப்திகர மான பயிற்சி அளிக்க இயலவில்லை. எனவே குடும்பத்தொல்லையோ, தொழில் செய்து பொருளீட்டும் அவசியமோ இல்லாத ஒரு சிலர் முயன்றல் பயிற்சியாளர்களை முன்னுக்குக் கொண்டு வர முடியு மென்று உணரப்பட்டது. ஆயினும் யாரும் இத்திசையில் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் தன் பதவிக்காலத்தில் இந்த வழியில் தன் கவனத்தைத் செலுத்தியவர். அதுமட்டுமன்றி நம் நாட்டுப் பண்பாடுகளுக்கேற்ப தேவாலயங் களில் நாதசுரம் எவ்வாறு முறையாக வாசிக்கப்படவேண்டுமென வகைப்படுத்திய பெருமை அன்னாரையே சாரும். தக்க அறிவாளிகள் பலரின் மேற்பார்வையில், சுவாமி மலையில் நாதஸ்வரக் கலைஞர்கள் பலரை ஒன்று கூட்டி, அவர்களுக்கு 6 மாத காலம் இம் முறையில் பயிற்சி அளிக்கச் செய்தார். இதுவே இக்கலைக்கு அவர் ஆற்றிய முதல் தொண்டாகும். தமிழ்நாட்டுக் கோயில்கள் பக்தியுடன் இசையையும் வளர்த்த கேந்திரங்களாகும். யாவரும் மேடையில் இது பற்றி முழங்கி வந்தனர். திரு. பக்தவத்ஸலம் தன் ஆட்சிக்

காலத்தில் பழனி கோயிலின் உபரி நிதியிலிருந்து நாதஸ்வரம், தவுல் ஆகிய வாத்தியங்களை பல மாணவர்களுக்குப் போதிக்கக் கல்லூரி ஒன்றை நிறுவினர். திறமை வாய்ந்த ஆசிரியர்களின் பொறுப்பில் மாணவரின் தேர்ச்சி பெருமைப் படத்தக்க தாயிருந்தது. ஜாதி பேதமன்னியில் விரும்பும் யாவருக்கும் இலவச உணவு, உடை, உறைவிடம் ஆகியவை இலவசமாக அளிக்கப்பட்டதுடன், இசைப் பயிற்சியும் அளிக்கப்பட்டது. இது அன்னருடைய மாபெரும் சாதனையாகும்.

தஞ்சையை ஆண்ட மன்னர்கள், கல்வி, கலை ஆகியவற்றின் வளர்ச்சிக்கென கணிசமான செல்வத்தை ஒதுக்கி வைத்துச் சென்றனர். அந்த அறக்கட்டளை அரசினரால், சத்திரம் இலாகா என்ற பிரிவினரால் நடத்தப்பெற்று வந்தது. நாதப்பிரும்மம் வாழ்ந்த திருவையாற்றிலே, முன்னதாகவே, வடமொழி, தமிழ் ஆகிய மொழிக் கல்லூரிகள் நடைபெற்று வந்தன. ஆங்கு நாதஸ்வரம், தவுல் ஆகிய கலைகளையும் கற்பிக்க வழிவகுத்தவர் திரு. பக்தவத்ஸலம் தான். இன்று அக் கல்லூரி மிகத் திறமையாக செயல்பட்டு வருகிறது. இப்புகழ் அவருக்கே உரியது.

தமிழ்நாடு எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னணியில் நிற்பது. அதே போல் நாதஸ்வரக் கலையை வளர்க்கும் தொண்டிலும் வழிகாட்டி யாக நின்றது. இதைப் பின்பற்றியே திருப்பதி திருமலை தேவஸ் தானத்திலும், நாதஸ்வரம் போதிக்கவும், அதற்கு இயைபான தவுல் கற்பிக்கவும் வகை செய்யப்பட்டது.

சென்னை கர்நாடக இசைக் கல்லூரிகளிலும் நாதஸ்வரம், தவுல் ஆகிய வாத்தியங்களைக் கற்பிக்க ஓர் பிரிவு பின்னர் துவக்கப்பட்டது. திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்கள்தான் இத்தகைய நன் முயற்சிகளுக் கெல்லாம் நேர்முகமாகவும், மறைமுகமாகவும் காரணமாயிருந்தவர். இன்று தஞ்சை மாவட்டம் வலிவலத்திலும் நாதஸ்வரம், தவுல் கலையைப் பயிற்றுவிக்கும் ஒரு கலைக்கூடம் நன் முறையில் பணியாற்றி வருகிறது.

மேலே கூறப்பட்ட நன் முயற்சிகள் தவிர அன்னர், வேத, ஆகம பாடசாலையினையும், தேவார பாடசாலையினையும், சிற்பக் கலைப் போதனைக் கென ஒரு நிறுவனத்தையும் சிறப்புற அமைத்து நடைபெற வகை செய்தார்.

மேலே கூறியவற்றிலிருந்து திரு. பக்தவத்ஸலம் நம் நாட்டுப் பண்டைக் கலைகளின் வளர்ச்சிக்கென செய்துள்ள பெருந்தொண்டு புலனகும். சிறப்பாக நாதஸ்வரக் கலையின் பரவலான வளர்ச்சிக்கு அன்னரின் பேருதவி அளவிட முடியாதது. என்னல் என் உயிரினும் மேலாகப் போற்றி வளர்க்கப்பட்ட நாதஸ்வரக் கலையை, எனக்குப்

பல சிறப்புகளையும் ஈந்து, அரசர்களும், ஆண்டிகளும், பண்டிதரும், பாமரரும் விரும்பிக் கேட்டு, எவ்விதக் கட்டணமோ கட்டுப்பாடோ யின்றி பொதுவுடமையாக்கி என்னால் வழங்கப்பட்டதுமான நாதஸ்வரக் கலை வளர பலவிதத்திலும் உதவிய வள்ளல் சேக்கிழார் வழித்தோன்றல் திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்களிடம் எனக்கு ஏற்பட்ட நன்மதிப்பையும், நன்றிப் பெருக்கையும் அளவிட்டுக் கூறமுடியாது.

எல்லாம் வல்ல இறைவன் அன்னாருக்கு நீண்ட ஆயுளும், ஆரோக்கியமும் அளித்து தன்னுடைய நன்முயற்சிகள் அளிக்கும் நற்பயனைக் கண்டு மகிழ வாய்ப்பினை நல்குமாறு இறைஞ்சி இக் கட்டுரையை முடிக்கிறேன்.

எனது வழிகாட்டி

எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை
கொரடாச்சேரி.

தமிழக தலைவர்களில் ஒருவரும் — பழம்பெரும் தேசப் பக்தரு மான திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் வழிக்கறிஞர் தொழிலுக்கான தனது படிப்பை முடித்தவுடன் தேசப் பிதா மகாத்மாஜி அவர்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தால் கவரப்பட்டு மற்றவர்கட்கு ஒரு வழிகாட்டியாக மும்முறை சிறை சென்ற அவர்கள் தனது வாழ்நாளை இத் தேசத்திற்கே அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர் ஆவார்கள்.

அரசாங்கக் காரியதரிசி ஆகவும் — அமைச்சராகவும் — முதல் அமைச்சராகவும் பொறுப்பேற்று — சிறப்பான முறையில் செம்மை யாக நிர்வாகம் நடத்தி வந்தார்கள்.

1923-ஆம் வருடம் நடைபெற்ற கொரடாச்சேரி, திருக் கொள்ளம்புதூர் அரசியல் மாநாடுகளுக்கு வருகை தந்தார்கள்.

என்னால் செய்யப்பட்ட 11 ஆலயங்களின் திருப்பணிகளுக்கும், கும்பாபிஷேகத்துக்கும், எனது கிராம ஆலய கும்பாபிஷேகத்துக்கும் வருகை தந்தார்கள். ஆலயங்களின் திருப்பணிகளுக்கு அவ்வப்போது அறநிலையத் துறையின் அனுமதி உடனுக்குடன் கிடைத்தது என்றால் அவர்களின் தெய்வ பக்தியை காட்டுவதாகும்.

இத் தள்ளாத வயதிலும் அவர்கள் காங்கிரஸ் கூட்டங்களிலும்— பொது நிகழ்ச்சிகளிலும் கலந்து கொண்டு வருவது இளைஞர்களின் ஆர்வத்தைத் தூண்டுவதாய் உள்ளது.

கண்ணியமாக — நிதானப் போக்குடனும் — கடமையாற்றும் அவர்கள் கவர்னர் பொறுப்பையும் ஏற்கும் வல்லமை உடையவர். நான் மும்முறை 4 வருடம் சிறை செல்லவும் — 20 வருடம் சட்ட பேரவை — பொது ஸ்தாபனங்களிலும் பணியாற்றியதற்கும் — தாமிரப்பட்டயம் — பெருவதற்கும் — எனது வழிகாட்டி.

நம்மிடையே நற்பணி ஆற்றும் அவர்கள் நீடூழி வாழ்ந்து மக்களுக்கு சேவை செய்ய எல்லா நலன்களும் பெருக இறைவனை பிரார்த்திக்கிறேன்.

> என் இதயத்துடன் தெய்வமாய்க் கலந்துவிட்ட தெய்வங்கள் இருவர் —புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் ஒருவர்; பக்தவத்சலனார் மற்றொருவர்.

ஆட்சிப்பெருமை, ஆட்பெருமை

பன்மொழிப் புலவர்
கா. அப்பாத்துரை
உறுப்பினர்:
சட்டத்துறை ஆட்சிமொழி ஆணையம்

நாடும் பெருமையும் நற்றமிழ் வாழ்வும் நலங்கனிந்த
பீடும் பிறங்க அரும்பணி யாற்றும் பெருந்தமிழோன்
பாடும் புலவரின் பாவென வாழ்பக்த வத்சலனார்
நீடும் புகழ் இன்னும் நீடுக வேயிந்த நீணிலத்தே!

தேசீய வானகத்து ஒளிமணிகளாய்த் திகழ்ந்த காந்தியடிகள், ஜவாஹர்லால் நேரு, போஸ், பெருந்தலைவர் காமராசர், தந்தை பெரியார், அறிஞர் அண்ணா, தமிழக முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி ஆகிய பலரது ஒளிகள் என் உள்ளத்தை ஈர்த்து அதன் வழிபாட்டுக்கு இலக்கங்களாய்த் திகழ்ந்ததுண்டு. ஆனால், நாட்டுத் தெய்வங்களாக மட்டுமன்றி என் சிறு வாழ்விலும் பங்கு கொண்டு என் இதயத்துடன் இதயமாய்க் கலந்துவிட்ட இதயமணி களாய்த் திகழும் நெஞ்சுகந்த தெய்வங்கள் இருவர்—புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசன் ஒருவர்; பாரத அன்னை இதயமும், தமிழக அன்னை யின் ஆட்சிமடித்தவிசும் ஒருங்கே ஆட்கொண்ட பக்தவத்சலனார் மற்றொருவர்.

'மெய்த்திரு வந்துற்றபோதும், வெந்துயர் வந்துற்றபோதும்
ஒத்திருக்கும் உள்ளத்து உரவோன்'

என்று தருமபுத்திரரை வேதவியாசர் விளிப்பதாகப் புகழேந்திப் புலவர் பாடியுள்ளார். தருமனுக்கு அது எந்த அளவில்

பொருந்துமோ, அதில் ஒரு சிறிதும் குறையாத அளவுக்குப் பெருந் தமிழனாக மட்டுமன்றி நற்றமிழனாகவும் வாழ்ந்த தேசபக்தச் செம்மல் பக்தவத்சலனாருக்கும் அது பொருந்தும் என்று உறுதியாகக் கூறலாம்.

புரட்சிக் கவிஞர் பாரதிதாசனார் கவிதையுலகின் முடிசூடா மன்னர். திராவிட இயக்கப் பெருந்தலைவர்களும் போற்றும் பெருந் தலைவர். அவர் தூய உள்ளம் தலைவர்களிடையே பன்னீர்த்துளி களாய் ஆடிற்று; பொது மக்களிடம், நல்லாரிடம் ஏரி வெள்ளமாய்ப் பரந்து நிறைந்தது; தலைவர்களிடம் ஒட்டியும் ஒட்டாமலும் அகல நின்று பார்க்கும் பண்பில் நின்ற என் போன்றாரிடம் அது தானாக அருவியாய் வந்து பொழிந்து ஆட்கொண்டியக்கிற்று. அவர் வாழ்வின் ஒரு பகுதி என் வாழ்வாகவும், என் வாழ்வின் ஒரு பகுதி அவர் வாழ்வாகவும் இயங்கிற்று.

என் வாழ்வில் கவிஞர் பாரதிதாசன் தொடர்புடன் போட்டி யிட்ட தொடர்பு பண்பாளர் பக்தவத்சலனார் அதில் கொண்ட தொடர்பு — ஏனெனில் அது தொலை நின்றுவந்த தொடர்பு, வகுப்புணர்வும், கட்சியுணர்வும் கடந்து வந்த தொடர்பு. தேச விடுதலை இயக்கத்தில் அவர் தொண்டர்களில் சிறந்த தொண்டராய், தொண்டர் நாதனாய் இயங்கிய காலத்திலெல்லாம், நான் தேசீய ஆர்வலனாக, தேசீய ஆர்வ எழுத்தாளனாக மட்டுமேயிருந்தேன். அவர் நடத்திய பத்திரிகைகளுக்குத் தொலைவிலிருந்து பயிலும் வாசகனாக, எழுத்தாள வெள்ளத்தின் ஓர் இளந்துளியாக, அப் பத்திரிகைகளின் பரப்பாளர் பலருள் ஒருவனாகவே அவரை அணுக நேர்ந்தது. சிறு கழியிலும் செல்லும் எல்லையற்ற பெருங்கடலின் பொங்கு வேலியாக அவரை நான் முதன்முதலாக நாற்பது ஆண்டு கட்கு முன் கண்டேன். அன்று அவர், அவர் பெயருக்கேற்ப, அடியார்க்கெளியனாய் விளங்கினார்.

தமிழகத் தலைவர்களுள் பெருந்தலைவர் காமராசருடனும், இளவள எழு ஞாயிறும் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடனும், டாக்டர் கலைஞருடனும் மட்டுமே ஒப்புமை கூறத்தக்க ஆட்சிச் செம்மலார் ஆவர், பக்தவத்சலனார். அவர் ஆட்சி அனுபவமும் திறமையும் இந்தியாவிலேயே முன்னணி முதல் வரிசையில் வைத்து எண்ணத் தக்கதாகும். அவர் தென்றலில் மிதந்தவர் மட்டுமல்லர், புயலில், புயல்களில் மிதந்தவர். மண்ணுண்ட பெருமாளாக திருமால் விளங்கியதுபோல, புயலுண்ட பெருமாளாக விளங்குபவர் அவர். தென்றல்கள் வந்துபோயின, புயல்கள் சீறி எழுந்து ஆர்த்து அடங்கி யமைந்தன. தென்றலின் புயலுருவமாக, புயல்களின் தென்றலுருவ மாக அவர் வாழ்விலும் தாழ்விலும் ஒரே படித்தாக, பாரதத்தின் பண்புருவாக நின்று நிலைபெறுகிறார்.

ஆண்டகை பக்தவத்சலனாரின் ஆட்சிப்பெருமை பெரிது. ஆனால் அதனிலும் பெரிது அவர் ஆட்பெருமை. அவர் திறமை பெரிது. ஆனால் அவர் பண்பை நோக்க, அத்திறமைகூடச் சிறுத்து விடுகிறது என்னலாம்.

ஆன்றமைந்த பண்பாளர் பக்தவத்சலனார் வாழ்வில் ஒரு தனிப் பெருநிறைவு உண்டு. அதையே அவர் குறையாகக் கூடக் கூறலாம். அவர் பெருமையை அப்பெருமைக்குப் பின்னணியான அவர் குடிப் பெருமை, மரபுப் பெருமைகளிலிருந்து தெள்ளத்தெளிவாகப் பிரித் தறிய முடியாது. அது கருமையிடையே செம்மையாக விளங்குவ தன்று; செம்மையிடையே தனிச் செம்மையாக விளங்குவது.

முன்னாள் முதல்வராகிய பக்தவத்சலனார் மரபு, முந்தை முதல்வ ராக, ஆயிர ஆண்டுகட்கு முன்னேயே தமிழக மட்டுமன்றி, இந்தியா மட்டுமன்றி, கடல்கடந்த தமிழகமும், கடல்கடந்த இந்தியாவும் ஒரு பெரு முக்குடைக்கீழ் ஆண்ட சோழப் பெரும் பேரரசரிடம் முதலமைச்சராக மட்டுமன்றி முதற்கவிஞராகவும், முதற்கவிஞராக மட்டுமன்றி முதன்மை அருளாட்சியாளராகவும் விளங்கிய பக்திக் கவிக்கொண்டல் சேக்கிழாரின் பொன் வண்ண முகில் மரபு ஆகும்.

மூல மரபாகிய சேக்கிழார் மரபைத் தமிழகம் சற்று மறந்தால் தானே வழிமரபாகிய பக்தவத்சலனார் மரபின் ஒளியை அது நன்கு காண முடியும்!

ஆண்டகை பக்தவத்சலனார் வாழ்வின் செம்மை ஒரு தனி மரத்தின் செம்மையன்று. அது பன்மரம் ஒரு மரமாய் விளங்கும் படராலமரச் சோலையின் செம்மை ஆகும். அவர் புகழ் வாழ்வாகிய கருமனையன் முன்னே நந்தியெம்பெருமானாக, அவர் குடிப்புகழின் கொடிமரமாக அவர் தாய் மாமனாரான அருந்தலைவர் முத்துரங்க முதலியார் விளங்கினார். அவர் குடும்பத்தின் கிளைகொப்புகள் தோறும், அதன் கொழு கொம்புகள் தோறும், கிளைக் கொடிகள் தோறும் நாம் அவர் புகழின் ஒளி படர்ந்து பரவித்திகழ்வது காண் கிறோம். நாட்டு வாழ்வில், கலை கல்வி வாழ்வில், சமுதாயத் தொண்டு வாழ்வில் பல்கிப்படர்ந்த பல பசுமரங்களிடையே ஒரு பசுமரமாய், பெருந்தமிழன் பக்தவத்சலனார் வாழ்வு பல்கூட்டுப் பெருமையுடையதாய்த் திகழ்கிறது.

பெருமிதச் சூழலிடையே பாதி ஒளிர்ந்த பெருமையாக, ஆண்டகை பக்தவத்சலனார் பெருமை அமைந்துள்ளது. ஆனால் அணுக்கமுடையார்க்கு, அணுக்க நோக்குடையார்க்கு, அது பெருமையைக் குறைப்பதல்ல, பெருமைக்குப் பெருமை தருவது ஆகும்.

பெருஞ்சிலைக்கேற்ற பெருஞ்சிலைப் பீடமாய், பெருங்கோயில் பின்னணி வண்ணமாய் அவர் குடியும், மரபும், நாடும், பீடும் அமைந்துள்ளன.

தமிழ்நாட்டுக் கோயில்கள், பண்டு சோழராட்சி — பாண்டிய ராட்சிக் காலங்களில், கலைக் கூடங்களாய், பல்கலைக் கழகங்களாய், வரலாற்றுக் கருவூலங்களாய்த் திகழ்ந்தன என்று பழமை பாராட்டி அங்கலாய்ப்பர், அறிஞர். அக்கோயில்கள் மீண்டும் அப்புகழ் புதுக்கு வதுடன் நில்லாது புதுப்புகழ்ப் பயிரே வளர்க்க வழிகோலியவர் முன்னாள் முதல்வர் பக்தவத்சலனாரே யாவர். இந்நாளரசும் அதன் பண்பறிந்து போற்றிப் பேணியே வருகிறது.

இந்திய விடுதலை இயக்கக் காலங்களில் தமிழகத்தின் தியாகப் பங்கு, நல்லாட்சிப் பங்கு தோட்டத்தில் பாதி கிணறு என்ற வகையில் அதன் அளவுக்கு மீறியதாகவே இருந்தது. விடுதலைக்குப்பின் இருபதாண்டு ஆட்சிக் காலத்தில் இப்பண்பு மறக்கப்பட்டது. அணிமையில் புதுப்பிக்கப்பட்ட வ. உ. சிதம்பரனார் நினைவு இதனைக் காட்டுகிறது.

ஆனால் அதன் இறுதி நாட்களில் அச்சரிவை ஓரளவு தடுத்து மென்சரிவாக்கும் நிலையில் அமைந்தவையே பெருந்தலைவர் காமராசர், பெருந்தமிழன் பக்தவத்சலனார் ஆட்சிகள். தமிழரி யக்கம், தமிழியக்கம் தென்றலாகத் தொடங்கி, புயலாக வளர்ந்தது இவ்வாட்சிகளில்தான். இந்திய அரசியலில் தமிழகம் தன் பங்கைத் தலைநிமிர்ந்து ஆற்றத் தொடங்கியது இப்போதுதான்.

தற்காலத் தமிழக ஆட்சி எழு ஞாயிற்றின் ஆட்சியென்றால், அதற்குக் கொடியெடுத்த விடியல் ஒளி ஆட்சி, விடிவெள்ளி ஆட்சி களாக விளங்கிய ஓர் ஆட்சிக் கொழுந்து பக்தவத்சலனாரேயாவர் என்பதனை வரலாறு காணாதிருக்க முடியாது.

எங்கிருந்தாலும் மறைதிரை கீண்டெழ வேண்டிய ஒரு புகழ்க் கீற்றாகவே விளங்கத்தக்க பெருமைக்குன்றம், பீடார்ந்த பக்தவத் சலனார் வாழ்வு.

அவர் உழுது பண்படுத்திய தமிழக வாழ்வின் புதுவிதைப் பயிர், அவர் புகழின் மறுமலர்ச்சியாகப் படர்ந்து பரவுமாக!

இவரது தலைமையில் பாரதியாரின் 82-வது பிறந்த தின விழா நாடே பெருமையுறும் வண்ணம் சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பெற்றது.

சிந்தனைச் செல்வர்

அ. வெ. ர. கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார்
தலைவர், தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம், திருச்சி

தேனடையைச் சுற்றித் தேனீக்கள் மொய்த்துக் கொண்டிருப்பது இயற்கை. அதைப்போல திரு. எம். பக்தவத்சலம் என்ற தேனடையைச்சுற்றி காங்கிரஸ் ஊழியர்கள் சூழ்ந்திருப்பது என் நினைவுத்திரைக்கு வருகிறது.

திரு. சி. என். முத்துரங்க முதலியார் அவர்கள் தமிழகத்தின் மாபெரும் தலைவராய் விளங்கத்தொடங்கிய காலம் முதல் அப்பொழுது இளைஞராயிருந்த பக்தவத்சலம் அவர்கள் தேசீயப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டார்கள். சக ஊழியர்களிடம் நேசமும், பாசமும் காட்டிப் பழகக் கூடியவர். ஊழியர்களின் குறைகள் என்னவென்பதைச் சலிக்காது கேட்டு ஆறுதல் கூறக்கூடிய தன்மையான பண்பு அவர்களுக்கு இருக்கும் காரணத்தால், எந்த நேரமும் ஊழியர் குழாம் அவரை வட்டமிட்டபடி இருக்கும்.

திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் எதையும் ஆராய்ந்து, சீர்தூக்கி திறமையாக செயலாற்றி முடிக்க வல்லவர். சற்றுத் தெளிவாகக் கூறினுல் திரு. ராஜாஜி அவர்களின் ராஜதந்திரம் அனைத்தும் பக்தவத்சலம் அவர்களிடம் எதிரொலிக்கக் காணலாம்.

திரு. ராஜாஜி அவர்கள் அமைத்த முதல் மந்திரி சபையில் பக்தவத்சலம் அவர்களை அமைச்சராய் நியமிக்க வேண்டிய பேறு இருந்தாலும், பக்தவத்சலம் அவர்களின் திறமைக்கு ஊக்கம் கொடுக்கவோ என்னவோ, இளைஞராயிருந்த திரு. கோபால் ரெட்டியின் பார்லிமெண்டரி காரியதரிசியாக இவரை நியமித்தார்கள். இந்த நியமனத்தால் தனக்கு ஏதோ கௌரவக் குறைவு வந்ததாகவோ, தன்னை புறமொதுக்கியதாகவோ எண்ணுமல் மிக்க திறமையோடு அதனை நிர்வகித்து தன் திறமையை வெளிக்காட்டினுர்.

திரு. காமராஜ் அவர்கள் ஓர் செயல் வீரர் என்றுல் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஓர் சிந்தனைச் செல்வர். பக்தவத்சலம் அவர்களின் சிந்தனையும், காமராஜின் செயல் திறமும் தமிழகத்தை

முன்னேற்றப் பாதையில் அழைத்துச் சென்றன என்றால் அது மிகை யில்லை. தமிழக அரசியலில் அமைச்சர் பதவி வகித்தவர்களில்— திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் எல்லாத் துறைகளிலும் வல்லவராக, எல்லோருக்கும் நல்லவராக, எல்லோருக்கும் இனியவராக, பல்லாண்டுகள் பணி புரிந்தார் என்பதை எவரும் மறுக்க முடியாது.

தனக்கு இடப்பட்ட பொறுப்பு எதுவாயினும் அதனை திறமை யுடன் செய்து முடிக்கும் வீரராக பக்தவத்சலம் அவர்கள் இருந்தாலும் ஊழியர்கள் உள்ளத்தில் இடம் பெற்றதுபோல் மக்கள் உள்ளத்தில் இடம் பெற அவருக்கு அலங்காரமாகப் பேசத் தெரியவில்லை என்பதுதான் அவரிடம் உள்ள ஒரே குறை. இந்த ஒரு குறையைத் தவிர வேறு குறையேதும் இல்லாத நிறைமனிதர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள்.

அவர் அமைச்சராக இருந்த காலத்தில் அரசாங்க அலுவல்கள் முடிந்தவுடன் அருகிலிருக்கும் தேவாலயங்களுக்குச் சென்று வழிபடத் தவறுவதே யில்லை. அமைச்சர் என்ற அதிகார தோரணை இல்லாமல் சாதாரணக் குடிமகன் என்ற முறையில் அவர் ஆலய வழிபாடு செய்வது தனி அழகுடையது. தமிழகத்தில் உள்ள தேவாலயங்கள் புதுமையும், பொலிவும் பெற விளங்கியதற்குக் காரணம் திரு. பக்தவத்சலம் என்றால் அது மிகையில்லை. ஆலய நிர்வாகிகளைத் தூண்டி பற்பல கோயில்களில் திருப்பணிக்கு ஏற்பாடு செய்தவரும் அவரே.

பண்டைய காலத்தில் மாமன்னர்கள் ஆலயத் திருப்பணிகளில் ஈடுபட்ட வரலாற்றையும், சிறப்பையும் மீண்டும் மக்களுக்கு நினைவூட்டிய பெருந்தகை இவர் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

கொள்கையில் உறுதிப்பாடும், சுயநலமற்ற போக்கும் அவருக்கு நெஞ்சில் ஓர் உறுதியையே உண்டாக்கி விட்டது. எவருடைய எதிர்ப்பையும் லட்சியம் செய்யாது கொள்கையில் உறுதியாக இருந்த காரணத்தால் அவரோடு பிணங்கியவர் பலர் என்றாலும் கூட பக்தவத்சலம் அவர்களின் நேர்மையை எவரும் சந்தேகிக்க முடியாது.

தமிழக அரசியலில் பழம்பெரும் தேசபக்தர்கள் வரிசையில் தொண்டனாகவும், தலைவனாகவும் விளங்கி சிறப்புறுபவர் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள். அவரது மேற்பார்வையில் பாரதியின் 82வது ஜன்ம தின விழா நாடே பெருமையுறும் வண்ணம் சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பெற்றது.

தொண்டனாகவும், தலைவனாகவும், பத்திராதிபராகவும் விளங்கும் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களும், திரு. காமராஜ் அவர்களும் ஒன்றுபட்டு தமிழக அரசியலில் தொண்டு புரிய வேண்டும் என்று விழையும் பல்லாயிரக் கணக்கான காங்கிரஸ் ஊழியர்களில் அடியேனும் ஒருவன். 'அந்த நாள் வாராதா' என்று ஏங்குகிறவர் களில் நானும் ஒருவன்.

நிர்வாக இயந்திரத்தைச் சீராக நடத்துவதில் அவர் ஒரு சிறந்த மேதை.

நிர்வாக மேதை

திருலோக சீதாராம்
ஆசிரியர், "சிவாஜி"

ராஜாஜி மந்திரி சபையில் முதன்முதலாகப் பார்லிமெண்டரி காரியதரிசியாகப் பதவி வகிக்கத் தொடங்கி, தமிழகத்தின் முதலமைச்சராகத் தமது பதவிக் காலத்தை முடித்துக் கொண்டவர் திரு. பக்தவத்சலம். ஆயினும் தேசீய இயக்கத்தில் அவரது பங்கு இன்னும் நெடியதொரு வரலாற்றை யுடையதாகும்.

கால் நூற்றுண்டு அமைச்சராகப் பொறுப்பில் இருந்தவர். அதற்கு முன்னும் பின்னுமாக ஒரு கால் நூற்றுண்டு அவரது பொதுச் சேவையைச் சேர்த்து அரை நூற்றுண்டு நமது தேசீய வரலாற்றுடன் அவரது வாழ்வு பின்னிக் கிடக்கிறது.

விடுதலைப் போராட்டங்களில் மும்முறை சிறை சென்றும், காந்தீய நிர்மாணப் பணிகளில் முக்கிய பங்கு கொண்டும் அவர் ஆற்றிய தொண்டு தமிழ் மக்கள் பெருமைப்படத் தக்கதாகும். நம்மிடையுள்ள முதுபெரும் தேசீயத் தலைவர்களில் ஒருவராக அவர் திகழ்கிறார்.

அவரிடம் ஊழியர்களாகிய பலருக்கு ஒரு பெருங்குறையுண்டு. அவர் திருச்சி ஜங்க்ஷனுக்கு குறிப்பிட்ட வண்டியில் வந்து இறங்கு கிறார் என்று தகவல் வரும். அவரை வரவேற்பதற்காக ரயிலடிக்கு நாங்கள் கும்பலாகப் பல பேர் போவோம். எங்களிடையே சட்ட மன்ற அங்கத்தினர்கள், காங்கிரஸ் கமிட்டி தலைவர், செயலாளர்கள், அரசாங்க அதிகாரிகள், தொண்டர்கள் இப்படிப் பல தரப்பட்டவர் களும் இருப்போம்.

நள்ளிரவில் சென்னையிலிருந்து திருச்சி ஜங்க்ஷனுக்கு வண்டி வந்து சேரும். வண்டியிலிருந்து அவர் இறங்குவார். வரவேற்புக் கோஷ்டியின் தலைவர் அவருக்கு மாலையிடுவார். குனிந்த தலை

நிமிராமல் அந்த மரியாதையை ஏற்றுக்கொண்டு விடுவிடு என்று வேகமாக நடந்து பிளாட்பாரத்தை விட்டு வெளியே சென்று தயாராக இருக்கும் காரில் ஏறி உரிய இடத்திற்குப் போய்விடுவார்.

பிளாட்பாரத்தில் இறங்கியவுடனே சற்று நிற்பதோ, கூட்டத்தினரை ஒருமுறை பெருமிதம் தொனிக்க ஒரு கண்ணோட்டம் விடுவதோ, புன்னகை புரிவதோ, தனிப்பட்ட சிலருடன் மட்டும் அளவளாவுவதோ, இப்படி ஒன்றும் செய்ய மாட்டார்.

எங்களுக் கெல்லாம் 'எதற்காக ரயிலடிக்கு வந்தோம், இவர் நம்மைத் திரும்பிக்கூடப் பார்க்கவில்லையே' என்று வருத்தமாகவும் கூட இருக்கும். பப்ளிக் ரிலேஷன்ஸ் இவருக்குத் தெரியவில்லையே என்றுகூடத் தோன்றும். அவர் இதைப்பற்றி யெல்லாம் கவலைப்பட மாட்டார். அவர் எண்ணத்தில் எத்தனையோ காரியங்கள் சிந்தனைக் குரியனவாக இருக்கும். பதவியை ஒரு பெருமைக்குரிய காரியமாக அவர் நினைத்ததில்லை. பலரையும் தாஜா பண்ணி வைத்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம் என்பதும் அவருக்குத் தெரியாது. தான் ஏற்ற பொறுப்புண்டு, தன் கடமையுண்டு என்பதில்தான் அவருக்குக் கவனம். அதனாலேயே இப்படி ஆள் பிடிக்கிற காரியம் அவருக்குப் புரிவதே இல்லை.

ஏதோ வேண்டியவர் தெரிந்தவர் என்று சொல்லிக் கொண்டு யாரும் அவரிடம் போய் எந்தக் காரியத்தையும் சாதித்துக் கொண்டு விட முடியாது. தெரியாதவர், புதியவர் என்பதனாலேயே அவரை அணுகிப் பேசுவதற்கு எவ்விதத் தடையும் இருந்தது கிடையாது.

நியாயமான எந்தக் காரியமாக இருந்தாலும் யார் போய் சொன்னாலும் பொறுமையுடன் கேட்பார். அதை ஆராய்ந்து உரியபடி பரிகாரம் செய்வார். அதற்குமேல் முகதாட்சண்யம், வேண்டியவர், வேண்டாதவர் என்றெல்லாம் அவர் எதையும் கவனிப்பதில்லை.

அரசாங்க அதிகாரிகளை, கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் தலையிட்டு ஒன்றைச் சாதித்துக் கொள்வதோ, மிரட்டுவதோ இவையொன்றும் அவர் காலத்தில் நடைபெற்றதில்லை. எதை யெதை அல்லது யார் யாரை எப்படி நடத்த வேண்டுமோ அப்படி அப்படி அளவறிந்து நிர்வாகம் செய்வதில் அவருக்கு இணை அவரேதான்.

நிர்வாக இயந்திரத்தைச் சீராக நடத்துவதில் அவர் ஒரு சிறந்த மேதை. அரசியல் வாதி என்பதாலேயே அரசாங்க அதிகாரிகள் அவரைக் கடந்து தம்மிச்சையாக பொதுநலனுக்குப் புறம்பாக எதுவும் செய்து விட முடியாது.

கலை, இலக்கியம் போன்றவற்றில் அவருக்கு மிகுந்த ஈடுபாடு உண்டு. கலைஞர்களை அவர் நன்றாக இனம் கண்டு கொள்வார். இயன்ற போதெல்லாம் தகுதியுள்ளவர்களுக்குத் தமது ஆதரவைக் காட்டத் தயங்கியதில்லை.

மாபெரும் தேசீயத் தலைவர்களில் ஒருவராகவும், தமிழ்நாட்டின் தவப்புதல்வராகவும் விளங்கிய திரு. முத்துரங்க முதலியாரின் மருமகர். அவர்தான் இவருடைய தேசீய வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டி; தயாள குணமும், பக்திச் செல்வமும், பழம் பண்பாட்டின் பாதுகாவலராக விளங்கிய பெருந்தன்மையும் கொண்ட முத்துரங்க முதலியாரின் வழித் தோன்றல் என்று என்னைப் போன்றவர்கள் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களிடம் இடையருத நட்பும் அன்பும் பேணி வருகிறோம்.

தமிழ்நாட்டின் அரசியலில் பெரும் புயல்கள் தோன்றி பல பேர் இருக்குமிடம் தெரியாமல் சிதறிப்போய் விட்டார்கள். எந்தப் புயலுக்கும் ஈடு கொடுத்துக் கொண்டு அரை நூற்றாண்டுக் காலம் நாட்டின் விடுதலைக்கும் மறுவாழ்வுக்கும் அரும்பணி புரிந்த அயராத தொண்டர்களிடையே திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கு ஒரு சிறப்பிடம் உண்டு.

அவருடைய ஐம்பதாண்டு பொதுப்பணி நமது தமிழ்நாட்டின்—பாரத நாட்டின்—வரலாற்றையே விளக்கும். இளைஞர் சமுதாயத்திற்கு அவரது உழைப்பு, தியாகம், பொறுமை, சீலம், நட்புறவு, நடுநிலை போன்ற உன்னதப் பண்புகள் நிச்சயம் வழிகாட்டும்.

அவரது புகழ் தனிப்பட்ட மனிதரின் புகழ் அன்று. உயர்ந்த குறிக்கோளுடன் செயல்பட்டு வருகின்ற ஒரு உத்தமத் தமிழனின் — இந்தியனின்—புகழ். இதைப் பாராட்டுவது பெருமைக் குரியது.

மூதறிஞர்

திருமுருக கிருபானந்தவாரியார்

எந்நாளும் எவ்விடத்தும் எல்லோரும் ஏத்துகின்ற
முன்னாள் முதலமைச்சர் மூதறிஞர்—பண்ணுளும்
நாட்டுக் குழைத்த நவில்பக்த வத்சலன்சீர்
ஏட்டுக் கடங்கா இயல்.

மாநில அளவில் பழம்பொருள் ஆய்வுத்துறை தொடங்க இவர் செய்த பணியே இவரது பணி களில் தலையாயது.

ஒப்பற்ற இரு பணிகள்

சா. கணேசன், எம்.எல்.சி.
ஸ்தாபகர்: கம்பன் கழகம்

முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. எம். பக்தவத்சலம் அவர்களை நான் பல்லாண்டுகளாய் நன்கறிவேன். 1935 முதல் பல்லாற்றானும் நெருங்கிப் பழகி வந்துள்ளேன். இந்திய தேசியக் காங்கிரஸில் ஒரு நோக்குடன் இணைந்து பணியாற்றிய அந்தப் பழைய நினைவுகள் இன்றும் என் நெஞ்சில் பசுமையுடன் நின்று மகிழ்வூட்டுகின்றன.

அமரர்களான எஸ். ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார், முத்துரங்க முதலியார், வேதரத்னம், ஓமாந்தூரார் முதலியவர்களுடன் பல்வேறு நிகழ்ச்சி களில் கலந்துகொண்டு திரு. பக்தவத்சலமும் ஆற்றிய அரும்பணிகளை நான் நன்கறிவேன். அவர்களுடன் என்றும் இணைந்து பணியாற்றிய சிறப்பை எல்லாம் எண்ணும்போது என்னுள்ளம் பெருமையால் பூரிக்கின்றது. அன்றெல்லாம் யார் அதிகம் கஷ்ட நஷ்டங்கட்கு ஆளானார்கள் என்று ஒருவர்க்கொருவர் போட்டி போட்டுக்கொண் டதை எண்ணும் பொழுது ஏற்படுகிற உள்ள நிறைவுதான் இன்னும் பலரை ஊக்குவிக்கும் அருமருந்தாய் — டானிக்காய் — இருக்கிறது.

அவற்றை எல்லாம் இப்பொழுது கூறினால் கட்டுக்கதை போலக் கூடத் தோன்றலாம். எனவே அவற்றை எல்லாம் அசைபோட்டு மகிழ்வதுடன் வைத்துக் கொண்டு, சமீப காலத்தில் திரு. பக்தவத் சலம் முதலமைச்சராய் இருந்த காலத்தில் நிகழ்ந்தவற்றுள் இரண்டை மட்டும் கூறிவிட்டு இக்கட்டுரையை முடிக்கின்றேன்.

''தமிழக வரலாறு செம்மையாக எழுதப்படவில்லை. வரலாறு எழுத இன்றியமையாது வேண்டத்தக்க பிடிபாட்டுச் சான்றுகள் தமிழகத்தில் உள்ள அளவு வேறெங்குமே இல்லை. பல்வேறு செய்திகள் பல்வேறு இடங்களில் கல்வெட்டுக்களாக உள்ளன. கல்வெட்டுக்களில் மிகமிகப் பெரும்பாலானவை ஆலயங்களிலேதான் உள்ளன. சுமார் ஒரு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட கல்வெட்டுக்கள்

தமிழகத்தில் உள்ளன. அவற்றில் கி. மு. மூன்றும் நூற்றுண்டு தொடங்கி சங்கிலி வளையம் போலத் தொடர்பு அறுமல் பற்பல சான்றுகள் புலப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. அரசியல், சமுதாயம், வாணிகம், சமயம், நீதி, நிர்வாகம், போர், தேர்தல், கல்வி, தொழில், கலை முதலான பற்பல துறைகளைப் பற்றிய செய்திகள் காலம், இடம், மன்னர், விவரங்களுடன் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

''இவற்றை எல்லாம் தொகுத்துப் படி எடுத்து, அச்சிட்டு வழங்கினுல்தான் தமிழகத்தின் சரியான வரலாறு செம்மையாக எழுதப்பட முடியும். அதற்கு மைய அரசு போதிய அக்கறை காட்டவில்லை. மைய அரசு நிர்வகிக்கும் பழம்பொருள் ஆய்வுத் துறைக்குக் கெட்ட எண்ணம் இல்லாவிட்டாலும் அலட்சிய புத்தியும், சோம்பேறித்தனமும் அதிகம். ஆனதால்தான் படி எடுத்த கல்வெட்டுக்கள்கூடப் பதிப்பிக்கப் படவில்லை'' என்று, இவற்றை யெல்லாம் சான்றுகளுடன் விரிவாகச் சட்டப் பேரவையில் எடுத்துக் கூறினேன்.

முதலமைச்சராக இருந்த திரு பக்தவத்சலம் கல்வி - நிதி - அறநிலை மூன்று துறைகளையும் நிர்வகிப்பவராகவும் இருந்தார். என் பேச்சு முடிந்து அதற்கு விடைகூறும் பொழுது எனது பேச்சைப் பாராட்டி ஆவன செய்வதாக அவையில் கூறினுர். பிறகு என்னிடம் தனியாக வந்து தம்மைச் சந்திக்கும்படியும் கூறினுர். அங்ஙனமே சில தினங்களில் அவரை அவரது அலுவலக அறையில் சந்தித்து விஷயத்தை எடுத்துரைத்தேன். மிகுந்த அக்கறையுடன் அதைக் கேட்ட அவர் மாநில அரசு நிலையில் பழம்பொருள் ஆய்வுத்துறை ஒன்றை அமைக்க ஒரு திட்டம் தயாரித்துத் தரும்படி சொன்னுர்.

அதன்படி ஒரு திட்டம் தயாரித்துக் கொடுத்தேன். அதைப் படித்துப் பார்த்துவிட்டு இத்துறையில் ஈடுபாடுள்ள சிலரைக் கொண்ட ஒரு நிபுணர் குழுவைக் கூட்டி அதில் இதைப் பரிசீலித்து அறிக்கை சமர்ப்பிக்கச் செய்தார்.

அரசாங்க அதிகாரிகள் இருவரும், பல்கலைக் கழகத்து வரலாற்றுப் பேராசிரியர்கள், பழம்பொருள் துறையினர் முதலிய சுமார் ஏழெட்டுப் பெயர்கள் கூடி என் திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்து அங்கீகரிக்கப் பெற்றது. உடனே முதலமைச்சர் அதை ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கான சட்டத்தைத் தயாரிக்கச் செய்து உடனடியாக நிறைவேற்றியும் வைத்தார். அதன் காரணமாகவே மைய அரசு தொல்பொருள் ஆய்வுத் துறையில்கூட இல்லாத நிலையில் நமது மாநிலத் தொல்பொருள் துறைக் கென்றே தனியாக ஓர் அச்சகமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இத் துறைதான் கோலாலம்பூரில் நடந்த உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்கருத்தரங்கிலும், சென்னையில் நடந்த மாநாட்டுக் கலைக் காட்சியிலும் அரிய வரலாற்றுச் சான்றுகளை யெல்லாம் தொகுத்தடுக்கிப் பேரும் புகழும் சூடிக் கொண்டது.

அன்றியும், சென்னையிலும், மதுரையிலும் கல்வெட்டுக் கருத்தரங்குகள் நடத்தி எத்தனையோ இளைஞர்கட்குக் கல்வெட்டுப் பயிற்சி கொடுத்துச் சிறந்த பணியாற்றியுள்ளது. நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன், இவை எல்லாம் திரு. பக்தவத்சலம் அளித்த ஆக்கத்தாலேதான் நடந்தன. நாட்டிற்கு அவர் எவ்வளவோ பாடுபட்டிருக்கலாம்; தொண்டாற்றியிருக்கலாம்; நன்மை செய் திருக்கலாம். நான் நினைக்கிறேன், இந்தப் பணிதான் அனைத்திற்கும் தலையாய தென்று!

மற்றொன்று சட்டசபைக் காலம் முடியும் தருவாயில் நடந்தது. தமிழ்நாட்டின் பெருமையும், நன்மையும் பல்லாயிரக் கணக்கான திருக்கோயில்களிலேதான் இருக்கிறது என்று நம்புபவன் நான். நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் வந்தபோது நான் அதனைப் பலமாக எதிர்த் தவன். மேலும் ''ஆலயங்கள் போன்ற அறநிலையங்கள் இச்சட்டம் அமலானால் நிச்சயம் அழிந்துபோகும். அதன் பிறகு தமிழச் சாதி இருந்தும் ஒன்றுதான்; இல்லாமற் போனாலும் ஒன்றுதான்'' என்று, ஆலயங்களின் பணியையும், அவற்றின் இன்றியமையாமையையும் பற்றி உருக்கமாக எடுத்துரைத்தேன். இயல்பாகவே ஆலயங்களின் தேவையை நன்குணர்ந்துள்ள முதலமைச்சர் திரு பக்தவத்ஸலம், என் உரையை ஏற்றுக் கொண்டாலும் அரசாங்கம் கொணர்ந்த சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமையுடையவரா யிருந்தார். சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதன் பிறகு இச் சட்டத்தால் கோயில் எப்படிப் பாதிக்கப்படும், எவ்வளவுக்குப் பாதிக்கப்படும் என்பதை ஓர் உயர்நிலை அதிகாரியைக் கொண்டு ஆராயச் செய்தார். அது முடிவு பெற்று உருவெடுத்து அந்த அதிகாரின் அறிக்கையாக அரசுக்கு வந்த போது சட்டசபை கலையச் சில நாட்களே இருந்தன.

அவசர அவசரமாக ஏற்கெனவே நிறைவேற்றப்பட்ட அந்த உச்சவரம்புச் சட்டத்திற்கு ஒரு விதிவிலக்குத் திருத்தம் கொண்டு வரப்பெற்றது. உறுப்பினர்களில் சிலர் காலக்கெடு பற்றி ஆட் சேபணை செய்தனர். எதிர்க்கட்சியிலிருந்த நான் அவர்களை எல்லாம் பெரிதும் வேண்டிக்கொண்டேன். அவர்களும் பெரிய மனத்துடன் ஆட்சேபணையை வற்புறுத்தாமல் விட்டனர். ஆனதால்தான், ''கோவில், மசூதி, மாதா கோயில், மற்றும் அறநிலையங்கள் போன்றவற்றின் நிலங்கட்கு இச் சட்டம் செல்லுபடியாகாது'' என்ற திருத்தம் எதிர்ப்பின்றி நிறைவேற்றப் பெற்றது. இச்சட்டம் நிறைவேறிய சில நாட்களில் சட்டப் பேரவையும் கலைந்தது. மறு தேர்தலும் வந்தது.

இந்த இரண்டு பணிகளும் ஒப்பற்ற பணிகள். திரு. எம். பக்தவத்சலம் பெயரைப் புகழைப் பன்னெடும் காலம் பரப்பிக் கொண்டிருக்கும்.

தாம் கொண்ட கருத்தை திடமாகப் பற்றி நிற்பவர்; எதிர்ப்புகளையும் தாங்கிச் சகித்துக் கொள்ளும் ஆற்றலுடையவர்.

கொள்கைப் பற்று மிக்கவர்

ரா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு, எம். எல். சி.
முன்னாள் தலைவர், தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி.

ஸ்ரீ எம். பக்தவத்ஸலம் அவர்களைப் பற்றிய சிறப்பு நூலுக்கு ஒரு கட்டுரை எழுதியனுப்புமாறு வேண்டிக் கொண்ட தொகுப்பு நூல் தயாரிப்புக் குழுவினருக்கு நன்றி.

பரிச்சயம் :

ஸ்ரீ பக்தவத்ஸலம் அவர்களைக் கடந்த 35 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நான் அறிவேன். பின்னைய 25 ஆண்டுகள் அவர்களிடம் எனக்குப் பரிச்சயமும், தொடர்பும் வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. காங்கிரசில் பணிகளாற்றி வந்த காலத்திலும், சுதந்திரப் போராட்ட காலத்திலும் அவர்களுக்கும் எனக்கும் இருந்த தொடர்பைக் காட்டிலும், அவர்கள் அரசு நிர்வாகப் பொறுப்பிலிருந்து வந்த காலத்தில்தான் அவர்களிடம் எனக்கு நெருங்கிய தொடர்பிருந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும்.

தொடர்புகள் :

காங்கிரஸ் நிர்மாணத் திட்டப் பணிகளிலும், கிராம புனருத்தாரணம், பிர்க்கா டெவலப்மெண்ட், சமுதாய நலத்திட்டம், கூட்டுறவு கல்வி ஆகிய ஆக்கப் பணிகளிலும் நான் ஆர்வத்துடன் ஈடுபட்டு வந்திருப்பதே அவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொள்ளக் காரணமாயமைந்தது.

ஸ்ரீ பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் மந்திரி பதவியிலிருந்து வந்த காலத்தில் மேற்சொன்ன பொதுப்பணிகள் சம்மந்தமாக அவர்களிடம் நான் கோரிய அரசின் உதவிகள் எதையும் பெறாதிருந்ததில்லை.

முதல் மந்திரி-கட்சித் தலைவர் :

ஸ்ரீ பக்தவத்ஸலம் முதல் மந்திரியாயிருந்த கால முழுவதும் நான் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவராயிருந்து வந்திருக்கிறேன். அவ்வமயம், எங்களிருவருக்கு மிடையே பஞ்சாயத்துக்கள் நிர்வாகம் பற்றிய கருத்து வேற்றுமைகள் தவிர, வேறெதிலும் மாறுபட்ட கருத்துக்கள் இருந்ததில்லை. பஞ்சாயத்துக்களைப் பிடித்த அந்த கிரஹணம் — இன்னும் நீங்கிய பாடில்லை. அவர் போட்ட முடிச்சை யாராலும் கழற்ற இயலாது போலும் !

கொள்கைப் பற்றும், மன ஊறுதியும் :

தாம் கொண்ட கருத்தைத் திடமாகப் பற்றி நிற்பவர் ஸ்ரீ பக்தவத்ஸலம். எதிர்ப்புகளையும் தாங்கிச் சகித்துக் கொள்ளும் ஆற்றலுடையவர். சிறிய உருவினராய்த் தோன்றிலும் அறிவின் பலமும், நெஞ்சுறுதியும், தீரமும் வாய்ந்தவர். இந்தி எதிர்ப்புக் கலவரங்களின் போது அதை ஸ்ரீ பக்தவத்ஸலம் சமாளித்த விதமே இதற்குச் சான்று. எனவேதான் எந்த மந்திரி சபை அமைவதற்கும் அவர் இன்றியமையாதவராயிருந்து வந்தார். அவர் நிர்வகிக்காத அரசாங்கத் துறை ஏதேனுமிருந்ததா வென்பது ஆராயப்பட வேண்டிய தொன்றுகும்.

கர்மமே கண்ணுயிருப்பவர் :

தம் முன்னுள்ள வேலைகளைக் கண்டு மலைக்காதவர் ஸ்ரீ பக்தவத்ஸலம். வந்தவர்களுடன் பேசிக் கொண்டே பைல்களைப் பார்த்துத் தள்ளிக் கொண்டே யிருப்பார். அவரைக் காண வந்தவர் களில் சிலருக்கு இது பிடிக்காது. தம்மை அலட்சியம் செய்வதாகக் கருதுவோரும் உண்டு. நான் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவராயிருந்தா லும் மற்றவர்களைப் போன்றே சீட்டனுப்பி அனுமதி பெற்றுத்தான் சென்று பார்ப்பேன். செக்ரட்டரிகள் போன்ற இலாகா தலைமை யினர் முதலமைச்சரைக் காண வந்நால் அவர்களைக் காத்திருக்க வைக்க மாட்டார். எனவே, நான் முன்னமே அங்கு சென்றிருந் தாலும் அவர்கள் சென்று பார்த்துவரும் வரை காத்திருப்பேன். எந்த மந்திரியையும் நான் பார்ப்பது இவ்வாறே. ஒரு மந்திரி யேனும் நாம் சொல்லும் காரியமாக செக்ரட்டரியேட்டிலுள்ள எந்த அதிகாரியையும் கூப்பிட்டு நம் எதிரில் வைத்து விவாதிக்க மாட்டார். அது அந்தக் காலம்.

ஞாபக சக்தி :

ஸ்ரீ பக்தவத்ஸலம் ஞாபகத்தில் கொள்ள வேண்டியதை மறக்காதவர். தம் முன்வரும் பிரச்னைகளைத் துருவி யறிந்து கவனத் தில் கொள்பவர். ஒருமுறை ஒரு போலீஸ் சப் இன்ஸ்பெக்டர் மீது

வந்த புகார் பற்றி பேச்சு வாக்கில் சொல்ல நேர்ந்ததை ஞாபகத்தில் கொண்டு ஐ. ஜி. அருள் என்பவரிடம் சொல்லியிருக்கிருர். அவர் என்னுடன் டெலிபோனில் தொடர்பு கொண்டு ''அந்த சப் இன்ஸ்பெக்டரை மாற்ற வேண்டு மென்பது உங்கள் கருத்தா?'' எனக் கேட்டார். ''விசாரித்து அறிந்துதான் சொல்ல வேண்டும். ஒன்றும் செய்ய வேண்டாம்'' என்று அவருக்கு பதிலளித்துவிட்டு, விசாரித்தறிந்த பின் அவர் அங்கேயே இருக்கலாமென்று சில நாட்களில் அவருக்குச் சொல்லி விட்டேன். அது ஒரு காலம்.

சிரமமேற்பவர் :

ஸ்ரீ பக்தவத்ஸலம் உட்கொள்ளும் உணவின் பரிமாணத்தைக் கொண்டு அவருடைய உழைப்பையும், நீண்ட பிரயாணம் மேற்கொள்வதையும் கருதிப் பார்க்க முடியாது. திருச்செந்தூரில் மதிய உணவு, பழனியில் மாலை 3 மணிக்கு ஒரு அலுவல். இரண்டும் படை வீடுகளாகையால் தூரம் தொலைந்து விடுமோ என்னவோ! வெயில் எரிக்கிறது. காரில் சுகமாகப் பிரயாணம் செய்கிருர். நம்மால், ஏன்? என்ருல் இதை நினைத்துப் பார்க்கவே முடியாது. சுற்றுப் பிரயாணத்தில் நிகழ்ச்சிகளைச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று பலரும் கேட்பார்கள். அதைத் தொல்லையாகக் கருதாமல் அத்தனை நிகழ்ச்சிகளும் இடம் பெறுவதற்கேற்ற வகையில் அமைத்துக் கொள்ள முயல்வார். சுற்றுப் பிரயாணங்களில் ஏற்படும் சிரமங்களையும் வசதிக் குறைவுகளையும் கருதி அவர் அலுத்துக் கொள்வதையோ, சலிப்புத் தெரிவித்துக் கொள்வதையோ நான் கண்டதில்லை. மாருக இவ்வளவு சிரமங்களைத் தாங்கும் வலிமை கண்டு வியப்பதுண்டு. அவருடைய வருகைக் கெனவும், அவர் கலந்து கொள்ளும் நிகழ்ச்சிகளுக் கெனவும் விசேஷ விமரிசையான ஏற்பாடுகள் செய்யப் பட்டிருக்க வேண்டுமென்று அவர் கருதியதில்லை.

கடவுள் பக்தி :

ஸ்ரீ பக்தவத்ஸலம் வைஷ்ணவரா, சைவரா என ஆராய்ந்து கணிக்கப்புகுபவர்கள் தோல்வியே காண்பர். தெய்வ பக்தியுள்ளவர். செல்லுமிடங்கள் தோறுமுள்ள ஆலயங்களை எத்தனை முறை அங்கு சென்ருலும் சென்று தொழுதற்கு ஏற்ற சந்தர்ப்பத்தை நழுவவிட மாட்டார். ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும் பாடியருளியுள்ள பாடல்களின் கருத்துக்களை இவர் பேசும்போது பலமுறை சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். ஆனுல் அந்தப் பாடலை அப்படியே அவர் சொல்லக் கேட்டதில்லை. ஆலயத் திருப்பணிகளில் அதிக அக்கரை காட்டி வந்துள்ளார். முக்கியத்துவம் பெருத பணிகளை பொது மக்களின் நலனுக்குகந்த பணிகள் என்ற பேரால், மந்திரிகளுக்கோ, வேண்டியவர்களுக்கோ அவரவர் பகுதிகளில் விரும்பும் பணிகளைச் செய்து கொள்ளக் கருதி, ஆலயங்களின் நிதிகளைச் சுரண்டி அள்ளி வீசுவதற்குச் சற்றும் இடந்தர மாட்டார். இது அக்காலத்தில்.

சோதனைக் காலம்:

மனத்துக்குகந்த தல்லாவிடினும், விசித்திரமான போக்குகளையும், அதன் விளைவுகளையும் நாடு கடந்து கொண்டிருக்கும் இக்காலத்தில் நாம் வாழ்ந்து அதனையும் காணும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருப்பதும் ஓர் விசேஷ அனுபவந்தான் என்று கருதிக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமையில் நாமிருக்கிறோம். அரசியலில் ஆரோக்கியம் நிலவுமா என்ற ஐயப்பாடு தோன்றும் இந்த நிலையிலும், வயோதிகம் காரணமாகத் தமக்குள்ள அசௌகரியங்களைச் சிறிதும் கருதாமல் சந்தர்ப்பம் வாய்ந்த போதெல்லாம் தமது அரசியல் கருத்துக்களையும், தீய சக்திகள் செயல்பட்டு வருவது பற்றியும் விமர்சித்துப் பேசி செயலாற்றிவரும் ஸ்ரீ பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் அமோக திடகாத்திர ராய் நீடு வாழ அருள் புரியவேண்டி இறைவனை இறைஞ்சுகின்றேன்.

அந்த நாள் காந்தி நேரு தலைமையிலின்ப முற்றோம்
இந்த நாள் எங்கோ நாடு செல்கின்ற மாற்றம் கண்டோம்
வந்த நாள் அந்த நாளைத் திரும்பியே பார்த்திடாதோ
எந்த நாள் வரினும் நன்னாளாகுக வென்றிருப்போம்.

இசைக் கல்லூரிக்கு உதவியவர்

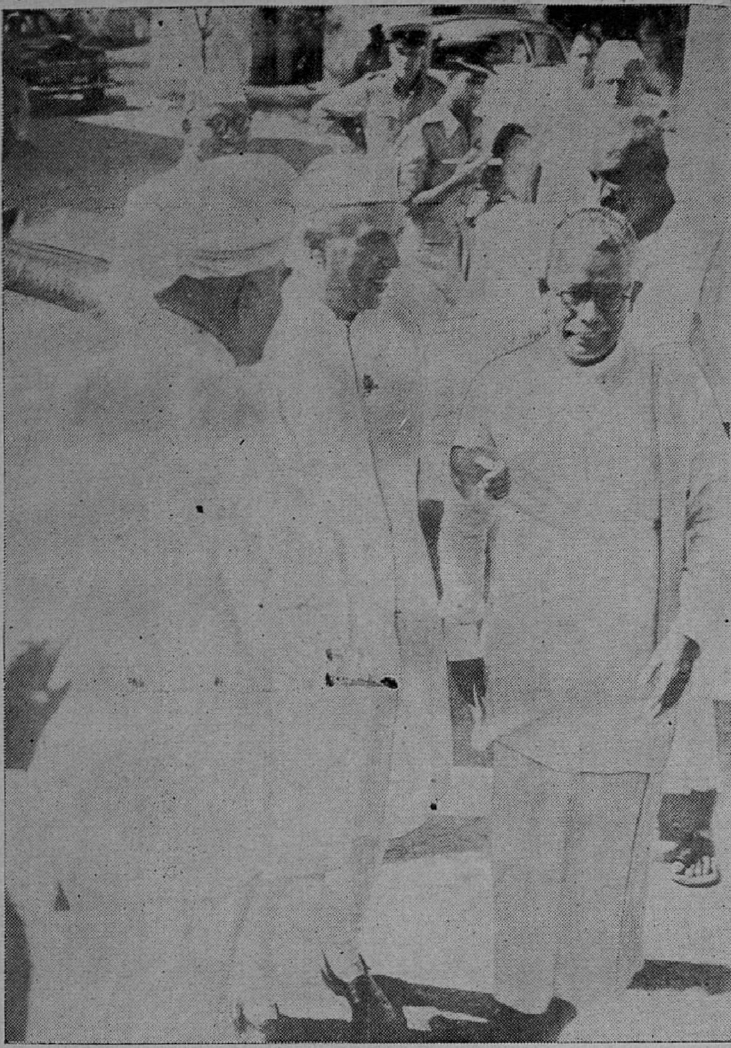
எம். எம். தண்டபாணி தேசிகர்

தர்மபுரம் ஆதீன இசைப்புலவர்

எனது மதிப்பிற்கும் அன்பிற்கும் உரிய தேசபக்தர், அமைச்சர், சமயப்பணியாளர், தமிழ்—தமிழர்—தமிழ் இசை ஆர்வமுள்ளவர், அறப்பணியாளர், தேசியத் தலைவர், கனம் உயர்திரு. எம். பக்த வத்ஸலம் அவர்கள், ஐம்பது ஆண்டு பொதுப்பணி (பொன் விழாப்பணி) சிறப்புநூல் வெளியிடுவது கண்டு மிக மிக மகிழ்ச்சி கொள்கிறேன்.

இசைத்துறையில் கர்நாடக இசைக் கல்லூரி வளர்ச்சிக்கு திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் மிகவும் உதவியாயிருந்தார்கள். பல இசைவாணர்களுக்கும், புலவர்களுக்கும் தாமே தலைமை தாங்கி பட்டங்கள் வழங்கிப் பாராட்டியுள்ளார்கள்.

தெய்வீகத் திருமுறைகள், தேவாரப் பாடல்கள் வளர்ச்சியடை வதற்கும், ஆலயப்பணிகள் சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கும் ஆக்கம் அளித்தவர்கள். இவர்கள் பல துறைகளிலும் பங்கு கொண்டு ஆர்வத்துடன் பணியாற்றியது குறிப்பிடத் தக்கது. இவர்கள் தொண்டு பல நூற்றாண்டு நம் நாட்டிற்குப் பயன் பெற இவர்கள் இன்னும் பல்லாண்டு வாழ வேண்டுமென்று இறையருளை வணங்குகிறேன்.

சென்னை கால்நடை மருத்துவக் கல்லூரி நிகழ்ச்சியில்
பிரதமர் நேரு, திரு. காமராஜ், பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தர்
டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் ஆகியோருடன் திரு. பக்தவத்ஸலம்

கட்சித் தலைமைக்குக் கடைசிவரை பெருமதிப்பளித்து வந்துள்ள பெருமை அவருக்குண்டு.

தியாகிகளுக்கு உதவியவர்

மு. சுப்பிரமணிய முதலியார்
தலைவர், காங்கிரஸ் அரசியல் தியாகிகள் சங்கம்,
சோழவந்தான்.

1920 - ல் உசிலம்பட்டி தாலுகா போர்டு ஆபீஸில் வேலை பார்த்து வந்த நான், காந்தியடிகள் மதுரைக்கு வருவது அறிந்து மதுரை சென்று அவரது பிரசங்கத்தைக் கேட்டேன். அதன் பலன் வேலையை விட்டு விட்டு பழம்பெரும் தேச பக்தர் முனகால எஸ். பட்டாபிராமய்யா, மட்டப்பாரை ஆர். எஸ். வெங்கட்டராமய்யர் ஆகியவர்கள் தலைமையில் தேசத் தொண்டில் ஈடுபட்டேன். 1922-ம் வருடம் ஆகஸ்ட் மாதம் 31 - ந்தேதி ஓராண்டு சிறைவாசம் எங்களுக்குக் கிட்டியது.

1923 ஆகஸ்ட் 30 - ந் தேதி தண்டனை முடிந்து கடலூர் சிறையிலிருந்து வெளி வந்தோம். நான்கு தலை முறைகளாக எங்கள் முன்னோர்களுக்கும், புகழ் மிக்க பாளையத்தார் குடும்பத்துக்கும் நெருங்கிய நட்புறவு உண்டு. அக்குடும்பத்தில் உதித்த திரு பி. டி. ராஜன் அச்சமயம் சென்னை சட்ட மன்றத்தில் பிராமணர் அல்லாதார் கட்சிக்குக் கொறடாவாக இருந்தார். அன்றுருக்கு மிகப் பிரபலமான, உயர் நீதிமன்ற வழக்கறிஞர் திரு டி. வி. கோபால்சாமி முதலியார் அவர்களின் இரண்டாவது மகளைத் திருமணம் செய்ய நிச்சயித்து அந்தத் திருமணம் 1923 ல் சென்னை மைலாப்பூரில் நடைபெற்றது. அத்திருமணத்திற்கு நீண்ட கால நட்புறவு காரணமாக நானும் சென்றிருந்தேன். சென்னையில் நடைபெற்ற மிகப் பெரிய திருமணங்களின் வரிசையில் அதுவுமொன்று.

திரு. கோபால்சாமி முதலியார் அவர்களின் மூத்த மகளைத் திரு. எம். பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கு மணமுடித்திருந்தது தெரிந்த பின் எனக்குள்ளே பக்தவத்சலம் அவர்களிடம், பற்றுதலும், பிணைப்பும்

என்னையறியாமலே உதித்தன. ஜஸ்டிஸ் கட்சி கொடி கட்டி ஆட்சி நடத்திய அந்நாளில் அதற்கு ஈடுகொடுத்து மக்களைத் தன் வயப் படுத்துவதற்குச் சென்னையில் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் பொதுக் கூட்டங்களில் பங்கெடுத்துக் கொண்டவர்களில் எஸ். சீனிவாசய்யங் கார், எஸ். சத்தியமூர்த்தி, திரு. வி. க, திரு சி. என். முத்துரங்க முதலியார், திரு டி. வி. கோபால்சாமி முதலியார் ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள்.

ஜஸ்டிஸ் கட்சியில் பிரபல பேச்சாளர்களில் முக்கியமானவர்கள் ஜனசங்கர கண்ணப்பர், ஜே. என். ராமநாதன், டி. வி.ா சுப்பிரமணியன் ஆகியோர். அவர்கள் பிராமணர், பிராமணரல்ல தவர் பிரச்னைகளை முன் வைத்துக் காரசாரமாகப் பேசுவார்கள். தனிப்பட்டவர்களைப் பற்றியும் ஏசுவார்கள். பிராமணரல்லாத காங்கிரஸ் தலைவர்களை பூணூல் போடாத பார்ப்பனர் என்றெல்லாம் ஏசுவார்கள். இத்தாக்குதலுக்கு ஆளானவர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர்கள் முத்துரங்க முதலியார் அவர்களும், கோபால்சாமி முதலியார் அவர்களும், இன்னும் சிலரும் ஆவர்.

பக்தவத்சலம் அவர்கள் தீவிர காங்கிரஸ்காரரர். இதனால் அவர் பால், மரியாதை கலந்த அன்பால் நான் பிணைக்கப்பட்டேன்.

இயல்பாகவே கூச்ச சுபாவமும், தன்னடக்கமும், கொண்ட அவர் சத்தியம், அஹிம்சை, தெய்வ நம்பிக்கை, தேசப்பற்று ஆகிய பண்புகள் மிக்கவர். பேட்டை முதலியார் என்று சுற்று வட்டாரங் களில் மிக மரியாதையுடனும், நன்றி கலந்த நெஞ்சுடனும் அழைக்கப் பெற்ற தாய்மாமன் மார்களின் அரவணைப்பிலும், ஆதரவிலும், பராமரிப்பிலும், கண்காணிப்பிலும் சிறு பிராயத்தி லிருந்தே பயிற்சி பெற்று வளர்ந்த பெருமை இவருக்கு உண்டு.

அப்பயிற்சி முதிர்ச்சி யுற்றபோது சகல விஷயங்களையும் நுணுகி ஆராய்ந்து முடிக்கும் திறனும் தகுதியும் பெற்றார்.

1919-ல் ரௌலட் சட்ட அறிவிப்பும், பின்னர் ஜாலியன் வாலாபாக் படுகொலைகளும், காந்தியடிகளை இந்திய அரசியல் அரங்கில் தீவிரமாக ஈடுபடுத்தியது.

காந்தியடிகள் நாடு முழுவதும் பிரயாணம் செய்து அர சாங்கத்தை எதிர்த்து ஒத்துழையாமைப் போராட்டத்தில் கலந்து கொள்ளும்படி மக்களை உருக்கமாக வேண்டினார். அதற்கிணங்க மக்கள் பல்லாயிரக் கணக்கில் திரண்டெழுந்து போர்க்கொடி ஏந்தினர். சகல விதமான தியாகங்களையும் நாட்டுக்கு அளிக்க முன் வந்தனர்.

பக்தவத்சலம் அத்தகைய தியாக வேள்வியில் தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்டு நாட்டுப் பணியில் இன்றுவரை அயராது சேவை புரிந்து வருகிறார். அவர் மும்முறை சிறை சென்றுள்ளார். காங்கிரஸ் நடத்திய போராட்டங்களில் சட்டசபையில் நுழைந்து போராடுவது என்ற திருப்பம் ஏற்பட்டதும் 1937-ல் சட்டசபைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, ராஜாஜி அமைத்த அமைச்சரவையில் பார்லிமெண்டரி காரியதரிசி பதவி அளிக்கப் பெற்றார்.

ஏற்கெனவே தான் வகித்து வந்த மக்கள் தொடர்புள்ள பல நிறுவனங்களில் சிறப்பாகச் செயலாற்றியதன் மூலம் எஸ். சீனிவாசய்யங்கார், ராஜாஜி, சத்திய மூர்த்தி போன்ற தலைவர்களின் நன்மதிப்பை எய்தியதின் காரணங்களால் அடுத்தடுத்து ஏற்பட்ட அமைச்சரவைகளில் அவர் அமைச்சர் பதவி வழங்கப் பெற்றார்.

நம்பிக்கை, நாணயம், சத்திய நெறி நிற்றல், புண்படப் பேசாத இனிய குணம், ஆரவார ஆடம்பரமற்ற எளிய நடத்தை, கூரிய அறிவுடன், விஷயங்களை விளக்கும் பாங்கு ஆகிய மேலான தன்மைகள் அவரது அரசியல் ஈடுபாட்டை பரிமளிக்கச் செய்தன.

மந்திரி சபைகள் மாறிய பல்வேறு சமயங்களிலும் அமைச்சரவையில் பக்தவத்சலம் அவர்களுக்கு இடமளிக்கப்பட்டதுடன், இறுதியாக அவர் முதலமைச்சர் பதவியும் பெற்றார். அரசாங்க அமைப்பிலுள்ள பல்வேறு துறைகளிலும் செயலாற்றிய அனுபவம், முதலமைச்சரின் பொறுப்பு மிக்க பணியினுக்கு அரண் செய்தன. தீர்க்கப்பட வேண்டிய கட்டுகளடங்கிய வேலைகளின் தரமறிந்து குறிப்பெழுதி ஆணை வழங்கும் அவரது திறனை அரசியல் அறிஞர்கள் மெச்சுகிறார்கள்.

கட்சித் தலைமைக்குக் கடைசிவரை பெருமதிப்பளித்து வந்த பெருமை அவருக்குண்டு. தக்க சமயத்தில் வரும் பொருள் தெரிந்து கொண்ட பக்தவத்சலம், மக்களுக்கு ஜனநாயக சோஷலிசத்தில் நம்பிக்கை ஏற்படும் வகையில் திறமை மிக்க பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையாரின் அணியில் நின்று தொண்டாற்றி வருகிறார்.

தெய்வ பக்தி நிறைந்தவரும், நாலாயிரப் பிரபந்த முதல் திருமூலர் திருமந்திர நூல்வரை கற்றுத் தெளிந்த ஞானமுடையவரும், பொறுப்புள்ள பெரும் பதவிகளுக்குரிய பணிகளில் சிறப்புறச் செயலாற்றியவரும், பதவிகளில்லாத போது அன்றாட அவல நிலைகளை மக்களுக்கு எடுத்தியம்பி விழிப்புறச் செய்யும் ஆற்றல் படைத்தவரும், எளிய உடை, இனிய பேச்சு உடையவரும், தனக்கு இதுதான் வேண்டும் என்று இதுவரை யாரையும் கேட்டுப் பெறாதவரும், தள்ளாத வயதில் ஏற்படும் பலஹீனங்களைப் பொருட்படுத்தாது அழைக்குமிடம் எல்லாம் அயராது சென்று பயனுள்ள பணியாற்றி வருபவருமான பக்தவத்ஸலம் அவர்களுக்கு தக்கதொரு

இடமளிக்க மனமில்லாத கட்சித் தலைமை, மக்களுக்குச் சரியான வழிகாட்டும் திறனுடையாரின் சேவையை இழக்கும் கேட்டை உணர்ந்ததாகத் தெரியவில்லை. கட்சியின் தூண்களென்று தங்களை பாவித்துக் கொள்வோர், கட்சி நலனையும் மக்கள் மேம்பாட்டையும் கருத்தில் கொண்டு செயல்படின் சிறப்பு மிகும் என்பது என் துணிபு.

பக்தவத்ஸலம் அவர்களைப் பொறுத்த மட்டில் ''எத்தொழிலைச் செய்தாலும், ஏதவத்தைப் பட்டாலும் முத்தர் மனமிருக்கும் மோனத்தே'' என்றபடி துணிவுடன் திரும்பிப் பாராமலே முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறார். ஆளுங்கட்சியினர் அளித்த வாக் குறுதிகளை நிறைவேற்றாமையையும், ஆட்சியில் அவ்வப்போது ஏற்படும் குறைபாடுகளையும் விளக்கி மக்கள் அறியும்படி செய்வது ஜனநாயகத்தில் எதிர்க்கட்சிகளின் தலையாய கடமைகள். அவைகளை நிறைவேற்ற துணிவுடமையும், இன்னல்களையும், அல்லல்களையும் எதிர்த்து நிலைப்பட நிற்கும் தியாக மனப்பான்மையும் இன்றியமை யாதவை. ஆபத்து நிறைந்த இப்பெருந் தொண்டை எவருக்கும் பின்னடையாது அயராது ஆற்றி வருகிறார் நம் தலைவர்.

மூதறிஞர் ராஜாஜியிலிருந்து வரிசையாக முதலமைச்சர் பீடத்தை அலங்கரித்தவர்கள் செய்யாத செம்பணியை தாம் முதல்வராயிருந்த போது தியாகிகளுக்கு உதவி நிதி வழங்கியதன் மூலம் இவர் செய்திருக்கிறார். அதன் அடிப்படையில் இன்று மத்திய அரசும் விடுதலை வீரர்களுக்கு மாதந்தோறும் கணிசமான அளவில் நிதியளிக்க முன் வந்திருக்கிற தென்பதை தியாகிகள் நினைவில் கொள்ள வேண்டுமாறு கோருகிறேன்.

திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் எவ்வித பொரிசுக்காகவோ உறவுக்காகவோ ஆளாகாது, தகுதி அடிப்படையையே முன் வைத்து உரிய கோரிக்கைகளை மதிப்பிடுவார். மக்கள் தொண்டே மகத்தான உயிர் மூச்செனக் கருதி 50 ஆண்டுகளாக சோர்வில்லா புனிதப் பணியாற்றி வரும் நம் மதிப்பிற்குரிய அப்பழுக்கற்ற தூய மக்கள் தலைவர் திரு. எம். பக்தவத்சலம் அவர்கள் மேலும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து மக்கள் நல்வாழ்க்காக உழைக்க, மனமிரங்கி அருள் புரியுமாறு இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

நல்லாரைக் கண்டும், நல்லார் சொற்கேட்டும், இணங்கியிருந்தும் வந்த எனக்கு அவரது குணங்களுரைப்பதற்கு வாய்ப்பளித்த கமிட்டி யாருக்கு என் உளம் நிறைந்த நன்றியறிதலைப் பணிவுடன் தெரி வித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

சீரிய முயற்சிகள் சிறந்து மிக்கோங்குக.
நம் தேயத்தினர் நாடொறும் உயர்க.

வந்தே மாதரம்.

இலவசக் கல்வித் திட்டத்தை இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாகக் கொண்டு வந்த பெருமை நம் பெருமகனுர்க்கே உரியது என்று அறுதியிட்டுக் கூறலாம்.

பக்திசால் பெருந்தகை

எஸ். நரசிம்மன்
தலைமை ஆசிரியர், எம். சிடி. முத்தையா செட்டியார் உயர்நிலைப்பள்ளி, சென்னை

பாரோர் போற்றும் பெருமை மிகு பாரதத்தில் பெருந்தலைவர்களுள் பெருந்தமிழர் பக்தவத்சலனுரும் ஒருவர் எனின் மிகையாகாது. 'தொண்டை நன்னுடு சான்றேர் உடைத்து' என்ற பண்டைப் புலவரின் பொன்மொழியை நிலைநிறுத்தத் தோன்றிய சான்றேர்களில் இவர் தலையாய சான்றேர் எனில் சாலப் பொருத்தமே. கரிகால் பெருவளத்தானைப் போன்று கருவிலே திருவுடையார் இவர். பேட்டையிலே தோன்றிக் கோட்டையிலே செங்கோலோச்சிய செந்தமிழர். புரசையிலே கல்வி கற்றதனுல் அரசாளும் ஆற்றலும், மயிலையிலேயே வாழ்ந்ததனுல் சமய ஞானமும் பெற்றவர் எனின் மிகையாகாது. வேளிர் குடியில் தோன்றியதனுல் தாளாண்மையும், அருட் குணமும் பெருகிய ஆன்றேராய்த் திகழ்கின்றுர். இவர் வரலாறு இந்திய விடுதலை வரலாற்றேடு இரண்டறக் கலந்ததென்று இன்பமாய்க் கூறலாம்.

வருங்கால இந்தியாவை எழிலாக்க நினைக்கும் இன்றைய இந்திய இளைஞர்கட்கு இவர் தம் வரலாறு நல்வழிகாட்டியாம். பெருந்தமிழர் அவர்கள் 'விளையும் பயிர் முளையிலே தெரியும்' என்பதற்கேற்ப இளமையிலேயே கற்பனவற்றைக் கருத்தூன்றிக் கற்றுர். பின்னர் நாட்டு விடுதலையிலே நாட்டங்கொண்டு அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்தார். சாந்தமுறும் காந்தியடிகளைப் பின்பற்றிச் சந்ததமும் ஆற்றிய தொண்டினுல் நாடும் விடுதலை பெற்றது. அவ் விடுதலை பெற்ற நம் பாரதத்தின் வெள்ளி விழா ஆண்டிலே பொன்மனச் செல்வரின் பொதுத் தொண்டின் பொன்விழாவும் நிகழ்வது நாட்டுப் பற்றிலே நாட்டம் கொண்ட நல்லோர் அனைவருக்கும் சர்க்கரைப் பந்தலில் தேன்மாரி பொழிந்தது போன்ற பேரின்பம் தருவதாம்.

காந்தியடிகள் மேற்கொண்ட சாந்த குணமும், சீனிவாச ஐயங்காரின் சீர்த்தி மிக்க பெருமிதமும், இராஜாஜியின் கூர்த்த மதியும், சத்திய மூர்த்தியின் கல்வியறிவும், காமராஜரின் பொது நலத் தொண்டும் ஒன்ருய் இணைந்த ஒருருவினர் இவர் என ஆராய்ந்தறிந்தவர் கூறுவர்.

'உழைப்பின் வாரா உறுதிகள் உளவோ' என்ற பெரியாரின் வாக்கைப் பொன்னே போல் போற்றி உழைத்து உழைத்து உயர் நிலையை அடைந்த உத்தமர் இவர்.

1937 ஆம் ஆண்டிலே தோன்றிய முதல் காங்கிரஸ் மந்திரி சபையில் பார்லிமெண்ட் செகரட்டரியாகத் தொடங்கிய இவர்தம் அரசியல் வாழ்வு படிப்படியாக வளர்ந்து, தமிழகத்தின் தலைமை அமைச்சர் பதவி வரை இவரை உயர்த்தியவை, அறிவுக் கூர்மையும், அஞ்சாமையும், அயரா உழைப்புமேயாகும்.

அறவாணராம் திருவாளர் பக்தவத்சலனார் அவர்கள் அறநிலைய அமைச்சராக விளங்கிய காலத்தில் திருக்கோவில்கள் பெருநிலை உற்றன. ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும் பாடிய பக்திப் பாசுரங்கள் என்றென்றும் விளங்கும் வகையில் அந்த அந்தத் திருத் தலங்களில், பளிங்குக் கற்களிலே அவர்தம் பாசுரங்கள் பொறிக்கப் பட்டன. மேலும் கோவில்கள் சீர்திருத்தப்பட்டன. எதிர் காலத்தைப் பற்றி அறிவதில் இணையற்றவர் என்பது, இவர் பொதுப் பணித்துறை அமைச்சராய் இருந்தபோது தோற்றுவித்த 'கீழ் பவானித்திட்ட'த்தால் அறியலாம். எல்லோரும் கற்க வேண்டும், நல்லோராய் வாழ வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கை நிலை நிறுத்த, இலவசக் கல்வித் திட்டத்தை இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாகக் கொண்டு வந்த பெருமை நம் பெருமகனார்க்கே உரியது என்று அறுதியிட்டுக் கூறலாம்.

உலகம் சுற்றி, உலகியல் அறிந்து இன்று உலகு போற்றும் விதத்தில் வாழும் உயர்திருவாளர் பக்தவத்சலனார் அவர்களை இந்நிலைக்கு உயர்த்திய பெரியார்களில் தலையாயவர் மறைந்த மேதை, நாலாயிரப் பிரபந்தம் கற்ற தோல்வி காணா நாவினர், மூதறிஞர் முத்துரங்க முதலியார் ஆவர். அவர்தம் புகழ் நின்று நிலவுக.

சேக்கிழார் குடியிலே தோன்றி, அவர் போன்று பக்தியும், முதலமைச்சர் பதவியும் ஒருங்கே பெற்று, மரபு வழி சிறக்கச் செய்த செம்மல், செந்தமிழ்ச் சிங்கம், பைந்தமிழ்ப் பக்தவத்ஸலனார் வளம் எல்லாம் பெற்று, பல்லாண்டு வாழ வேங்கடவனை வேண்டுகின்றனன்.

பெருந்தமிழர் பக்தவத்சலனார் வாழ்க!
அவர்தம் நறுந்தொண்டு நாளும் வளர்க!
பாருள்ளளவும் பக்தவத்சலனார் புகழ் நிலவுக!

சேக்கிழார் மரபின் சிந்தாமணி

கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார்

பரந்த அறிவும்
    பணிந்த நடையும்
நிறைந்த மனமும்
    நேரிய ஒழுக்கமும்
சிறந்த படிப்பும்
    சீரிய சிந்தையும்
கனிந்த மொழியும்
    கருணை யுள்ளமும்
தெளிந்த சொல்லும்
    சினவாப் பொறுமையும்
எல்லா ருக்கும்
    இனியது செய்யும்
நல்லான், செந்தமிழ்
    நாட்டுச் செம்மல்—
புதுத்தமி ழகத்தின்
    புண்ணியச் சிற்பி
முதுபெரு வயதிலும்
    முயற்சியில் அயரான்
மந்திரி என்ருல்
    இந்த ஒருவனே—
வந்தினும் பலநலம்
    வழங்காஞே என
நாடெலாம் போற்றும்
    வீடெலாம் போற்றும்
சேக்கிழார் மரபின்
    சிந்தா மணியிவன்
ஆக்கிய பணி நலம்
    ஆயிரம் ஆயிரம்!
ஆலய மணிகள்
    அடிக்குந் தோறும்
வாழிய பக்த
    வத்ஸலம் என்போம்!

மாசிலா வாழ்வு கண்டாய்

எம். சின்னச்சாமி பிள்ளை
சுதந்திரப் போராட்ட வீரர், சோழவந்தான்

அறநெறி பின்பற்றி அடிமை வாழ் வகற்றிட
அரசியல் வாழ்வு பூண்டாய்
சரசமாய்ச் சுதந்திரப் போரிடைச் சலியாது
சகலமும் போற்ற நின்ருய்
மரகதச் சோலைசூழ் மயிலை யம்பதி தனில்
மாசிலா வாழ்வு கண்டாய்
வரதனும் மகிழ்ந்திட சரோஜினி நங்கையை
மகளாகப் பெற் றெடுத்தாய்
புரவலர் போலவே தியாகிகள் தழைத்திட
போற்றிடும் பென்ஷன் தந்தாய்
விரசமாய்ப் பேசிடும் வீணர்கள் வெட்கவே
வேணபணி செய்து வந்தாய்
நிரந்தர மாகவே செந்தமிழ் நாட்டிடை
நின்புகழ் நீளும் ஐயா!
வரகவியின் புகழ் போல் நின்புகழும் இப்புவியில்
வாழ்கவே! வாழ்த் துகின்ருேம்

* * * *

தெய்வீகச் சார்பும் தேசியப் பற்றும் திகழ்கின்ற
பக்த வத்சலம்
ஆய்கின்ற நீதிக்கும் அருமைமிகு பண்பிற்கும் ஆழியாம்
பக்த வத்சலம்
வாய்மையும் நேர்மையும் வழுவாமல் காத்திடும் வாகனும்
பக்த வத்சலம்
காய்கின்ற எதிரியும் கருத்துடன் சிந்திக்கும் கலைஞனும்
பக்த வத்சலம்
பாய்கின்ற சொல்லம்பைப் பாங்குடன் ஏற்றுமே பதில்விடும்
பக்த வத்சலம்
தாயகம் போற்றிடும் தண்டமிழ் நாட்டினில் தன்யனும்
பக்த வத்சலம்
நோய் ஏதுமின்றியே பல்லாண்டு வாழ்கவே! நின்னை நாம்
வாழ்த்துகின்ருேம்!

திருமங்கலம் தாலூகா மக்கள் அவரது பணிகளை நினைத்து நன்றி கூறுகிறார்கள்.

சாதனைகள் பல கண்டவர்

புலி மீனாட்சிசுந்தரம்
திருமங்கலம்.

இந்திய அரசியலில், குறிப்பாகத் தென்னாட்டு அரசியல் வானில் மாசு மறுவற்று மங்காத சுந்தர சுடரொளியாகத் திகழ்ந்து வருபவர் நமது பெருமதிப்புக்குரிய தேச பக்தச் செம்மல் திரு. பக்தவத்ஸலம் ஆவர். அன்னாரது 76வது பிறந்த நாள் விழாவில் பாராட்டி வாழ்த்தும் நல்வாய்ப்பினை எனக்கு அளித்த, ''பக்தவத்ஸலம் — 50 ஆண்டு பொதுப் பணி தொகுப்பு நூல் தயாரிப்புக்குழு'' தலைவர் அவர்களுக்கு என்றும் நன்றியுணர்வுடன் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உயர்திரு பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் பழுத்த தேசீய மரபில் வந்தவர் ஆவர். செங்கல்பட்டு மாவட்டத்து சீரும் சிறப்பும் பெற்று தன்னிகரில்லா செல்வாக்குடன் வாழ்ந்த தேச பக்த சீலர் உயர்திரு சி. என். முத்துரங்க முதலியார் அவர்களின் அன்புக்குரிய மருகர் திரு. பக்தவத்ஸலம். கல்லூரி நாட்களிலிருந்து கல்வியறிவையும் நாட்டுப் பற்றையும் ஒருங்கே வளர்த்து வந்தவர். சட்டக் கல்லூரி பயிற்சி முடிந்ததும் அந்நாட்களில் நிகரற்ற தேச பக்த வள்ளலாக விளங்கிய உயர்திரு எஸ். சீனிவாசய்யங்கார் அவர்களின் அரசியல் நேர்மையும் பண்பும் நமது திரு. பக்தவத்ஸலத்தை ஆட்கொண்டன. தனது வாக்கு வன்மையினால், வல்லரசான பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை வாட்டி வதைத்த வீரர் உயர்திரு. எஸ். சத்தியமூர்த்தி அவர்களின் தேசீய ஆவேசத்தால் ஆட்கொள்ளப் பட்டவர் திரு. பக்தவத்ஸலம்.

பிறப்பினாலும், வளர்ப்பினாலும், சூழ்நிலையாலும் தேசீயம் ஒன்றையே தனது மூச்சுக்காற்றாகக் கொண்டு சென்ற 50 ஆண்டு காலமாக உயர் அரசியல் வாழ்வு வாழ்ந்து வருகின்றார் திரு பக்தவத்ஸலம். அன்னாரைச் சென்ற நாற்பது ஆண்டு காலத்திற்கு அதிகமாக நான் அறிவேன். அவருடன் மிக நெருக்கமாகப் பழகி அவருடைய உயர்ந்த பண்பியல்களை அறிந்திருக்கின்றேன்.

எந்த நிலையிலும் ஏழை எளியவர்கட்கும், பின் தங்கிய வகுப்பாருக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் உகந்த நலன்களை கருத்திற்கொண்டு அரசியல் சமூகப்பணிகள் ஆற்றி வந்திருக்கின்றார்,

இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் தலைவர் உயர்திரு பாபு ராஜேந்திர பிரஸாத் அவர்களுடன் திரு பக்தவத்ஸலம் தமிழ்நாட்டில் மூலை முடுக்குகளிலுள்ள பட்டி தொட்டிகளுக்கு எல்லாம் சென்று, தீவிர அரசியல் பிரசாரம் செய்து வந்ததை என் போன்ற தொண்டர்கள் என்றும் மறக்க முடியாது. அன்னாருடைய அயராத உழைப்பினால் தான் தமிழ்நாட்டில் தேசீய ஆர்வம் வெள்ளமெனப் பெருக்கெடுத்தது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. பல பொதுநலத் துறைகளில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு — அயராது உழைத்து வந்திருக்கின்றார்.

செங்கல்பட்டு மாவட்டம் ஜில்லா போர்டு மெம்பராகவும் சென்னை துணைமேயராகவும் அவர்கள் ஆற்றிய பணிகளை தமிழ்நாடு நன்கறியும். மேலும் அரசியல் ரீதியில் சட்ட மன்றத்திலும் பல பதவிகள் ஏற்று முடிவில் தமிழ்நாட்டின் முதன் மந்திரியும் ஆனார்.

தமிழ்நாட்டின் தலைசிறந்த தேசபக்தரும் மூதறிஞருமான உயர்திரு சி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்களின் தலைமையின் கீழ் அமைச்சரவை பயிற்சி பெற்று அடக்கத்தின் சிகரமாகத் திகழ்ந்தார். சமுதாய நலத்திட்டப் பணிகளில் பேரார்வம் கொண்டு கிராமங்கள், சமுதாய, பொருளாதார விஷயங்களில் சிறந்து விளங்கி பல பணிகள் ஆற்றி யிருக்கின்றார். கிராமங்களை மின்சார மயமாக்கி விவசாயிகளின் கஷ்டங்களை உணர்ந்து பல இடங்களில் அணைக் கட்டுகள் கட்டி நீர்த் தேக்கங்கள் ஏற்படுத்தி விவசாய வளத்தைப் பெருக்கி யிருக்கின்றார். திருமங்கலம் தாலூகா மக்கள் திரு பக்தவத் ஸலம் அவர்கள் அமைத்து தந்த வைகை அணைக்கட்டினையும் விவசாயத்திற்கு நீர் கொடுக்கும் அதன் அருமையினையும் நினைத்து நன்றி கூறுகிறார்கள்.

இத்தகைய அரசியல் மேம்பாடுடைய திரு பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் ஆழ்ந்த மத நம்பிக்கை கொண்டவர் என்றால் அது பலருக்கு நம்ப முடியாத அதிசயமாகத் தோன்றலாம். தமிழ்நாட்டில் சமய ஒருமைப்பாட்டிற்கு திருப்பாவை திருவெம்பாவை மாநாடுகள் மூலமாகவும், கூட்டு வழிபாட்டு முறைகளாலும் வித்து இட்டவர் திரு பக்தவத்ஸலம். சிதிலமடைந்து சீர் குன்றியிருந்த தெய்வத் திருத் தலங்கள் பலவற்றிலும் ஆலயத் திருப்பணிகள் செய்து குடமுழுக் கினுக்கும் ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தவர் நமது திரு பக்தவத்ஸலம். ஆலவாய் அங்கயற் கண்ணியின் ஆலயத்திற்குத் திருப்பணி செய்து குடமுழுக்காட்டிய சிறப்பினை பாண்டிய நாடு நன்கறியும்.

என்றும் இன்சொலும் இன்முகமும் கொண்ட இனியராய் விளங்கிவரும் திரு பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் காஞ்சி பெரியவர்கள் அவர்களிடம் ஆழ்ந்த பக்தி கொண்டவர் என்ற ஒரு பண்பே அவர் எத்தகைய மனித உத்தமர் என்பதை விளக்கும். அன்னார் பல்லாண்டு பல்லாண்டு பல காலம் வாழ்ந்து தமிழ்நாட்டுக்குச் சீரும் சிறப்பும் பெற்றுக் கொடுக்க இறைவனை இறைஞ்சுகின்றேன்.

ஆடம்பர அரசியலை அறவே நீக்கி அடக்கமாக இருந்து அரசியலை நடத்துபவர் இவர்.

தமிழகத்தின் தனித்தலைவர்

கலைஞர் டி. என். சிவதாணு

நெஞ்சில் உரமுமின்றி நேர்மைத்திரமுமின்றி
வஞ்சனை செய்வாரடி — கிளியே
வாய்ச்சொல்லில் வீரரடி,

என்று நடிப்புச் சுதேசிகளைப் பற்றித்தான் மனம் நொந்து பாடியிருக்கிறார் தேசீயக் கவி பாரதியார். தேசீய இயக்கத்தின் சரித்திரம் மாறிவரும் இந்தக் காலத்தில் திடீரென்று இந்தப் பாட்டின் ஞாபகம் வந்தது.

நெஞ்சில் உரங்கொண்டு, நேர்மையைக் கடைப்பிடித்து மக்களுக்கு நல்லதெனத் தோன்றுவதைத் துணிந்து செயல்படுத்த வேண்டும் என்று நினைத்து, தன்னுடைய பதவிகளை மக்கள் சேவைக்கே உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருந்ததோடு, நாணயமும், ஒழுக்கமும் நிறைந்த அரசியல்தான் நாட்டுக்குத் தேவையென்று சொல்லளவிலே இல்லாமல் செயல்பட்டு வருபவர்தான் நமது அருமைத் தலைவர் பக்தவத்சலனார் அவர்கள்.

அரசியலைச் சூதாக நினைத்து சமயத்திற்குத் தகுந்தாற்போல் மக்களை பகடைக்காய்களாக்கி அரசியல் அரங்கத்திலே ஆனந்தக் கூத்தாடும் அரசியல் தலைவர்களுக்கெல்லாம் அப்பாற்பட்ட தலைவராக விளங்குவதோடு, ''கட்சி மக்களுக்காகத்தான் இருக்க வேண்டும், சொந்த நலனுக்காகக் கட்சியைப் பயன்படுத்துபவர்கள் யாராக இருந்தாலும், கட்சியின் நன்னோக்கங்களுக்கு மாறாக நடக்கும் தொண்டனைக் கூடக் கண்டிக்காமல் இருந்து விட்டால் கட்சிக்கு பாதகமேற்படும்'' என்ற உண்மையை நன்குணர்ந்து ஆடம்பர அரசியலை அறவே வெறுத்து அடக்கமாக இருந்து அரசியலை நடத்தும் ஆற்றல் நிறைந்தவர் நமது அன்புத்தலைவர்.

தேமலி சுவைக்கனி பல செறுந் துயர்
காமரம் வளைதல் போற் கலையு ணர்ந்திடும்
தூமென மாட்சியோர் தொழுவர் யாரையும்
பாமர ரெவரையும் பணிந்தி டார்களே.

மக்களுக்குத் தேவையான தேன் நிறைந்த சுவை மிக்க பழங்களைக் குலைக்குலையாய்க் காய்த்துக் கொண்டிருக்கும் சோலை மரங்கள் தானுகவே வளைந்து கொடுக்கும் தன்மைபோல் எல்லா வகையும் கற்றுணர்ந்த பெரியோர்கள்எல்லோருக்கும் பணிவார்கள். ஒன்றும் தெரியாதவர்கள் யாரையும் பணியாமல் தான் செய்யும் தவறைக்கூட சரியெனச் சொல்லுவார்கள், என்ற பெரியோர்களின் மூதுரைப்படி மற்றவர்களின் கருத்துக்கு மதிப்பு கொடுத்து அரசியலில் ஒழுக்கம் காண விரும்புபவர் தான் பக்தவத்சலனூர்.

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு தமிழ்நாட்டில் அவரில்லாத மந்திரி சபை இல்லையென்றே சொல்லலாம். அவர் வகிக்காத துறைகளே யில்லை. மந்திரியின் பார்லிமெண்டரி காரியதரிசியிலிருந்து முதலமைச்சர் பதவிவரை வகித்து, பதவி யென்பது வெறும் அந்தஸ் திற்கு உரியதல்ல, மக்களுக்குச் சேவை செய்வதுதான் என்று அவர் வகித்த ஒவ்வொரு துறையையும் மக்களுக்குப் பயன்படச் செய்து வந்திருக்கிருர்.

காங்கிரஸ்காரருக்கு மக்களிடையே களங்கம் வரக்கூடாது என்று நினைத்தவர். அதனுல் காங்கிரசில் சுயநலவாதிகள் சிலருக்கு அவரைப்பிடிக்காமல் இருந்திருக்கலாம்.

உதாரணமாக ஒரு சம்பவம். சர்க்காரின் பணத்தை வாங்கி பள்ளிக்கூடம் நடத்திவந்த ஒரு காங்கிரஸ் தியாக தம்பதிகள் முதலமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்களிடம் பள்ளியை நடத்து வதற்குப் பணம் போதாது என்று கேட்கிருர்கள். கொடுத்த பணம் என்னவாயிற்று என்று கேட்கிருர் முதலமைச்சர். பள்ளியை நடத்தும் சுதந்திரத்தியாகத் தம்பதிகள் அதற்கு ஏதோ சாக்குகள் சொல்லுகிருர்கள். அவர்களுடைய சமாதானத்தை இவர் ஏற்க வில்லை. சற்றுக் கோபத்துடன் ''மக்களின் பணத்தை வீண் விரயம் செய்வதற்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் சுதந்திரத்திற்குப் போராடவில்லை, பதவிக்கும் வரவில்லை. நாட்டு மக்களின் நல்வாழ்வில் நாம் கண்ணுங் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும். உங்களைப்போல் உள்ளவர்களால் தான் காங்கிரஸ் கட்சிக்கு கெட்ட பெயர் வருகிறது'' என்று முதலமைச்சர் கூறுகிருர். இந்தச் சம்பவத்தை நான் கண்ணுலே கண்டேன்.

தம்மையுந்தங் கடலைமையும் பார்த்துயர்ந்தோர்
தம்மை மதியார் தமையடைந்தோர்—தம்மின்
இழி யினுஞ் செல்வ ரிடர் தீர்ப்பர்,

உத்தமர்கள் தங்கள் பெருமையை விட்டுத் தங்களைப்போல் மற்றவர்களை நினைத்து அவர்களைத் தேடிச்சென்று அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்வார்கள் என்பதுபோல், தன் தள்ளாத வயதிலும் மக்கள் சேவையே தெய்வ சேவையெனக் கருதி பணியாற்றிவரும், தமிழகத்தின் தனித்தலைவர் — சேக்கிழார் வழிவந்த செம்மல்—பக்தவத்சலனார் திரு நாமம் என்றென்றும் வாழ வேண்டும் என்பதே நாட்டு மக்களின் நன்மையை நாடும் ஒவ்வொருவரின் கருத்தாகயிருக்க வேண்டும்.

● எஸ். சீனிவாச அய்யங்கார் செல்வத்திலேயே பிறந்து செல்வாக்குடன் வாழ்ந்தவர். அவருக்கு அபார மூளை. தேர்ந்த வழக்கறிஞர். சட்ட நுணுக்கங்களை நன்கு ஆராய்ந்து அறிந்தவர். நியாயவாதத்தில் அவருக்கு இணை எவரும் இல்லை என்ற பெயருடன் விளங்கினர். சிறந்த வரவேற்புடன் பொதுவாழ்வில் ஈடுபட்டார். மாகாண மகாநாட்டின் தலைவராகவும் அவர் வரிக்கப் பட்டார்.

பெருந்தலைவராக இருந்தும், சாதாரண ஏழை, எளிய ஊழியர்களிடம் சீனிவாச அய்யங்கார் அன்புடன் அளவளாவுவார். என்னிடத்தில் சீனிவாச அய்யங் காருக்கு மிகவும் அன்பு உண்டு. என்னைப்பற்றி இதர சகாக்களிடம் புகழ்ந்து பேசுவார். அது சில சமயங் களில் எனக்குச் சங்கடத்தை விளைவிக்கும். என் மாமன் முத்துரங்க முதலியார் அவர்களும், நானும் அவருடன் பல சுற்றுப்பயணங்களில் உடன் செல் வோம். பெரிய மேதாவியான அவர் ஒரு குழந்தை போல் எல்லோரிடமும் பழகுவார்.

பக்தவத்ஸலம்

> காவிரி நதிநீர்ப் பிரச்சினையின் ஒவ்வொரு அங்கமும் நன்குணர்ந்தவர்.

ஆட்சி வல்லுநர், அறப்பணியாளர்

டி. சம்பத்
முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்.

ஆட்சி வல்லுநர்

இன்று 75 ஆண்டுகள் நிறைவுறும் தலைவர் திரு. பக்தவத்ஸலம் அவர்களுடைய வாழ்க்கை பெரும்பாலும் வெற்றி மிக்க ஆட்சி நிர்வாகத்தில் கழிந்தது என்பது ஒன்றே ஆட்சியை நடத்துவதில் வல்லவர் அவர் என்பதற்குச் சான்று. இதுவே அன்னவரது பொது வாழ்வுப் பணியின் பொன்விழாவாகவும் அமைவது மகிழ்ச்சிக் குரியது!

> இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்றாய்ந்து
> அதனை அவன்கண் விடல் (குறள்)

முதலமைச்சராக ராஜாஜி இருந்தாலும், காமராஜ் இருந்தாலும், மற்றும் பிரகாசம், ஓமாந்தூரார், குமாரசாமி ராஜா யார் இருந்தாலும் அவர்கள் பக்தவத்ஸலம் அவர்களைத் தமது அமைச்சரவையில் சேர்த்துக்கொண்டு அவரிடத்தில் பொறுப்புள்ள இலாகாவை ஒப்படைத்தனர்.

மலைபோல் மேஜை மீது குவிந்திருக்கும் ஃபைல்களை — நம்முடன் பேசிக்கொண்டே — அனுயாசமாக முடிவெடுத்து உத்தரவுகள் போடும் அளவுக்கு பிரச்சினைகளை நன்கு அறிந்தவர்கள். அவ்வாறு அளிக்கும் உத்தரவுகள் ''குறிப்பிற் குறிப்புணர்வதாக''வும் - தெளிவானவையாகவும் இருக்கும்.

தம்மிடம் உதவி நாடி வருபவர்களுக்கு இயன்ற அளவு உதவுவார். முடியாவிட்டால் அதை அவரே ஒப்புக்கொள்ளும் அளவுக்கும் இதமாக எடுத்துச் சொல்லியனுப்புவார். இது அவர்களிடமுள்ள தனி ஆற்றல்!

திரு பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் வெறும் புத்தக சித்தாந்தங்களை நம்பிப் பின்பற்றுபவர் அல்ல. பிரத்தியட்ச நிலைகளைக் கருத்தில் கொண்டு அனுபவசாலிகளை நெருங்கி ஆலோசனைகள் பெற்று அதன் பேரில் சட்டங்களை உருவாக்குவார். நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தைக் கொணர்ந்தபோது இம்முறையை அனுசரித்துத்தான் வெற்றி கண்டார்.

காவிரி நதிநீர்ப் பிரச்சினையின் ஒவ்வொரு அங்கமும் நன்குணர்ந்தவர். எதையும் தெளிவாகத் தாமும் உணர்ந்து மற்றவர்க்கும் விளக்குவதிலும் இவர் சமர்த்தர்.

எப்போதும் சுறுசுறுப்பாக இருக்கும் இயல்புடையவர். அறிவும் செயலாற்றுத் துடிப்பும் கொண்டவராக இருந்ததால், தமிழகத் தலைமைச் செயலகத்தில் முப்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக பல துறை அமைச்சராகத் திகழ்ந்து, முடிவில் 1967 வரை முதலமைச்சராகவும் இருந்து பல அரிய விஷயங்களுக்கு முதல் உவமையாளராகவே நிற்கின்றார்!

அறப்பணியாளர் :

எம் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே!

பெருங்குடித் தோன்றல் ஆதலின், தெய்வப் பணிகளில் மனமொப்பி ஈடுபட்டார். தமது ஆட்சிக் காலத்தில், தமிழகத்தில் ஏராளமான ஆலயங்களைப் புதுப்பிக்கவும், கும்பாபிஷேகம் செய்யவும் வகை செய்தார்கள். நேரில் முன்னின்று நடத்தி வைப்பார்கள். நாடு மறக்க முடியாத சம்பவங்கள் இவை. குடந்தை ஸ்ரீ சாரங்கபாணி கோயிலைப் புதுப்பிப்பதில் ஆர்வம் காட்டி நமக்கு நல்லாதரவு தந்ததன் பயனாக, நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாக ''கருமை'' ஏறிக் கிடந்த பெரிய கோபுரம் இன்று கம்பீரமாக வண்ணக்கலையாக விளங்குகிறது.

செல்வம் மிக்க ஆலய நிதிகளிலிருந்து ஏழ்மையான கோவில்களுக்கு நிதி உதவும் ஓர் ஏற்பாட்டைத் திட்டமிட்டு, Doctrine of Sypre'' — படி ஹிந்து அறநிலையச் சட்டத்தைத் திருத்தியமைத்தார்.

இத்தகைய இவரது அறப்பணிக்கு ஆத்திக உலகம் இவருக்குப் பெரிதும் கடமைப் பட்டுள்ளது.

இன்றும் ஓய்வு காலத்தில் இத்தகைய பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகிறார்கள்!

தேசிய உணர்வு!

பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னுடும்
நற்றவ வானில் நனி சிறந்தனவே!

நாட்டுப் பற்றில் பக்தவத்ஸலம் அவர்கள் யாருக்கும் இளைத்த வரல்ல. பலமுறை சிறை சென்று பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகி இவர் செய்த தியாகங்கள் மறத்தற் பாலதன்று!

காந்தியடிகள், பண்டித நேரு, ராஜாஜி, முத்துரங்க முதலியார் போன்ற முதிய தலைவர்கள் மட்டுமன்றி, சமகாலத் தலைவர் காமராஜ், பிரதமர் திருமதி இந்திராகாந்தி போன்ற வழித்தலைமுறையினரும் திரு பக்தவத்ஸலத்திடம் தனி நம்பிக்கையும் அன்பும் கொண்டவர்கள். இத்தனைக்கும் பாத்திரமாக இவர் விளங்க இவரிடம் குடிகொண்டுள்ள ஆழ்ந்த தேசிய உணர்வே காரணம். எந்தப் பிரச்சினையாயினும் நாட்டு நலனையே முன்வைத்துச் சிந்திப்பவர்!

வாழ்க! புகழ் வளர்க!

'பக்தவத்ஸலம்' என்றால் அன்பர்க்கு அன்பன் என்று பொருள். தன்னைச் சேர்ந்தவர்கட்கு மட்டுமன்றி மாற்றுரேயாயினும் உரிய மரியாதையோடு நடத்தும் பண்புடையவர்.

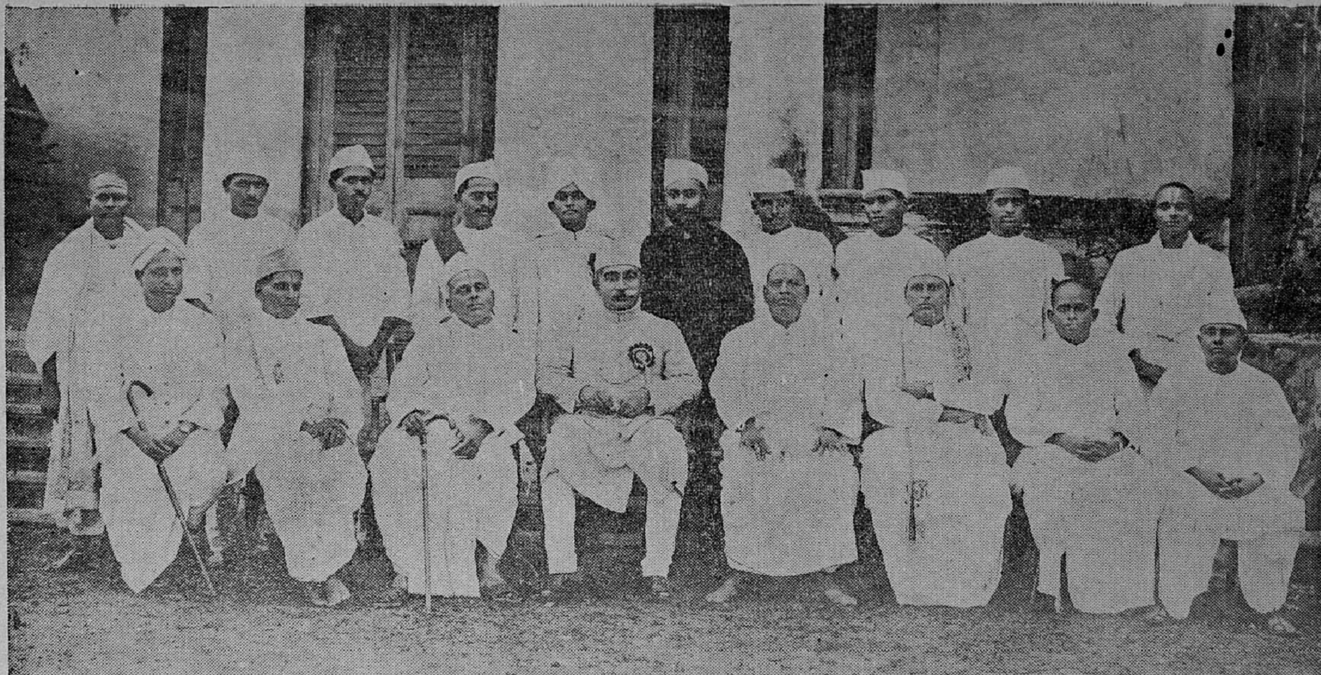
இவர் காலத்தில் ஓர் எம். எல். ஏ. ஆகப் பணியாற்றும் வாய்ப்புக் கிடைத்ததை ஓர் பெருதற்கரிய பேருக எண்ணுகிறேன்.

அன்னவர் புகழ் பலவும் பரவிப்
பன்னுள் வாழிய வாழிய என்று
இறைவனை வாழ்த்துவோமாக!

- *1942-ல் ஆகஸ்ட் இயக்கத்தை ராஜாஜி எதிர்த்தார். காங்கிரசுக்கு விரோதமாக அவர் சென்றபோது நான் அவரை எதிர்த்தேன். அந்த நிலையில் அவரைக் கண்டிக்க நான் தயங்கியதே இல்லை. பின்னல் அவர் சுதந்திரக் கட்சியைத் துவக்கிய போது கொள்கை ரீதியாக அதைக் கடுமையாக இன்றுவரை விமரிசனம் செய்து வந்திருக்கிறேன்.*

  ஆனல் என்னிடம் நம்பிக்கையும், அன்பும் அவருக்கு என்றைக்கும் உண்டு.

  பக்தவத்ஸலம்,

1927 சென்னை காங்கிரஸ் மகாநாட்டின் தலைவர் டாக்டர் அன்ஸாரி அவர்களுடன் வரவேற்புக் குழுவினர்:
திரு. முத்துரங்க முதலியார், திரு. சீனிவாச அய்யங்கார், திரு. ஏ. ரங்கசாமி அய்யங்கார்,
திரு. பக்தவத்ஸலம்

பக்தவத்சலனார் வாழ்க!

ஸ்ரீயம் நா. பார்த்தசாரதி

எத்திசையும் புகழ்மணக்க இருந்த தமிழ்த் திருநாட்டின்
எல்லார்க்கும் நன்மைசெயும் முதல்வரானீர்
கற்றுயரும் பலகல்விப் பணிபுரிந்த பெருமையினல்
காலமெலாம் மறவாமல் நினைவிருத்திப்
பெற்றவரும் மற்றவரும் புகழவரும் ஒருபெரியீர்
பேரருளிற் கொடைநலத்திற் கருணையினில்
பக்தவத்சல ரென்றழைத்துயரும் பாங்கான பெயருடையீர்
பரவிடுக பரவிடுக நும்புகழே!

சீராரும் குடிப்பிறப்பும் தெளிவான கலையறிவும்
தென்னட்டில் எந்நாளும் மறவாத
பேராகும் பலதொண்டும் நிலையான பொதுப்பணியும்
பெரியோர்கள் தந்ததவ நல்வாழ்த்தும்
காராகும் கொடைநலனும் சற்குணமும் புண்ணியமும்
கருதரிய தேசியநற்குடியின் கண்ணியமும் சிறைவாழ்வும்
ஊராரும் உலகோரும் உள்ளவரை மறவாத
உத்தமரே நீர்வாழ்க நிலையெனவே!

தியாகத்திற்காகவும், நாட்டின் சேவைக்காகவும் அரசியலுக்கு வந்த பண்பாளர் இவர்.

இந்த மனிதரின் நிதி நிலைமை

அகிலன்

இந்த அரசியல் தலைவரின் ஒரே ஒரு பண்பைப் பற்றி மட்டுமே நான் இதில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திருவாளர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் தமது இடைவிடாத உழைப்பால் இந்த நாட்டுக்கும் இதன் மக்களுக்கும் கொடுத்திருப்பது எவ்வளவு? இந்த நாட்டினிடமிருந்து அவர் எடுத்துக்கொண்டுள்ள அவரது சொந்தச் சொத்து எவ்வளவு? —எந்த ஓர் அரசியல் தலைவரின் நாணயத்தையும் நான் இந்த ஓர் அளவு கோலை மட்டும் வைத்துக்கொண்டே அளக்க விரும்புகிறேன்.

'மயிலாப்பூர் வக்கீல்' என்றால் அந்தக் காலத்தில் காசு மரத்தில் பணம் குலுக்குகிற தொழில் என்று பெயர். 'மயிலாப்பூர் வக்கீல் வீட்டு மாட்டுப் பெண்ணாவேன்' என்று ஓர் இளம்பெண் மயிலாப்பூர் வக்கீல் வீட்டில் வாழ்க்கைப்பட விரும்புவதாக ஒரு சினிமாப் பாட்டுக்கூட மிகவும் பிரபலமாகி யிருந்தது.

ஓரளவு படிப்பும் வசதியும் இருந்த குடும்பத்தில் பிறந்த சிலர் அந்தக் காலத்தில் வெள்ளைக்கார ஆட்சியோடு கொஞ்சிக் குலவி பல வசதிகளைப் பெற்றுக் கொண்டார்கள். வக்கீலுக்குப் படித்த திரு. பக்தவத்சலம் வக்கீலாகிப் பண மரத்தை உலுக்கி யிருக்கலாம். அவரது திறமைக்கு அவருக்கு நீதிபதி பதவி கிட்டியிருக்கும் என்பதிலும் சந்தேகமில்லை.

அவர் தொழில் செய்து காசு மரத்தைக் குலுக்கவில்லை. விடுதலை இயக்கத்தில் ஈடுபட்டுக் கடுமையாக உழைக்கலானார். பிழைக்க வேறு வழி இல்லாததாலோ தெரியாததாலோ அவர் அரசியலுக்கு வரவில்லை. அடிதடி, சிறைச்சாலை, துன்பங்கள், துயரங்கள் முதலியவற்றைத் தெரிந்துகொண்டே அரசியலுக்குப் போனார். ஆட்சிப் பீடத்தால் கவரப்பட்டு அரசியலுக்கு வந்தவரில்லை இவர். இவர் அமைச்சராகவும் முதலமைச்சராகவும் வர முடியும் என்று கனவு கூடக் காண முடியாத காலம் இவர் அரசியலில் நுழைந்த காலம்.

பின்னர் விடுதலைக்கு முன்பு ஏற்பட்ட இடைக்கால ஆட்சியின் போதும், விடுதலை பெற்ற பிறகும் இவர் நாட்டுக்காக உழைத்திருக்கும் உழைப்பு கொஞ்சநஞ்சமல்ல. இவர் எங்கே இருந்தாலும் எப்படி இருந்தாலும் இவர் கீழ் உள்ள நிர்வாக இயந்திரத்தை இவர் பம்பரமாய்ச் சுழற்றிக் கொண்டிருந்தார். 'அஷ்டாவதானம்' என்று சொல்வார்களே, அதை இவர் நிர்வாகத் துறையில் அநாயாசமாகச் செய்துகொண்டிருந்தார்.

பணத்தைப் பொறுத்த மட்டில் பல லட்சங்களல்ல, பல கோடிகள் புழங்கக்கூடிய இடங்கள் இவர் வீற்றிருந்த இடங்கள். ஒரு சில ஆண்டுகள் மட்டுமல்ல; பலப்பல ஆண்டுகள் பணத்துக்குள்ளேயே புரண்டு கொண்டிருந்திருக்கிறார். இவரைப் பற்றிக் குற்றச்சாட்டுக்களும் பத்திரிகைகளில் கொட்டை எழுத்துக்களில் வந்திருக்கின்றன. அவற்றில் உண்மை இருந்திருக்குமானால் குறைந்த பட்சம் இப்போது இவருக்குச் சென்னையில் மட்டுமே ஐந்தாறு பங்களாக்கள் இருந்திருக்க வேண்டும். ஐந்தாறு கார்கள் இவர் வீட்டின் முன்பு நின்றுகொண்டிருந்திருக்க வேண்டும். ஏர் கண்டிஷன் அறைகளும், ஏவலாட்களும் ஆடம்பர வாழ்க்கையுமாக இவர் திளைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். எஸ்டேட்டுக்கள், கம்பெனியில் பங்குகள், வெளிநாட்டுப் பாங்குகளில் பதுக்கல் பணம் இப்படியெல்லாம் இவர் திளைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

பாவம்! பரிதாபம்! இவர் இன்று வாழும் வாழ்க்கை திறந்த புத்தகம். இவருடைய நிதி நிலைமை பற்றி இவரே 'எனது நினைவுகள்' 'என்ற நூலில் சொல்லி யிருக்கிறார். அதில் யாருக்கும் சந்தேகம் வந்தால் நேரில் போய் ஆராய்ந்து கொள்ளலாம்.

நாட்டுக்கு இவர் கொடுத்திருப்பது எவ்வளவு, நாட்டிலிருந்து இவர் எடுத்துக்கொண்டது எவ்வளவு என்பதைக் கணக்குப் போட்டுப் பாருங்கள். காந்தியோடு இந்த மண்ணில் காந்தீயம் தவிடுபொடியாகி விட்டது என்று நினைப்போர், அது இன்னும் உயிரோடுதான் இருக்கிறது என்பதற்கோர் எடுத்துக்காட்டு இந்த மனிதர். காந்தீயப் பரம்பரையின் வழிகாட்டிகள் இன்னும் நம்மிடையே வாழ்கிறார்கள் என்பதற்கு இவரும் ஓர் உதாரண புருஷர்.

மனிதர் என்ற சொல்லை அதன் முழுப் பொருளையும் உணர்ந்துதான் நான் பயன்படுத்துகிறேன். இவர் நூறாண்டு வாழ்ந்து இன்னும் இளமைச் சுறுசுறுப்பு குன்றாது இந்த நாட்டு மக்களுக்குப் பணி புரிய இறைவன் அருள்வானாக! என் உளம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள்!

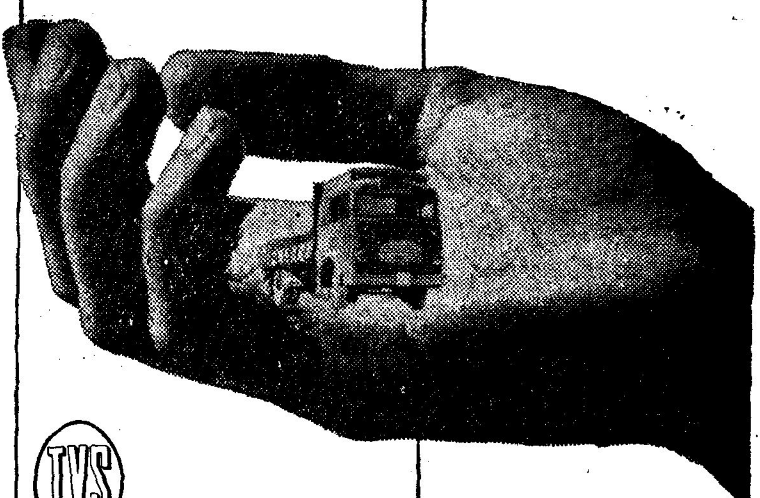
வாழி வாழி

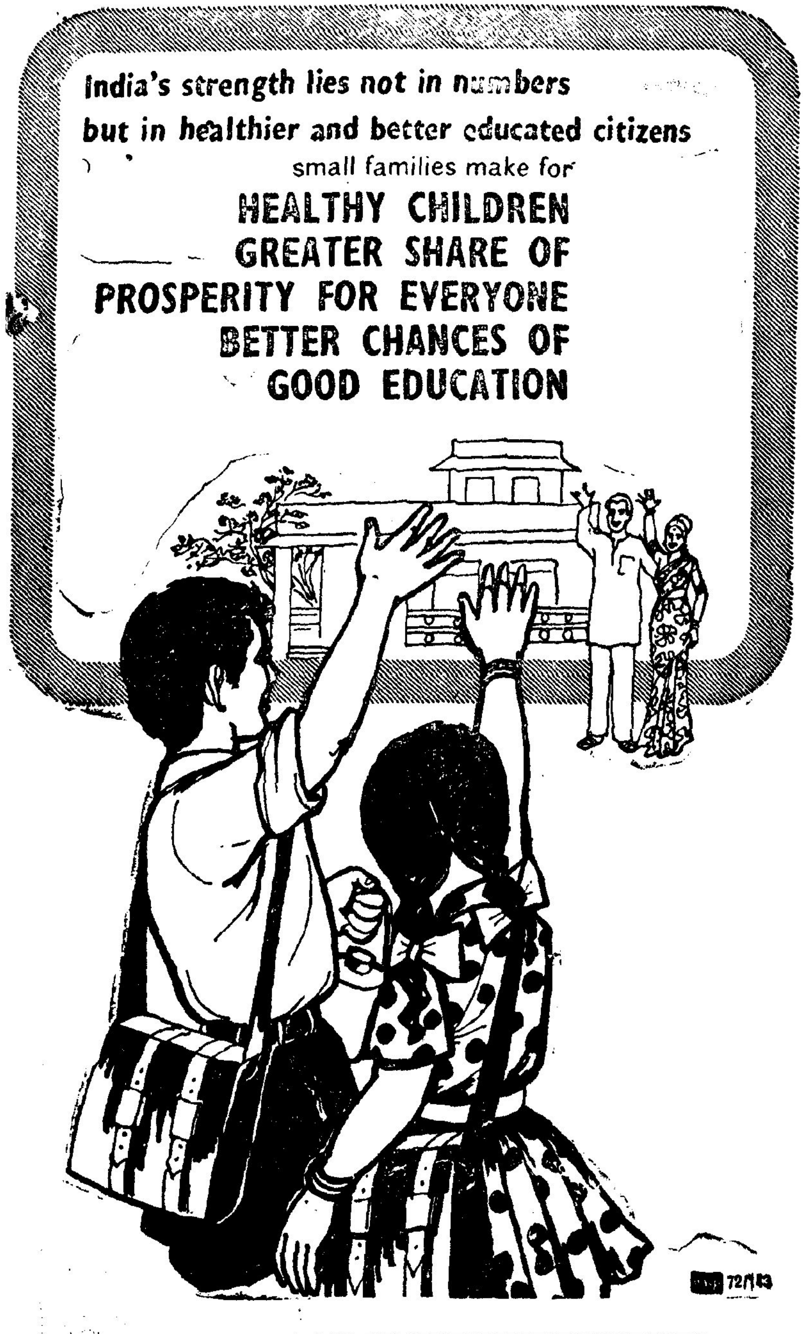
(சௌந்தரா கைலாசம்)

அயலொரு நாட்டான் நம்மை
ஆளுதல் கூடா தென்று
புயலெனச் சீறிப் பொங்கிப்
போரிடும் மறவனாகித்
துயரறச் செய்தாய்; நாட்டில்
சுதந்திரம் துளித்து, மக்கள்
உயர்வுறச் செய்தாய்; அன்பில்
ஊறினாய்; உழைத்தாய்; வாழி!

பெற்றதோர் சுதந்தி ரத்தைப்
பேணியும் நின்றாய்; கற்று
முற்றிய அறிவால் நாட்டு
முதல்வரும் ஆனாய்; வந்து
சுற்றிய துயர றுத்துச்
சுகம்மலர் வித்தாய்; தொண்டில்
பற்றுடை யவனே! தேச
பக்திமிக் கவனே வாழி!

பிறந்தநன் னாளில் அன்பு
பெருகிட வாழ்த்து கின்றோம்
அறந்திரண் டுருண்ட கந்தன்
அருள்திறத் தாலே, நன்றி
மறந்தறி யாத சான்றோர்
மதித்திடும் தகுதி யோடும்
நிறைந்தநன் னெஞ்சத் தோடும்
நீடூழி வாழ நீயே!

India's strength lies not in numbers
but in healthier and better educated citizens
small families make for
HEALTHY CHILDREN
GREATER SHARE OF
PROSPERITY FOR EVERYONE
BETTER CHANCES OF
GOOD EDUCATION